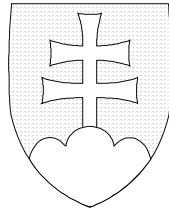


## PROTIMONOPOLNÝ ÚRAD SLOVENSKEJ REPUBLIKY



### ROZHODNUTIE

Číslo: 2026/NPI/POK/R/15

Bratislava 13. apríla 2026

Rada Protimonopolného úradu Slovenskej republiky v Bratislave, ako orgán príslušný na konanie podľa § 14 ods. 1 zákona č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v správnom konaní č. SK/0007/OKT/2024, na základe rozkladu účastníka konania AGB ekoservis s.r.o., so sídlom Pražská 2, Košice 040 11, IČO: 36 182 508, zastúpený advokátskou kanceláriou JS Legal s.r.o., so sídlom Saratovská 3424/6E, Bratislava - mestská časť Dúbravka 841 02, IČO: 54 458 838 proti rozhodnutiu Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, odboru odbor kartelov č. 2025/NPI/POK/1/14 z 06. júna 2025, rozhodla tak, že:

#### mení

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov rozhodnutie Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, odboru kartelov 2025/NPI/POK/1/14 z 06. júna 2025, takto:

**Bod 1. výrokovej časti zostáva nezmenený.**

**Bod 2. výrokovej časti znie:**

- podľa § 44 ods. 1 písm. a) zákona č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona účinného do 29.02.2024 tak, že za konanie uvedené v bode 1 tohto rozhodnutia ukladá podnikateľovi AGB ekoservis s. r. o., so sídlom Pražská 2, Košice 040 11, IČO: 36 182 508, pokutu vo výške **52 800 € (slovom päťdesiatdvatisíc osemsto eur)**, ktorú je povinný uhradiť na účet Protimonopolného úradu Slovenskej republiky IBAN: SK52 8180 0000 0070 0006 0793, KS: 1118, VS: 2021165 vedený v Štátnej pokladnici v lehote **15 dní** odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

## Obsah

<b>ROZHODNUTIE</b> .....	1
Obsah .....	2
1. Odôvodnenie .....	4
2. Všeobecná časť .....	6
3. Aplikácia právnych predpisov .....	6
4. Účastník konania .....	7
5. Námietky účastníka konania v rozklade .....	8
6. Doterajší priebeh konania a skutkové okolnosti .....	8
6.1. Námietky účastníka konania .....	8
6.2. Vyjadrenie Rady úradu .....	10
7. Nezákonnosť výroku rozhodnutia .....	21
7.1.1. Námietky účastníka konania .....	21
7.1.2. Vyjadrenie Rady úradu .....	22
7.2. Prekročenie právomoci úradu podľa § 16 ods. 3 Zákona .....	27
7.2.1. Námietky účastníka konania .....	27
7.2.2. Vyjadrenie Rady úradu .....	30
7.3. Prenášanie právomoci PMÚ .....	41
7.3.1. Námietky účastníka konania .....	41
7.3.2. Vyjadrenie Rady úradu .....	43
7.4. Porušenie princípu proporcionality, práva na súkromie a ochrany zákazu zhromažďovania súkromných údajov/ porušenie práva na obhajobu a spravodlivý proces .....	49
7.4.1. Námietky účastníka konania .....	49
7.4.2. Vyjadrenie Rady úradu .....	52
7.5. Telekomunikačné tajomstvo .....	62
7.5.1. Námietky účastníka konania .....	62
7.5.2. Vyjadrenie Rady úradu .....	66
7.6. Porušenie zákazu seba-obviňovania .....	69
7.6.1. Námietky účastníka konania .....	69
7.6.2. Vyjadrenie Rady úradu .....	70
7.7. Nezákonnosť dôkazu ako takého – integrita a autenticita .....	74
7.7.1. Námietky účastníka konania .....	74
7.7.2. Vyjadrenie Rady úradu .....	76
7.8. Ďalšie námietky .....	81
7.8.1. Námietky účastníka konania k prerušeniu konania .....	81
7.8.2. Vyjadrenie Rady úradu .....	82
7.8.3. Námietky účastníka konania k zápisu ústneho vysvetlenia .....	82
7.8.4. Vyjadrenie Rady úradu .....	83
7.8.5. Námietky účastníka konania k prístupu do spisu vedeného v Prešetrovaní .....	84
7.8.6. Vyjadrenie Rady úradu .....	85

7.8.7.	Námietky účastníka konania a vyjadrenie Rady úradu vo vzťahu k spisu vedenému v tomto správnom konaní .....	86
7.8.8.	Námietky účastníka konania a vyjadrenie Rady úradu k aplikácii práva EÚ .....	91
8.	Pokuta .....	92
8.1.	Námietky účastníka konania .....	92
8.2.	Vyjadrenie Rady úradu .....	93
9.	Záver .....	101

## 1. Odôvodnenie

1. Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, odbor kartelov (ďalej len „úrad“)<sup>1</sup>, doručením oznámenia o začatí správneho konania, začal dňa 08.03.2024 z vlastného podnetu podľa § 19 ods. 1 zákona č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) ako aj § 18 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), **správne konanie číslo SK/0007/OKT/2024**, voči podnikateľovi AGB ekoservis s.r.o., so sídlom Pražská 2, Košice 040 11, IČO: 36 182 508, zapísaného v obchodnom registri vedenom Mestským súdom Košice, odd.: Sro, vložka č. 10193/V (ďalej v texte ako „**AGB**“ alebo „**účastník konania**“) vo veci možného porušenia povinnosti podľa § 16 ods. 3 podľa zákona č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 29.2.2024 (ďalej len „správne konanie“) pri prešetrovaní podľa § 16 ods. 1 písm. b) zákona, ku ktorému došlo dňa 17.2.2024 nepredložením podkladov a informácií vyžiadaných úradom v žiadosti č. PMU/136/2024/OKT-602/2024 zo dňa 2.2.2024. Podľa § 44 ods. 1 písm. a) zákona č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 29.2.2024 úrad za porušenie povinnosti predložiť úradu v určenej lehote podklady alebo informácie uloží podnikateľovi pokutu do výšky 1% z obratu podľa ustanovenia § 3 ods. 10 za predchádzajúce účtovné obdobie.

2. Dňa 6. júna 2025 úrad vydal prvostupňové rozhodnutie č. 2025/NPI/POK/1/14,<sup>2</sup> ktorým rozhodol:

*1. tak, že podnikateľ **AGB ekoservis s. r. o.**, so sídlom Pražská 2, Košice 040 11, IČO: 36 182 508, **porušil povinnosť podľa § 16 ods. 3** zákona č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona účinného do 29.02.2024 tým, že v lehote určenej úradom v žiadosti č. PMU/136/2024/OKT-602/2024 z 02.02.2024, ktorá uplynula dňom 16.02.2024, **nepredložil** Protimonopolnému úradu Slovenskej republiky, odboru kartelov **informácie a podklady** požadované listom č. PMU/136/2024/OKT-602/2024 z 02.02.2024, ktorý bol podnikateľovi AGB ekoservis s. r. o., so sídlom so sídlom Pražská 2, Košice 040 11, IČO: 36 182 508 doručený dňa 11.02.2024,*

*2. podľa § 44 ods. 1 písm. a) zákona č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona účinného do 29.02.2024 tak, že za konanie uvedené v bode 1 tohto rozhodnutia ukladá podnikateľovi AGB ekoservis s. r. o., so sídlom so sídlom Pražská 2, Košice 040 11, IČO: 36 182 508, pokutu vo výške **66 000 € (slovom šesťdesiatšesťtisíc eur)**, ktorú je povinný uhradiť na účet Protimonopolného úradu Slovenskej republiky IBAN: SK52 8180 0000 0070 0006 0793, KS: 1118, VS: 2021165 vedený v Štátnej pokladnici v lehote **15 dní** odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.*

3. Proti rozhodnutiu č. 2025/NPI/POK/1/14 z 06. júna 2025 (ďalej len „Rozhodnutie“ alebo „prvostupňové rozhodnutie“) podal účastník konania včas rozklad.<sup>3</sup> Rozklad

<sup>1</sup> Skratky definované správnym orgánom v prvom stupni Rada úradu na účely prehľadnosti zachováva, iba tam kde výslovne uvádza sa tieto môžu líšiť.

<sup>2</sup> Rozhodnutie bolo účastníkovi konania odoslané dňa 09.06.2025 a doručené dňa 18.06.2025, spis. pol. č. 56

<sup>3</sup> Rozklad účastníka konania zo dňa 02.07.2025, doručeného dňa 02.07.2025, spis. pol. 61

účastníka konania bol postúpený Rade úradu dňa 21.07.2025<sup>4</sup> (ďalej len „Rozklad“). Rozkladom namieta Rozhodnutie ako celok, vrátane všetkých výrokov.

4. Podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu, ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti správne orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie, pokiaľ je to vhodnejšie najmä z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti. Zároveň, Rada úradu PMÚ, ako orgán rozhodujúci o rozklade, nie je viazaná návrhmi odvolateľa. Naopak zákon jej ukladá povinnosť, zrušiť, resp. zmeniť každé nezákonné rozhodnutie, a to aj mimo rámca dôvodov odvolania (R 33/2004, obdobne rozsudok Najvyššieho súdu SR č.k. 7SŽ/110/2002 z 10.12.2002).
5. V zmysle uvedeného, v správnom konaní sa uplatňuje tzv. apelačný princíp, ktorý umožňuje, že orgán, ktorý rozhoduje o odvolaní, môže sám napraviť rozhodnutie a sám môže rozhodnúť vo veci samej. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že odvolacie konanie je práve na naprávanie určitých pochybení správnych orgánov prvého stupňa, či už pri zisťovaní skutkového stavu alebo pri právnom posúdení veci.<sup>5</sup>
6. Podľa § 14 ods. 1 zákona Rada úradu preskúmala na základe podaného rozkladu prvostupňové rozhodnutie a spisový materiál s ním súvisiaci. Na základe § 26 v spojení s § 27 ods. 6 uvedeného zákona Rada úradu listom č. PMU/165/2025/ODK-7003/2025<sup>6</sup> zo dňa 17.12.2025 vyzvala účastníka konania, aby sa pred vydaním rozhodnutia vo veci, v lehote 20 pracovných dní od doručenia Výzvy pre vydaním rozhodnutia Rady úradu (ďalej len „**Výzva Rady**“) písomne vyjadril k podkladu pre rozhodnutie, spôsobu jeho zistenia, alebo aby navrhol jeho doplnenie. Rada úradu súčasne informovala o predbežných záveroch prešetrovania, ku ktorým na základe jej dostupných informácií a podkladov v danej fáze konania dospela. Účastník konania sa k Výzve Rady vyjadril, v predĺženej lehote<sup>7</sup>, dňa 29.01.2026 (ďalej len „**Vyjadrenie k Výzve Rady**“). Aj po oboznámení s Výzvou Rady účastník naďalej zotrval na svojich argumentoch k nezákonnosti prvostupňového Rozhodnutia. Rada úradu konštatuje, že účastník konania sa vo Vyjadrení k Výzve Rady pridrižava argumentačnej línii (ktorú rozvíja v reakcii na Výzvu Rady), ktorá vyplýva z ním podaného rozkladu ako aj z jeho ostatných vyjadrení predložených v doterajšom konaní, ku ktorým sa Rada úradu detailnejšie vyjadruje v jednotlivých častiach tohto odôvodnenia. Zároveň účastník konania predložil návrh na vykonanie dokazovania predvolaním svedkov, ako aj nové argumenty vo vzťahu k výrokovej časti rozhodnutia, zásade minimalizácie údajov, k zmene výšky pokuty. K uvedeným sa Rada úradu vyjadruje v k tomu prislúchajúcej časti odôvodnenia.

<sup>4</sup> Postúpenie spisu, spis pol. č. 64 a 66.

<sup>5</sup> Rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu sp.zn. 8SŽk/52/2020 „V správnom konaní sa uplatňuje tzv. apelačný princíp, ktorý umožňuje, že orgán, ktorý rozhoduje o odvolaní, môže sám napraviť rozhodnutie a sám môže rozhodnúť vo veci samej. Prítom sa môže odchýliť od skutkového stavu zisteného prvostupňovým orgánom. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že odvolacie konanie je práve na naprávanie určitých pochybení správnych orgánov prvého stupňa, či už pri zisťovaní skutkového stavu alebo pri právnom posúdení veci. Odvolací orgán pritom nie je v žiadnom smere viazaný závermi prvostupňového orgánu. Samostatne hodnotí vec zo skutkovej a právnej stránky. Odvolací orgán môže rozhodnúť aj v neprospech odvolateľa. (...)“ (Obdobne NSS 1SŽk/17/2021)

<sup>6</sup> Spis por. č. 71

<sup>7</sup> Na základe žiadosti účastníka o predĺženie lehoty na vyjadrenie z 28.12.2025, pričom pôvodne určená lehota bola predĺžená do 30.01.2026 (spis por. 72 a 73).

## 2. Všeobecná časť

7. K základným právam účastníka konania obsiahnutým v práve na spravodlivý proces patrí tiež právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené.<sup>8</sup>
8. V súvislosti s riadnym odôvodnením je potrebné teda uviesť, že vychádzajúc z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva<sup>9</sup>, ako aj z judikatúry Ústavného súdu SR<sup>10</sup> nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu. Ak však súd v odôvodnení nereaguje na zásadnú, relevantnú námietku, súvisiacu s predmetom súdnej ochrany prednesenú žalobcom, je potrebné tento nedostatok považovať za prejav arbitrárnosti (svojvoľnosti). Tieto závery je možné podľa Rady úradu primerane aplikovať aj v správnom konaní.
9. Rada úradu v tejto súvislosti dopĺňa, že v prípade dostatočne a presvedčivo zdôvodneného prvostupňového rozhodnutia nie je odôvodnené opätovne sa podrobne zaoberať každou námietkou vznesenou v druhostupňovom konaní, najmä, keď tieto sú totožné alebo obsahovo obdobné ako boli námietky vznesené v prvostupňovom konaní. V opačnom prípade by dochádzalo k neodôvodnenému kopírovaniu vecne a právne správnych dôvodov a záverov už uvedených prvostupňovým orgánom. Prvostupňové a druhostupňové konanie tvoria jeden celok, a preto takýto postup je aj v súlade so zachovaním prehľadnosti a jasnosti prijatých záverov v správnom konaní.

## 3. Aplikácia právnych predpisov

10. Úrad v prvostupňovom správnom konaní správne aplikoval hmotno-právne normy platné a účinné v čase spáchania správneho deliktu. V čase spáchania správneho deliktu (uplynutím lehoty na predloženie, tzn. deň nasledujúci po uplynutí) t.j. ku 17.02.2024 bol platný a účinný zákon č. 187/2021 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 29.02.2024

<sup>8</sup> Pozri rozsudok vo veci C-280/08 P, *Deutsche Telekom AG*, bod 7.

<sup>9</sup> O. i. veci *García Ruiz* proti Španielsku, rozsudok zo dňa 21.1.1999 týkajúci sa sťažnosti č. 30544/96, *Ruiz Torija* proti Španielsku, rozsudok zo dňa 9.12.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 18390/91, *Van de Hurk* proti Holandsku, rozsudok zo dňa 19.4.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 16034/90.

<sup>10</sup> Ústavný súd v náleze sp. zn. III. ÚS 341/07 z 1.7.2008 uviedol cit.: „Nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrovnateľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu....Viazanosť štátnych orgánov zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy totiž neznamená výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení. Ustanovenie čl. 2 ods. 2 ústavy nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona.“

V tejto súvislosti možno poukázať tiež na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky. Podľa uznesenia sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 3.7.2003, cit.: „Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.“

Podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16.3.2005, cit.: „Súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O.s.p. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 211 O.s.p.). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní“.

Pozri tiež sp. zn. I. ÚS 226/03 zo dňa 12.5.2004, III. ÚS 209/04 zo dňa 23.6.2004, sp. zn. III. ÚS 95/06 zo dňa 15.3.2006, sp. zn. III. ÚS 260/06 zo dňa 23.8.2006, sp. zn. III. ÚS 36/2010 zo dňa 4.5.2010, sp. zn. I. ÚS 114/08 zo dňa 12.6.2008.

(ďalej len „zákon“/„ZOHS“ alebo „zákon č. 187/2021 Z.z.“).<sup>11</sup> Správny bol postup prvostupňového orgánu aj pri aplikácii procesnoprávnych noriem – t.j. aplikoval procesné ustanovenia platné a účinné v príslušnom období t.j. do 29.02.2024 postupoval podľa zákona účinného do 29.02.2024, od 01.03.2024 do 14.05.2024 aplikoval ustanovenia zákona č. 187/2021 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 309/2023 Z.z.<sup>12</sup>, a od 15.05.2024 aplikoval procesnoprávne ustanovenia zákona č. 187/2021 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 93/2024 Z.z.<sup>13</sup> Rada úradu rovnako ako úrad v správnom konaní hmotnoprávne posudzovala konanie účastníka podľa zákona č. 187/2021 Z.z. v znení účinnom do 29.02.2024 teda podľa zákona účinného v čase porušenia povinnosti. Procesnoprávne postupovala Rada podľa predpisu platného a účinného v čase konanie, t.j. podľa zákona v účinného od 15.05.2024.

11. Správny orgán ukladá sankciu podľa právneho predpisu účinného v čase, kedy bol správny delikt spáchaný. Úrad v prvostupňovom správnom konaní správne aplikoval zákon v znení účinnom do 29.02.2024, nakoľko správne vyhodnotil, že keďže nedošlo k vecnej zmene ustanovení upravujúcich sankciu za nepredloženie podkladov a informácií, resp. tieto nie sú priaznivejšie, nie je dôvod na aplikáciu novej právnej úpravy.<sup>14</sup>
12. Rada úradu uvádza, že vzhľadom na to, že hmotnoprávne ako aj procesnoprávne ustanovenia zákona v znení účinnom do 29.02.2024, v znení účinnom od 1.3.2024 a v znení účinnom od 15.05.2024 aplikovateľné na toto správne konanie neboli novelami vecne menené, resp. zmeny nemali dopad na posúdenie veci, v ďalšom texte tohto rozhodnutia sa používa skratka „zákon“ alebo „zákon o ochrane hospodárskej súťaže“/ „ZOHS“ bez ohľadu na časovú verziu tohto právneho predpisu.
13. Aplikácia právnych predpisov nebola účastníkom konania spochybnená.

#### 4. Účastník konania

14. Úrad doručení oznámenia o začatí správneho konania, začal dňa 8.3.2024 z vlastného podnetu podľa § 19 ods. 1 ZOHS ako aj § 18 ods. 1 správneho poriadku správne konanie č. SK/0007/OKT/2024 voči podnikateľovi AGB, vo veci možného porušenia povinnosti podľa § 16 ods. 3 zákona pri prešetrovaní podľa § 16 ods. 1 písm. b) zákona, ku ktorému došlo dňa 17.2.2024 nepredložením podkladov a informácií vyžiadaných úradom v žiadosti č. PMU/136/2024/OKT-602/2024 zo dňa 2.2.2024.

---

<sup>11</sup> Podnikateľ AGB nepredložil úradu požadované podklady a informácie v lehote určenej v žiadosti o poskytnutie podkladov a informácií - záznam č. PMU/136/2024/OKT-602/2024 zo dňa 2.2.2024, ktorá márne **uplynula dňa 16.2.2024**, pričom za čas spáchania deliktu je potrebné považovať deň nasledujúci po dni, kedy došlo k uplynutiu lehoty na poskytnutie podkladov a informácií, t. j. **dňa 17.2.2024**.

<sup>12</sup> Zákon č. 309/2023 Z. z. o premenách obchodných spoločností a družstiev a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinný od 01.03.2024

<sup>13</sup> Zákon č. 93/2024 Z.z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 309/2023 Z. z. a ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 368/2021 Z. z. o mechanizme na podporu obnovy a odolnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, účinný od 15.05.2024

<sup>14</sup> Prvostupňový správny orgán v bode 8 Rozhodnutia nedopatrením uvádza „neúplných podkladov a informácií“, pričom v predmetnom správnom konaní sa jedná o „nepredloženie“ informácií. Uvedené však nič nemení sa správnosti vyhodnotenia časovej verzie aplikovateľnej pre toto správne konanie.

15. Úrad správne určil ako účastníka konania spoločnosť AGB podľa § 20 ods. 1 písm. e) zákona v spojení s § 2 ods. 1 písm. a) a § 3 ods. 1 zákona (body 88-91 prvostupňového rozhodnutia).

## 5. Námietky účastníka konania v rozklade

16. Účastník konania namieta Rozhodnutie ako celok vrátane všetkých jeho výrokov. V podanom Rozklade predkladá rozsiahle námietky, ktoré rozvíja vo Vyjadrení k Výzve Rady; tieto sa týkajú:
- (i) Námietky ku skutkovým okolnostiam
  - (ii) Nezákonnosť výroku rozhodnutia
  - (iii) Prekročenie právomoci úradu podľa § 16 ods. 3 Zákona
  - (iv) Prenášanie právomoci PMÚ
  - (v) Porušenie princípu proporcionality, práva na súkromie a ochrany zákazu zhromažďovania súkromných údajov/ porušenie práva na obhajobu a spravodlivý proces
  - (vi) Telekomunikačné tajomstvo
  - (vii) Porušenie zákazu seba-obviňovania
  - (viii) Nezákonnosť dôkazu ako takého – integrita a autenticita
  - (ix) Ďalšie záležitosti (i) prerušenie konania; (ii) zápis z ústneho vysvetlenia; (iii) prístup do spisu vedeného v Prešetrovaní; (iv) Prístup k „chráneným informáciám“ (v) Aplikácia práva EÚ;
  - (x) Námietky k pokute

## 6. Doterajší priebeh konania a skutkové okolnosti

### 6.1. Námietky účastníka konania

17. Účastník konania namieta, že z opisu skutkových okolností, tak ako uviedol úrad nevyplýva, že postup úradu počas celého diskutovaného obdobia od začatia Prešetrovania, prípadne neohlásenej inšpekcie v priestoroch spoločnosti AGB, bol zmätočný a pozostával z rozdielnych a neustále sa účelovo meniacich požiadaviek a pokynov. Kvalitatívne požiadavky kladené Úradom v žiadosti zo dňa 16.5.2023 („Žiadosť AGB 2“) na zabezpečovanie integrity a autenticity USB kľúča a Dát AGB sa v čase neustále znižovali. Vo Vyjadrení k Výzve Rady, účastník zotrval na svojich námietkach vo vzťahu k zmätočnosti postupu, pričom tieto podľa neho nie je možné ospravedlniť vývojom situácie, nedopatrením alebo novými informáciami.
18. Zdá sa, že definícia nevyhnutnosti sa mení v závislosti od toho, ktoré logy tvrdí [názov1...] DI<sup>15</sup> že vytvorila. Úrad po zistení, že okrem Logov zmazaných emailov už ďalšie logy pravdepodobne neexistujú tvrdí, že autenticitu a integritu „je možné preukázať aj jediným typom logov - Logmi zmazaných emailov.“ Toto z hľadiska vyhodnocovania zákonnosti a prípustnosti dôkazu považuje za neprípustné.
19. Zatiaľ čo na začiatku Prešetrovania, resp. v júni/júli 2023, dokonca aj v niektorých momentoch neskôr, Úrad nevyhnutne potreboval k posúdeniu autenticity a integrity USB kľúča a Dát AGB všetky tri typy logov, v súčasnosti už je podľa Rozhodnutia „nevyhnutný“ len jeden, keďže existuje teoretická možnosť, že tento jeden typ logov

<sup>15</sup> Dôverná informácia prístupná účastníkovi konania, identifikácia podnikateľa vykonávajúceho správu emailových schránok účastníka konania, taktiež chránené ďalej v texte rozhodnutia

sa môže na USB kľúči nachádzať. Nevyhnutnosť súvisiacich logov sa pre Úrad v priebehu času menila v závislosti od toho, ktoré logy boli a sú k dispozícii, čo je neprípustné.

20. V tejto súvislosti je potrebné zmieniť, že Úrad v bode 79 Rozhodnutia uviedol, že „*nedopatrením požadoval predloženie USB nosiča so zálohou dát 1, pričom mal na mysli predloženie už len USB nosiča so zálohou dát 2.*“ v dvoch dokumentoch. Po prvé, v liste Úradu - záznam č. PMU/136/2024/OKT-602/2024 (Žiadosť 5) (ktorú Úrad v Rozhodnutí označuje ako „**Žiadosť AGB 6**“), kde však v priamo v texte v skutočnosti Úrad požaduje všetky 3 typy logov. Nerozumie teda, aké logy podľa Úradu v čase zaslania Žiadosti AGB 6 vlastne žiadal. Po druhé, Úrad označil tento druhý dokument ako „**Žiadosť AGB 4 (bod 44. Rozhodnutia)**“. „**Žiadosť AGB 4**“ zo dňa 14.09.2023 spoločnosť AGB nikdy nedostala a pravdepodobne sa jedná o referenciu na list spoločnosti [názov 1...] **DI**, na ktorý sa referuje aj v bode 44 Rozhodnutia.
21. Účastník rovnako namieta nezmyselné rozlišovanie medzi USB so zálohou 1 a USB so zálohou 2, keďže by mal existovať len jeden USB. Je pravdou, že rozsah digitálnych dát na USB kľúči ešte s určitosťou nikto nepotvrdil, pričom aj spoločnosť [názov 1...] **DI** poskytla počas inkriminovaného časového obdobia rozporuplné informácie (už len čo do počtu emailov nachádzajúcich sa na USB kľúči v rozmedzí niekoľko desiatok tisíc až pol milióna emailov) a správnosť aktuálnych informácií odmieta garantovať. Uvedené rozlišovanie medzi USB 1 a 2 tak má zastrieť len bezdôvodne meniace sa požiadavky úradu.
22. Vo vzťahu k zákonnosti dôkazu namieta záver úradu, že predloženie USB spoločnosťou [názov 1...] **DI** 01.08.2023 v nezalepenej obálke, by mohlo byť dôvodom len na konštatovanie porušenia § 16 ods. 3 zákona a neznamená nezákonnosť dôkazu. Podľa účastníka konania pri digitálnych dátach však ide predovšetkým o autenticitu a integritu digitálnych dát - dôkazov, t.j. o overenie či a ako sa s nimi manipulovalo. Ak to nie je možné nemožno dáta použiť ako dôkaz. Pokiaľ nebol dokument chránený pred prípadnou manipuláciou (je v otvorenej obálke) a nie je vôbec zrejmé, ktoré osoby prišli do styku s daným USB kľúčom, nie je možné určiť, ktoré osoby s Dátami AGB manipulovali a cez ktoré elektronické nosiče tieto dáta putovali, a nie je tým pádom možné overiť autenticitu a integritu údajov. Tým skôr, keď požiadavky pred manipuláciou úrad niekoľkokrát špecifikoval - t.j. predloženie dvoch USB nosičov „*v dvoch samostatných ZAPEČATENÝCH OBÁLKACH opatrených pečiatkou spoločnosti [názov 1...] **DI** a podpisom zodpovedného zamestnanca spoločnosti [názov 1...] **DI** cez zalepovací spoj obálok*“ pričom bolo potrebné aj „*vyhotoviť a priložiť popis obsahu zalepených obálok*“.
23. Úrad nevysvetľuje prečo nepožadoval aby jeho zástupca bol prítomný pri odovzdávaní dát na začiatku celého procesu. Následne túto prítomnosť navrhoval pod hrozbou pokuty. Úradu dnes nevedí nemožnosť overenia ako sa s dátami a USB manipulovalo (o.i. vytvorenie hash hodnôt), pričom odôvodňuje nevyhnutnosť prítomnosti svojich zamestnancov pri odovzdaní USB práve efektívnym zamedzením, aby spoločnosť AGB so svojimi vlastnými dátami nemanipulovala.
24. Účastník konania nesúhlasí s tvrdením úradu, že vo vzťahu k požiadavkám úradu zmenil rétoriku až po tom, čo sa dozvedel od Úradu, že sa na USB kľúči naozaj nachádzajú aj zmazané emaily. Namieta, že o obsahu diskusie medzi Úradom a

spoločnosťou [názov 1...] **DI** ohľadom Dát AGB sa dozvedel až po začatí Správneho konania. Ak by aj bola pravda, že sa o uvedenej komunikácii dozvedel skôr, nie je pravdou že prestal spolupracovať, nakoľko 01.08.2023 hodlal prevziať predmetný USB a bol ochotný urobiť tento krok aj 16.01.2024, po tom čo by si zabezpečil vlastnú kópiu. Vo Februári 2024 teda nezmenil úmysel, avšak po postupe úradu a inštrukciách čo má kto od koho prijať sa obrátil na súd, o čom úrad informoval.

25. Podľa účastníka, spoločnosť [názov 1...] **DI** nevie potvrdiť, čo sa na USB kľúči skutočne nachádza, táto hovorila o rozdielnych množstvách, pričom pôvodne existenciu e-mailov účastníkovi konania poprela. Sama spoločnosť uviedla, že nemôže „garantovať žiadnu integritu obnovených dát, ich úplnosť, správnosť ani spoľahlivosť“ a to „[v]zhľadom na okolnosti a technickú stránku obnovy zákazníkom predtým vymazaných/odstránených dát [a] neexistenciu automatizovane vyhotovovanej zálohy zákazníckych dát“ a rovnako to tvrdí aj k logom.
26. Zároveň účastník namieta zákonnosť inšpekcie dňa 14.03.2023 a preto sú podľa neho nezákonné aj kroky Úradu z nej vyplývajúce, teda pokusy získať USB, resp. dáta na ňom, keďže vedomosť o Dátach AGB získal z inšpekcie.

## **6.2. Vyjadrenie Rady úradu**

27. Rada úradu preskúmala napadnuté Rozhodnutie v časti skutkový stav a spisový materiál s ním súvisiaci a zistila nasledovné. Rada úradu nepovažuje za potrebné prepisovať celý skutkový stav, ktorý detailne popísal prvostupňový orgán v Rozhodnutí. Uvádza len rozhodné skutočnosti.
28. Úrad v Rozhodnutí uviedol, že vykonával Prešetrovanie podľa § 16 ods. 1 písm. b) zákona (bod 10 Rozhodnutia), v rámci ktorého vykonal dňa 14.03.2023 inšpekciu v priestoroch podnikateľa AGB, počas ktorej zistil, že 3 e-mailové schránky AGB používané na pracovné účely, ktoré boli predmetom prešetrovania počas inšpekcie obsahovali len e-maily datované od 10.03.2023 (t.j. komunikácia len za 4 dni pred inšpekciou); toto malo byť spôsobené vírusom (body 10-13 Rozhodnutia). Jednalo sa o nasledovné e-mailové schránky [priezvisko1] **OÚ**<sup>16</sup> @agbekoservis.sk, [priezvisko2] **OÚ**<sup>17</sup> @agbekoservis.sk a agbekoservis@agbekoservis.sk (ďalej spolu aj ako „emailové schránky AGB“ alebo „dotknuté e-mailové schránky“).
29. Samotnú správu e-mailových schránok<sup>18</sup> pre podnikateľa vykonáva podnikateľ [názov1...] **DI**, so sídlom [.....] **DI** (ďalej len [„názov1...“]), na ktorého sa úrad obrátil Žiadosťou [názov1...] **DI** 1 z 27.03.2023 s tým, či je možné obnoviť e-mailovú komunikáciu z e-mailových schránok AGB. Tento v odpovedi uviedol, že k zmazaniu obsahu dotknutých e-mailových schránok došlo dňa 09.03.2023 a išlo približne o 500 000 e-mailov. Tieto má uchované a môže ich vydať na USB ale iba na príkaz súdu/prokurátora. Listom z 20.04.2023 Žiadosť [názov1...] **DI** 2 úrad vyzval v zmysle § 16 ods. 3 zákona na predloženie zmazaných e-mailov z e-mailových schránok AGB dňa 09.03.2023 a v prípade, že je tieto možné vyselektovať tak za obdobie 01.01.2018 do 09.03.2023 spolu s logmi (Logy zmazaných e-mailov, Logy vytvorenia zálohy zmazaných e-

<sup>16</sup> Osobný údaj zamestnanca podnikateľa (priezvisko1), prístupné účastníkovi konania, taktiež chránené ďalej v texte rozhodnutia.

<sup>17</sup> Osobný údaj zamestnanca podnikateľa (priezvisko2), prístupné účastníkovi konania, taktiež chránené ďalej v texte rozhodnutia.

<sup>18</sup> Bližšie bod 12 prvostupňového rozhodnutia

mailov, Logy vytvorenia kópie zálohy na USB) a to na dvoch nosičoch USB v samostatných obálkach opatrených pečiatkou podnikateľa a podpisom zodpovedného zástupcu. Tieto odmietol predložiť z dôvodu ochrany telekomunikačného tajomstva podľa § 117 ods. 1 zákona č. 452/2021 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZEK“)<sup>19</sup> (Odpoveď [názov1...] DI 2) (body 14-18 Rozhodnutia).

30. Žiadosťou AGB 2 vyzval úrad v zmysle § 16 ods. 3 zákona AGB o zabezpečenie prístupu k vymazaným dátam, t. j. k emailom vymazaným z emailových schránok AGB dňa 09.03.2023, ktoré sú zálohované spoločnosťou [názov1...] DI a súvisiacim logom. Výber formy nechal na uvážení podnikateľa, pričom úrad uviedol 3 spôsoby, ktoré bude akceptovať a určil formu (dve zapečatené obálky, podpísané cez zalepovací spoj opatrené pečiatkou [názov1...] DI). Úrad účastníka tiež informoval, že prehliadanie dát sa uskutoční za jeho prítomnosti v priestoroch úradu, pričom termín odpečatenia a prehliadania mu bude vopred oznámený. Vyzval ho, aby do dát nezasahoval spôsobom, ktorý by mohol narušiť ich integritu (Body 20-22 Rozhodnutia).
31. V Odpovedi AGB 1 z 22.05.2023 účastník konania informoval úrad, že sa obrátil prostredníctvom svojej digitálnej agentúry na spoločnosť [názov1...] DI, táto mu odpovedala, že zálohy emailov z daného dátumu neexistujú, nakoľko [názov1...] DI zálohuje emaily len 5 dní a v rámci platenej zálohy 14 dní (príloha č. 2 Odpovede AGB 1). Týmto svoju povinnosť považoval za splnenú a mal za to, že [názov1...] DI poskytol nepresné informácie ohľadom existencie/ zálohovania dát. (Rozhodnutie 24-26)
32. Úrad zistil (Odpoveď [názov1...] DI 3), že služby elektronického obchodu pre podnikateľa AGB sú objednané a uhradené odberateľom INTERAKT, s.r.o., IČO: 46 140 875, so sídlom Idanská 39, 040 01 Košice (ďalej len „INTERAKT“) tzv. kreditom, pričom podradené pod užívateľské konto vedené pre iného odberateľa iMprove GROUP, IČO: 45 350 108, so sídlom Idanská 39, 040 11 Košice (ďalej len „iMprove GROUP“), ktorý má uzatvorenú zmluvu o sprostredkovaní týchto služieb s podnikateľom AGB. Takýto postup nie je neobvyklý a on sám nezasahuje do administrácie objednaných a ním poskytovaných služieb. Okrem mechanizmu uzatvárania zmlúv (vypísanie objednávky a zaplatenie) poskytol úradu informácie o počte zmazaných správ z dotknutých e-mailových schránok dňa 09.03.2023, t.j. ([priezvisko1] OÚ@agbekoservis.sk: 38 464 zmazaných emailov dňa 9.3.2023 z priečinku INBOX, [priezvisko2] OÚ@agbekoservis.sk: 1 561 zmazaných emailov dňa 9.3.2023 z priečinku INBOX, 5 308 zmazaných emailov dňa 9.3.2023 z priečinku Odeslaná pošta, 31 210 zmazaných emailov dňa 9.3.2023 z priečinku Trash, 943 zmazaných emailov dňa 9.3.2023 z priečinku Odoslaná pošta, 440 zmazaných emailov dňa 9.3.2023 z priečinku Sent Messages, agbekoservis@agbekoservis.sk: 39 569 zmazaných emailov dňa 9.3.2023 z priečinku INBOX.Trash, 1 zmazaný email dňa 9.3.2023 z priečinku INBOX). Po zmazaní akéhokoľvek emailu (odberateľom, resp. administrátorom služby) zo servera, zostáva po zmazanom emaily operačný záznam tzv. log, z ktorého ako jediného vie následne určiť príslušné počty zmazaných emailov. Tieto logy sú držané po dobu 30 dní a pre trestnoprávne účely po dobu 185 dní (na základe príkazu sudcu alebo prokurátora). Úrad zistil, že záloha úradom vyžiadanych e-mailových schránok bola vytvorená koncom Apríla 2023

<sup>19</sup> Resp. časová verzia právneho predpisu v znení účinnom od 01.11.2022 do 31.08.2023, t.j. v čase predmetnej odpovede. Uvedené ustanovenia sa v časti relevantnej pre toto konanie nemenili.

(neskôr potvrdený presný dátum dňa 05.04.2023). [Názov1...] DI uviedol, že e-maily zmazané dňa 09.03.2023 sa na serveroch spoločnosti [názov1...] DI nenachádzali (Rozhodnutie body 27-30).

33. V záujme vyjasnenia rozporov vo vyjadreniach vykonal Úrad ústne vysvetlenie dňa 26.06.2023 s podnikateľom [názov1...] DI o čom vyhotovil Zápis z ústneho vysvetlenia 1, keďže z vyjadrení [názov1...] DI nebolo zrejmé či tento disponuje/nedisponuje zálohou/kópiou vymazaných e-mailov z e-mailových schránok AGB zmazaných dňa 09.03.2023. Podnikateľ [názov1...] DI potvrdil, že zálohou (kópiou) žiadaných e-mailových schránok stále disponuje. Uvedené bolo spôsobené tým, že kolega čo pripravoval odpoveď nemal vedomosť o zálohe/kópii z odpadkového koša (serverového koša). Nevedel uviesť či disponuje aj Logmi zmazaných e-mailov. [Názov1...] DI tak vytvoril kópiu/zálohu už na základe Žiadosti [názov1...] DI 1 (Rozhodnutie body 31-34).
34. Úrad sa opätovne obrátil na AGB ako užívateľa dotknutých e-mailových schránok Žiadosťou AGB 3 pre zabezpečenie prístupu k e-mailom vymazaným z e-mailových schránok AGB a logom na USB, o.i. na dvoch USB nosičoch v zapečatených obálkach.<sup>20</sup> Úrad ho informoval, že [názov1...] DI potvrdil existenciu vymazaných e-mailov z dotknutých schránok AGB. Úrad dal na výber AGB akým spôsobom zabezpečí pre úrad prístup k požadovaným dátam. Úrad v liste požadoval okrem zmazaných e-mailov aj dva typy logov (Logy zmazaných e-mailov a Logy vytvorenia kópie zálohy na USB; v nadväznosti na to v rozhodnutí zaviedol skratku „USB nosič so zálohou dát 1“).
35. V Odpovedi 2 zo dňa 11.08.2023<sup>21</sup> podnikateľ AGB uviedol, že došlo k osobnému stretnutiu dňa 01.08.2023 v priestoroch právneho zástupcu [názov1...] DI, pričom k odovzdaniu dát nedošlo, nakoľko bol AGB predložený len 1 USB ([názov1...] DI vopred informoval, že nebude vyhotovovať žiadne ďalšie kópie ani nijako nakladať s dátami na USB a odovzdá len 1 USB, ktorým disponuje)<sup>22</sup> a tento bol v otvorenej prázdnej a nepodpísanej obálke; neodovzdal tak to čo požadoval úrad od AGB. Účastník taktiež uviedol pochybnosti o zákonnosti a prípustnosti takéhoto dôkazu, vzhľadom na rozsah dát na ňom, ako aj z dôvodu telekomunikačného tajomstva, ku ktorému úrad nemá prístup; podstata námietok je založená na skutočnosti, že podmienku autenticity a kontinuálnej možnosti preverovania dôkazu nebude možné dodržať. Namietal, že nie je možné overiť či dáta na USB nosiči so zálohou dát 1 sú dáta AGB, keďže najskôr [názov1...] DI uviedol, že neexistujú a potom sa mali objaviť. Ponuka obyčajného USB kľúča bez informácií dokladajúcich autenticitu dát je neakceptovateľná a žiadal úrad, aby odmietol prevziať takýto dôkaz (Body 35-42 Rozhodnutia).
36. Listom zo dňa 14.09.2023 sa úrad preto obrátil opätovne Žiadosťou [názov1...] DI 4 na predmetného podnikateľa o predloženie požadovaných podkladov a informácií. Odpoveďou [názov1...] DI 4<sup>23</sup> informoval, že je pripravený naďalej odovzdať zálohu dát vyhotovených na základe Žiadosti [názov1...] DI 1 a ktoré sú umiestnené na jedinom existujúcom nosiči dát USB zn. SanDisk, 256 Gb, s/n: BQ2303001106Z a to po preukázaní vlastníctva k dátam AGB alebo úradu na základe právoplatného rozhodnutia (Rozhodnutie 43-49).

<sup>20</sup> Poradové číslo záznamu v spise správneho konania č. 20 (PMU/486/2023/OKT-3613/2023).

<sup>21</sup> Poradové číslo záznamu v spise správneho konania č. 22 (PMU/486/2023/OKT-4286/2023).

<sup>22</sup> Poradové číslo záznamu v spise správneho konania č. 24 (PMU/486/2023/OKT-5159/2023 zo dňa 27.09.2023)

<sup>23</sup> Poradové číslo záznamu v spise správneho konania č. 24 (PMU/486/2023/OKT-5159/2023 zo dňa 27.09.2023)

37. Dňa 06.11.2023 zaslal účastník konania Žiadosť o zastavenie porušovania práv spoločnosti AGB a žiadosť o prístup do spisu; argumentoval porušením procesných práv AGB tým, že úrad vyžadoval vydanie kópie komunikácie od [názov1...] DI, ktorý touto disponuje. Odpoveďou zo dňa 24.11.2023 úrad vysvetlil, že sa obrátil na [názov1...] DI o vydanie kópie komunikácie z dôvodu, že tieto boli krátko pred vykonaním inšpekcie vymazané a z dôvodu, že [názov1...] DI potvrdil, že týmito disponuje. Taktiež uviedol, že predmetný USB by prevzal len v zapečatenej obálke, ktorá by bola uložená v zabezpečených priestoroch úradu a k prehľadávaniu by došlo výlučne za prítomnosti účastníka konania (Rozhodnutie 50-60).
38. Dňa 08.12.2023 úrad Žiadosťou AGB 5<sup>24</sup> vyzval AGB, aby zabezpečil pre úrad prístup k vymazaným dátam, t.j. k emailom vymazaným z emailových schránok AGB dňa 09.03.2023, ktoré sú zálohované spoločnosťou [názov1...] DI na USB nosiči spolu s príslušnými logmi, ktoré sú zálohované na predmetnom USB a to o.i. v zapečatenej obálke. Úrad zároveň navrhol z dôvodu zamedzenia priedňhom a obštrukciám, aby k odovzdaniu dát došlo v prítomnosti zamestnancov úradu alebo v jeho priestoroch. Úrad mal nedopatrením požadovať aj Logy vytvorenia zálohy zmazaných e-mailov. Úrad informoval, že obálka s USB bude v zabezpečených priestoroch úradu. Zopakoval tiež, že prehľadanie sa uskutoční za jeho účasti a podnikateľ AGB bude o tom vopred informovaný (Rozhodnutie body 60-66).
39. Odpoveďou z 03.01.2024 (Odpoveď AGB 3) nesúhlasil s odovzdaním USB nosiča v prítomnosti zamestnancov úradu a zotrval na svojom stanovisku o nezákonnosti dôkazu. Uviedol, že dotknutý USB nosič od [názov1...] DI prevezme, ale nie v prítomnosti zamestnancov úradu, resp. v priestoroch úradu. Informoval, že podá správnu žalobu na nezákonný zásah voči úradu (Rozhodnutie body 66-71).
40. Dňa 22.12.2023 sa z Vyjadrenia [názov1...] DI 1 úrad dozvedel, že tento nikdy nedisponoval a nedisponuje logom vzťahujúcim sa k procesu vytvorenia kópie zmazaných dát zo serverového koša, t.j. Logmi vytvorenia kópie zálohy na USB (táto povinnosť mu nevyplýva z právneho predpisu ani zo Žiadosti [názov1...] DI 1 ani zo žiadosti úradu v danom čase). Úrad mal teda od tohto momentu vyžadovať len kópiu zmazaných e-mailov z e-mailových schránok AGB zmazaných dňa 09.03.2023 a Logov zmazaných e-mailov (úrad vytvoril skratku „USB nosič so zálohou dát 2“). (Bod 72 Rozhodnutia).
41. Dňa 12.01.2024 Vyjadrením [názov1...] DI 2, tento oznámil úradu, že bol AGB požiadaný o vydanie obnovených dát zo serverového koša – t.j. o vydanie USB nosiča a tento plánuje odovzdať 16.01.2024 podnikateľovi INTERAKT, iMproveGROUP alebo inej tretej osobe, ktorá sa preukáže plnomocenstvom a to v zalepenej a podpísanej obálke. K odovzdaniu nakoniec pre intervenciu úradu nedošlo, keďže úrad dňa 15.01.2024 informoval [názov1...] DI, že v prípade, že dôjde k takému odovzdaniu, bude to v rozpore s požiadavkou úradu o poskytnutie súčinnosti - o predloženie týchto informácií priamo úradu. Vyzval ho na vygenerovanie hash hodnôt súboru/ov na predmetnom USB – ako digitálneho

---

<sup>24</sup> Poradové číslo záznamu v spise č. 27 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-6620/2023). V prvostupňovom Rozhodnutí označené ako Žiadosť AGB 5 (hoci v poradí je to štvrtá žiadosť). Rada úradu však pre prehľadnosť zotrvá na uvedenom označení, resp. vytvorenom skrátenom názve, nakoľko to nespôsobuje žiadnu zmatečnosť, keďže samotný List je označený aj číslom záznamu aj poradovým číslom v spise.

odtlačku, ktorý umožňuje jednoduchú kontrolu, či sa s dátami nemanipulovalo alebo neboli zmenené.<sup>25</sup> (Body 73-75 Rozhodnutia).

42. Úrad vykonal ústne vypočutie podnikateľa [názov1...] **DI** dňa 22.01.2024 o čom vyhotovil Zápis z ústneho vysvetlenia 2. Z uvedeného Rada úradu, zistila (okrem už uvedeného v bode 76 Rozhodnutia), že podnikateľ objasnil, že zmazané emaily z emailových schránok AGB zo serverového koša (t. j. priečinku EXPUNGED) neobnovoval, len skopíroval stav uvedených emailových schránok z priečinku EXPUNGED vo formáte MAIL DIR niekedy v apríli 2023 (*neskôr potvrdený dátum 05.04.2023*). Pri kopírovaní bol realizovaný medzi krok - kópia na serveri, ktorá bola zozipovaná a následne skopírovaná na USB nosič. Podnikateľ uviedol, že majú centrálny logovací systém a všetky logy týkajúce sa predmetných emailových schránok z neho stiahli a skopírovali na predmetný USB nosič, pričom údaje o počtoch vymazaných emailoch vybrali z centrálného logovacieho systému a v súčasnosti sa tieto logy v centrálnom logovacom systéme už nenachádzajú. Uviedol, že dáta vyhodené do koša už nemusia byť kompletne.
43. Dňa 02.02.2024 bolo úradu doručené vyjadrenie [názov1...] **DI** 5, kde tento predložil hash hodnoty súborov umiestnených na jedinom existujúcom nosiči USB s dotknutými vymazanými e-mailovými schránkami AGB a informáciu v akom čase bola vytvorená kópia na serveri pre jednotlivé schránky, kedy bol vytvorený archív. Zip z týchto schránok a, že tento bol následne presunutý zo servera na USB v bližšie nezistenom čase (operačné záznamy spätne neumožňujú zistiť presný čas a z technických dôvodov tieto záznamy neuchovávajú) (bod 78 Rozhodnutia). Zároveň [názov1...] **DI** požiadal o vyjadrenie, kedy bude môcť dáta umiestnené na jednom existujúcom nosiči USB odovzdať oprávneným osobám (t.j. INTERAKT s.r.o., iMprove Group, s.r.o., prípadne inej tretej osobe).
44. Keďže úrad považoval dáta na jedinom existujúcom nosiči USB za nevyhnutné pre Prešetrovanie a k požiadavke úradu v Žiadosti AGB 5 na prevzatie v prítomnosti zamestnancov úradu nedošlo, úrad vyzval Žiadosťou [názov1...] **DI** 6, aby tento v súlade s § 16 ods. 3 zákona poskytol a odovzdal požadovaný USB a podklady účastníkovi konania, INTERAKT s.r.o. alebo iMprove Group, s.r.o. Za týmto účelom ho vyzval, aby sa dostavil do sídla úradu 16.02.2024 o 10.00 hod. Okrem iného žiadal odovzdanie podkladov v zapečatenej obálke. Rovnako Žiadosťou AGB 6 sa obrátil úrad aj na účastníka konania.
45. Rada úradu zistila, že v **Žiadosti AGB 6**<sup>26</sup> z 02.02.2024 a ktorá bola účastníkovi konania doručená dňa 11.02.2024, úrad
  - Uviedol informácie o Prešetrovaní,
  - skutočnosť, že v súvislosti so zistenými skutočnosťami v Prešetrovaní resp. v priebehu inšpekcie sa opakovane obrátil na účastníka konania so žiadosťami o predloženie podkladov a informácií, pričom v nich žiadal, aby účastník konania zabezpečil pre úrad prístup k vymazaným dátam, t.j. k e-mailom vymazaných z emailových schránok AGB dňa 09.03.2023, ktoré sú zálohované/umiestnené spoločnosťou [názov1...] **DI** na jedinom existujúcom dátovom nosiči USB SanDisk, 256 Gb, s/n: BQ2303001106Z („dátový nosič“) a logy vzťahujúce sa k

<sup>25</sup> Hash hodnota je vytvorená matematickými algoritmi (hashovacími funkciami). Hashovacia funkcia zabezpečuje, že keď sa k správe pridá aj len jedno písmeno alebo zmení jeho poradie, bude mať správa úplne inú hash hodnotu. To umožňuje jednoduchú kontrolu integrity dát a zisťovanie, či sa dáta nezmenili, čím je zaručená integrita a autenticita dát.

<sup>26</sup> Poradové číslo záznamu v spise k správnomu konaniu 29 (záznam PMU/136/2024/OKT-602/2024).

procesu zmazania e-mailov, k procesu vytvorenia zálohy, prípadne k procesu umiestnenia na USB.

- vyzval účastníka konania podľa § 16 ods. 3 zákona o poskytnutie informácií a podkladov – zabezpečenia (prevzatia od spoločnosti [názov1...] DI) predmetného dátového nosiča USB spolu s logmi vzťahujúcimi sa k procesu zmazania e-mailov z e-mailových schránok AGB zo dňa 09.03.2023 (pozn. e-mailové schránky: [priezvisko1] OÚ @agbekoservis.sk, [priezvisko2] OÚ @agbekoservis.sk, agbekoservis@agbekoservis.sk), logom vzťahujúcim sa k procesu vytvorenia príslušnej zálohy (obnovenia) vymazaných e-mailov, príp. k procesu umiestnenia predmetných vymazaných e-mailov na predmetný dátový nosič USB (požadovaný USB a podklady) a ich odovzdania úradu.
  - Za účelom zabezpečenia požadovaného USB a podkladov pre úrad, resp. za účelom prevzatia od [názov1...] DI a ich následného okamžitého odovzdania úradu, tzv. krátkou cestou na úrade, úrad vyzval účastníka konania, aby sa dostavil dňa 16.02.2024 o 10.00hod do sídla úradu.
  - uviedol, že USB bude pri odovzdávaní zapečatený – úradnou pečaťou a následne uložený v zabezpečených priestoroch úradu a prehliadanie dát sa uskutoční v jeho prítomnosti, pričom termín odpečatenia mu bude vopred oznámený.
  - Poučil účastníka konania.
46. Vychádzajúc z textu rozhodnutia, mal úrad nedopatrením ešte požadovať predloženie USB nosiča so zálohou dát 1 pričom zamýšľal žiadať už len USB nosič so zálohou dát 2 – t.j. len kópiu vymazaných e-mailov z e-mailových schránok AGB dňa 09.03.2023 a Logy zmazaných e-mailov.
47. Dňa 14.02.2024 AGB zaslal úradu odpoveď na Žiadosť AGB 6<sup>27</sup> informoval, že predmetný USB nemá a nemôže ho teda odovzdať a keďže postup úradu je nezákonný predmetný USB neprevezme ani v priestoroch úradu ani inde. Podnikateľ však poveril právneho zástupcu, aby sa dostavil na úrad, ale neudelil mu súhlas, ani inej osobe aby sa zúčastňoval manipulácie s predmetným USB a podkladmi, resp. s dátami na ňom. Nesúhlasí s prevzatím USB a nedáva súhlas na odovzdanie USB úradu (bod 81 Rozhodnutia).
48. Dňa 16.02.2024 o 10.00 hod sa dostavili podnikateľ AGB resp. jeho právny zástupca do priestorov úradu a rovnako aj zástupca [názov1...] DI, ktorý na výzvu úradu predložil dátový nosič a súvisiace podklady (t.j. jediný existujúci USB nosič) a uviedol, že tento odovzdá v prítomnosti zamestnancov úradu právnenému zástupcovi AGB. Tento však uviedol, že nosič neprevezme z dôvodov uvedených v predchádzajúcom bode, keďže nemal žiadny mandát na prevzatie. Z uvedených dôvodov jediný existujúci USB nosič neprevzal v priestoroch úradu a úrad predmetnými dátami nedisponuje, a to ani ku dňu vydania prvostupňového Rozhodnutia (body 79-81 Rozhodnutia).
49. **Vyššie popísaný postup podnikateľa v súvislosti so Žiadosťou AGB 6 vyhodnotil úrad ako porušenie povinnosti v zmysle § 16 ods. 3 Zákona a začal voči nemu správne konania dňa 08.03.2024 vo veci uloženia pokuty podľa § 44 ods. 1 písm. a) za porušenie povinnosti predložiť úradu podklady a informácie požadované úradom podľa § 16 ods.3 zákona.**<sup>28</sup>

<sup>27</sup> Poradové číslo záznamu v spise správneho konania č. 31 (záznam č. PMU/136/2024/OKT/833/2024).

<sup>28</sup> Oznámenie o začatí správneho konania z 28.02.2024, doručené podnikateľovi dňa 08.03.2024, spis. por. č. 1 (záznam PMU/554/2024/OKT-1152/2024, SK/0007/OKT/2024).

50. Rada úradu zistila, že úrad v samotnom oznámení o začatí konania opísal predmet Prešetrovania, ako aj skutočnosť, že Žiadosťou AGB 6 žiadal, aby AGB poskytol úradu, resp. pre úrad zabezpečil prístup k vymazaným dátam, t.j. k e-mailom vymazaným dňa 9.03.2023 z e-mailových schránok podnikateľa AGB (tieto vymenoval) a ktoré sú zálohované (umiestnené) podnikateľom [názov1...] DI na jedinom existujúcom dátovom nosiči USB SanDisk, 256 Gb, s/n: BQ2303001106Z a k logom („dátový nosič USB a podklady“). **Úrad vyhodnotil, že napriek snahe vytvoriť podmienky<sup>29</sup> podnikateľovi AGB na zabezpečenie, resp. na prevzatie dátového nosiča USB a podkladov od podnikateľa [názov1...] DI a ich následnému odovzdaní úradu, podnikateľ AGB nepredložil úradu v zmysle Žiadosti AGB 6 úradu požadované podklady a informácie – dátový nosič USB a podklady, pričom tieto bol povinný predložiť v termíne, resp. lehote určenej úradom.**
51. Účastník konania námietky ohľadom skutkového stavu uvádzal už vo Vyjadrení k výzve pred vydaním prvostupňového rozhodnutia, pričom týmto sa prvostupňový orgán venoval v bodoch 170 až 182 Rozhodnutia.
52. Vo vzťahu k námietkam účastníka konania o zmätočnosti postupu úradu a k neustále sa účelovo meniacim požiadavkám a pokynom úradu Rada úradu uvádza nasledovné.
53. Účastník považoval za zásadné, že kvalitatívne požiadavky kladené úradom v Žiadosti AGB 2 z 16.05.2023 v súvislosti s integritou a autenticitou dát sa neustále menili. Prvostupňový správny orgán v tomto smere uviedol, že situácia sa v procese získavania dát menila, resp. počas Prešetrovania vyvíjala, pričom úrad postupne zisťoval rozsah dostupnosti dát v dispozícii podnikateľa [názov1...] DI. Uvedené sa malo týkať najmä požiadavky na jednotlivé typy logov. V čase Žiadosti [názov1...] DI 2 úrad nemal informáciu akými konkrétnymi logmi disponuje až v ďalšej komunikácii úrad zistil, že [názov1...] DI disponuje len Logmi zmazaných e-mailov (Bod 174 Rozhodnutia). Úrad preto nepostupoval zmätočne, ale reagoval na vývoj situácie, ktorá sa týkala len požadovaných logov nie však obsahu e-mailovej schránky účastníka konania na dotknutom USB. Požadované Logy mali slúžiť najmä na preukázanie akejkoľvek manipulácie s emailovými schránkami, čo možno preukázať aj Logmi zmazaných e-mailov, ktoré ako úrad zistil, sú jediné k dispozícii. S uvedeným sa Rada úradu stotožňuje.
54. **Vo fyzickej podobe sa jedná o jeden USB nosič**, pre lepšiu orientáciu však úrad v Rozhodnutí rozlišoval medzi USB nosič so zálohou dát 1 a USB nosič so zálohou dát 2. Rada úradu v tomto smere súhlasí s účastníkom konania, že rozlišovanie medzi USB nosič so zálohou dát 1 a USB nosič so zálohou dát 2 nie je opodstatnené, nakoľko vo fyzickej podobe sa jedná o ten istý USB kľúč, pričom z vykonaného dokazovanie vyplýva, že by sa na ňom mali nachádzať tak úradom žiadané vymazané e-maily z e-mailových schránok AGB ako aj Logy k zmazaniu e-mailov. Úrad však vysvetlil v prvostupňovom Rozhodnutí prečo, k zavedeniu skratiek USB nosič so zálohu dát 1 a 2 pristúpil, ako aj kedy žiadal ktoré logy. Skutočnosť, že iné údaje (napr. logy k vytvoreniu kópie) sa na USB nenachádzajú, pretože neexistujú, na rozdiel od toho čo tvrdí účastník konania,<sup>30</sup> nemožno považovať za účelové

<sup>29</sup> Oznámenie o začatí správneho konania, spis. por. č. 1, str. 2, bod 8.

<sup>30</sup> Bod 11 a nasl. Rozkladu

upustenie od požiadaviek na zabezpečenie integrity a autenticity dát. Uvedené námietky účastníka konania tak smerujú predovšetkým k autenticite a integrite dát na USB, k čomu sa Rada úradu vyjadrí v príslušnej časti odôvodnenia. Rada úradu dodáva, že vo Výzve Rady (bod. 13 a 17 Vyjadrenia k Výzve Rady) nevykonala analýzu so záverom, že USB bude v prípadnom správnom konaní vo veci zákonným a prípustným dôkazom, ale v rámci svojej argumentácie k námietkam účastníka konania uviedla, že samotná absencia určitého logu nie je dostatočná na odmietnutie potenciálneho dôkazu, resp. nie je relevantné toto posudzovať už v tejto fáze a v tomto konaní o procesnom porušení (pozri bod 58. a časť k nezákonnosti dôkazu).

55. **V nadväznosti na uvedené, Rada úradu nepovažuje za potrebné v tomto dokumente ďalej rozlišovať medzi USB nosič so zálohou dát 1 a USB nosič so zálohou dát 2, t.j. skratiek tak ako ich definoval úrad v Rozhodnutí, keďže vo fyzickej podobe sa jedná o ten istý USB nosič.**
56. **Rada úradu uvádza, že predmetom preskúmaného Rozhodnutia je Žiadosť AGB 6 zo dňa 02.02.2024 a v súvislosti s ktorou je vedené toto správne konanie – nepredloženie podkladov a informácií nachádzajúcich sa na jedinom hmotnom nosiči dát USB, preto rozsah požadovaných dát je determinovaný dátovým nosičom USB, určený značkou, veľkosťou a sériovým číslom na ktorom sa majú nachádzať vymazané e-maily z 3 úradom požadovaných vymazaných e-mailových schránok spolu s podkladmi (t.j. minimálne s logmi k procesu zmazania e-mailov z e-mailových schránok AGB zo dňa 09.03.2023). Úrad v Žiadosti AGB 6 ako aj v Oznámení o začatí správneho konania uvádza aj 2 typy logov, od ktorých požadovania mal upustiť a ktoré, podľa vyjadrení [názov1...] DI tento ani nevytváral. Zároveň úrad v prvostupňovom rozhodnutí vysvetlil, že nedopatrením mal v Žiadosti AGB 6 uvádzať všetky typy logov, pričom mal mať na mysli už len Logy vymazania e-mailov. **Vzhľadom na to, že dáta umiestnil na jediný existujúci USB nosič [názov1...] DI a keďže neexistuje už pôvodný zdroj dát, je zrejme, že úrad vyžadoval od podnikateľa AGB tie dáta, ktoré sú alebo môžu byť umiestnené na jedinom existujúcom USB nosiči** (uvedené je zrejme aj zo samotnej Žiadosti AGB 6 keď k definovanému dátovému nosiču uvádza tieto ďalšie podklady slovným spojením „prípadne“, jedná sa preto o alternatívy. Viď bod 45 vyššie).**
57. Vychádzajúc z uvedeného má Rada úradu za to, že účastník konania, napriek rozsiahlej komunikácii úradu ohľadom požiadavky na predloženie s účastníkom konania ako aj [názov1...] DI mal vedomosť o tom, čo je od neho požadované predložiť – konkrétny USB nosič. Hoci účastníkovi neboli známe všetky detaily komunikácie úradu s [názov1...] DI pred začatím správneho konania (Vyjadrenie k Výzve Rady bod. 14), je zrejme, že z dostupných informácií vedel čo sa od neho požaduje (viď body 34,37 a 64). Podstatné je, že zo spôsobu predloženia USB, ktorý požadoval úrad od účastníka jednoznačne vyplýva, že tento mal prevziať za prítomnosti zamestnanca úradu USB od podnikateľa [názov1...] DI a obratom ho odovzdať úradu. Z takto koncipovanej povinnosti jednoznačne vyplýva, že účastník vopred vedel, čo sa od neho požaduje a prečo, ako aj to, že AGB za obsah uvedeného USB zodpovednosť nenesie.
58. Na základe vyššie uvedeného, je podľa Rady úradu potrebné námietky vo vzťahu k zmätočnosti postupu úradu a účelovo meniacich sa požiadaviek, najmä

kvalitatívnych v Žiadosti AGB 2 z 16.05.2023, potrebných na zabezpečenie integrity a autenticity USB resp. dát na ňom, ktoré sa mali podľa účastníka konania znižovať, zamietnuť. Z rozhodnutia, ktoré má oporu v spisovom materiáli vyplýva, že v čase Žiadosti [názov1...] DI 2 úrad nemal ako vedieť, že všetkými žiadanými logmi nedisponuje, pričom v Žiadosti AGB 2 požadoval údaje v rozsahu v akom ich požadoval v Žiadosti [názov1...] DI 2. Postup, kedy úrad zohľadňuje zistenia skutkového stavu je plne s povinnosťami správneho orgánu v správnom konaní. Rada úradu zároveň nepovažuje, vzhľadom na vyššie popísané okolnosti, za relevantné riešiť v tomto správnom konaní, týkajúcom sa nepredloženia USB, ktoré logy sú dostatočnou zárukou autenticity obsahu USB. Vyhodnotenie obsahu USB, ako aj záruky autenticity a integrity dát a vplyv jednotlivých logov bude relevantné v ďalšom prešetrovaní, prípadne správnom konaní, ktoré úrad vykoná po tom, čo získa predmetné USB. Účastník konania však v zásade argumentuje nevyhnutnosťou vo vzťahu k preukázaniu autenticity a integrity USB, resp. dát na ňom, čo nemožno zamieňať s nevyhnutnosťou na účely definovania toho čo úrad môže, v zmysle § 16 ods. 3 zákona, od podnikateľov vyžadovať. **V prípadnom správnom konaní založenom na obsahu USB bude povinnosťou úradu vyhodnotiť, či napriek tomu, že nie všetky ním pôvodne požadované podklady a informácie existujú, môže s takýmto dôkazným prostriedkom nakladať.** Toto posúdenie však patrí správnomu orgánu, nie účastníkovi konania a už vôbec nie v tomto správnom konaní, ktoré sa týka nepredloženia podkladov a informácií, resp. USB. Uvedené námietky preto treba odmietnuť.

59. Ako už Rada úradu uviedla vyššie, toto správne konanie sa týka nepredloženia podkladov a informácií v nadväznosti na Žiadosti AGB 6. Rada úradu má teda za to, že skutočnosť, či úrad nedopatrením požadoval všetky typy logov (hoci od tejto požiadavky predtým upustil, resp. zistil, že neexistujú), nemení právne posúdenie veci. Účastník konania je sankcionovaný v Rozhodnutí za to, že nepredložil žiadne informácie a podklady nachádzajúce sa na jedinom USB nosiči, pričom tento vzhľadom na požadovaný spôsob predloženia nemohol byť zodpovedný za obsah nachádzajúci sa na USB.
60. V nadväznosti na vyššie uvedené, aj nesprávna referencia na Žiadosť AGB 4<sup>31</sup> nespôsobuje zmätočnosť Rozhodnutia, pretože predmetom konania je nepredloženie informácií v súvislosti so Žiadosťou AGB 6 z 02.02.2024. Je pritom zrejmé, že sa jedná o chybu, ktorá je z Rozhodnutia ľahko zistiteľná a nemá vplyv na zákonnosť Rozhodnutia, o.i. netýka sa priamo ani Žiadosti AGB 6.
61. Vo vzťahu k námietke účastníka konania týkajúcej sa vývoja v prístupe úradu vo vzťahu k spôsobu predloženia požadovaných podkladov a informácií pred Žiadosťou AGB 6. Rada úradu v prvom rade tieto nepovažuje za relevantné v tomto správnom konaní. Z priebehu komunikácie úradu vo vzťahu k získaniu obsahu USB, a to tak od podnikateľa [názov1...] DI, ako aj účastníka konania jednoznačne vyplýva jednak snaha úradu zabezpečiť podklady a informácie nevyhnutné pre jeho činnosť (v tomto prípade by podklady umožnili zistenie skutkového stavu v prešetrovaní vedenom úradom), ako aj snaha o zabezpečenie nezasahovania do obsahu USB. Správny orgán však mal povinnosť reflektovať v komunikácii s oboma subjektami na skutkový stav, a to jednak čo sa týka rozsahu požiadavky, ako aj formy odovzdania/prevzatia podkladov. Rada úradu však v tejto súvislosti považuje vo vzťahu k účastníkovi konania za relevantné to, že sám úrad vyhodnotil vplyv vývoja v požiadavkách

<sup>31</sup> Bod 79 prvostupňového Rozhodnutia, Rozklad bod 16.

a komunikácii s AGB a pristúpil až k sankcionovaniu za nesplnenie jednoznačnej požiadavky, ktorá bola zároveň koncipovaná a preukázateľne zdokumentovaná v spise spôsobom, ktorý vylučoval zodpovednosť AGB za obsah predkladaného USB. Vzhľadom na takto nastavené vzťahy, ktoré majú oporu v spisovom materiáli, nemajú v tomto správnom konaní relevanciu námietky komentujúce postup úradu pred Žiadosťou AGB 6, ani námietky týkajúce sa možnosti overenia integrity a autenticity dôkazu. Za relevantné však Rada úradu považuje práve to, že aj spôsob koncipovania požiadavky predložiť USB dňa 16.2.2024 v prítomnosti zamestnancov úradu bol vytvorený v záujme vytvoriť podmienky,<sup>32</sup> aby účastník konania nebol vystavený riziku podozrenia z manipulácie s obsahom USB po jeho prevzatí od podnikateľa [názov1...] **DI**.

62. Uvedená argumentácia sa vzťahuje aj k námietkam účastníka smerujúcim k vývoju požiadaviek úradu vo vzťahu k prítomnosti zamestnancov úradu pri odovzdávaní USB kľúča. Rada úradu má za to, že vzhľadom na to, že požadované podklady a informácie, ako sa zistilo počas komunikácie s [názov1...] **DI**, sa nachádzajú na jedinom existujúcom nosiči USB, požiadavka úradu na prítomnosť zamestnancov úradu, resp. odovzdanie v priestoroch úradu z dôvodu zamedzenia akejkoľvek manipulácie s dátami, je opodstatnená. Zároveň, ako už viac krát Rada úradu uviedla, toto správne konanie sa týka Žiadosti AGB 6, preto skutočnosť či požadoval úrad alebo nepožadoval prítomnosť zamestnancov aj v Žiadosti AGB 3, resp. Žiadosti AGB 5 je v zásade pre toto správne konanie bezpredmetná. Navyše úrad vysvetlil prečo, vzhľadom na celkovú situáciu považoval prítomnosť zamestnanca za potrebnú (bod 182 Rozhodnutia). S vyjadrením úradu v bode 178 však Rada úradu súhlasí.
63. Účastník konania ilustroval zmätočnosť požiadaviek úradu v jednotlivých žiadostiach (vo vzťahu k logom), prítomnosti zamestnancov úradu, prípade zapojenia INTERAKT a iMprove Group a formy odovzdania (zapečatená obálka, a iné) formou tabuľky. Uvedené podľa Rady úradu demonštruje, že požiadavky úradu sa v čase menili spolu s vyvíjajúcou sa situáciou. Uvedené Žiadosti však nie sú predmetom tohto správneho konania, preto tieto námietky je potrebné odmietnuť.
64. Vo vzťahu k námietkam účastníka konania k bodu 300 Rozhodnutia, ktorý sa ohradil voči záverom úradu, že zmenil rétoriku po tom, čo sa dozvedel od úradu, že na USB kľúči sa nachádzajú aj zmazané e-maily Rada úradu tiež poukazuje na to, že tieto nepovažuje za relevantné. Zo Žiadosti AGB 3, ako aj Žiadosti o zastavenie porušovania práv spoločnosti AGB a žiadosti o prístup do spisu z 06.11.2023 a Odpovede úradu z 24.11.2023 (viď vyššie bod 37) je zrejmé, že účastník konania vedel o komunikácii úradu s [názov1...] **DI** skôr ako úrad začal voči nemu správne konanie. Zároveň účastník konania tvrdí, že nie je pravda, že prestal s úradom spolupracovať po doručení Žiadosti AGB 2, naopak tento hodlal prevziať ponúknutý USB tak 01.08.2023 ako aj 16.01.2024, avšak či už pričinením [názov1...] **DI**, alebo úradu mu to nebolo umožnené. Rada úradu v tomto smere uvádza, že uvedené skutočnosti nesúvisia s predmetným správnym konaním, keďže sankcionovaným konaním v prvostupňovom Rozhodnutí je nepredloženie podkladov a informácií v nadväznosti na Žiadosť AGB 6. Uvedeným skutočnostiam sa Rada úradu venuje v časti o pokute. Rada úradu má za to, že vzhľadom na to, že úradu sa nepodarilo pri predchádzajúcich pokusoch zabezpečiť si prístup k vymazaným dátam z rôznych dôvodov, postup úradu kedy tento žiadal súčinnosť oboch subjektov v jeho prítomnosti, možno považovať za legitímnu. Úrad vytvoril podmienky (odstránil

<sup>32</sup> Viď bod 129, 265 prvostupňového Rozhodnutia.

prekážky) tak, aby umožnil účastníkovi konania plniť a aby predišiel k uplatňovaniu zodpovednosti AGB za prípadnú manipuláciu s USB od jeho prevzatia od [názov1...] **DI** po predloženie úradu. Vo vzťahu k predmetnému správnomu konania teda Rada úradu **nepovažuje za podstatné tvrdenie účastníka, že by bol býval plnil už skôr, keď na Žiadosť AGB 6 neplnil (bez ohľadu na jeho motív) a keď len táto je predmetom sankcie.** Dňa 16.02.2024 sa do priestorov úradu dostavil a bez ohľadu na jeho ochotu alebo úmysel v minulosti, predmetné USB dňa 16.02.2024 neprevzal, resp. nezabezpečil pre úrad prístup k predmetným dátam.

65. Prvostupňový správny orgán v bode 182 Rozhodnutia vysvetlil, a Rada úradu sa s týmto stotožňuje, že úrad požadoval prítomnosť svojho zamestnanca na úkone z dôvodu zamedzenia možnej manipulácie s dátami v čase od prevzatia USB od [názov1...] **DI**, po jeho predloženie úradu. Vzhľadom na celkové okolnosti predchádzajúcich pokusov o prevzatie, toto považuje Rada úradu za opodstatnené. Rovnako možno súhlasiť s tým, že právny zástupca vopred informoval, že nedisponuje mandátom na prevzatie USB kľúča a to skôr ako mu bol USB kľúč predložený, pričom vopred nemohol vedieť v akom stave bude [názov1...] **DI** uvedený USB ponúkať (teda či bude v zalepenej obálke napr.)<sup>33</sup>.
66. Rada úradu zdôrazňuje okolnosti žiadosti úradu, ktoré de facto vylučujú uplatňovanie zodpovednosti za obsah USB v čase od jeho prevzatia od [názov1...] **DI** po predloženie zamestnancovi úradu, ak by účastník konania postupoval v súlade so Žiadosťou AGB 6 aj v rámci argumentácie k nasledujúcej námietke účastníka konania. Vo vzťahu k skutočnosti, že spoločnosť [názov1...] **DI** nevie posúdiť, čo sa na predmetnom USB vlastne nachádza, sa vyjadril prvostupňový orgán v bode 179 s odkazom na bod 73 Rozhodnutia. Na uvedenom USB nosiči sa majú nachádzať úradom požadované vymazané e-mailové schránky a Logy zmazaných e-mailov, ktoré úrad požadoval. Uvedené je jednoznačné i z Vyjadrenia [názov1...] **DI** z 02.02.2024, kde uvádza hash hodnoty k súborom. Podnikateľ [názov1...] **DI** zároveň uviedol, že dáta už nemusia byť kompletne (neuvádza ale, že dáta nepochádzajú z troch dopytovaných e-mailových schránok ako naznačuje účastník vo Vyjadrení k Výzve Rady, bod 9). V tomto momente tak nie je možné vyhodnotiť či všetky údaje nachádzajúce sa na USB kľúči sú kompletne, čo však nemá vplyv na skutočnosť, že úradom žiadané USB účastník konania nepredložil.
67. K hashovým hodnotám sa rovnako vyjadril prvostupňový správny orgán v Rozhodnutí. Na účely tohto správneho konania a v kontexte porušenia povinnosti účastníka konania poskytnúť úradu požadované údaje, sú námietky týkajúce sa hash hodnôt v súlade s vyššie uvedeným bezpredmetné.
68. Vo Vyjadrení k Výzve Rady účastník nesúhlasí s hodnotením Rady - vo vzťahu k zmätočnosti postupu, prítomnosti zamestnanca a predchádzajúcich pokusov (vrátane možnosti urobienia si kópie, viď bod 169 nižšie), autenticity a integrity dát. Účastník tak zotrváva na svojich námietkach, k podstate ktorých sa Rada už vyjadrila. Rada úradu má za to, že v tomto správnom konaní je podstatné, či účastník vedel čo má plniť, mohol plniť vo vzťahu k Žiadosti AGB 6 a či plnil v nadväznosti na Žiadosť AGB 6 a nie skutočnosť, či by bol býval plnil. Vzhľadom na uvedené je podľa Rady úradu potrebné odmietnuť i námietky vzťahujúce sa k rozporným a kompetencie prekračujúcim inštrukciám vo vzťahu k Žiadosti AGB 6. Kontext, na

<sup>33</sup> Bod 182 prvostupňového Rozhodnutia.

rozdiel od toho čo tvrdí účastník konania,<sup>34</sup> úrad zohľadnil, a to tým, že pristúpil k sankcionovaniu účastníka len vo vzťahu k Žiadosti AGB 6, ako už bolo vysvetlené vyššie. Námietky k „vytváraniu podmienok“<sup>35</sup> sú tiež neopodstatnené, keďže uvedené je zrejme už z Oznámenia o začatí správneho konania. K možnej manipulácii s USB kľúčom ako aj forme (obálka) sa ďalej vyjadruje Rada v časti o nezákonnosti dôkazu.

69. Vo vzťahu k námietkam k nezákonnosti inšpekcie, týmto sa Rada úradu venuje v inej časti tohto odôvodnenia. Na tomto mieste však Rada úradu uvádza, že Žiadosť AGB 6 nie je pokračovaním inšpekcie. Navyiac zákonnosť inšpekcie ani nie je predmetom tohto správneho konania (viď nižšie v časti 7.4.) o porušení povinnosti predložiť informácie na základe § 16 ods. 3 ZOHS; Inšpekcia bola vykonaná v rámci Prešetrovania, účastníkovi bolo predložené poverenie majúce základné náležitosti podľa § 17 ods. 2 ZOHS, bol poučený a zápisnicu z vykonania inšpekcie podpísal. Úrad predmetným USB a dátami na ňom nedisponuje (tieto pritom boli na USB umiestnené až po inšpekcii). Uvedené námietky preto treba odmietnuť, ich prípadnú relevanciu by bolo možné skúmať až v prípadnom konaní vo veci dohody obmedzujúcej súťaž, nie však v tomto.
70. Prvostupňový správny orgán dospel k záveru, že neprevzatím dotknutého USB nosiča od [názov1...] DI a jeho nedoručenia úradu krátkou cestou, tento nesplnil požiadavku úradu v zmysle § 16 ods. 3 zákona a porušil tým povinnosť predložiť úradu v stanovenej lehote na základe Žiadosti AGB 6 požadované podklady a informácie. Úrad začal konanie voči tomuto podnikateľovi vo veci uloženia pokuty podľa § 44 ods. 1 písm. a) zákona za porušenie povinnosti predložiť úradu podklady a informácie požadované úradom podľa § 16 ods. 3 zákona. Podľa prvostupňového Rozhodnutia účastník konania bol povinný predložiť úradu informácie a podklady v úradom určenej lehote, a to na dohodnutom osobnom stretnutí dňa 16.02.2024.
71. **Rada úradu má za to, že v nadväznosti na Žiadosť AGB 6 účastník konania nepredložil úradu požadované podklady a informácie t.j. USB, ktoré mu mal odovzdať [názov1...] DI v prítomnosti zamestnancov úradu, ktoré malo obsahovať údaje požadované od [názov1...] DI (t.j. vymazané e-maily z 3 dopytovaných e-mailových schránok, Logy k zmazaniu e-mailov umiestnené na jediný existujúci nosič USB) žiadnym spôsobom, nesplnil tak povinnosť úradu predložiť požadované podklady a informácie uvedené v Žiadosti AGB 6 v lehote určenej úradom.**

## 7. Nezákonnosť výroku rozhodnutia

### 7.1.1. Námietky účastníka konania

72. Účastník konania namieta, že výrok musí byť formulovaný tak, aby bol jednoznačný a aby neposkytoval možnosť dvojitého výkladu. Výrok rozhodnutia „[m]usí v presnej, stručnej a úplnej formulácii vyjadriť záver správneho orgánu o otázke, ktorá je predmetom rozhodnutia.“<sup>36</sup> „[N]jedodržanie tejto požiadavky spôsobuje totiž nejasnosť, nezrozumiteľnosť, prípadne nepreskúmateľnosť rozhodnutia“<sup>37</sup> Rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, okrem iného, aj v prípade rozpornosti výroku s odôvodnením.

<sup>34</sup> Bod 8 Vyjadrenia k Výzve Rady

<sup>35</sup> Bod 18 Vyjadrenia k Výzve Rady

<sup>36</sup> Rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 30.09.1998, sp. zn. 5Sž/66/98

<sup>37</sup> Rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 28.9.2017, sp. zn. 8Sžo/62/2015

73. Účastník považuje bod 1 výroku Rozhodnutia za nezrozumiteľný a nevykonateľný, preto nezákonný, z viacerých dôvodov. Nie je možné, aby bol výrokom zviazaný predložiť niečo, čo fyzicky nemá k dispozícii. Účastník konania namieta voči postupu úradu, ktorý požadoval od neho predloženie USB po tom, čo požiadavku úradu vzťahujúcu sa k tomu istému nosiču nespĺnila spoločnosť [názov1...] DI. V tejto súvislosti poukazoval aj na jeho úmysel predmetný nosič od [názov1...] DI prevziať, k čomu ale nedošlo z dôvodu, že spoločnosť [názov1...] DI nespĺnila inštrukcie Úradu a v druhom prípade jej to neumožnil samotný Úrad z dôvodu požiadaviek, ktoré presahovali jeho kompetencie.
74. Účastník konania namieta voči formulácii v bode 1 výroku Rozhodnutia, v zmysle ktorého nepredložil požadované informácie a poklady v lehote určenej Úradom v žiadosti č. PMU/136/2024/OKT-602/2024 z 02.02.2024, ktorá uplynula dňom 16.02.2024 (označenej v Rozhodnutí „Žiadosť AGB 6“). Úrad však neuložil spoločnosti AGB žiadnu lehotu, ale jej stanovil presný dátum a čas (16.02. o 10.00 hod.), kedy jej zástupca má prísť na Úrad. Aj z tohto pohľadu je podľa účastníka konania bod 1 výroku Rozhodnutia nezrozumiteľný a nezákonný.
75. Účastník je presvedčený, že § 16 ods. 3 zákona neumožňuje ukladať podnikateľom úlohy a inštruovať ich podľa ľubovôle hociktorého zamestnanca Úradu. Neumožňuje mu vynucovať si fyzické odovzdanie týchto informácií a podkladov v priestoroch Úradu. Neumožňuje mu tiež vynucovať si fyzické preberanie podkladov a informácií, ktoré má k dispozícii iný subjekt a krátkou cestou ich odovzdať Úradu. Úrad môže vyžadovať podanie ústneho vysvetlenia, a teda fyzickú prítomnosť osôb podľa § 16 ods. 4 Zákona; nie podľa § 16 ods. 3 Zákona. Namieta tiež spisovanie zápisu zo stretnutia 16.02.2024, na čo sa zákon neodvoláva.
76. Bod 1 výroku Rozhodnutia je tiež v rozpore s odôvodnením v bode 168 Rozhodnutia, ktorý zmätočne uvádza, že k porušeniu zákonnej povinnosti došlo dňa 3.5.2023 a potom následne uvádza, že 17.02.2024. Rozhodnutie je v tejto časti zmätočné, keďže výrok a odôvodnenie nie sú v jednoznačnom súlade.
77. Vo Vyjadrení k Výzve Rady účastník dopĺňa svoju argumentáciu k výroku tak, že tento musí byť vnútorne konzistentný, najmä s odôvodnením a vykonanými dôkazmi v správnom spise (čo nie je) a preto je nezákonný. Podľa účastníka úrad nevedel určiť, čo je začiatok konania (03.05.2023 alebo 17.02.2024), čo má významný vplyv na účelové tvrdenie, že účastníka sankcionuje len za Žiadosť AGB 6. Aj keby to neplatilo, čas vo výroku je nesprávny, keďže je stanovený presný dátum a nie lehota. Účastník ďalej poukazuje na to, že v Žiadosti AGB 6 nie je uvedená právna norma a ustanovenie § 16 ods. 3 ZOHS neumožňuje „vytváranie podmienok“. Účastník tiež namieta Zápis z 16.02.2024 a navrhuje vypočutie svedkov. V ostatnom zotrváva na predchádzajúcich argumentoch.
78. Účastník konania namieta aj nezákonnosť bodu 2 výroku Rozhodnutia, a to v časti o pokute.

### **7.1.2. Vyjadrenie Rady úradu**

79. Rada úradu k námietkam vo vzťahu k výrokovej časti rozhodnutia uvádza nasledovné. Zákon neupravuje osobitne náležitosti výroku, preto výrok musí spĺňať

náležitosti v zmysle § 47 ods. 2 Správneho poriadku, podľa ktorého výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí lehotu na jej splnenie; táto nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon. Správny poriadok v ustanovení § 47 jasne stanovuje požiadavky pre výrok o skutku a sankcii správneho rozhodnutia. Ďalšie požiadavky možno dovodiť z judikatúry, ktorá súčasne zohľadňuje špecifiká jednotlivých osobitných oblastí práva. Zo znenia výroku musí byť zrejmé, podľa akých ustanovení úrad postupoval, akého skutku sa výrok týka, kto sa skutku dopustil, čas, prípadne v akej oblasti, resp. na akom trhu. Povinnosťou súťažnej autority je potom vo vzťahu k spôsobu spáchania iného správneho deliktu skutkovými okolnosťami prípadu bližšie vymedziť a konkretizovať skutok vo výroku a odôvodnení rozhodnutia tak, aby nebol zameniteľný s iným. Použitie analógie vo vzťahu k určitosťi výroku podľa požiadaviek trestného práva nie je vhodné.<sup>38</sup>

80. Pri zohľadnení špecifik týkajúcich sa práva hospodárskej súťaže, je potom možné konštatovať, že výrok obsahuje ustanovenia zákona, podľa ktorých sa rozhodlo, skutok je dostatočne vo výroku identifikovaný a je nezameniteľný s iným konaním dotknutého podnikateľa. Pričom tento určuje zodpovedný subjekt, jeho sídlo, ako aj čas vyjadrený formuláciou „v lehote určenej úradom (...) ktorá uplynula dňom 16.02.2024.“
81. Spôsob spáchania skutku je dostatočne špecifikovaný v znení výroku prvostupňového rozhodnutia „tým, že v lehote určenej úradom v žiadosti č. PMU/136/2024/OKT-602/2024 z 02.02.2024, ktorá uplynula (...) nepredložil Protimonopolnému úradu Slovenskej republiky, odboru kartelov informácie a podklady požadované listom č. PMU/136/2024/OKT-602/2024 z 02.02.2024, ktorý bol podnikateľovi AGB s. r. o., (...) doručený dňa (...)“. Je teda jasne a nezameniteľne popísané konanie, v ktorom prvostupňový orgán vidí porušenie právnej povinnosti. Toto konanie, resp. opomenutie, spočíva v neposkytnutí podkladov a informácií v lehote určenej úradom vo vzťahu k tam špecifikovanému listu úradu. Konkretizácia konania o.i. presným označením listu - žiadosti, jeho číselným označením, dátumom vyhotovenia, dátumom doručenia je podľa Rady úradu vyhovujúca požiadavkám kladeným na výrokovú časť rozhodnutia o správnom delikte. Takto definovaný skutok nemôže byť zameniteľný s iným.
82. Výrok Rozhodnutia obsahuje tak porušenú normu, ako aj dostatočnú špecifikáciu skutku – teda za aké konkrétne konanie, resp. opomenutie sa sankcia ukladá (viď bod vyššie) a podľa akého ustanovenia bola uložená pokuta, jej výška, splatnosť, miesto plnenia. Vo Vyjadrení k Výzve Rady účastník namieta, že vo výroku je nesprávne uvedená porušená právna norma, keďže na túto Žiadosť AGB 6 neodkazuje.<sup>39</sup> K tejto námietke Rada úradu uvádza, že tvrdenie účastníka nekorešponduje Žiadosti AGB 6<sup>40</sup>, nakoľko v tomto dokumente je priamo uvedené: „(...) Váš úrad v súlade s ustanovením § 16 ods. 3 zákona žiada o poskytnutie nasledovných informácií a podkladov.“ a obsahuje poučenie k § 16 ods. 3 a 4 ZOHS.

<sup>38</sup> „Rada (pozn. Protimonopolného úradu) žalovaného v preskúmanom rozhodnutí správne konštatovala, že **nie je namieste aplikovať na výrok prvostupňového rozhodnutia náležitosti výroku rozhodnutia v zmysle požiadaviek vychádzajúcich z trestnoprávnej úpravy.**“ Rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu, 4Shk/3/2022 z 19. júna 2025, bod. 192

<sup>39</sup> Bod 32 Rozkladu, účastník vytvoril skratku Žiadosť Úradu 2024.

<sup>40</sup> Pozri spis pol. 29

Vo vzťahu k zákonnosti požiadavky podľa § 16 ods. 3 sa Rada vyjadruje v iných častiach tohto odôvodnenia.

83. Účastník konania namieta nevykonateľnosť a nezrozumiteľnosť výroku, ktorý mu má ukladať povinnosť predložiť niečo čo fyzicky nemá k dispozícii. Túto námietku je potrebné odmietnuť. Z výroku prvostupňového rozhodnutia je zrejmé, že účastník konania porušil povinnosť podľa § 16 ods. 3 zákona tým, že nepredložil informácie a podklady požadované listom č. PMU/136/2024/OKT-602/2024 z 02.02.2024 v lehote určenej úradom, **ktorá uplynula dňom 16.02.2024**. Za nesplnenie tejto povinnosti v bode 2 uložil úrad peňažnú sankciu. Zo zisteného skutkového stavu je zrejmé, že účastníkovi konania bol dňa 16.02.2024 požadovaný USB k dispozícii, t.j. tento deň mohol predložiť USB v prípade, ak by mal taký zámer. Z tohto pohľadu je irelevantné tvrdenie účastníka, že bol 2x ochotný prevziať USB od [názov1...] **DI**, nakoľko za tieto skutočnosti ho úrad, ako to aj z výroku vyplýva, nesankcionuje. Rada úradu nesúhlasí s námietkou účastníka konania, že účelovo upravila realitu,<sup>41</sup> nakoľko úrad uložil sankciu za nepredloženie podkladov a informácií v nadväznosti na Žiadosť AGB 6. Rovnako je potrebné odmietnuť námietky vo vzťahu k [názov1...] **DI**, keďže predmetom tohto konania je to, či účastník konania porušil povinnosť podľa § 16 ods. 3 zákona v nadväznosti na žiadosť úradu PMU/136/2024/OKT-602/2024 z 02.02.2024. Za nesplnenie povinnosti úrad následne úrad uložil peňažnú sankciu vo výroku 2.
84. Účastník vo Vyjadrení k Výzve Rady namieta skutočnosť, že je sankcionovaný len za Žiadosť AGB 6, pričom podľa jeho názoru by mal byť sankcionovaný za celkový postoj počas Prešetrovania. Rada úradu sa s uvedenými námietkami účastníka nestotožňuje. Z Oznámenia o začatí správneho konania, z výroku prvostupňového Rozhodnutia ako aj z odôvodnenia je zrejmé, že úrad sankcionoval podnikateľa vo vzťahu k Žiadosti AGB 6 (bod 82,160, 168 s vysvetlením k preklepu, 289 prvostupňového Rozhodnutia). Ostatne tomu zodpovedá i obrana účastníka vo vzťahu k Žiadosti AGB 6 v Rozklade. Zo skutkového hľadiska komunikácia s účastníkom pred Žiadosťou AGB 6 je dôležitá pre vyhodnotenie, prečo úrad pristúpil k Žiadosti AGB 6, k vytvoreniu podmienok pre podnikateľa na plnenie, ako aj vzhľadom na námietky účastníka konania. Správne konanie sa však týka len Žiadosti AGB 6. Nie je teda možné akceptovať námietky účastníka, že Výrok nekorešponduje s odôvodnením, keďže udalosti predchádzajúce porušeniu zákona, úrad ako aj Rada úradu, v tomto konaní zohľadňujú ako súčasť popisu skutkového stavu, pričom úrad pristúpil k sankcionovaniu len vo vzťahu k Žiadosti AGB 6 (viď časť 6 skutkové okolnosti).
85. Žiadosť AGB 6 má byť podľa účastníka nezákonná tiež z dôvodu, že neumožňuje vynucovať si fyzické odovzdanie informácií a podkladov v priestoroch úradu podľa ľubovôle akéhokoľvek zamestnanca úradu, resp. tieto preberať od iného subjektu a doručovať úradu krátkou cestou. Namieta tiež spísanie Zápisu z odovzdania podkladov. Malo ísť o nezrozumiteľnú požiadavku bez jasného právneho zakotvenia. K uvedenému sa Rada úradu vyjadrí nižšie (ďalšie námietky). Z výroku rozhodnutia je zrejmé, že sankcionované je to, že účastník konania nepredložil informácie a podklady, ktoré sú umiestnené na jedinom hmotnom nosiči USB. Účastník žiadnym spôsobom nezabezpečil pre úrad prístup k požadovaným podkladom a informáciám; naopak, jeho zástupca sa do priestorov úradu dostavil bez mandátu na prevzatie a to napriek tomu, že vopred vedel o požiadavke úradu; iný spôsob zabezpečenia

<sup>41</sup> Vyjadrenie k Výzve Rady, bod 29

požadovaných informácií ani nenavrhol. Rada úradu zároveň nerozumie námietkam k spísaniu Zápisu z odovzdania podkladov z 16.02.2024.<sup>42</sup> Podľa § 18 ZOHS sa i v prešetrovaní použijú ustanovenia o zápisnici podľa Správneho poriadku. Podľa § 22 ods. 1 Správneho poriadku o dôležitých úkonoch v konaní, najmä o.i. o vykonaných dôkazoch, o vyjadreniach účastníkov konania, o ústnom pojednávaní správny orgán spíše zápisnicu. Rada úradu má za to, že úrad mal dokonca povinnosť zaznamenať priebeh udalostí dňa 16.02.2024 na účely prieskumu jeho ďalšieho postupu. K uvedenému vo Vyjadrení k Výzve Rady účastník dodáva, že ak malo dôjsť k odovzdaniu podkladov osobne na stretnutí, mal zápis odkazovať na § 16 ods. 3 ZOHS a preto výrok odvolávajúc sa na § 16 ods. 3 ZOHS je v rozpore so Žiadosťou AGB 6. Rada úradu sa nestotožňuje s uvedenými tvrdeniami účastníka. Žiadosť AGB 6 obsahuje odkaz na § 16 ods. 3 ZOHS, zápis je už len zaznamenanie úkonu **v nadväznosti na Žiadosť AGB 6**, pričom obsahuje všetky zákonné náležitosti, vrátane predmetu, ktorým je odovzdanie a prevzatie dátového nosiča USB s obsahom mailových schránok AGB (tieto vymenováva) a ktoré boli dňa 09.03.2023 vymazané. Rada úradu teda v tomto smere nezistila rozpor medzi Výrokom a Žiadosťou AGB 6.

86. Nezrozumiteľnosť a nezákonnosť má podľa účastníka konania spočívať aj v nestanovení lehoty v Žiadosti AGB 6, ale stanovením presného dátumu a času (16.02.2024 o 10:00hod), kedy sa má dostaviť na úrad. Podľa § 16 ods. 3 ZOHS je podnikateľ povinný predložiť informácie a podklady v lehote stanovenej úradom. Podľa Rady úradu takto koncipované znenie právneho predpisu umožňuje správne orgánu v konkrétnom konaní zohľadniť špecifiká prípadu a teda v závislosti od okolností táto lehota môže byť stanovená aj konkrétnym termínom, dátumom alebo aj bezprostredne (za predpokladu, že je stanovenie konkrétne zvoleného postupu proporcionálne k požiadavke). Preto formuláciu „*v lehote určenej úradom v žiadosti č. PMU/136/2024/OKT-602/2024 z 02.02.2024, ktorá uplynula dňom 16.02.2024*“ považuje Rada úradu za jednoznačné vymedzenie času vo výroku Rozhodnutia, pričom nemôže dôjsť k zámene s iným skutkom. Rada úradu tak neidentifikovala nezrozumiteľnosť výroku Rozhodnutia v tomto smere, ani rozpor s odôvodnením. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že Úrad v odôvodnení rozhodnutia konštatuje, že k porušeniu povinnosti došlo dňa 17.02.2024 (t.j. deň nasledujúci po dni, kedy došlo k uplynutiu lehoty na predloženie podkladov a informácií). Vo Vyjadrení k Výzve Rady účastník k ustanoveniu času argumentuje, že sa jedná o významný rozpor, keďže presne vymedzený termín by mu zabránil plniť skôr. Túto námietku Rada úradu považuje za irelevantnú, keďže dňa 16.02.2024 plniť mohol. Skutočnosť či mohol alebo nemohol plniť predtým nemá relevanciu a v každom prípade nespôsobuje zameniteľnosť skutku vo výroku.
87. Vo vzťahu k námietke rozporu výroku s odôvodnením (keď úrad v bode 168 zmätočne uvádza, že k porušeniu povinnosti došlo dňa 3.5.2023 a následne uvádza dňa 17.02.2024), Rada úradu uvádza nasledujúce. Z odôvodnenia Rozhodnutia jednoznačne vyplýva (bod. 5, bod 82 Rozhodnutia), že k porušeniu povinnosti predložiť požadované podklady a informácie došlo uplynutím lehoty, ktorá uplynula dňom 16.02.2024. Za čas spáchania deliktu je potrebné považovať deň nasledujúci po dni, kedy došlo k uplynutiu lehoty na poskytnutie podkladov a informácií, t. j. dňa 17.02.2024. Z ostatného odôvodnenia Rozhodnutia ako aj výroku bod 1 Rozhodnutia je zrejmé, že v bode 168 Rozhodnutia ide o nesprávne uvedenie dátumu prvostupňového správneho orgánu v odôvodnení Rozhodnutia. Uvádzaný rozpor

<sup>42</sup> Poradové č. záznamu v spise správneho konania 32 (záznam č. PMU/136/2024/OKT-898/2024)

medzi výrokom a odôvodnením je odstrániteľný výkladom a celkovým odôvodnením prvostupňového Rozhodnutia<sup>43</sup>, rovnako sa jedná o vadu odôvodnenia, ktorú možno odstrániť v zmysle § 59 ods. 2 Správneho poriadku v rozkladovom konaní. Pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností preto Rada úradu konštatuje, že k porušeniu povinnosti predložiť požadované podklady a informácie došlo uplynutím lehoty dňom 16.02.2024. Za čas spáchania deliktu je potrebné považovať deň nasledujúci po dni, kedy došlo k uplynutiu lehoty na poskytnutie podkladov a informácií, t.j. dňa 17.02.2024.

88. Podľa účastníka vo Vyjadrení k Výzve mal úrad váhať, aký má byť správny dátum porušenia povinnosti, čo má mať vplyv na účelové tvrdenie o tom, že Rozhodnutie sankcionuje účastníka len za Žiadosť AGB 6. Rada úradu nesúhlasí s takýmto tvrdením účastníka konania, toto nemá oporu ani v Oznámení o začatí správneho konania ani v Rozhodnutí (výrok referuje na Žiadosť AGB 6). Podľa Rady úradu z prvostupňového rozhodnutia je zrejмый čas porušenia zákona účastníkom konania, ako aj dôvody, pre ktoré ho úrad takto identifikoval (k tomu pozri bod vyššie s vysvetlením; skutočnosť, že sa jednalo o chybu na úrovni preklepu, keď úrad referoval v bode 168 Rozhodnutia na dátum 03.05.2023, je zrejмая aj zo samotného spisu k správne konaniu, keďže k takémuto dátumu ani neuplynula žiadna iná lehota pre účastníka konania).
89. Vo Vyjadrení k Výzve účastník tiež namieta, že dňa 16.02.2024 nemal mať USB k dispozícii, tento spoločnosť AGB ani jej právny zástupca na stretnutí nevideli. Právny zástupca [názov1...] **DI** síce deklaroval, že odovzdá USB v prítomnosti zamestnancov úradu spoločnosti AGB, ale USB nikdy nepoložil na stôl ani tak aby ho mal AGB k dispozícii, pričom v tomto smere Zápis z 16.02.2024<sup>44</sup> nepresne zaznamenáva, že zástupca podnikateľa [názov1...] **DI** predložil dátový USB nosič a súvisiace podklady. Ak by mali existovať pochybnosti navrhuje vypočúť ako svedkov všetky osoby, ktoré sa zúčastnili dňa 16.02.2024 stretnutia. K uvedeným tvrdeniam účastníka Rada úradu uvádza nasledovné. Zo Zápisu vyplýva, že uvedeného stretnutia sa zúčastnili právny zástupca AGB, právny zástupca [názov1...] **DI** a zamestnanci úradu. Už samotné tvrdenie účastníka, že ani podnikateľ AGB ani jeho právny zástupca nevideli USB je zavádzajúce, keďže stretnutia sa zúčastnila len 1 osoba za AGB a to advokát AGB. Zápis podpísalo 7 osôb, z ktorých ani jedna nevzniesla žiadne námietky k obsahu zápisu. Zároveň uvedené skutkové tvrdenia sú, tak v oznámení o začatí správneho konania, ako aj v prvostupňovom Rozhodnutí v bode 80. Vychádzajúc z prezumpcie správnosti a pravdivosti verejných listín, akým zápis je, tieto námietky treba odmietnuť. Advokát účastníka konania bol prítomný na uvedenom stretnutí a na znak súhlasu so správnosťou zápisu tento podpísal bez námietok. Za týchto okolností, vypočúvanie svedkov – t.j. zamestnancov úradu prítomných na úkone a dvoch advokátov, nemožno očakávať, že by výsluch „svedkov“ viedol v ďalšiemu objasnení skutočností rozhodných pre právne posúdenie tu prejedávanej veci. V tomto ohľade Rada úradu nepovažuje za relevantné, či USB ležalo na stole alebo nie. Zo spisového materiálu vyplýva, že účastník konania ešte pred daným stretnutím deklaroval, že toto USB neprevzme a rovnako aj na stretnutí právny zástupca účastníka uviedol, že nemá mandát na prevzatie a z uvedených dôvodov USB neprevzme. Rada úradu poukazuje na to, že účastník neuviedol dôvod neprevzatia to, že USB mu nebolo na

<sup>43</sup> Napr. Nejvyšší správní soud ČR, sp. zn. sp. zn. 1 Afs 38/2006: *Nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost není rozhodnutí, je-li rozpor v něm odstranitelný výkladem, tj. nebudou-li po interpretaci napadeného rozhodnutí jako celku – s přihlédnutím k obsahu spisu a k úkonům správních orgánů a účastníků – pochyby o jeho významu.*

<sup>44</sup> Spis. pol. 32

predmetnom stretnutí k dispozícii, resp. že toto by mu [názov1...] **DI** odmietol v prítomnosti zamestnancov odovzdať. Zo zápisu, podpísaného právnym zástupcom účastníka konania vyplýva, že úrad vytvoril pre účastníka konania podmienky tak aby plniť mohol, čo však tento odmietol. Vzhľadom na uvedené Rada úradu neidentifikovala potrebu vykonania ďalšieho zisťovania skutkového stavu, návrhu na výsluch svedkov nevyhovie a to aj v súlade so zásadou hospodárnosti a efektívnosti konania.

90. Po preskúmaní napadnutého výroku Rada úradu konštatuje, že výroková časť napadnutého rozhodnutia spĺňa zákonné požiadavky na obsahovú stránku výroku. Vo výroku je jasne a nezameniteľne popísané konanie, v ktorom prvostupňový orgán konštatuje porušenie právnej povinnosti. Toto konanie, resp. opomenutie, spočíva v nepredložení informácií a podkladov v lehote určenej úradom vo vzťahu k tam špecifikovanému listu úradu; tento je konkretizovaný číselným označením, dátumom vyhotovenia, dátumom doručenia. Takto definovaný skutok nemôže byť zameniteľný s iným. Výrok obsahuje tak porušenú normu (§ 16 ods. 3 ZOHS) ako aj špecifikuje skutok, resp. za aké konkrétne konanie, resp. opomenutie sa sankcia ukladá a podľa akého ustanovenia bola uložená pokuta, jej výška, splatnosť, miesto plnenia. Výrok je jasný, zrozumiteľný a určitý a v ňom uvedený skutok nemôže byť zameniteľný s iným.
91. Na základe vyššie uvedeného, námietky účastníka konania smerujúce k výroku Rozhodnutia, tak v Rozklade i vo Vyjadrení k Výzve Rady, treba odmietnuť.

## **7.2. Prekročenie právomoci úradu podľa § 16 ods. 3 Zákona**

### **7.2.1. Námietky účastníka konania**

92. Účastník konania namieta, že úrad vykladá § 16 ods. 3 zákona tak, že mu zveruje extrémne široké právomoci, pričom takmer opomína kontext zákona, iné zákony na tej istej hierarchickej úrovni, ktoré by ho mohli limitovať, a aplikovateľné ústavné limity, pričom na tieto účastník kontinuálne upozorňoval. Nepopiera judikatúru, ktorá hovorí o oprávneniach úradu, namieta však, že tieto oprávnenia by boli bez akejkoľvek limitácie.
93. Z úradom citovanej európskej judikatúry vyplýva povinnosť súťažnej autority riadne odôvodniť svoju žiadosť o informácie, čo v predmetnom prípade zo strany Úradu absentuje. Vo vyjadrení k Výzve Rady účastník doplnil námietky k odôvodneniu žiadosti (body 56 – 71 Vyjadrenie k Výzve Rady). Podľa účastníka je úrad povinný uviesť indície a informácie, z ktorých má byť dopytovanému subjektu jasné (vzhľadom na stav prešetrovania a vedomosti úradu) čo úrad prešetruje a ktorý mu umožňuje pochopiť prečo dané podklady požaduje. T.j. podozrenie z porušenia, aby bolo možné určiť nevyhnutnosť informácií. Ak úrad disponuje presnými informáciami, má tomu prispôbiť žiadosť. Má teda uviesť skutkové okolnosti, ktoré má v úmysle vyšetrovať; nie je možné obmedziť poskytnutie na základe úvah o účinnosti vyšetrovania.<sup>45</sup> Úrad musí jasne uviesť svoje podozrenia, ktoré hodlá skúmať a domnienky týkajúce sa porušenia, ktoré odôvodňujú vedenia Prešetrovania, musia byť dostatočne jasne spresnené.<sup>46</sup> Poukazuje pritom na rozhodnutie vo veci *HeidelbergCement AG*, body 34-36, 39 pričom odôvodnenie, ktoré je príliš stručné,

<sup>45</sup> Rozhodnutie SDEÚ z 17.10.1989 spojené veci 97/87, 98/87, 99/89 *Dow Iberica*

<sup>46</sup> C-247/14 P *HeidelbergCement AG* proti Európskej Komisii, bod 23 as 25

nejasné a všeobecné a za určitých okolností nejednoznačné, nespĺňa požiadavky na odôvodnenie žiadosti o informácie. Účel žiadosti musí byť presný, aby sa mohlo overiť, či je informácia nevyhnutná. Žiadosť AGB 6 nestanovuje účel, ani domnienky, ktoré sa majú overiť, vymenúva len referencie na ustanovenia zákona, sektor a rôzne praktiky. Je preto vágna, nič neindikuje o akú dohodu má ísť, pričom v žiadosti nie je žiadna zmienka o indíciách (aby podnikateľ mohol tušiť, z čoho je obvinený). Úrad však musí disponovať aj dôkazmi, aspoň nepriamymi, spôsobilými vyvolať podozrenie vo vzťahu ku každej praktike.<sup>47</sup>

94. Nie je pravdivé tvrdenie, že účastník sa mohol viac dozvedieť z Poverenia, pretože ani toto nie je o nič špecifickejšie. Poukazuje tiež na rozhodnutie Ústavného súdu ČR IV ÚS 389/24 – súťažná autorita musí uviesť domnienky, ktoré chce overiť a z odôvodnenia musia vyplývať jednoznačne úvahy úradu, tak aby sa mohli dotknuté osoby zoznámiť z dôvodmi, ktoré viedli k prijatiu opatrenia.
95. Účastník konania poukazuje na to, že inšpekcia (§ 17 zákona) a žiadosť o informácie (§ 16 ods. 3 zákona) majú svoje osobitosti, ktoré sa prejavujú v režime uplatnenia práv prešetrovaného subjektu, ako je zákaz seba-inkriminácie a ochrana telekomunikačného tajomstva. To má vplyv na rozsah dôkazov, ktoré môže Úrad od prešetrovaného subjektu získať. Zásadné rozdiely medzi oboma inštitúciami sú aj vo vzťahu k formalitám. Zákon nešpecifikuje osobitnú formu žiadosti o informácie ani kto ju podpisuje (na rozdiel od inšpekcie). Vo vyjadrení k Výzve Rady (bod 75.) účastník v zásade neuvádza nové námietky nad rámec už uplatnených v Rozklade.
96. Úrad nemôže od účastníka, na základe jednoduchej žiadosti podľa § 16 ods. 3 Zákona, vyžadovať veľké množstvo elektronickej dokumentácie. Aj keby preukázal dôvodné podozrenie (pričom toto nepreukázal) samo o sebe to neznamená, že vyžiadanie si obrovského množstva nevyselktovaných dát je proporcionálne. Nie je teda splnená požiadavka nevyhnutnosti. Úrad musí vykonať selekciu pred tým ako si zoberie dáta do priestorov úradu.
97. Pri inšpekcii musí podnikateľ, u ktorého prebieha inšpekcia, akceptovať, že si z jeho priestorov zamestnanci Úradu môžu v princípe odnieť kópiu čohokoľvek. Jedná sa ale najmä o emailovú komunikáciu a iné elektronické dáta. Slovo „nosič“ sa v kontexte nosiča digitálnych dát podnikateľa spomína v Zákone výlučne v ustanovení § 17. Rovnako sa v tomto kontexte spomína výlučne v § 17 Zákona referencia na informácie uložené „v akejkoľvek elektronickej podobe“ vytvorené „v akejkoľvek podobe podnikateľom“. Ide zjavne nielen o emailovú komunikáciu, ale aj o textové správy (sms), komunikáciu cez sociálne siete a podobne. Úrad v praxi nežiadal na základe jednoduchej žiadosti predloženie hard diskov, mobilov alebo iných nosičov s emailovou komunikáciou, textovými správami alebo komunikáciou cez sociálne siete. To robí počas inšpekcie. Úrad nemôže žiadať celú (nevyselktovanú) komunikáciu cez § 16 ods. 3 zákona. Vo Vyjadrení k Výzve Rady účastník odmieta tvrdenie, že selekciu nie je možné objektívne vykonať – túto je a bolo možné vykonať, napríklad podobne ako v prípade *Meta Platforms*, tzn. že samotný podnikateľ si vykoná vo vlastných priestoroch s vlastnými digitálnymi dátami selekciu na základe kritérií a kľúčových slov stanovených úradom. „Objektívna nemožnosť“ preto má slúžiť len na to, aby dostal úrad do svojich priestorov nevyselktované dáta.

---

<sup>47</sup> Rozhodnutie SDEÚ z 14. marca 2014 vo veci T-236/11, *Cementos Portland*

98. Je v rozpore so systematickým a teologickým výkladom Zákona tvrdiť, že si môže akýkoľvek zamestnanec úradu vyžiadať 500.000 emailov, keď pri inšpekcii musia robiť inšpektori selekciu dát v zmysle primeranosti a proporcionality, pričom túto vykonávajú na základe detailného poverenia od najvyšších predstaviteľov úradu.
99. Na tejto skutočnosti nič nemení recitál 35 Smernica ECN+<sup>48</sup>. Smernica ECN+ nie je priamo záväzná a už vôbec nie recitál a preto je pre interpretáciu § 16 ods. 3 Zákona irelevantná. Úrad by mal pozerieť na primeranosť v čl. 8 Smernice ECN+, ako aj ostatné limitácie vo vzťahu k prístupu k informáciám a zákazu seba-obviňovania. Obsah § 16 ods. 3 nepriniesol žiadne nové ani zmenu oproti predchádzajúcej právnej úprave. Z čl. 8 Smernice ECN+ nie je možné vyčítať splnenie požiadaviek (prístup, zákaz seba-obviňovania, primeranosť) k celej nevyselktovanej emailovej komunikácii spolu s logmi, ktorá nezodpovedá časovému vymedzeniu. Navyše nie je zrejmé, prečo sa aplikuje čl. 101 ZFEÚ.
100. Irelevantné je aj poukazovanie na Nariadenie 1/2003<sup>49</sup>. Z tohto pohľadu je irelevantné aj rozhodnutie Súdneho dvora EÚ („SDEÚ“) vo veci C-374/87 zo dňa 18.10.1989 *Orkem*. Vykladať toto historické rozhodnutie pre účely digitálnych dát, nie je kredibilné. Nič na tomto závere nemení ani rozhodnutie vo veci C-94/00 zo dňa 22.10.2002 *Roquette Frères SA*, na ktoré poukazuje Rozhodnutie.
101. Tento postup je aj v rozpore s Ústavou, keďže Úrad tým obchádza § 17 ods. 8 Zákona, podľa ktorého môže napr. elektronickú komunikáciu v súkromných priestoroch získať výlučne na základe súhlasu súdu.
102. Úrad nemôže žiadať prostredníctvom ustanovenia § 16 ods. 3 zákona nevytriedené obrovské množstvo emailovej komunikácie, tým skôr nosiče s dátami. Ustanovenie § 17 zákona by bolo redundantné. Takýto postup je v rozpore s čl. 2 ods. 2 Ústavy.
103. Vo Vyjadrení k Výzve účastník namieta rozhodnutie *San Michele*, keďže tam podnikateľ vedel získať veľmi jednoducho zničené dokumenty (faktúry) a bez toho, aby ho súťažná autorita nútila porušiť právne predpisy. Podľa účastníka, ani Recitál ECN+ 35 ani čl. 8 ECN+ sa nevzťahujú na Žiadosť AGB 6 – keďže úrad žiada zabezpečenie podkladov, ktoré účastník nemá k dispozícii. Tieto nemá už len preto, že úrad bráni [názov1...] **DI** ich odovzdaniu a donucovanie k odovzdaniu a prevzatiu nemôže byť vykladané tak, že má k nim prístup. Nadmerné náklady alebo úsilie v Recitáli ECN+ sa vzťahujú ku komplexnosti a zložitosti prípravy odpovedí na žiadosť súťažnej autority. V danom prípade sa jedná o digitálne dáta ku ktorým má podnikateľ bezproblémový prístup, napr. keď sú uložené na cloude/ serveri pričom je nepodstatné kde a u koho sú reálne dáta uložené. Takto je potrebné vykladať i prípad *Qualcomm*, ktorý neindikuje povinnosť na základe pokynu súťažnej autority zabezpečovať údaje od tretích strán. V tomto prípade súd neriešil otázku prístupu podnikateľa ku svojim dátam, keďže tieto boli uchovávané u externého poskytovateľa a prístup bol nesporný. Otázkou bolo, či uchovávanie údajov u externého poskytovateľa komplikuje prípravu odpovede a či preto možno považovať žiadosť za neprimeranú. Ide teda o odlišnú situáciu, keď tu úrad sám bráni účastníkovi aby sa

<sup>48</sup> Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1 z 11. decembra 2018 o posilnení právomocí orgánov na ochranu hospodárskej súťaže v členských štátoch na účely účinnejšieho presadzovania práva a o zabezpečení riadneho fungovania vnútorného trhu (Smernica „ECN+“).

<sup>49</sup> Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy v znení 01.07.2009 (Nariadenia 1/2003)

dostal k dátam. Súťažná autorita nemôže vyžadovať dokumenty, ktoré už nemá k dispozícii a nemá žiadnu povinnosť ich uchovávať.<sup>50</sup>

104. Skutočnosť, že ak má podnikateľ uložené dáta u externého poskytovateľa, nezbavuje ho to povinnosti tieto predložiť, je samozrejmá. V tomto prípade však podľa účastníka nejde o štandardné digitálne dáta, ku ktorým má AGB prístup, ide o fyzický USB kľúč a AGB k nemu nemá prístup, lebo mu v tom bráni úrad.
105. Súťažná autorita si tiež nemôže od podnikateľa pýtať údaje, ktoré si vie zabezpečiť sama<sup>51</sup> – t.j. v tomto prípade má teda USB zabezpečiť od [názov1...] DI a nie od AGB (55 a 93 Vyjadrenia k Výzve Rady).

### 7.2.2. Vyjadrenie Rady úradu

106. Rada úradu preskúmala námietky účastníka konania. Pred tým ako sa vyjadrí k jednotlivým námietkam je potrebné vyjadriť sa k uplatneniu právomoci podľa § 16 ods. 3 ZOHS v tomto správnom konaní.
107. Podľa § 16 ods. 3 zákona „*Úrad má právo na plnenie úloh podľa tohto zákona alebo podľa osobitného predpisu vyžadovať od podnikateľa, inej právnickej osoby alebo od inej fyzickej osoby akékoľvek informácie a podklady, ktoré sú nevyhnutné pre činnosť úradu, v akejkoľvek podobe, vyhotovovať z nich kópie a výpisy alebo vyžadovať ich úradne overené preklady do slovenského jazyka. Podnikateľ alebo osoba podľa prvej vety je povinná takéto informácie a podklady úradu bezplatne poskytnúť v lehote určenej úradom; ak ide o utajované skutočnosti za dodržania podmienok ustanovených osobitným predpisom.*“ V prípade porušenia povinnosti, teda ak nedôjde k predpokladanému následku, nastáva sankcia definovaná v § 44 ods. 1 zákona.
108. Vyžiadanie podkladov a informácií zo strany úradu nie je viazané na súhlas súdu, prokuratúry alebo žiadneho iného orgánu a podnikateľ je povinný takéto podklady a informácie úradu poskytnúť výlučne na základe jeho žiadosti. Úrad je v zmysle zákona oprávnený oboznamovať sa so všetkými informáciami, ktoré za účelom výkonu svojich právomocí považuje za potrebné, a to vrátane obchodného tajomstva, telekomunikačného tajomstva alebo utajovaných skutočností podľa zákona o ochrane utajovaných skutočností. Podľa účastníka vo Vyjadrení k Výzve Rady sa však k údajom úrad musí dostať legálne, t.j. nie v rozpore so ZEK, k čomu sa Rada úradu vyjadruje v časti telekomunikačné tajomstvo. Vo vzťahu k AGB úrad v súlade so svojou kompetenciou požadoval poskytnutie účastníkových dát v súlade s § 16 ods. 3 ZOHS. Rada úradu teda nesúhlasí s námietkou, podľa ktorej úrad nútil AGB porušovať zákon.
109. K právomoci úradu podľa § 16 ods. 3 ZOHS sa prvostupňový správny orgán vyjadril v bodoch 101 až 115 a 209-229 Rozhodnutia, pričom Rada úradu sa s tam uvedeným stotožňuje v celom rozsahu. Prvostupňový správny orgán správne uviedol, že zákon o ochrane hospodárskej súťaže je špeciálnym predpisom pre oblasť ochrany hospodárskej súťaže, ktorej garantom je úrad. Základom pre silné kompetencie úradu je predovšetkým vytvorenie zákonných podmienok na získavanie informácií a podkladov nevyhnutných pre činnosť úradu (t.j. odhaľovanie

<sup>50</sup> Bod 136, T-371/17 *Qualcomm*

<sup>51</sup> Účastník poukazuje na body 139 a 191, T-371/17 *Qualcomm*

protiprávných konaní). Táto sa uplatňuje s ohľadom na všeobecne platiacu zásadu proporcionality v primeranom rozsahu. Právomoci úradu požadovať informácie a podklady je preto nevyhnutné vykladať tak, že úrad je oprávnený v súlade so zákonom oboznamovať sa s rôznym druhom a charakterom informácií, ktoré sú nevyhnutné na jeho činnosť a primerane tomu zabezpečiť ochranu v zmysle § 54 zákona. Taktiež poukázal na judikatúru Európskeho súdneho dvora vo vzťahu k vyšetrovacím právomociam Európskej Komisie (čl. 18 ods. 1 a 3 Nariadenia č. 1/2003), podľa ktorej je Európska komisia<sup>52</sup> oprávnená uložiť podniku povinnosť poskytnúť všetky potrebné (resp. nevyhnutné) informácie o skutočnostiach, ktoré mu môžu byť známe, a poskytnúť jej v prípade potreby súvisiace dokumenty, ktoré má v držbe, aj keď tieto dokumenty môžu slúžiť na preukázanie existencie protisúťažného správania tohto podniku alebo akéhokoľvek iného podniku.<sup>53</sup> Pojem „nevyhnutné informácie“ sa pritom má vykladať v súlade s účelom, na ktorý boli vyšetrovacie právomoci zverené. Podmienka existencie súvislosti medzi žiadosťou o informácie a údajným porušením je podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ (ďalej len „SDEÚ“) splnená, ak sa možno, v danom štádiu konania legitímne domnievať, že uvedená žiadosť má súvislosť s údajným protiprávnym konaním v tom zmysle, že Európska komisia môže dôvodne predpokladať, že jej tento dokument pomôže pri zistení údajného porušenia.<sup>54</sup> Vzhľadom na širokú vyšetrovaciu právomoc, prináleží Európskej Komisii, posúdiť splnenie podmienky nevyhnutnosti, ktoré požaduje od podnikov<sup>55</sup> a podnik, ktorý je predmetom opatrenia, musí aktívne spolupracovať a poskytnúť všetky informácie týkajúce sa predmetu vyšetrovania.<sup>56</sup> Oprávnenie vyžadovať nevyhnutné informácie sa vzťahuje nielen na prešetrovaný subjekt, pokiaľ dopytovaný subjekt disponuje podkladmi a informáciami nevyhnutnými pre činnosť úradu a to bez ohľadu na charakter informácie. Rozhodujúcou je nevyhnutnosť, pričom vyhodnotenie nevyhnutnosti prináleží súťažnej autorite<sup>57</sup> (t.j. bez ohľadu na charakter informácie).

<sup>52</sup> Napr. Rozsudok Všeobecného súdu zo dňa 22. marca 2012 v spojených veciach T-458/09 a T-171/10, Slovak Telekom a.s. proti Európskej komisii, body 40 až 44.

<sup>53</sup> K tomu viď. odôvodnenie č. 23 nariadenia č. 1/2003; pozri tiež analogicky s ohľadom na uplatňovanie nariadenia Rady č. 17 zo 6. februára 1962, prvého nariadenia implementujúceho článku [81 ES] a [82 ES] (Ú. v. ES 13, 1962, s. 204; Mim. vyd. 08/001, s. 3), rozsudky Súdneho dvora z 18. októbra 1989, Orkem proti Európskej komisii vo veci C - 374/87, Zb. s. 3283, body 34 a 35; zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i. proti Európskej komisii v spojených veciach C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Zb. s. I-123, bod 61, a z 29. júna 2006, SGL Carbon proti Európskej komisii vo veci C-301/04 P, Zb. s. I-5915, bod 41; rozsudok Všeobecného súdu z 28. apríla 2010, Amann & Söhne a Cousin Filterie proti Európskej komisii vo veci T-446/05, Zb. s. II-1255, bod 327.

<sup>54</sup> Rozsudok Všeobecného súdu z 22. marca 2012 v spojených veciach T-458/09 a T-171/10, Slovak Telekom a.s. proti Európskej komisii, bod 42. Pozri aj rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. decembra 1991, SEP proti Európskej komisii vo veci T-39/90, Zb. s. II-1497, bod 29, potvrdený v odvolacom konaní rozsudkom Súdneho dvora z 19. mája 1994, SEP proti Európskej komisii C-36/92 P, Zb. s. I-1911, bod 21, a návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Jacobs vo veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok z 19. mája 1994.

<sup>55</sup> Pozri v tomto zmysle aj rozsudky Súdneho dvora z 18. mája 1982, AM & S Europe/Komisnia, 155/79, Zb. s. 1575, bod 17; Orkem/Komisnia, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 15; z 22. októbra 2002, Roquette Frères, C-94/00, Zb. s. I-9011, bod 78, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. marca 2007, France Télécom/Komisnia, T-340/04, Zb. s. II-573, bod 148. Rozsudok Všeobecného súdu zo dňa 22. marca 2012 v spojených veciach T-458/09 a T-171/10 Slovak Telekom a.s. proti Európskej komisii, bod 45; Rozsudok všeobecného súdu zo dňa 9. apríla 2019 vo veci T-371/17 Qualcomm, Inc. a Qualcomm Europe, Inc. proti Európskej komisii, bod 62.

<sup>56</sup> Rozsudok Všeobecného súdu z 22. marca 2012 v spojených veciach T-458/09 a T-171/10, Slovak Telekom a.s. proti Európskej komisii, body 43 a 44. Pozri aj rozsudky Orkem/Komisnia, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 27; Aalborg Portland a i./Komisia, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 62, a Komisia/SGL Carbon, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 40

<sup>57</sup> Vzhľadom na širokú vyšetrovaciu právomoc, ktorú Komisii priznáva nariadenie č. 1/2003, prináleží Komisii, aby posúdila, či je informácia nevyhnutná na odhalenie porušenia pravidiel hospodárskej súťaže. Aj v prípade, že Komisia už disponuje nepriamymi dôkazmi, prípadne dôkazmi o tom, že došlo k porušeniu, môže legitímne považovať za nevyhnutné požiadať o dodatočné informácie, ktoré jej umožnia lepšie rozoznať rozsah tohto porušenia a určiť jeho trvanie alebo okruh dotknutých podnikov (rozsudok z 28. januára 2021, Qualcomm a Qualcomm Europe/Komisnia, C-466/19 P, EU:C:2021:76, bod 69);

Pozri tiež Vo veci T-451/20 Meta Platforms Ireland Ltd proti Európskej Komisii, bod 221: „V tejto súvislosti, čo sa týka účasti advokátov žalobkyne na posúdení relevantnosti požadovaných dokumentov, po prvé v bode 113 vyššie je pripomenuté, že posúdenie, či je informácia nevyhnutná na odhalenie porušenia pravidiel hospodárskej súťaže, prináleží Komisii. Po druhé, ako správne tvrdia Komisia a Spolková republika Nemecko, keby podnik, ktorý je predmetom vyšetrovania, alebo jeho advokáti mohli sami určiť, ktoré dokumenty sú podľa nich relevantné pre jej vyšetrovanie, vážne by to zasiahlo do vyšetrovacích právomocí Komisie a vzniklo by nebezpečenstvo, že potenciálne relevantné dokumenty budú opomenuté a vôbec nebudú Komisii predložené, a to bez akejkoľvek možnosti kontroly.“

110. Ustanovenie § 16 ods. 3 ZOHS sa vzťahuje na akékoľvek informácie a podklady v akejkoľvek podobe, t.j. aj elektronické dáta, bez ohľadu na to kde sú uchovávané, resp. že boli umiestnené na konkrétny nosič. Prvostupňový správny orgán taktiež poukázal na judikatúru, podľa ktorej oprávnenie v zmysle § 16 ods. 3 v sebe zahŕňa aj požadovanie predloženia takých podkladov, ktoré síce nie sú v jeho dispozícii, avšak tieto vie získať od tretej strany bez vynaloženia osobitného úsilia.<sup>58</sup> Oprávnenie § 16 ods. 3 sa preto vzťahuje na informácie a podklady nevyhnutné pre činnosť úradu, ktoré sú v dispozícii dopytovaného podnikateľa, sú mu dostupné, alebo má k nim prístup (bod 161 prvostupňového Rozhodnutia). Dopytovaný subjekt má povinnosť aktívnej spolupráce a je povinný sprístupniť všetky informácie a podklady týkajúce sa predmetu prešetrovania – tzn. dopytovaný subjekt je povinný napr. vykonať interný prieskum, vyhľadávanie, vytvoriť informácie a podklady vo forme požadovanej úradom.<sup>59</sup> Alebo tiež splniť pokyny úradu, ktorými sa zabezpečujú také opatrenia, aby neprišlo k zmareniu účelu, ktorý sa sleduje daným úkonom, resp. oprávnením úradu.

111. Na tomto mieste Rada úradu dopĺňa, že hoci preambula smernice nemá záväznú povahu, objasňuje účel právnej normy ako aj slúži pri jej interpretácii. Formulácia oprávnenia úradu vyžadovať akékoľvek informácie potrebné resp. nevyhnutné pre jeho činnosť vychádza z čl. 18 Nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy v znení konsolidovanej verzie z 01.07.2009<sup>60</sup> (ďalej len „nariadenie č. 1/2003“), ktoré sú premietnuté v § 16 ods. 3 zákona a ktoré prevzala do článku 8 aj Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1 z 11. decembra 2018 o posilnení právomocí orgánov na ochranu hospodárskej súťaže v členských štátoch na účely účinnejšieho presadzovania práva a o zabezpečení riadneho fungovania vnútorného trhu (ďalej len ECN+ Smernica). Smernica ECN+ je implementovaná zákonom o ochrane hospodárskej súťaže. Cieľom Smernice ECN+, o.i. je, aby národné súťažné authority mali rovnaké právomoci v oblasti presadzovania práva hospodárskej súťaže a ukladania pokút, tak aby sa zabezpečilo, že sa nedospeje k odlišnému výsledku.<sup>61</sup> V čl. 8 ECN+ Smernice<sup>62</sup> je uvedená právomoc orgánov ochrany hospodárskej súťaže členských štátov vyžadovať informácie potrebné pre plnenie ich úloh (t.j. všetky nevyhnutné informácie).<sup>63</sup> Ustanovenie § 16 ods. 3 ZOHS je transpozíciou čl. 8 ECN+ Smernice. Na základe uvedeného, aj námietky účastníka vo Vyjadrení k Výzve vo vzťahu k interpretácii ustanovenia § 16 ods. 3 ZOHS podľa čl. 8 Smernice ECN+, resp. ich vysvetľujúcich ustanovení je potrebné odmietnuť. Vo vzťahu k skúmaniu primeranosti, vrátane nadmerného úsilia, zákazu seba-inkriminácie, prístupu k informáciám, ako aj aplikácii čl. 101 ZFEÚ sa Rada venuje na iných miestach tohto odôvodnenia.

<sup>58</sup> Rozsudok Súdneho dvora zo dňa 16. decembra 1963 v spojených veciach C-2/63 až C-10/63 Società Industriale Acciaierie San Michele a iní proti Vysokému úradu ESUO („**San Michele**“).

<sup>59</sup> Rozsudok Všeobecného súdu zo dňa 14.3.2014 vo veci T-293/11 Holcim proti Európskej komisii. body 71-2; Rozsudok Všeobecného súdu zo dňa 14.3.2014 vo veci T-292/11 Cemex proti Európskej komisii bod 100;

<sup>60</sup> Čl. 18 ods. 1 Nariadenia 1/2003 „*Na plnenie povinností prenesených na Komisiu týmto nariadením môže Komisia jednoduchou žiadosťou alebo rozhodnutím požiadať podniky a združenia podnikov o poskytnutie všetkých nevyhnutných informácií.*“

<sup>61</sup> Recitál Smernice ECN+, bod 3

<sup>62</sup> Čl. 8 ECN+ Smernice, cit.: „*Členské štáty zabezpečia, aby vnútroštátne správne orgány na ochranu hospodárskej súťaže mohli vyžadovať od podnikov a združení podnikov, aby v stanovenej a primeranej lehote poskytli všetky informácie, ktoré sú potrebné na uplatňovanie článkov 101 a 102 ZFEÚ. Takéto žiadosti o informácie musia byť primerané a nemajú adresátov žiadostí vyzývať k tomu, aby priznali porušenie článkov 101 a 102 ZFEÚ. Povinnosť poskytnúť všetky potrebné informácie sa vzťahuje na informácie, ku ktorým majú takéto podniky alebo združenia podnikov prístup. Vnútroštátne orgány na ochranu hospodárskej súťaže musia byť tiež oprávnené požadovať od ktorejkoľvek inej fyzickej alebo právnickej osoby, aby v stanovenej a primeranej lehote poskytla informácie, ktoré môžu byť relevantné pre uplatňovanie článkov 101 a 102 ZFEÚ.*“

<sup>63</sup> Čl. 18 ods. 1 nariadenia 1/2003 ako aj ECN+ Smernica v čl. 8 zhodne používajú pojem „*all necessary information*“, pričom Nariadenie 1/2003 je do slovenského jazyka preložené ako „*všetky nevyhnutné informácie*“ a v rámci ECN+ Smernice sa používa preklad „*všetky informácie, ktoré sú potrebné*“.

112. V recitáli č. 4 ECN+ Smernice sa uvádza, cit.: *Okrem toho, udelenie právomoci vnútroštátnym orgánom na ochranu hospodárskej súťaže získavať všetky informácie týkajúce sa podniku, ktorý je predmetom vyšetrovania, a to aj v digitálnej forme bez ohľadu na médium, na ktorom sú uchovávané, by tiež ovplyvnilo rozsah ich právomocí, keď v počiatočných štádiách ich konania prijímajú relevantné vyšetrovacie opatrenie na základe vnútroštátneho práva v oblasti hospodárskej súťaže, ktoré uplatňujú paralelne s článkami 101 a 102 ZFEÚ (...).*
113. Národné súťažné authority by „*mali mať účinné vyšetrovacie právomoci na odhaľovanie akýchkoľvek dohôd, rozhodnutí alebo zosúladených postupov zakázaných podľa článku 101 ZFEÚ (...), a to v akomkoľvek štádiu konania, ktoré tieto orgány vedú. Vnútroštátne správne orgány na ochranu hospodárskej súťaže by mali mať možnosť uplatňovať uvedené právomoci na podniky a združenia podnikov, ktoré sú predmetom konania vo veci uplatňovania článkov 101 a 102 ZFEÚ, ako aj na iných účastníkov trhu, ktorí môžu disponovať informáciami, ktoré sú relevantné pre takéto konanie (...).*“<sup>64</sup> „*Vyšetrovacie právomoci (...) by mali zodpovedať tomu, aby tieto orgány boli schopné reagovať na výzvy v oblasti presadzovania práva v digitálnom prostredí a mali by týmto orgánom umožniť získanie všetkých informácií súvisiacich s podnikom alebo združením podnikov, ktoré sú predmetom vyšetrovania, v digitálnej forme, vrátane forenzne získavaných údajov bez ohľadu na médium, na ktorom sú tieto informácie uchované, ako sú napríklad laptopy, mobilné telefóny, iné mobilné zariadenia alebo cloudové úložisko.*“<sup>65</sup> Zároveň **napríklad** počas inšpekcie má súťažná autorita mať právo preskúmať všetky formy korešpondencie vrátane elektronických správ a to bez ohľadu na to, či sú zdanlivo prečítané alebo boli vymazané.<sup>66</sup>
114. „*Vnútroštátne orgány na ochranu hospodárskej súťaže by mali mať účinné právomoci na to, aby mohli od podnikov alebo združení podnikov požadovať poskytnutie informácií potrebných na odhalenie porušenia článkov 101 a 102 ZFEÚ. Na uvedený účel by vnútroštátne orgány na ochranu hospodárskej súťaže mali mať možnosť požadovať zverejnenie informácií, ktoré by im mohli umožniť vyšetrovanie predpokladaných porušení. To by malo zahŕňať **právo požadovať informácie v akejkoľvek digitálnej forme vrátane emailov a správ zo systémov okamžitého zasielania správ (instant messaging), a to bez ohľadu na to, kde sú uchovávané, vrátane uchovávania v cloudoch a na serveroch, za predpokladu, že sú prístupné podniku alebo združeniu podnikov, ktoré sú adresátom žiadosti o informácie.** Uvedené právo by nemalo vyústiť do povinnosti na strane podniku alebo združenia podnikov, ktorá je neprimeraná požiadavkám vyšetrovania. Napríklad jeho dôsledkom by nemali byť nadmerné náklady alebo úsilie na strane podniku alebo združenia podnikov. Aj keď právo požadovať informácie má zásadný význam pre odhaľovanie porušení, takéto žiadosti by mali byť primerané z hľadiska rozsahu. Takéto žiadosti by nemali podnik alebo združenie podnikov prinútiť, aby priznali, že porušili predpisy, keďže dokázať porušenie je úlohou vnútroštátnych orgánov na ochranu hospodárskej súťaže. Tým by nemali byť dotknuté povinnosti podnikov alebo združení podnikov poskytnúť odpovede na vecné otázky a dokumenty. Podobne by vnútroštátne orgány na ochranu hospodárskej súťaže mali mať účinné nástroje umožňujúce požadovať od ktorejkoľvek inej fyzickej alebo právnickej osoby*

<sup>64</sup> Recitál Smernice ECN+, bod 29

<sup>65</sup> Recitál Smernice ECN+, bod 30

<sup>66</sup> Recitál Smernice ECN+, bod 32

*poskytnutie informácií, ktoré môžu byť relevantné pre uplatňovanie článkov 101 a 102 ZFEÚ. Členské štáty by mali mať možnosť ustanoviť procesné pravidlá týkajúce sa takýchto žiadostí o informácie, ako napríklad ich právnu formu, za predpokladu, že tieto pravidlá umožnia účinné používanie tohto nástroja (...). Podobne, poskytovanie informácií tretími stranami, ako sú napríklad konkurenti, zákazníci a spotrebitelia, ktorí pôsobia na príslušnom trhu, z ich vlastnej iniciatívy môže prispieť k účinnému presadzovaniu a vnútroštátne orgány na ochranu hospodárskej súťaže by k tomu mali nabádať.“<sup>67</sup>*

115. Z vyššie uvedeného vyplýva, že cieľom právnej úpravy je právomoc národných súťažných autorít vyžadovať si **všetky informácie potrebné pre ich činnosť** („*all necessary information*“) v rovnakom rozsahu, v akom táto právomoc prináleží Európskej Komisii podľa článku 18 Nariadenia 1/2003 a to práve z dôvodu efektívneho presadzovania práva hospodárskej súťaže, tak aby nedochádzalo k rozdielnosti v presadzovaní tohto práva. Preto pri výklade rozsahu právomoci Úradu v § 16 ods. 3 zákona treba vychádzať jednak zo Smernice ECN+ a rovnako aj z judikatúry Európskeho súdneho dvora týkajúcej sa článku 18 ods. 1 a 3 Nariadenia 1/2003.
116. Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, **že takýmito informáciami môžu byť aj e-maily a iné elektronické dáta, potrebné pre činnosť úradu**. Zákon o ochrane hospodárskej súťaže, rovnako ako európske právne predpisy a judikatúra, nestanovujú úradu (ani iným orgánom ochrany hospodárskej súťaže) **žiadne obmedzenia, pokiaľ ide o žiadosti o poskytnutie informácií** – ani tých, ktoré by bolo možné označiť za telekomunikačné tajomstvo (vo vzťahu k charakteru informácií).
117. Prvostupňový správny orgán vyhodnotil, že jediný existujúci USB nosič na ktorom sa nachádzajú kópie e-mailov a logy k zmazaniu e-mailov z dopytovaných e-mailových schránok, spĺňajú požiadavku nevyhnutnosti vo vzťahu k ním vedenému Prešetrovaniu. Zo spisového materiálu vyplýva, že úrad považoval predmetné informácie na preverenie podozrenia z protisúťažného správania podnikateľa AGB, resp. preverenie podozrení z uzatvorenia protisúťažnej dohody vo vzťahu ku ktorému úrad viedol Prešetrovanie. Rovnako zo spisového materiálu vyplýva, že úrad v prvom rade ako najvhodnejší inštitút vedúci k získaniu predmetných podkladov a informácií vyhodnotil a aplikoval inštitút inšpekcie. Úrad teda vo vzťahu k získaniu predmetných podkladov a informácií pristúpil k svojmu najsilnejšiemu inštitútu. Vzhľadom na to, že počas inšpekcie nebolo možné získať predmetné podklady a informácie a zároveň úrad nedisponoval informáciami, ktoré by vyvracali jeho podozrenie, pristúpil k ďalším inštitútom, ktoré mu umožňujú predmetné podklady získať, teda si vyžiadaval podklady a informácie v súlade s §16 ods. 3 zákona.
118. K takémuto záveru dospela i Rada úradu pri preskúmaní napadnutého Rozhodnutia (viď nižšie bod 125). Účastník konania je podnikateľom, na ktorého sa vzťahuje ZOHS a preto tento bol v zmysle Žiadosti AGB 6 povinný predložiť podklady a informácie v lehote stanovenej úradom. Na právne následky nepredloženia bol podnikateľ upozornený (Žiadosť AGB 6). Požiadavku na zabezpečenie (resp. odovzdanie) informácií umiestnených na jediný hmotný nosič možno preto považovať za zákonný spôsob ako získať prístup k vymazaným e-mailovým schránkam, ktoré

<sup>67</sup> Recitál ECN+ Smernice, bod 35

úrad potrebuje pre svoju činnosť. Požadované podklady neboli úradu predložené (ani do vydania prvostupňového Rozhodnutia).

119. Vo Vyjadrení k Výzve Rady účastník doplnil, že tento nemá povinnosť plniť svojvoľné, zmätočné a vzájomne si odporujúce požiadavky úradu – k uvedenému sa Rada vyjadrila už v časti skutkový stav (bod 57 vyššie). K námietkam k odmietnutiu odovzdania USB, treba uviesť, že zo zápisu z 16.02.2024 nevyplýva, že by [názov1...] DI odmietla odovzdať podklady priamo účastníkovi (nižšie bod 156, bod 351).
120. Nad rámec uvedeného k jednotlivým námietkam účastníka konania ohľadne prekročenia právomoci úradu, Rada úradu uvádza nasledovné.
121. V prvom rade účastník konania namieta **absenciu odôvodnenia** žiadosti AGB 6. V tejto súvislosti prvostupňový správny orgán v bode 248-249 Rozhodnutia argumentoval, že považoval žiadosti úradu nadväzujúce sa vykonávané Prešetrovanie za riadne odôvodnené a rozsah spolupráce musel byť účastníkovi zrejmy a bol mu tiež zrejmy účel a dôvod (t.j. že tieto žiadal vzhľadom na to, že svojou činnosťou zistil, že vymazané dáta existujú).
122. Rada úradu vo vzťahu k odôvodneniu žiadosti úradu v prvom rade považovala za podstatný obsah Žiadosti AGB 6. Rada úradu po preskúmaní spisového materiálu zistila, že v Žiadosti AGB 6 je opísaný predmet Prešetrovania a právny základ (prešetrovanie podľa § 16 ods. 1 písm. b), úradom prešetrované porušenie, oblasť a relevantný trh na ktorom k porušeniu mohlo dôjsť. Rovnako je zrejmé, že sa na účastníka konania AGB úrad obrátil v súvislosti so zistenými skutočnosťami v priebehu inšpekcie v jeho priestoroch dňa 14.03.2023 a v súvislosti so zabezpečením jediného existujúceho dátového nosiča USB na ktorom sa majú nachádzať úradom dopytované vymazané dáta, ktoré sa úradu nepodarilo získať počas inšpekcie a ktoré boli umiestnené spoločnosťou [názov1...] DI na USB nosič. V Žiadosti AGB 6 je teda špecifikované aj aké podklady a informácie úrad žiada a v akej lehote majú byť predložené, rovnako tak právny základ žiadania § 16 ods. 3 ZOHS. Žiadosť AGB 6 obsahuje i právne následky neplnenia, t.j. sankciu podľa § 44 ods. 1 písm. a) zákona.
123. Rada úradu zdôrazňuje, že odôvodnenie žiadosti treba posudzovať vždy v kontexte a fáze<sup>68</sup> daného prešetrovania, pričom vzhľadom k ranej fáze Prešetrovania, kedy ešte úrad nemusí disponovať presnými informáciami, možno považovať informácie poskytnuté účastníkovi konania na účely poskytnutia spolupráce za dostatočné. Účelom Prešetrovania je totiž zistiť či je dôvod na začatie správneho konania, t.j. zistiť relevantné skutkové okolnosti potvrdzujúceho alebo vyvírajúce existenciu porušenia a dospieť k predbežnému záveru o ďalšom procesnom postupe v danej veci. Úrad pritom nie je povinný uvádzať, všetky informácie o údajných porušeníach, ktorými disponuje ani presne právne kvalifikovať

<sup>68</sup> Napr. vo vzťahu k čl. 18 ods. 3 Nariadenia 1/2003 „Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, pretože otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, sa musí posudzovať s ohľadom nielen na jeho znenie, ale tiež na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych pravidiel upravujúcich predmetnú oblasť.“ Rozsudok súdneho dvora vo veci C-247/14 P HeidelbergCement AG proti Európskej Komisii.

Tiež napr. Vo veci T-451/20 Meta Platforms Ireland Ltd proti Európskej Komisii, bod 46 „Pri posudzovaní rozsahu povinnosti odôvodnenia vo vzťahu k rozhodnutiu o žiadosti o informácie podľa článku 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 je potrebné prihliadnuť aj na to, v ktorej fáze vyšetovania je takéto rozhodnutie prijaté, a na to, či Komisia už disponuje niektorými informáciami o predpokladaných porušeníach.“

možné porušenia.<sup>69</sup> Účelom žiadosti o informácie je potom umožniť úradu zhromaždiť informácie a dokumenty nevyhnutné na preskúmanie skutočnosti a rozsahu určitého právneho a skutkového stavu.

124. Vo vzťahu k časovému rozsahu je zrejmé, že úrad vykonával inšpekciu, ako aj následne zisťoval od hostingovej spoločnosti, či je možné selektovať vymazané e-maily z 3 e-mailových schránok, v období od 1.1.2018 do 9.3.2023 vrátane; pričom zo skutkového stavu je zrejmé, že nebolo možné špecifikovať požiadavku na ich predloženie s ich časovou selekciou. Rozsah spolupráce, ktorý úrad požaduje, je teda podľa Rady úradu zrejmý už zo samotnej Žiadosti AGB 6.
125. Nad rámec uvedeného Rada úradu poukazuje na to, že konanie, ktoré je predmetom Prešetrovania, je pritom účastníkovi známe i z Poverenia na vykonanie inšpekcie<sup>70</sup> (Poverenie o.i. uvádza, že úrad získal podklady a informácie, na základe ktorých má dôvodné podozrenie o účasti účastníka konania na uzatvorení a plnení dohody obmedzujúcej hospodársku súťaž, pričom určuje, o akú dohodu by malo ísť, v akej oblasti, medzi akými podnikateľmi, akými formami, v akom období a odôvodnenia podozrenia úradu). Je tiež zrejmé, že 3 dopytované vymazané e-mailové schránky sa vzťahujú k Prešetrovaniu, čo vyplýva tiež zo zápisnice z inšpekcie (p. [priezvisko2] OÚ, bola označená podnikateľom počas inšpekcie ako osoba, ktorá má po administratívnej stránke na starosti u podnikateľa nakladanie s nebezpečným a ostatným odpadom zo zdravotnej starostlivosti, rovnako p. [priezvisko1] OÚ bola označená podnikateľom ako osoba, ktorá pripravuje podklady do verejných obstarávaní v súvislosti s uvedeným odpadom, pričom uvedené dve osoby mali na svoju pracovnú činnosť používať 3 e-mailové adresy, z ktorých úrad dopytuje vymazané správy).<sup>71</sup> Existuje teda súvislosť medzi požadovanými informáciami (vymazané e-maily z 3 e-mailových schránok podnikateľa, identifikované podnikateľom ako tie ktoré tento využíval v súvislosti s prešetrovaným konaním) a prešetrovaným možným porušením, pričom úrad mohol odôvodnene predpokladať v čase zaslania Žiadosti AGB 6, že tieto informácie môžu úradu pomôcť určiť existenciu porušenia (čo vyplýva už z podstaty toho, že tieto informácie a podklady mal úrad v úmysle preveriť počas inšpekcie, avšak tieto boli v krátkosti pred jej vykonaním vymazané). Je potrebné dodať, že podmienka nevyhnutnosti (a proporcionality) vo vzťahu k požadovaným informáciám v Žiadosti AGB 6, nemôže byť spochybnená len z dôvodu veľkého množstva dokumentov (hoc by sa aj ukázali viaceré ako nerelevantné – vid' bod 207 nižšie).
126. V nadväznosti na uvedené je potrebné odmietnuť i ďalšie námietky účastníka k odôvodneniu žiadosti o informácie. Samotný ZOHS neustanovuje podrobnosti odôvodnenia žiadosti o informácie. Rada úradu opätovne poukazuje na to, že zo spisového materiálu vyplýva, že úrad v rámci svojej žiadosti o informácie jasne uviedol, že vykonáva prešetrovanie v kompetencii úradu, ako aj jeho predmet. Zároveň úrad uviedol o čo žiada – o predloženie USB s dátami majúcimi vzťah k predmetu prešetrovania. Vzhľadom na uvedené má Rada úradu za to, že účastník konania disponoval všetkými potrebnými informáciami na to, aby vedel a mohol spolupracovať s úradom (vid' body vyššie). Nad rámec uvedeného, vzhľadom na okolnosti tohto prípadu, účastníkovi konania boli známe z Poverenia aj ďalšie skutočnosti (vid' body vyššie). Z účastníkom uvádzaného rozhodnutia

<sup>69</sup> Napr. vo vzťahu k čl. 18 ods. 3 Nariadenia 1/2003, C-247/14 P HeidelbergCement AG proti Európskej Komisii, bod 21

<sup>70</sup> Spis. pol. č. 2-7

<sup>71</sup> Spis. pol. č. 8

*HeidelbergCement* je zrejme, že odôvodnenie žiadosti o informácie v tam uvedenom prípade bolo nedostatočné, keďže Komisia už disponovala presnými informáciami o údajnom porušení (po začatí správneho antitrustového konania, po úspešnom vykonaní inšpekcií a po získaní vecných odpovedí na žiadosti o informácie). V tu prejedávanom prípade Úrad požadoval informácie v rámci Prešetrovania za účelom zistenia či je dôvod na začatie správneho konania v nadväznosti na to, že informácie sa mu nepodarilo získať počas inšpekcie. Úrad teda zasielal žiadosť v čase prešetrovania – t.j. nemohol disponovať takým rozsahom informácií ako Komisia v rozhodnutí *HeidelbergCement*. Predmet prešetrovania (prešetrované porušenie) je uvedené tak v samotnej žiadosti ako aj je zrejme z Poverenia – úrad teda uviedol podozrenia, ktoré má v úmysle overiť. Úrad v žiadosti o informácie nie je povinný uvádzať „indície“, je povinný uviesť len podozrenia, ktoré prešetruje (viď bod 202 nižšie)<sup>72</sup> – čo úrad urobil, keď popísal predmet Prešetrovania. K nevyhnutnosti žiadaných informácií sa Rada už vyjadrila.

127. Vo vzťahu k rozhodnutiu Ústavného súdu ČR IV ÚS 389/24 na ktoré účastník poukazuje, toto sa týka inšpekcií, teda iného inštitútu a to vo vzťahu k odôvodneniu poverenia.
128. Rada úradu na základe vyššie uvedeného považuje vzhľadom na kontext a fázu Prešetrovania Žiadosť AGB 6 za dostatočne odôvodnenú, pričom účastníkovi konania z nej bol zrejmy rozsah požadovanej spolupráce.
129. Vo vzťahu k námietkam týkajúcim sa inštitútu inšpekcie a žiadosti o informácie sa Rada úradu stotožňuje s vyjadrením prvostupňového orgánu. Inšpekcia a žiadosť o informácie predstavujú samostatné oprávnenia, ktoré môže úrad využívať spoločne i samostatne, pričom účelom oboch oprávnení je získavanie podkladov a dôkazov pre prešetrovanie či správne konanie. Je zrejme, že inšpekcia je väčším zásahom do práv podnikateľa, keďže sa ňou zasahuje nie len do práva na súkromie, ale zároveň sa vstupuje do priestorov podnikateľa a spočíva v momente „prekvapenia“. Žiadosť o informácie a inšpekcia sú samostatnými procesnými inštitútmi. Rada úradu má za to, že s ohľadom na právnu úpravu týchto dvoch inštitútov, nič nebráni úradu vyžadovať predloženie informácií, ktoré sa mu nepodarilo získať u podnikateľa počas predchádzajúcej inšpekcie.<sup>73</sup>
130. Z priebehu skutkového stavu vyplýva, že úrad s cieľom získať informácie v rámci Prešetrovania volil primárne postup podľa § 17 zákona u podnikateľa AGB. Až vzhľadom na nemožnosť získania požadovaných podkladov – e-mailov z 3 e-mailových schránok AGB počas inšpekcie, následne pristúpil k využitiu oprávnenia podľa § 16 ods. 3 zákona, keďže tento zistil, že komunikácia, ktorú úrad chcel zabezpečiť počas inšpekcie a ktorá bola krátko pred konaním inšpekcie vymazaná, stále existuje.
131. Zároveň ustanovenia § 16 ods. 3 a § 17 zákona sú každé založené na inom právnom základe a nie je teda opodstatnené preskúmať skutočnosť, či úrad mohol žiadať od AGB zabezpečenie podkladov a informácií v porovnaní s inštitútom

<sup>72</sup> Vo veci T-451/20 Meta Platforms Ireland Ltd proti Európskej Komisii, bod 166 „(...) Komisia nie je povinná oznámiť adresátovi rozhodnutia o žiadosti o informácie všetky informácie o údajných porušeníach, ktorými disponuje, **ani od nej nemožno požadovať, aby vo fáze predbežného vyšetrovania okrem domnienok týkajúcich sa porušení, ktoré chce overiť, uviedla nepriame dôkazy, teda údaje, ktoré ju viedli k záveru o možnom porušení článku 101 ZFEÚ.** Takáto povinnosť by totiž spochybnila rovnováhu, ktorú stanovuje judikatúra medzi zachovaním účinnosti vyšetrovania a zachovaním práva na obhajobu dotknutého podniku (...)“

<sup>73</sup> Rozhodnutie SDEÚ zo dňa 18.10.1989 vo veci 374/87, *Orkem*, bod 14.

inšpekcie.<sup>74</sup> Prax súťažných orgánov sa vyvíja s ohľadom na digitálnu dobu. Zo Smernice ECN+ jednoznačne vyplýva, že úrad si môže žiadať predloženie e-mailov aj prostredníctvom žiadosti o informácie.<sup>75</sup>

132. Napriek tomu, že žiadosť o informácie nemá predpísané rovnaké formálne požiadavky, ako napr. poverenie na inšpekciu, prostriedky procesnej obrany dotknutých subjektov sú rovnaké ako v prípade inšpekcie (t.j. je možné preskúmať jej zákonnosť súdom v podanej žalobe, a rovnako aj v správnom konaní čo do rozsahu ako aj primeranosti).<sup>76</sup> To platí aj vo vzťahu k rozdielom v podpisových právomociach pri žiadosti o informácie, pri ktorých priamo zákon nestanovuje, kto v hierarchii úradu podpisuje takúto žiadosť, ale riadi sa internými postupmi úradu. Napriek uvedeným odlišnostiam prostriedky obrany sú rovnaké ako v prípade inšpekcie – t.j. žaloba proti inému zásahu orgánu verejnej správy v zmysle § 252 Správneho súdneho poriadku, t.j. postup úradu podlieha ex post súdnej kontrole. Taktiež zo spisového materiálu vyplýva, že úrad vzťahoval na požadovaný nosič USB rovnaké postupy a s tým spojené záruky, aké poskytuje v rámci prehliadania dát získaných na inšpekcii. Dotknuté USB malo byť v zapečatenej obálke (resp. zapečatenie mal vykonať úrad sám v prípade predloženia v priestoroch úradu dňa 16.02.2024), táto mala byť uložená v zabezpečených priestoroch úradu a prehliadanie sa malo vykonať za prítomnosti podnikateľa, termín a čas by mu úrad vopred oznámil. Tento by teda mal možnosť namietat' relevantnosť konkrétnej informácie pri selekcii a označiť si informácie za obchodné tajomstvo, na druhej strane úrad je povinný chrániť ním získané údaje v zmysle § 54 a jeho zamestnanci sú viazaní povinnosťou mlčanlivosti (§ 56 zákona).

133. Rovnako nemožno súhlasiť s účastníkom konania, že rozsah právomoci podľa § 16 ods. 3 a § 17 ZOHS je determinovaný množstvom podkladov a informácií, ktoré je možné získať. Rada úradu poukazuje na to, že zo znenia zákona žiadne takéto obmedzenie vzťahujúce sa k obom inštitútom nevyplýva. Naopak, oba inštitúty sú viazané na nevyhnutnosť ich využitia, teda podliehajú testu primeranosti. Podľa Rady úradu je požiadavka úradu v Žiadosti AGB 6 na zabezpečenie (prevzatie) požadovaných podkladov a informácií plne primeraná vo vzťahu k použitému prostriedku. Splnenie tejto povinnosti nie je neprimerané vo vzťahu k požiadavkám prešetrovania a to z pohľadu nevyhnutnosti uvedených informácií pre účely Prešetrovania. Tiež nie je možné dovodiť, že by žiadosť AGB 6 vyžadovala od účastníka konania nadmerné úsilie.<sup>77</sup> Úrad žiadal o predloženie požadovaného USB v záujme zabezpečenia si prístupu k trom vymazaným e-mailovým schránkam a Logy k zmazaniu e-mailov; tieto nebolo možné vopred časovo selektovať (viď vyššie) a na jediný hmotný nosič USB ich umiestnil podnikateľ [názov1...] DI. Úrad opakovane uvádzal, že tieto bude selektovať. Množstvo požadovaných informácií je v tomto prípade determinované skutkovými okolnosťami a osobitosťami prípadu. Vzhľadom na uvedené skutkové okolnosti má Rada úradu za to, že Žiadosť AGB 6

<sup>74</sup> Pozri Rozhodnutie ESD vo veci T-451/20, Meta Platforms Ireland Ltd proti Európskej komisii, z 24. mája 2023, bod 152 „(súdu) prináleží preskúmať v rámci na ňom uplatnených žalobných dôvodov, či takéto rozhodnutie rešpektuje práva, ktoré dotknutému podniku vyplývajú z právneho rámca uplatniteľného na takéto rozhodnutie. **Naproti tomu mu neprináleží preskúmať legálnosť takéhoto rozhodnutia vzhľadom na právny rámec uplatniteľný na rozhodnutia prijaté na iných právnych základoch, akými sú rozhodnutia o inšpekcii.**“

<sup>75</sup> Pozri Rozhodnutie ESD vo veci T-451/20, Meta Platforms Ireland Ltd proti Európskej komisii, z 24. mája 2023

<sup>76</sup> Zároveň Rada úradu zdôrazňuje, že inšpekcia je špecifickým nástrojom, ktorý má zásadný vplyv na práva podnikateľov, v rámci inšpekcie dochádza k zásahu do viacerých práv podnikateľa, inšpektori majú právo požadovať prístup, a to fyzický, aj elektronický do priestorov podnikateľa, dokonca môžu napr. požiadať podnikateľa na určitý čas nekomunikovať určitým spôsobom, nepoužívať niektoré zariadenia a pod.

<sup>77</sup> Pozri recitál Smernice ECN+ bod. 35

je primeraná a proporcionálna vzhľadom na sledovaný cieľ (prešetrovanie možnej kartelovej dohody).

134. Rada úradu taktiež zdôrazňuje, že keďže ustanovenie § 16 ods. 3 Zákona je transpozíciou čl. 8 Smernice ECN+, informácie a podklady v akejkoľvek podobe je potrebné vykladať ako informácie v akejkoľvek digitálnej forme vrátane emailov a správ zo systémov okamžitého zasielania správ (*instant messaging*), a to bez ohľadu na to, kde sú uchovávané, vrátane uchovávaní v cloudoch a na serveroch, za predpokladu, že sú prístupné podniku alebo združeniu podnikov, ktoré sú adresátom žiadosti o informácie. Skutočnosť, že úradom požadované dáta boli umiestnené hostingovou spoločnosťou na USB, podľa názoru Rady úradu nemôže byť prekážkou ich požadovania, pokiaľ tieto v danom momente nie je možné predložiť inak. Podnikateľ k týmto podkladom a informáciám prístup mal (minimálne na stretnutí v priestoroch úradu dňa 16.02.2024 kde USB odmietol prevziať z dôvodu, že nemá mandát), ako aj mal iné prostriedky ako zabezpečiť pre úrad tieto informácie. Ani špecifická požiadavka úradu predložiť údaje požadovaním v určitej forme – napr. predložením na USB nosiči, nezbavuje podnikateľa jeho povinnosti predložiť údaje. Z tohto dôvodu všetky námietky týkajúce sa nemožnosti vyžadovať si informácie na konkrétnom nosiči dát, treba odmietnuť. V tejto súvislosti Rada úradu považuje za rozhodujúce, že si úrad nepožadoval neobmedzene, bezdôvodne akékoľvek hmotné nosiče, požadoval zabezpečenie prístupu k informáciám vymazaných dňa 09.03.2023, ktoré boli umiestnené na jediný existujúci USB nosič v nadväznosti na Žiadosť [názov1...] DI 1, pričom, v súlade s vyššie uvedeným, takáto požiadavka mala oporu v zákone a bola proporcionálna sledovanému cieľu, ktorým je ochrana hospodárskej súťaže.
135. K nevyhnutnosti selektie digitálnych dát Rada úradu uvádza, že prvostupňový správny orgán vysvetlil objektívnu nemožnosť selektie dát - keďže požadované informácie mu neboli predložené, nemal ich ako zatiaľ v priestoroch úradu selektovať. Ani selekcia dát v priestoroch podnikateľa v súčasnosti nie je, resp. ani nebola (ako je zrejmé) z objektívnych dôvodov možná. Prvostupňový orgán sa s uvedenými námietkami vysporiadal tak bode 212, 240, 244, 245, 246, 253 a Rada úradu sa s uvedeným stotožňuje. Úrad vykonal inšpekciu, kde zistil, že v troch dopytovaných e-mailových schránkach sa nachádzali len e-maily od 10.03.2023 (t.j. 4 dni ku dňu vykonania inšpekcie), následne zistil, že vymazané e-maily z týchto schránok existujú, pretože sa nachádzali v serverovom koši, pričom mali byť umiestnené na jediný existujúci USB a predloženie USB s takýmto obsahom požaduje. Ide teda zjavne o špecifickú situáciu a nie je možné len z dôvodu objektívnej nemožnosti selektie dát vyhodnotiť postup úradu za nezákonný, keď tento je odôvodnený konkrétnymi okolnosťami v tu posudzovanej veci, čo vyplýva zo skutkového stavu. Navyiac, podnikateľ má povinnosť aktívnej spolupráce s úradom a to i vo vzťahu k žiadosti o informácie, a v tejto súvislosti účastník konania ani neuviedol, akým iným spôsobom mohol pre úrad zabezpečiť prístup k požadovaným informáciám, resp. ako inak si mal úrad od neho ako vlastníka predmetných dát zabezpečiť poskytnutie predmetných údajov. Rada úradu má za preukázané, že úrad vytvoril všetky predpoklady na to, aby účastník konania mohol plniť a zároveň, aby nedošlo k pochybnostiam o nakladaní s predmetným USB.
136. Vzhľadom na skutočnosti uvedené v predchádzajúcom bode je potrebné odmietnuť i námietky účastníka konania vo Vyjadrení k Výzve Rady, že tento mohol sám vykonať selekciu vo svojich priestoroch na základe kľúčových slov. Spôsob

požadovania údajov je odôvodnený konkrétnymi okolnosťami tu prejedávanej veci, o.i. zlyhanie prechádzajúcich pokusov (vrátane toho, že úradu sa nepodarili údaje získať počas inšpekcie, taktiež účastník neprevzal USB v lete 2023 z dôvodu, že nebol v obálke), ako aj vzhľadom na účastníkom prekladané námietky vo vzťahu k integrite a autenticite. Úrad preto vytvoril podmienky tak aby nedošlo k pochybnostiam o nakladaní s USB (viď bod 61 a 64 vyššie). Za týchto okolností ani nebolo možné uplatniť spôsob selekcie ako v prípade *Meta Platforms*. Uvedené platí i vo vzťahu k námietkam účastníka v bodoch 109-110 vyjadrenia k Výzve rady, kde poukazuje na možnosť selekcie.

137. Rade úradu vysvetlila vyššie (v bode 111), prečo je možné vychádzať z judikatúry vzťahujúcej sa k výkladu Nariadenia 1/2003. Rade úradu rovnako nie je zrejmé, prečo rozhodnutie SDEU vo veci *Orkem* a vo veci *Roquette Frères SA* o ktoré sa úrad opiera v bodoch 218 a 219 Rozhodnutia by malo byť nekredibilné, keď aj novšia judikatúra z týchto naďalej vychádza a potvrdzuje ich aplikovateľnosť. Vid' časť k seba-obviňovaniu (C-466/19 P *Qualcomm* týkajúce sa o.i. externej a internej komunikácie). Rada úradu sa pritom vyjadrila v samostatnej časti k zákazu seba-obviňovania ako aj k skutočnosti, že úrad môže získať informácie žiadosťou.<sup>78</sup>

138. Nemožno akceptovať ani námietku obchádzania § 17 ods. 8 Zákona vo vzťahu k inšpekcii v súkromných priestoroch, pri ktorých prehliadke sa vyžaduje súhlas súdu. V prvom rade, Rada úradu v súlade s vyššie uvedeným zdôrazňuje, že v tomto prípade nešlo o inšpekciu v súkromných priestoroch, dokonca ani o inšpekciu, ale o žiadosť o informácie, v zmysle ktorej je podnikateľ povinný poskytnúť všetky informácie a podklady súvisiace s vyšetrovaním, ktoré sú mu prístupné (a to najmä v prípade digitálnych dát, nie je možné, aby sa tento napr. vyhováral umiestnením napr. servera mimo krajiny, pokiaľ k dátam prístup má, resp. vie tento prístup zabezpečiť bez väčšieho zaťaženia).<sup>79</sup> Rovnako ho nezabavuje povinnosti predložiť informácie a podklady, pokiaľ tieto má uložené napr. u externého subjektu.<sup>80</sup>

139. Vo Vyjadrení k Výzve Rady účastník namieta, že ani nie je možné aplikovať Smernicu ECN+ z dôvodu, že účastník nemá k dispozícii podklady, ktoré sa od neho požadujú – keďže úrad zabránil [názov1...] **DI** v odovzdaní dát bez podmienok a donucovanie pod hrozbou pokút zúčastniť sa na odovzdávaní USB [názov1...] **DI** nemožno chápať tak, že AGB mal k dispozícii USB, resp. dáta na ňom. K uvedeným skutočnostiam sa Rada úradu už vyjadrila. Účastník mohol dňa 16.02.2024 predložiť úradom požadované údaje na USB a na stretnutie sa dostavil. Vymazané e-maily sú podkladmi a informáciami účastníka (jeho dáta), ktoré sa nachádzali u externého poskytovateľa a tieto boli umiestnené na USB – tzn. jeho dáta sú uchované a vedel pre úrad k nim zabezpečiť prístup bez väčšieho zaťaženia. 16.02.2024 ich však odmietol prevziať a odovzdať úradu. Zo Smernice ECN+ nevyplýva, že „prístup“ by mal byť bez akejkoľvek námahy/ bezproblémový, alebo že ide len o „digitálny“ prístup, ale že získanie požadovaných údajov nesmie predstavovať pre podnikateľa nadmerné úsilie. Právo súťažného orgánu požadovať informácie by nemalo vyústiť

<sup>78</sup> Rozsudok SDEÚ *Roquette Frères SA*, C-94/00 Bod 149 *Ďalej články 18 a 20 nariadenia č. 1/2003 týkajúce sa žiadostí o informácie a právomocí Komisie v oblasti inšpekcie zavádzajú dve od seba nezávislé konania a skutočnosť, že už došlo k prevereniu na základe jedného z týchto článkov, nemôže nijako obmedziť vyšetrovacie právomoci Komisie, ktorými táto disponuje na základe druhého z uvedených článkov* (pozri v súvislosti s článkami 11 a 14 nariadenia č. 17 rozsudok *Orkem/Komisia*, už citovaný v bode 148 vyššie, bod 14); Rozhodnutie SDEÚ zo dňa 18.10.1989 vo veci 374/87, *Orkem*, bod 14.

<sup>79</sup> Recitál Smernice ECN+ bod. 35 „*Napríklad jeho dôsledkom by nemali byť nadmerné náklady alebo úsilie na strane podniku alebo združenia podnikov.*“ Tiež Uznesenie Správneho súdu v Bratislave BA-7Sa/75/2017-1423 z 22.04.2025, Rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR, sp. zn. 2 As 250/2020 – 81 vo veci *Egem*, bod. 53

<sup>80</sup> Vid' napr. Rozhodnutie Všeobecného súdu vo veci T-371/17 *Qualcomm*, bod 137 a C 466/19 P *Qualcomm*, bod 114

do nadmerného úsilia zo strany podniku v dôsledku žiadosti – v tomto prípade predloženie informácií požadovaných úradom, ani spôsob a forma ich predloženia nepredstavovali pre účastníka nadmerné úsilie a boli odôvodnené konkrétnymi skutkovými okolnosťami tohto prípadu. Vo Vzťahu k námietkam k rozhodnutiu *Qualcomm* (bod 52 vyjadrenia k Výzve Rady - podľa účastníka otázkou bolo či spôsob uchovávaní u externého poskytovateľa je dôvodom neprimeranosti žiadosti o informácie a nie prístupu k podkladom, keďže tam bol prístup nesporný) Rada uvádza, že podstatnou je skutočnosť, že dokumenty v tam uvedenom prípade sa nachádzali u externého poskytovateľa služieb, čo neznamenal, že tieto podnikateľ nemal k dispozícii. Stále sa jednalo o dokumenty podnikateľa, bez ohľadu na to, že sa nachádzali v externých skladovacích priestoroch. V prejedávanom prípade je teda podstatné, že úradom žiadané informácie existujú a sú uchované na USB nachádzajúce sa u externého poskytovateľa. V tomto smere je potrebné potom odmietnuť i námietky, že účastník „neuchováva“ USB u [názov1...] **DI**. Rada úradu sa taktiež opakovane vyjadrila ku skutočnosti, prečo pristúpila k Žiadosti AGB 6.

140. Vo vzťahu k námietke, že úrad si nemôže pýtať údaje, ktoré si vie zabezpečiť sám, Rada úradu odkazuje na bod 167 a 171 nižšie. Úrad žiadal informácie, ktoré mohol poskytnúť len účastník alebo [názov1...] **DI**, nejdená sa o údaje ktoré by mal už úrad v celosti k preskúmaniu<sup>81</sup> (na rozdiel od toho čo bolo namietané v prípade *Qualcomm*). Nie je možné teda dospieť k záveru, že úrad môže vyžadovať informácie len od jedného subjektu, pokiaľ tieto vie zabezpečiť / má k nim prístup aj iný subjekt. Námietku je potrebné odmietnuť.
141. K rozhodnutiu *San Michele* sa Rada vyjadruje v časti Prenášanie právomoci PMÚ.
142. Na základe uvedeného námietky účastníka konania k prekročeniu právomoci úradu postupom podľa § 16 ods. 3 Zákona a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je potrebné odmietnuť. Ani rozšírené námietky účastníka konania vo Vyjadrení k Výzve Rady nie sú spôsobilé uvedené hodnotenie spochybniť.
143. K námietkam ohľadne telekomunikačného tajomstva, seba-inkriminácie, potreby selekcie, aplikácii čl. 101 ZFEÚ, sa Rada venuje v ďalších častiach.

### 7.3. Prenášanie právomoci PMÚ

#### 7.3.1. Námietky účastníka konania

144. Úrad v Rozhodnutí tvrdí, že „neprenášal“ svoju právomoc podľa § 16 ods.3 Zákona na iné subjekty. Účastník je presvedčený, že požadovať od podnikateľa, aby zabezpečil prístup k dokumentom a dátam od inej osoby, zjavne prekračuje právomoci zverené Úradu v § 16 ods. 3 Zákona, ale aj v Zákone ako takom a tým pádom sa jedná o protiústavný postup podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy. Je v rozpore s § 16 ods. 3 Zákona a Ústavou, aby účastník zabezpečil informácie a podklady, ku ktorým nemá prístup, keďže tieto má v držbe spoločnosť [názov1...] **DI**. Žiadosť o informácie sa týka informácií, ku ktorým má podnikateľ prístup v rámci svojej moci a nie v držbe tretej osoby, ktorá dokonca podmieňuje odovzdanie týchto informácií a podkladov

<sup>81</sup> C-466/19 P *Qualcomm*, bod 115 „Na druhej strane konštatovanie Všeobecného súdu uvedené v bode 139 napadnutého rozsudku, podľa ktorého z tohto rozhodnutia nevyplýva, že Komisia žiada o iné informácie, než sú informácie, ku ktorým majú prístup iba odvolateľky, sa musí chápať tak, že jeho cieľom nie je tvrdiť, že požadované informácie nemohli byť poskytnuté zákazníkmi odvolateľiek, ale vylúčiť, že tieto informácie boli v celom rozsahu v dispozícii Komisie, takže sama nemohla túto analytickú prácu vykonať.“

iným spoločnostiam ako tej, ktorej bola adresovaná žiadosť o informácie. Úrad nepreukázal na základe čoho môže požadovať takéto úlohy.

145. Porušuje tým aj princíp proporcionality a telekomunikačné tajomstvo a obmedzuje účastníka voľne nakladať so svojimi dátami. Úrad koná nad rámec svojich právomocí, aj objektívne tento neštandardný postup musí vyvolávať pochybnosti, preto by mal vyčkáť na rozhodnutie súdu o nezákonnom zásahu.
146. Účastník nesúhlasí, že malo byť nutné zapojiť oboch podnikateľov (účastníka a [názov1...] DI). Úrad žiadal predmetné dáta individuálne od účastníka aj od [názov1...] DI, nutná súčinnosť teda úradu nemala byť zrejmá od začiatku. Skôr sám úrad mal pochybnosti o zákonnosti postupu, preto sa snažil získať USB aspoň spôsobom, ktorým ho bola ochotná odovzdať [názov1...] DI. Na druhej účastník bol ochotný prevziať USB kľúč, aj keď si bol vedomý, že úrad USB od [názov1...] DI požadovať nemôže, ale len za dodržania základných práv spoločnosti, t.j. napr. možnosti urobiť si kópie dát a najmä zabezpečenie integrity a autenticity USB kľúča a Dát AGB.
147. Pre účastníka sú požiadavky podmieňovania [názov1...] DI irelevantné a mali by byť aj pre úrad. Ak úrad považuje postup voči [názov1...] DI za zákonný, mal zotrvať na tomto postupe, alebo počkať na vyjadrenie súdu. Donucovať ostatné subjekty spolupracovať s [názov1...] DI podľa jej podmienok potvrdzuje, že úrad postupuje podľa právneho názoru [názov1...] DI, že tento nemôže vydať predmetné USB úradu priamo z dôvodu ochrany telekomunikačného tajomstva.
148. To, že sa podarí spoločnosti AGB získať plnomocenstvo pre preberanie USB kľúča od spoločnosti INTERAKT, resp. iMprove GROUP nebolo a nie je vôbec samozrejmé. Keby neexistovala explicitná hrozba pokuty zo strany Úradu, resp. tieto by nepredpokladali penalizovanie zo strany úradu, je dokonca o tomto možné pochybovať. Účastník vo Výzve k Vyjadreniu Rady uvádza, že úrad donucoval všetky 4 spoločnosti.
149. Podľa účastníka konania vo svojom Vyjadrení detailne vysvetlil, prečo nie je možné aplikovať rozhodnutie *Società Industriale Acciaierie San Michele* („Rozhodnutie *San Michele*“) z r. 1963 na podporu tvrdení Úradu, o.i. podnikateľ úmyselne zničil faktúry, ktoré už mal predtým k dispozícii. Išlo o faktúry, ktoré dodávateľ elektrickej energie zasiela v pravidelných intervaloch, čiže sa dajú naozaj získať „bez vynaloženia osobitného úsilia“, pretože pre ich získanie nie je potrebné urobiť nič. Vo Vyjadrení k Výzve Rady (body 78-82) opakuje dôvody neaplikovateľnosti *San Michele* predložené už v prvostupňovom konaní, pričom požadované dáta nemal mať v čase Žiadosti AGB 6 k dispozícii.
150. K vynaloženiu osobitného úsilia uvádza, že § 16 ods. 3 ZOHS neoprávňuje zabezpečiť podklady, ktoré fyzicky nemá k dispozícii a ku ktorým nemá digitálny prístup, to navyše v prípade keď jej úrad bráni v prístupe k USB a [názov1...] DI jej ho priamo odmieta odovzdať. Nútenie dostaviť sa do priestorov úradu a formálne odovzdať USB krátkou cestou nemôže slúžiť ako argument, že nemusela vynaložiť osobitné úsilie. Vynútené stretnutie predstavuje účelový argument, aby úrad získal USB legálne, pretože by ho spoločnosť odovzdala „dobrovoľne.“ Je potrebné odmietnuť tvrdenie, že je zodpovednosťou účastníka pre úrad zabezpečiť prístup k údajom uložených na externých zariadeniach, pokiaľ sa jedná o jej údaje. V tomto

prípade však ide o fyzickú držbu USB kľúča. Pričom nie je možné požadovať predloženie dokumentov, ktoré nemá v dispozícii a ktoré zo zákona už nie je povinný uchovávať.

151. Jedná sa o protizákonný postup, požadovať aby zabezpečil prístup k dokumentom a dátam od tretej osoby. Úrad má pýtať podklady a informácie, ktoré má vo svojej držbe a dispozícii. Je nepravdivé skutkové tvrdenie, že účastník dňa 16.02.2024 mal USB k dispozícii, účastník USB nevidel a nie je zrejmé, či sa nachádzal v danej miestnosti. Nie je zrejmé, prečo si úrad neprevzal USB. Úrad si mal dôkazy zabezpečiť sám a mohol ich pýtať od prešetrovaného podnikateľa len v prípade, že ich má výlučne on k dispozícii.
152. Zákon nepozná žiadnu potrebu spolupráce podnikateľov navzájom pri plnení povinností podľa § 16 ods. 3 ZOHS. Rada si vzájomne odporuje, lebo ak nemal k dispozícii úrad USB kľúč, nemohla ho mať ani AGB, keďže sedeli v tej istej miestnosti.
153. Fyzická prítomnosť zamestnanca Úradu nemá absolútne žiadny právny podklad ani opodstatnenie. To isté platí aj pre „splnomocňovanie“ súťažnej autority zo strany podnikateľa na určité úkony. Takýto postup § 16 ods. 3 zákona nepredpokladá a ide o snahu obísť ochranu telekomunikačného tajomstva podľa ZEK. Úrad prítomnosť svojho zamestnanca nenavrhol, ale vynucoval ju pod hrozbou pokuty.

### 7.3.2. Vyjadrenie Rady úradu

154. Prvostupňový správny orgán sa k námietkam ohľadne prenášania právomoci vyjadril v bodoch 144 a 230 až 236 prvostupňového Rozhodnutia. V prvom rade, úrad v odôvodnení uvádza, že právomoc vyžadovať podklady a informácie v zmysle § 16 ods. 3 zákona v sebe zahŕňa aj oprávnenie žiadať od podnikateľov predloženie takých podkladov, ktoré síce nie sú v jeho dispozícii, avšak tieto vie získať od tretej strany bez vynaloženia osobitného úsilia.<sup>82</sup> Postup, ktorým sa snažil úrad zabezpečiť informácie a podklady jemu nevyhnutné na účely pokračovania v Prešetrovaní vyplynuli z neštandardného priebehu skutkových okolností Prešetrovania, čo samé o sebe automaticky nezakladá nezákonnosť postupu. Primárnym cieľom bolo zabezpečenie efektívneho priebehu Prešetrovania, čo je znemožnené bez dát nachádzajúcich sa na jedinom existujúcom USB, t.j. vymazaných e-mailov z e-mailových schránok AGB spolu s Logmi zmazania správ. Úrad tak postupom podľa § 16 ods. 3 zákona využil jemu dostupné prostriedky na získanie nevyhnutných informácií. Úrad vysvetlil taktiež svoj postup vo vzťahu k Žiadosti AGB 5 (ktorá nie je predmetom tohto konania). Podmienenie predloženia dotknutého USB požiadavkou na splnomocnenie cez tretie osoby nemá vplyv na povinnosť či už [názov1...] **DI** alebo účastníka konania, tieto dáta úradu predložiť a nevylučuje to oprávnenie úradu získavať informácie podľa § 16 ods. 3 Zákona.
155. Rada úradu uvádza, že zo skutkového stavu vyplýva, ako to aj účastník konania na viacerých miestach uvádza, že úrad požaduje predloženie podkladov a informácií nachádzajúcich sa na jedinom existujúcom nosiči USB, pričom účastník konania vyhlasuje, že sa jedná o jeho dáta. Úrad teda žiada predloženie informácií týkajúcich sa podnikateľa a jeho podnikateľskej činnosti. Je zrejmé, že spôsob akým si účastník

<sup>82</sup> Rozsudok Súdneho dvora zo dňa 16. decembra 1963 v spojených veciach C-2/63 až C-10/63 *Società Industriale Acciaierie San Michele a iní proti Vysokému úradu ESUO*.

konania uchováva svoje údaje (na svojich zariadeniach, na zariadeniach externých subjektov) je jeho voľbou. Zároveň však je aj jeho zodpovednosťou zabezpečiť pre úrad prístup k údajom a dátam uloženým na externých zariadeniach, pokiaľ sa jedná o jeho údaje. Uvedené vyplýva jednak z úradom uvádzaného rozhodnutia vo veci *San Michelle*, ktoré účastník konania spochybňuje<sup>83</sup>, ale aj z rozhodnutia vo veci *Qualcomm*, podľa ktorého spôsob akým si podnikateľ uchováva svoje údaje je v zásade irelevantný.<sup>84</sup> Z preambuly Smernice ECN+, pričom § 16 ods. 3 zákona je transpozíciou čl. 8 Smernice ECN+, vyplýva, že účastník konania je povinný predložiť podklady a informácie, ku ktorým má prístup, pričom právomoc vyžadovať informácie a podklady by nemala vyústiť *do povinnosti na strane podniku, ktorá je neprimeraná požiadavkám vyšetrovania. Napríklad jeho dôsledkom by nemali byť nadmerné náklady alebo úsilie na strane podniku alebo združenia podnikov.*<sup>85</sup>

156. Zo skutkového stavu je zrejmé, že dňa 16.2.2024 podnikateľ [názov1...] **DI** predložil dotknutý USB na prevzatie spoločnosti AGB, t.j. účastník konania mal podklady a informácie k dispozícii, o tomto postupe bol vopred informovaný, pričom zo Zápisu z 16.02.2024<sup>86</sup> nevyplýva žiadne podmieňovanie odovzdania predmetného USB splnomocnením, resp. poverením od tretích osôb. Naopak, cit „Zástupca podnikateľa [názov1...] **DI** predložil dátový nosič USB a súvisiace podklady a následne uviedol, že tento nosič a súvisiace podklady odovzdá v prítomnosti zamestnancov úradu zástupcovi podnikateľa AGB.“ Na tomto mieste Rada úradu opakovane odmieta argumenty účastníka predložené prvýkrát vo Vyjadrení k Výzve Rady, že nie je zrejmé, či sa skutočne USB nachádzal v miestnosti ako neopodstatnené. Dôvodom prečo sa úrad k USB nedostal je skutočnosť, že účastník odmietol tento prevziať – účastník teda mohol a vedel splniť požiadavku úradu. Z tohto dôvodu má Rada úradu zo Zápisu za preukázané, že USB jej bol k dispozícii na prevzatie a odovzdanie a jediným dôvodom nepredloženia bolo vyhlásenie účastníka, že nemá mandát na prevzatie (viď vyššie bod 89). Je potrebné tiež reagovať na námietky, že ak bol USB kľúč v miestnosti nie je jasné prečo si ho úrad neprevzal. Úrad nemá kompetenciu násilím odňať podklady a vo vzťahu k [názov1...] **DI** a jeho povinnosti, tieto sú predmetnom samostatného správneho konania. Ani uvedené skutočnosti teda nevyvracajú, že účastník konania nepredložil požadované informácie za čo je sankcionovaný, ani nevyvracajú tvrdenia, že úrad nemohol vytvoriť pre účastníka kópiu dát lebo tieto mu neboli odovzdané.

157. Zároveň účastník nepreukázal, že by musel vynaložiť nadmerné úsilie na predloženie požadovaných podkladov a informácií. Zo skutkového stavu je zrejmé, že tento si vedel zabezpečiť aj prípadné poverenie od podnikateľa INTERAKT, ako aj dňa 16.1.2024 mal v úmysle prevziať dotknuté USB od [názov1...] **DI**, pričom rovnako by disponoval poverením na prevzatie, keďže [názov1...] **DI** deklaroval, že 16.1.2024 odovzdá USB poverenej osobe. Toto teda nepredstavovalo nadmerné úsilie. Na tomto mieste, je potrebné odmietnuť argumenty vo Vyjadrení k Výzve Rady, že by úrad donucoval k čomukoľvek iné subjekty (INTERAKT a iMprove Group) a z ničoho nemožno ani dovodiť, že tieto by mohli predpokladať akékoľvek sankcionovanie zo strany úradu. Na [názov1...] **DI** sa obrátil úrad v súlade s § 16 ods.

<sup>83</sup> Rozhodnutie úradu, bod 235

<sup>84</sup> Voľný preklad „Na rozdiel od tvrdení navrhovateľov je skutočnosť, že ich záznamy uložené u externého poskytovateľa neboli usporiadané systematickým spôsobom, čo mimoriadne sťažovalo identifikáciu a zhromažďovanie informácií požadovaných napadnutým rozhodnutím, irelevantná. Ako správne uvádza Komisia, *proporcionalita napadnutého rozhodnutia nemôže byť spojená ani závislá od spôsobu, akým navrhovateľia uchovávajú svoje záznamy.*“ Rozhodnutie Všeobecného súdu vo veci T-371/17 *Qualcomm Inc. and Qualcomm Europe v. European Commission*, z 9. Apríla, 2019, bod 137

<sup>85</sup> Preambula Smernice ECN+, bod 35

<sup>86</sup> Poradové č. záznamu v spise správneho konania 32 (záznam č. PMU/136/2024/OKT-898/2024)

- 3 ZOHS. V súvislosti s námietkami účastníka konania týkajúcimi sa telekomunikačného tajomstva Rada úradu (bez ohľadu na to, či sa skutočne jedná o telekomunikačné tajomstvo) poukazuje na to, že ak by aj išlo o telekomunikačné tajomstvo, v takom prípade účastník konania mal k údajom prístup v zmysle § 117 ods. 3 ZEK a to či už priamo alebo na základe poverenia „*účastník a užívateľ, ktorého sa telekomunikačné tajomstvo týka, jeho oprávnení zástupcovia (...) majú právo na prístupenie telekomunikačného tajomstva, ak ďalej nie je ustanovené inak.*“ V tomto ohľade Rada úradu tiež poukazuje na to, že úrad má právo oboznamovať sa i s telekomunikačným tajomstvom a toto v zmysle § 54 zákona chrániť.
158. Rada úradu zistila, že z požiadavky v Žiadosti AGB 6 cit. „*o zabezpečenie (prevzatie)...*“ vyplýva, že okrem osobného prevzatia a odovzdania úradu krátkou cestou priamo v priestoroch úradu, pokiaľ tento považoval postup úradu za neakceptovateľný, tento mohol zabezpečiť prístup k úradom požadovaným dátam aj iným spôsobom v súlade s jeho zmluvnými ustanoveniami a s požiadavkami úradu, aby došlo k predloženiu priamo úradu v rámci zamedzenia akejkoľvek manipulácie s dátami. Ako totiž bolo zistené, uvedené dáta sa v čase Žiadosti AGB 6 nachádzali na jedinom hmotnom nosiči USB a v záujme zabránenia manipulácie bolo odôvodnené, aby k ich odovzdaniu došlo za prítomnosti zamestnanca úradu, resp. priamo úradu.
159. Úrad vytvoril také podmienky, aby účastník konania mohol plniť priamo na úrade (čím boli odstránené akékoľvek pochybnosti o nakladaní s USB po odovzdaní USB do dispozície AGB, USB by bol zapečatený priamo v prítomnosti zástupcu AGB). Napriek snahe úradu vytvoriť podmienky (zabezpečil prítomnosť oboch subjektov), úrad sa k požadovaným podkladom a informáciám nedostal. Skutočnosť, že právny zástupca účastníka konania sa dostavil do priestorov úradu, bez „mandátu“ na prevzatie a odovzdanie USB úradu, sa javí ako formálna spolupráca, resp. ako obštruovanie v spolupráci. Účastník konania je povinný poskytnúť úradu aktívnu spoluprácu.
160. Účastník konania podľa jeho vlastných vyjadrení celý čas s úradom spolupracoval, nie jeho vinnou však požiadavky úradu nikdy nemohol splniť, a keď úrad vytvoril podmienky a odstránil prekážky v plnení, tento nemal mandát. V prvom rade je potrebné uviesť, že obštrukčné konanie nepožíva právnu ochranu, teda aj takéto konanie môže byť sankcionované. V druhom rade účastník konania nespocoval aktívne, nenavrhol v nadväznosti na žiadosť AGB 6 žiadny spôsob, akým by mohol plniť, iba formálne deklaroval, že plniť nebude, keďže nebude mať mandát. Nezabezpečil tak pre úrad žiadnym spôsobom prístup k jeho vymazaným dátam.
161. Úrad žiadal predloženie podkladov a informácií – dát AGB, ku ktorým účastník konania vedel pre úrad zabezpečiť prístup a to jednak tým, že mu boli k dispozícii na stretnutí dňa 16.02.2024 a jednak tým, že sa jedná o jeho dáta vedel tento zabezpečiť ich predloženie priamo úradu sprostredkovane cez [názov1...] **DI**.
162. Z námietok účastníka konania vyplýva, že nepovažuje za správny a súladný postup úradu, ktorý si získanie dát potrebných na prešetrenie podozrenia z protisúťažného správania **vyžiadal od viacerých subjektov**, v tomto prípade [názov1...] **DI**, ako aj AGB. Rada úradu preto v prvom rade posúdila okolnosti postupu úradu v tomto ohľade. Z popisu skutkového stavu, ktorý sa vzťahuje

k postupu získavania dát vo vzťahu k predmetnému prešetrovaniu a ktorý je uvedený v tomto dokumente pre Radu úradu vyplynulo nasledujúce.

163. Rada úradu postup úradu hodnotila jednak z pohľadu právnej úpravy – či úrad má nárok požadovať dáta od oslovených podnikateľov v zmysle zákona. V tejto súvislosti má Rada úradu za jednoznačne preukázané, že úrad takýmto oprávnením v zmysle § 16 ods. 3 zákona disponoval (viď vyššie uvedenú argumentáciu).
164. Ďalej sa Rada úradu zamerala na to, či požiadavku úradu vôbec bolo možné fyzicky splniť. Vzhľadom na to, že dňa 16.2.2024 mal jeden podnikateľ USB s predmetnými dátami v priestoroch úradu odovzdať druhému (AGB), aby AGB mohol splniť požiadavku úradu USB predložiť, Rada úradu má za to, že pre AGB bolo možné splniť požiadavku úradu.
165. V tomto ohľade však Rada úradu považuje za limitujúci faktor požiadavky proporcionality postupu úradu vo vzťahu k požadovaniu podkladov a informácií. Preto sa zamerala na to, či postup úradu prejde testom proporcionality. Táto sa vzťahuje jednak k rozsahu dát (k tejto časti sa Rada úradu vyjadrila vyššie, keď postup úradu v tomto ohľade považovala za proporcionálny), ale aj k spôsobu, t. j. forme uplatnenia svojej právomoci vyplývajúcej zo zákona. Inými slovami, Rada úradu posudzovala, či požadovanie zabezpečenia predloženia dát vo forme požadovanej úradom postupne od viacerých subjektov, vo vzťahu k AGB predstavuje proporcionálny výkon právomoci úradu, t.j. či neexistoval iný, menej do práv podnikateľov zasahujúci spôsob.
166. Rada úradu po preskúmaní postupu úradu s týmto postupom súhlasí a má za to, že tento bol proporcionálny. V tejto súvislosti, v súlade s vyššie uvedeným Rada úradu poukazuje na to, že úrad má povinnosť chrániť hospodársku súťaž využitím prostriedkov, ktoré mu poskytuje primárne zákon o ochrane hospodárskej súťaže. Úrad mal teda povinnosť v prípade prešetrovania podozrenia z kartelového dojednania využiť prostriedky na zistenie skutkového stavu, k čomu aj úrad pristúpil. Primárne je v prípade existencie dôvodného podozrenia napíňajúceho základ pre poverenie na inšpekciu štandardom vykonanie inšpekcie v priestoroch podozrivého podnikateľa, k čomu došlo aj v tomto prípade vykonaním inšpekcie u AGB. Následne, pokiaľ úrad nezíska počas inšpekcie podklady a informácie v primárnom zdroji a získa vedomosť o tom, kde by sa tieto informácie mali nachádzať, má podľa Rady úradu nielen právo, ale v súlade so zásadami správneho konania aj povinnosť takéto podklady požadovať od subjektu, ktorý nimi disponuje. V tomto prípade tak úrad požadoval predmetné dáta od [názov1...] DI. Zo skutkového stavu vzťahujúceho sa k priebehu získavania predmetných dát je zrejmé, že sa úradu doposiaľ nepodarilo získať ich od tohto subjektu, za čo je voči tomuto vedené sankčné konanie.
167. Rada úradu následne zvažovala, či úrad proporcionálne uplatňoval svoje oprávnenie, keď oslovil ďalší subjekt, v tomto prípade vlastníka dát, a podnikateľa podozrivého z účasti na kartelovom dojednaní, podnikateľa AGB v záujme získať prístup k predmetným dátam. Rada úradu zároveň na rozdiel od účastníka konania v tomto konaní nepovažuje za relevantné, či predmetné dáta sú, alebo nie sú predmetom telekomunikačného tajomstva, zvlášť v situácii, kedy má úrad právo prístupu aj k takýmto dátam. Rada úradu sa zamerala na posúdenie, či možno prisvedčiť námietke účastníka konania, že takýmto postupom, t.j. oslovením viacerých subjektov s cieľom domôcť si prístup k tým istým údajom predstavuje

prenesenie právomoci úradu na AGB. V tomto ohľade Rada úradu dospela k rovnakému záveru ako úrad, a teda že tento mal právo, resp. dokonca povinnosť uskutočniť všetky kroky vedúce k získaniu dát umožňujúcich preveriť podozrenie úradu, a to v tomto prípade aj paralelnou žiadosťou na viacerých podnikateľov vzhľadom na to, že predchádzajúce kroky úradu neviedli k získaniu prístupu úradu k dátam. V tomto smere Rada úradu považuje za relevantné, že úrad uplatnil svoje právo uložiť sankciu za nepredloženie dát pôvodne oslovenému podnikateľovi [názov1...] **DI**. Podľa Rady úradu teda úrad mal právo požadovať predloženie požadovaných dát, a to od oboch podnikateľov. Zároveň účastník konania AGB mohol splniť požiadavku úradu, keď mal predmetné USB dňa 16.2.2024 k dispozícii za podmienok stanovených úradom. V tejto súvislosti Rada úradu poukazuje na to, že zákon v § 16 ods. 3 neobsahuje limity počtu subjektov, od ktorých možno žiadať podklady a informácie, teda dôležité bolo, či je v tomto prípade požiadavka úradu pre oba subjekty splniteľná, čo podľa Rady splniteľné bolo. Rada úradu v rámci analýzy postupu úradu v tomto smere zohľadnila, že úrad vo vzťahu k [názov1...] **DI** vyčerpал všetky zákonné možnosti získania dát. Zo zákona o ochrane hospodárskej súťaže vyplýva aj možnosť v prípade nepredloženia podkladov a informácií nespolupracujúci subjekt sankcionovať opakovane, ktorá síce doposiaľ nebola využitá avšak aj táto stále prichádza do úvahy. Podstatou takejto právnej úpravy je umožniť úradu prinútiť oslovený subjekt k predloženiu požadovaných podkladov a informácií. Avšak, zároveň, takýto postup je mimoriadne časovo náročný, a podľa Rady úradu by neviedol k efektívnemu uplatňovaniu právomoci úradu a ochrane hospodárskej súťaže. Preto Rada úradu súhlasí s postupom, kedy úrad pristúpil v snahe zabezpečiť si prístup k dátam nevyhnutným na prešetrenie podozrenia z kartelu v čase, keď sa predloženia dát nedomohol od jedného subjektu, aj od ďalšieho subjektu, v tomto prípade od vlastníka dát podozrivého z účasti na protisúťažnom správaní, podnikateľa AGB.

168. V ďalšom kroku sa Rada úradu zamerala na zhodnotenie, či pod test proporcionality a zákonnosť postupu spadá spôsob, **akým úrad žiadal predloženie dát od AGB**. V tomto smere Rada úradu poukazuje na skutočnosti uvedené vyššie, najmä v predchádzajúcom bode, z ktorých vyplýva dôvod, pre ktorý úrad pristúpil k špecifickej forme uplatnenia právomoci vyplývajúcej z 16 ods. 3 zákona. Zároveň Rada úradu považuje za relevantné aj zohľadnenie skutočnosti, že je v záujme úradu, aby do predmetných dát na USB nebolo zasahované, ale aj v záujme podnikateľa AGB, aby mal zaručenú ochranu pre obvinením, že do integrity dát na USB zasiahol on. Rada úradu má za to, že úrad postupným vývojom vo svojom postupe reflektoval práve na túto skutočnosť, k čomu prispel aj účastník konania, keď sám odmietol prevziať USB bez garancie v uvedenom zmysle. Rada úradu má teda za to, že konečná podoba požiadavky odovzdania USB za spolupráce oboch postupne oslovených subjektov má relevanciu v skutkovom stave, pričom úrad vykonal maximum pre získanie predmetných dát v záujme splnenia svojej povinnosti chrániť hospodársku súťaž. Zároveň úrad urobil maximum pre neprenášanie zodpovednosti za zachovanie integrity dát v prípade budúceho použitia na AGB. Rada úradu teda nesúhlasí s námietkou účastníka konania, že postup úradu nemá oporu v zákone a ide o prenášanie oprávnenia úradu na AGB.

169. Vo vzťahu k námietke účastníka konania, ktorý nesúhlasil s tým, že by mala byť nutná súčinnosť oboch podnikateľov aj AGB aj [názov1...] **DI**, keďže zo začiatku úradu nebola zrejماً nutná súčinnosť oboch podnikateľov Rada úradu uvádza nesledujúce. Práve súčinnosť medzi účastníkom konania a [názov1...] **DI** vplynula

z nemožnosti úradu dostať sa k požadovaným dátam vymazaných pár dní pred konaním inšpekcie v priestoroch AGB. Oba subjekty sú pritom v zmysle § 16 ods. 3 zákona povinné s úradom aktívne spolupracovať. Potrebu súčinnosti medzi účastníkmi konania možno implicitne abstrahovať aj zo všeobecných zásad správneho konania.<sup>87</sup> Účastník konania uvádza, že nemal možnosť si vopred vyhovoriť kópiu dát, čo v danom prípade je tiež odôvodnené konkrétnou situáciou – teda, že požadované informácie sa nachádzajú na jedinom existujúcom hmotnom nosiči, pričom úrad ani nemôže zabezpečiť pre účastníka vyhotovenie kópie, keďže úrad žiadne podklady a informácie zatiaľ nemá.

170. Rada úradu, má za to, že vzhľadom na okolnosti, ktoré predchádzali Žiadosti AGB 6, požiadavka zabezpečenia podkladov a informácií AGB, ktoré boli umiestnené podnikateľom [názov1...] DI na jediný existujúci hmotný nosič USB je legitímna. Účastník konania mal tieto k dispozícii minimálne 16.02.2024 a vedel ich pre úrad zabezpečiť bez vynaloženia osobitného úsilia.

171. Úrad v rámci svojich kompetencií určuje najvhodnejší procesný postup. Nie je preto možno súhlasiť s účastníkom konania, že pokiaľ sa mu nepodarilo získať podklady od jedného subjektu, nemohol ich žiadať od iného subjektu, pokiaľ tento ich pre úrad mohol zabezpečiť. Nemožno tiež súhlasiť s tým, že zabezpečenie prípadného poverenia v tomto prípade predstavovalo pre účastníka konania nadmerné úsilie, keďže zo skutkového stavu vyplýva, že pokiaľ malo prísť k odovzdaniu USB bez prítomnosti zamestnancov úradu, toto nebolo prekážkou. Keďže dáta sa nachádzajú na jedinom existujúcom nosiči USB požiadavka úradu, aby sa predišlo manipulácii s možným dôkazom, je podľa Rady úradu legitímna (čo úrad odôvodnil aj v bode 182 Rozhodnutia). Legitímnosť tejto požiadavky nespochybňuje to, kedy na nej úrad začal trvať (k tomu tiež body 62 a 63).

172. Zo všetkých uvedených skutočností má Rada úradu za to, že úrad vytvoril vzhľadom na neštandardnú situáciu pre podnikateľa podmienky tak, aby mohol predložiť úradom požadované dáta AGB zabezpečením súčinnosti iného podnikateľa, pričom účastník konania napriek tomu nepredložil požadované podklady a informácie, ktoré mu minimálne dňa 16.2.2024 boli prístupné (t.j. predložený USB nosič), nezabezpečil úradu k nim prístup, nepreukázal aké osobitné úsilie musel vynaložiť, ktoré by mu znemožnilo plnenie, pokiaľ považoval spôsob plnenia predložením pred zamestnancami úradu krátkou cestou za nemožný, nenavrhol žiadnu alternatívu ako by splnil požiadavku úradu a teda žiadnym spôsobom nepredložil úradu požadované informácie a podklady, resp. k nim nezabezpečil pre úrad prístup. V čase Žiadosti AGB 6 sa fyzicky USB kľúč nachádzal držbe spoločnosti [názov1...] DI, keďže však sa jedná o dáta AGB, tento vedel bez vynaloženia osobitného úsilia tieto pre úrad zabezpečiť a to či už priamo na stretnutí v priestoroch úradu na ktoré sa dostavil bez mandátu alebo iným spôsobom tak, aby bolo zabezpečené priame predloženie úradu a aby bolo zabránené nožnej manipulácii.

173. K námietkam vo Vyjadrení k Výzve Rady, Rada uvádza nasledujúce. K použitiu rozhodnutia *San Michele* účastník opakuje námietky z prvostupňového konania; Rada sa stotožňuje s vyjadrením v prvostupňovom Rozhodnutí (bod. 235 Rozhodnutia). Uvedené rozhodnutie je možné uviesť na podporu argumentu, že ustanovenie § 16 ods. 3 ZOHS možno interpretovať tak, že ak účastník je oprávnený

<sup>87</sup> Postách, P., Hašanová, J., Vallová, J., Milučký, J., Medževá, D. Správny poriadok. Komentár 4. vydanie. Praha: C.H. Beck, 2022, s. 55

a schopný získať údaje od tretej osoby, je povinný ich predložiť hoci v danom momente ich nemusí mať k dispozícii. Úrad je oprávnený požadovať akékoľvek informácie nevyhnutné pre jeho činnosť (z obdobného ustanovenia vychádzalo aj rozhodnutie *San Michele*).<sup>88</sup> Z tohto pohľadu je pre dané konanie teda podstatné, že účastník bol schopný, bez vynaloženia osobitného úsilia, tieto predložiť (hoci ich v čase doručenia Žiadosti AGB 6 USB nemal vo fyzickej držbe) a to spôsobom akým požadoval úrad. Navyše zo Zázpisu z 16.02.2024 nevyplýva, že by mu ich [názov1...] **DI** odmietol odovzdať (a hoci AGB a [názov1...] **DI** nemajú priamy zmluvný vzťah, vedel si zabezpečiť poverenie (viď vyššie). K námietkam ohľadne rozhodnutia *Qualcomm*, Rada úradu uvádza, že išlo o fyzickú držbu (keďže išlo o externý skladový priestor) a jednalo sa o dokumenty, ktoré už nemal povinnosť uchovávať. A hoci nemal povinnosť ich uchovávať, tieto sa nachádzali u externého subjektu a musel ich predložiť (viď vyššie bod 139). K „vytváraniu podmienok,“ ktoré podľa účastníka § 16 ods. 3 ZOHS nepozná, Rada uvádza, že sankcionovaným je nepredloženie informácií, pričom bolo odôvodnené prečo úrad pristúpil k Žiadosti AGB 6 ako aj spôsobu koncipovania tam uvedenej povinnosti predložiť informácie, pričom úrad zabezpečil aj súčinnosť iného subjektu a tento postup, vzhľadom na okolnosti daného prípadu, považuje za legitímny. K ostatným účastníkom namietaným skutočnostiam, účastník neuvádza nové skutočnosti – ku všetkým sa Rada vyjadrila (pokús o prevzatie dňa 16.01.2024, forma odovzdania krátkou cestou, vynucovanie odovzdania, účelovosť stretnutia vo vzťahu k námietkam o telekomunikačnom tajomstve, povinnosť aktívnej spolupráce).

174. Na základe vyššie uvedeného je potrebné námietky účastníka konania odmietnuť. Postup úradu považuje Rada za zákonný a v medziach jeho oprávnení.

#### **7.4. Porušenie princípu proporcionality, práva na súkromie a ochrany zákazu zhromažďovania súkromných údajov/ porušenie práva na obhajobu a spravodlivý proces**

##### **7.4.1. Námietky účastníka konania**

175. Účastník konania namieta, že postup, ktorým sa úrad snaží pod hrozbou sankcií získať Dáta AGB, a to bez akejkoľvek predchádzajúcej selekcie v jej priestoroch, predstavuje porušenie práva na súkromie spoločnosti AGB a ďalších osôb, ktorým dané dáta patria a porušenie princípu proporcionality, ako bolo judikované Najvyšším súdom v prípade *Datalan*, ale aj v rozhodnutiach súdov EÚ a súdov členských štátov EÚ. Nezákonnosť postupu úradu je zvýraznená tým, že sa má pri Dátach AGB jednať až o 500.000 emailov. Judikatúra vo vzťahu k inšpekciám, kde majú súťažné orgány veľmi široké oprávnenia, potvrdzuje, že závery upravujúce široké právomoci Úradu tam uvádzané sa uplatnia vo vzťahu k žiadosti o poskytnutie informácií a podkladov podľa § 16 ods. 3 Zákona.
176. Právne závery z prípadu *Datalan*<sup>89</sup> je podľa účastníka možné aplikovať aj v tomto konaní, hoci sa jedná o rozhodnutia o inšpekcii, a to vo vzťahu k proporcionality, ochrane súkromia, náležitosti oprávnenia na výkon inšpekcie, zákonnosti

<sup>88</sup> Rozhodnutie vychádza z čl. 47 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva uhlia a ocele, 1951, pričom článok 47 uvádza: *The High Authority may obtain the information it requires to carry out its tasks.* <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A61963CJ0002&qid=1773847687716;> Treaty <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/353a22f9-8e69-4dd9-b1cf-db402253e897/language-en>

<sup>89</sup> Je nepodstatné, či ide o rozhodnutie spis. zn. 5 Sžnz 1/2015 alebo spis. zn. 5Sžnz/2/2015, obe rozhodnutia zo dňa 25.06.2015, keďže sa týkajú tej istej inšpekcie v priestoroch spoločnosti DATALAN, a.s. a identických právnych otázok

inšpekcie ako takej a pod. Za rozporné s príkazom proporcionality, tu súd považoval keď úrad bez akejkoľvek rozumnej snahy vyfiltrovať relevantné údaje, skopíroval celé hard disky obsahujúce okrem iného aj osobné údaje zamestnancov, ktoré až následne, na základe veľmi široko stanovených kľúčových slov, prezeral vo svojich priestoroch. Kritizoval postup Úradu ohľadom „*enormného neodôvodneného nahromadenia osobných dát*“, ktoré s predmetom kontroly vôbec nesúvisia, čo spôsobuje neodôvodnenosť zásahu do základných práv (za takéto považoval aj použitie veľmi všeobecných kľúčových slov). Z tohto pohľadu je podľa účastníka rozhodujúci rozsah dát nie spôsob získavania (inšpekcia alebo žiadosť o informácie).

177. Z rozhodnutia *Datalan* vyplýva, že si úrad nemôže z inšpekcie vziať aj nevyselektované dáta. Najvyšší súd totiž hovorí, že v tomto prípade, „*kedy ide o zjavne príliš široko vymedzený predmet inšpekcie, bolo na mieste, aby inšpektori žalovaného v súlade so zásadou proporcionality uplatnili taký postup, ktorý čo najmenej zasahuje do práva dotknutých osôb.*“ Nestačil „hrubý výber“ a aj ten možno „*uplatniť len výnimočne a v riadne zdôvodnenom prípade*“, ale aj to musí byť na mieste. Úrad má v zmysle rozhodnutia *Datalan* povinnosť využiť celý čas vymedzený v poverení na inšpekciu, t.j. využiť čas na selekciu dát a na prípadné odstránenie technických problémov. Úrad sa však žiadnu selekciu nechystá vykonať; tvrdenia o objektívnej nemožnosti selekcie Radou je potrebné odmietnuť (bod 103 Vyjadrenia k Výzve Rady).

178. V predmetnom konaní nejde o prípad nepredvídateľných technických komplikácií, ani o žiadnu výnimočnú situáciu, kedy by Úrad v prípade neodňatia celého hard disku stratil možnosť sa k dokumentom dostať. Úrad pod časovým tlakom nie je, USB sa nachádza u [názov1...] **DI**. Tvrdenie objektívnej nemožnosti nie je pravdivé, keďže existujú možnosti, pri ktorých by bolo možné zabezpečiť riadnu selekciu Dát AGB, aby sa na Úrad dostali už len relevantné údaje. Je irelevantné či úrad o existencii možností vie. Vo Vyjadrení k Výzve Rady v tomto smere poukázal na možnosti selekcie tak, že tieto mal účastník vykonať sám vo svojich priestoroch (*Meta Platforms*).

179. Nerozporuje, že pokiaľ ide o pracovné konto, je potrebné určitý zásah do súkromia zniesť. Otázka, či formálne ide o súkromný alebo „firemný“ počítač je však v dnešnej dobe do veľkej miery irelevantná. Ak sa súkromný počítač používa na pracovné účely, Úrad vždy konštatuje svoju právomoc ho prezerať. Rovnako však musí platiť, že ak sa firemný počítač používa na súkromné účely (čo nie je žiadnym predpisom zakázané a v praxi je pravidlom), musí sa uplatniť ochrana osobných a iných nesúvisiacich dát používateľa. V prípade *Datalan* šlo formálne o súkromný počítač, pričom v írskom prípade *CRH*, šlo zasa o pracovné emaily. Pri tak obrovských množstvách digitálnych dát bez časového obmedzenia sa súkromná komunikácia musí predpokladať, a preto musí úrad dáta selektovať. Poukazuje tiež na poľské rozhodnutie (súťažný orgán musí urobiť v priestoroch podnikateľa riadnu a detailnú selekciu, ktoré digitálne dáta patria do rozsahu prešetrovania, a teda dát, ktoré si môže vziať do svojich priestorov)<sup>90</sup> a írské rozhodnutie (najvyšší súd uviedol, ako má postup súťažného orgánu vyzeráť, pričom jednoznačne z toho vyplýva, že sa musí vopred zaoberať kľúčovými slovami, aby sa na súťažný úrad nedostal súkromný materiál, ktorý nesúvisí s prešetrovaním).<sup>91</sup> Nemecký ústavný súd v Nemeckom rozhodnutí uviedol, že predovšetkým v prípade zaistovania veľkého množstva

<sup>90</sup> Sygn. akt XVII Amz 15/17, 7 marca 2017 r. Sad Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sad Ochrony Konkurencji i Konsumentów

<sup>91</sup> Supreme Court of Ireland č. 65/2016 zo dňa 29.5.2017 vo veci *CRH*

digitálnych údajov musí byť ochrane telekomunikačného tajomstva venovaná dostatočná pozornosť, aby sa obmedzil rozsah dát, ku ktorým štátne authority získajú prístup, napr. cez časové obmedzenie alebo konkrétny obsah. Musí byť zamedzené, aby štátne authority získali prístup k nepotrebným, pre konanie bezvýznamným dátam.

180. V súlade so zásadou proporcionality sú orgány verejnej správy pri zásahu do základných práv a slobôd povinné postupovať tak, aby tieto práva obmedzovali len v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre splnenie legitímne sledovaného cieľa, a ktorý zároveň najmenej zasahuje do práv dotknutých osôb. Podľa článkov 16 a 19 Ústavy je chránená nedotknuteľnosť osoby, jej súkromie, neoprávnený zásah do jej súkromia a neoprávnené zhromažďovanie údajov o nej.
181. Úrad požadoval do svojej dispozície obrovské množstvo dát, bez toho aby spravil akúkoľvek selekciu dát v priestoroch účastníka konania. Úrad je povinný vziať do svojich priestorov vyselektované dáta, podľa relevantných kľúčových slov, zohľadňujúc rozsah prešetrovania. Bez selekcie sú všetky dáta mimo rámca Prešetrovania. Úrad o primeranosti pri žiadostiach vôbec neuvažoval. Ak postupuje neštandardne, mal poskytnúť nadštandardné záruky.
182. Má za to, že inšpekcia dňa 14.03.2023 bola nezákonná. Poverenie je široko formulované a nezodpovedá štandardom kladeným na ňu súťažným právom. Judikatúra vyžaduje uvedenie dostatočne závažných nepriamych dôkazov, ktoré umožňujú nadobudnúť podozrenie, že dotknutý podnikateľ porušil hospodársku súťaž a odôvodniť zásah do súkromnej sféry podnikateľa. Úrad musí disponovať, okrem splnenia ďalších náležitostí, dôvodným podozrením na možné porušenie predmetného ustanovenia Zákona, resp. čl. 101 Zmluvy o fungovaní EÚ. Nestačí akékoľvek podozrenie, ale dôvodné. Je to nevyhnutné pre zachovanie primeranosti inšpekcie ako najinvasívnejšieho zásahu do práv prešetrovaných podnikateľov, resp. predmetných fyzických osôb. Ak také podozrenie nemá ide o „rybársku výpravu.“ V poverení sa nenachádza, špecifikácia, na základe čoho nadobudol Úrad podozrenie, že malo prísť k zakázanej dohode obmedzujúcej súťaž. Keďže e-mailová komunikácia má predstavovať takmer jediný potencionálny zdroj dôkazov o dohode obmedzujúcej súťaž, Prešetrovanie vykonáva len na základe špekulatívnych indícií. Úrad účastníkovi ani neumožnil prístup do Prešetrovacieho spisu a preto tieto indície bližšie ani vyhodnotiť nevie. Pre zákonnosť inšpekcie sú potrebné *„také závažné nepriame dôkazy, ktoré mohli viesť k podozreniu o porušení.“*
183. Namieta odôvodnenie žiadosti o informácie, t.j. tak aby sa preukázala jej dôvodnosť a aby sa dotknutým podnikateľom umožnilo porozumieť rozsahu ich povinnosti spolupráce tak, aby sa zároveň zachovalo ich právo na obranu. Absencia takého osobitného odôvodnenia je tým závažnejšia, že bližšie informácie ohľadom prešetrovanej údajnej protisúťažnej činnosti nevyplývajú ani z vágneho Poverenia. Úrad má povinnosť vysvetliť prešetrovanému podnikateľovi ohľadom akého deliktu a na základe akých indícií ho prešetruje, pričom túto požiadavku Úrad úplne ignoruje.
184. Nie je zrejmé z akého obdobia dáta pochádzajú. Úrad sa musí pohybovať v časových rámcach, ktoré sám stanovil. Podľa Poverenia prešetruje Úrad možné protisúťažné konanie od r. 2018. Ak by bol predmetný USB kľúč predložený Úradu v súčasnej podobe, získal by Úrad prístup k dátam, ktoré by mohli byť mimo časového rámca stanoveného samotným Úradom. Pokiaľ úrad nevie zákonným spôsobom vyselektovať časový rozsah dát AGB pred tým ako si ich vezme do svojich priestorov,

nemôže tieto dáta použiť vôbec (Vyjadrenie k Výzve Rady bod. 104). Význam časového hľadiska podtrhuje pritom aj prípad *Michelin*<sup>92</sup> a časové hľadisko je relevantné aj v podľa AG Medina<sup>93</sup> (bod 106 Vyjadrenia k Výzve Rady).

185. Vo Vyjadrení k Výzve Rady účastník doplnil, že pri žiadosti o informácie úrad musí vykonávať selekciu podkladov z hľadiska materiálneho a aj časového, zohľadňovať princíp proporcionality a minimalizácie údajov.
186. Nepotrebuje preukazovať, že na USB sú aj súkromné dáta/citlivé, resp. iné emaily alebo dokumenty. Nepotrebuje to preukazovať ani podnikateľ, ktorý je predmetom inšpekcie. Pri takých veľkých množstvách sa to predpokladá a úrad musí dáta selektovať pred tým ako ich vezme do priestorov úradu. Tvrdí, že je pravdepodobné, že na USB sú aj súkromné dáta p. [priezvisko1] OÚ a p. [priezvisko2] OÚ keďže tieto emailové schránky používali aj na súkromné účely. Nepopiera právo úradu na prístup aj k zariadeniam, kde sa môžu nachádzať súkromné, osobné a iné citlivé údaje. Namietá však zhromaždenie týchto súkromných emailov/dokumentov bez akejkoľvek snahy odfiltrovať takéto súkromné dáta cez kľúčové slová v rozpore s princípom proporcionality (bez toho aby bolo potrebné sa zaoberať ďalšími podmienkami proporcionality). Na týchto námietkach zotrúva aj vo Vyjadrení k Výzve Rady, časť údajov je bezpochyby súkromného charakteru, je bezpredmetné, že ide o pracovné kontá pokiaľ úrad materiálne cez kľúčové slová a v rámci časového rozsahu nelimituje údaje.
187. V prípade *Chemkostav* Krajský súd v Bratislave upozornil, že „správny orgán je povinný zaoberať sa otázkou zákonnosti dôkazu v čase jeho zadováženia“. To znamená, keď v čase získavania dôkazov existujú pochybnosti ohľadom zákonnosti získavania dôkazu, resp. nezákonnosti dôkazu ako takého, musí to Úrad zohľadniť. Preto už pri inšpekcii musí Úrad selektovať dáta na základe jasne vyšpecifikovaných kľúčových slov. Tým skôr má túto povinnosť pri iných procesných úkonoch ako je napríklad postup podľa § 16 ods. 3 Zákona.
188. Úrad nemá neobmedzenú právomoc vziať si do priestorov Úradu akékoľvek prípadné dôkazy, ktorých zákonnosť, resp. prípustnosť ich získania bude posudzovať v neskoršom štádiu. Úrad si tak chce zobrať do svojich priestorov obrovské množstvo nevyselktovaných dát. Prekračuje tým Ústavou zverenú kompetencie. Ak by sa dostal k predmetnému USB v súčasnej podobe, získal by prístup k obrovskému množstvu nevyselktovaných dát, ktoré môžu obsahovať osobné a súkromné údaje, citlivé dáta a iné dáta, ktoré nesúvisia s predmetom Prešetrovania. Konal by tak v rozpore s judikatúrou a vlastnou praxou. Poukazuje na zákaz zhromažďovania údajov o svojej osobe podľa čl. 19 ods. 3 Ústavy a čl. 8 Dohovoru. Získanie takéhoto objemu dát je preto v rozpore s právami účastníka.

#### 7.4.2. Vyjadrenie Rady úradu

189. Prvostupňový správny orgán sa k námietkam ohľadne porušenia princípu proporcionality, práva na súkromie a ochrany zákazu zhromažďovania súkromných údajov/ porušenie práva na obhajobu a spravodlivý proces zaoberal v bodoch 237 až 354 prvostupňového Rozhodnutia.

<sup>92</sup> Rozhodnutie Všeobecného súdu z dňa 09.07.2025 vo veci T-188/24, *Michelin*, bod 154

<sup>93</sup> Návrhy generálnej advokátky Laila Medina prednesené dňa 23.10.2025 Spojené veci C-258-260, bod 33

190. V bodoch 133-134 prvostupňový správny orgán v odôvodnení vysvetlil, že úrad nežiadal o sprístupnenie súkromných údajov zamestnancov AGB. Ak by sa súkromné, citlivé alebo iné údaje nesúvisiace s Prešetrovaním aj nachádzali na USB nosiči, nebráni to právomoci úradu sa s takýmito údajmi oboznámiť (resp. aspoň do nich letmo nahliadnuť za účelom identifikácie, do ktorej z kategórií chránených údajov spadajú), t.j. neznamená to automaticky nezákonný postup úradu, pričom úrad by tieto informácie v konaní ani nemohol použiť. Zároveň účastník konania ani nepreukázal, že na USB nosiči so zálohou dát sa nachádzajú aj súkromné a iné citlivé údaje, respektíve svoje tvrdenia v uvedenom smere nijakým spôsobom nekonkretizoval.
191. Rada úradu sa stotožňuje s odôvodnením prvostupňového správneho orgánu, že úrad neodmietol vykonať selekcii dát, ale táto je z povahy veci v tomto prípade v súčasnosti objektívne nemožná - úrad požadovaným USB nedisponuje. Vo vzťahu k rozhodnutiu *Datalan*<sup>94</sup> úrad uviedol, že súd konštatoval porušenie zásady proporcionality z dôvodu, že napriek dostatočnému času na vykonanie inšpekcie a bez objektívnych prekážok úrad zobral celý súkromný počítač do priestorov úradu bez náležitého odôvodnenia a tam ho následne bez prítomnosti osoby prehľadával, čo je diametrálne odlišná situácia ako v prejednávanej veci. Rada úradu považuje za správny postup úradu, ktorý informoval účastníka konania o režime, v akom bude s dátami nakladané. Podľa Rady úradu takýto režim poskytuje dostatočné záruky účastníkovi konania a teda jeho námietky v tomto ohľade nepovažuje za relevantné. Úrad informoval v tomto ohľade účastníka, že selekcia dát by bola vykonaná bezprostredne po tom ako by sa úrad k USB nosiču dostal, ako už uviedol úrad aj v Žiadosti AGB 6, a to za prítomnosti účastníka, pričom termín by mu bol vopred a včas oznámený.
192. V tejto súvislosti Rada úradu zohľadnila snahu úradu požadovať v prvom rade predloženie selektovaných dát. Z bodu 251 Rozhodnutia vyplýva požiadavka úradu voči [názov1...] **DI** na časovú selekcii za obdobie 1.1.2018 až 09.03.2023 vrátane (teda v časovom rozsahu potrebnom z pohľadu preverenia podozrenia z protisúťažného správania), ak by to bolo technicky možné, pričom [názov1...] **DI** uviedol, že toto už nie je možné. Úrad by však pri následnej selekcii túto vykonal v rozsahu Prešetrovania (voči čomu účastník konania disponuje prostriedkami obrany, pokiaľ by úrad postupoval mimo rozsah Prešetrovania). Postup úradu podlieha *ex post* súdnej kontrole v rovnakom rozsahu ako pri inšpekcii. Zároveň je nutné poznamenať, že určenie obdobia, počas ktorého k prešetrovanému porušeniu malo dôjsť, nie je v prípade inšpekcie ani základnou náležitosťou poverenia<sup>95</sup> (ani žiadosti o informácie).<sup>96</sup> Účastník síce poukazuje, že časový rozsah je nevyhnutný (*Michelin, AG Medina*), avšak vzhľadom na okolnosti prípadu, uvedené, vo vzťahu k času v tomto bode, nemení právne posúdenie, keďže selekcia vopred nebola možná a úrad by bol povinný následne selektovať dáta aj časovo. Ako uviedol prvostupňový správny orgán, úrad v súlade s internými predpismi dáta nespádajúce do predmetu Prešetrovania zničí za prítomnosti účastníka o čom by bol vyhotovený zápis (bod 252 Rozhodnutia).

<sup>94</sup> Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 5Sžnz/1/2015; účastník konania pôvodne poukazoval na rozhodnutie *Datalan* voči fyzickej osobe, túto svoju argumentáciu doplnil o rozhodnutie *Datalan* Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sžnz/2/2015

<sup>95</sup> Vid' napr. rozhodnutie *C-Nexans and Nexans France* proti Komisii, C-37/13 P, bod 36 „(...) *nie je však naopak nevyhnutné, aby rozhodnutie o inšpekcii uvádzalo presné ohraničenie dotknutého trhu ani presnú právnu kvalifikáciu predpokladaných porušení alebo určenie obdobia, počas ktorého k týmto porušeniam došlo* (...)“

<sup>96</sup> Aj v prípade inšpekcií, časový okamih na ktorý sa vzťahuje skutková indícia nepredstavuje pomyselné deliace čiary, oddeľujúce časť údajného protisúťažného konania, ktorú je možné vyšetrovať, a časť, ktorú už vyšetrovať nemožno.

193. Účastník konania vo vzťahu k rozhodnutiu *Datalan* doplnil svoju argumentáciu, pričom nepoukazuje len na rozhodnutie *Datalan sp. zn. 5Sžnz/1/2015*, ale i na rozhodnutie *Datalan sp. zn. 5Sžnz/2/2015*, ktoré sa netýka súkromného počítača fyzickej osoby, ale dokumentov a kópií e-mailov z pracovných zariadení. Súd úradu vytkol, že nevyužil čas na vykonanie inšpekcie tak, aby v maximálnej možnej miere oddelil osobné údaje dotknutých osôb od relevantných podkladov. Súd však rovnako v tomto prípade konštatuje, že úrad tento postup uplatnil bez existencie objektívnych prekážok. V posudzovanom prípade podľa Rady úradu však úrad zdôvodnil svoj postup – objektívnu nemožnosť pre ktorú selekciu v priestoroch účastníka konania nemohol vopred vykonať. Z uvedeného rozhodnutia ďalej nevyplýva, že by sa úrad nemohol oboznamovať so súkromnými alebo s prešetrovaním nesúvisiacimi údajmi. Súd v prípade *Datalan 5Sžnz/1/2015* nekonštatoval nemožnosť prehliadať súkromný počítač, ale skutočnosť, že úrad z hľadiska proporcionality absolútne nezdôvodnil, prečo skopíroval celý hardisk a prečo nemohol byť prehľadávaný na mieste výkonu inšpekcie, čím zasiahol do práv fyzickej osoby. V posudzovanom prípade sa tak podľa Rady úradu jedná o odlišnú situáciu. V bode 91 Rozkladu účastník konania sám uvádza, že vytknuté úradu bolo, že bez „akejkoľvek rozumnej snahe vyfiltrovať relevantné údaje, skopíroval celé hard disky“, ktoré prehliadal následne na základe široko stanovených kľúčových slov vo svojich priestoroch. Rada úradu zdôrazňuje, že v tomto prípade úrad nemá predmetné USB, objektívnu nemožnosť vopred selektovať údaje vysvetlil a to aj s ohľadom na reakciu [názov1...] **DI**.
194. Vo vzťahu k predmetným dátam Rada úradu považuje za relevantné, že úrad žiadal vymazané e-maily z 3 pracovných e-mailových schránok podnikateľa AGB, ktoré boli vymazané v krátkosti pred vykonaním inšpekcie a Logy zmazania e-mailov, ktoré boli umiestnené na jediný existujúci nosič USB. Tieto pracovné e-mailové schránky využívajú zamestnanci na výkon obchodnej činnosti podnikateľa. Úrad si teda pýtal informácie vzťahujúce sa k obchodnej činnosti podnikateľa, nie súkromné informácie (korešpondenciu) fyzickej osoby. Podnikateľ vykonáva svoju činnosť prostredníctvom zamestnancov, pričom ak si tieto zdieľajú súkromné údaje v rámci pracovného konta, nesú riziko v prípade akýchkoľvek kontrol. Úrad rešpektuje, že pri výkone povolania má každý právo na primeranú ochranu súkromia, do ktorej patrí aj ochrana údajov súkromnej/osobnej povahy. V tomto prípade však emailové schránky, ktorých zabezpečenie úrad požadoval, sú schránkami právnickej osoby podnikateľa, ktoré využívajú jej zamestnanci na výkon činnosti podnikateľa. V porovnaní s fyzickou osobou musia podnikatelia z povahy ich výkonu činnosti znášať väčšiu mieru zásahu do ich práv zo strán orgánov verejnej moci, najmä ak ide o zásah legitímny. Oprávnenie úradu požadovať tieto dáta bolo vykonané v súlade so zákonom, ktoré určitý zásah do práv podnikateľa predpokladajú. Navyiac, úrad nedisponuje USB a preto teda akékoľvek tvrdenia o zásahu do súkromia do práv podnikateľa, alebo jeho zamestnancov nie sú ani podľa Rady úradu opodstatnené.
195. Rada úradu sa taktiež stotožňuje s odôvodnením úradu v prvostupňovom rozhodnutí podľa ktorého možno dôvodne predpokladať, že drvivá väčšina dát v e-mailových schránkach sa týka podnikateľskej činnosti. Potenciálny výskyt súkromných údajov v pracovnej e-mailovej schránke nemôže byť prekážkou na prístup úradu a ani skutočnosť, že e-mailov v pracovných kontakoch je značné množstvo.

196. Rada úradu sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením úradu v bodoch 243 až 246 Rozhodnutia. Rada úradu poukazuje tiež na potrebu posúdenia postupu úradu zohľadnením okolností v konkrétnom prípade, v tejto súvislosti je relevantné napr. rozhodnutie Najvyššie správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý potvrdil zákonnosť postupu úradu, kedy nedošlo k selekcii v priestoroch podnikateľa, ale až následne v priestoroch úradu. Podľa Uznesenia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, **sp.zn. 2SžNSS/1/2025 z 31. júla 2025**, týkajúce sa výkonu inšpekcie Protimonopolného úradu v podnikateľských priestoroch, pričom úrad o.i. kopíroval celý harddisk a dve e-mailové schránky. K uvedenému postupu správny súd uviedol „27. (...) K námietkam žalobcu týkajúcim sa neoprávneného zaistenia veľkého rozsahu dokumentov, nezákonného kopírovania z konkrétnych elektronických zariadení (vrátane kopírovania z dvoch e-mailových schránok), nevhodného výberu kľúčových slov pri prehľadávaní, správny súd uvádza, že správnym súdom a ani žalobcom neboli identifikované také konkrétne informácie (konkrétne e-mailové správy, listiny alebo iné informácie), ktoré by predstavovali nezákonný zásah do práv žalobcu.“ (...) „30. Správny súd pri svojom rozhodovaní bral do úvahy aj tú skutočnosť, že v konaní nebolo preukázané zneužitie konkrétnych informácií žalovaným alebo jeho zamestnancami. Z prednesov strán na jednotlivých pojednávaniach vyplynulo, že informácie a dokumenty získané v priestoroch žalobcu (dátum) boli zapečatené, pričom pred ich prehľadávaním zamestnancami žalovaného v jeho sídle bol žalobca o tejto skutočnosti notifikovaný a bola mu daná možnosť sa zúčastniť ich prezerania. 31. Pri posudzovaní samotného priebehu inšpekcie je treba uviesť, že zamestnanci žalovaného mohli v zmysle poverenia na vykonanie inšpekcie zotrvať v priestoroch žalobcu viacero dní. Samotná skutočnosť, že tak neurobili, ale vyhotovili si kópie, bez ďalšieho však nezakladá nezákonnosť inšpekcie. So zreteľom na primeranosť zásahu do práv kontrolovaného subjektu je totiž možné pripustiť, že kontrola na diaľku je menej invazívnejším zásahom, ako zapečatenie priestorov a nosičov žalobcu v jeho sídle. Takéto zapečatené priestory a nosiče totiž nemôže kontrolovaný subjekt v čase zapečatenia používať.“ Účastník spochybňuje hodnotenie Najvyššieho súdu v predmetnom prípade (bod 107 Vyjadrenia k Výzve Rady) – v tomto smere Rada úradu dopĺňa, že možnosť vykonania „následnej“ selekcie vo vzťahu k inšpekciám vyplýva i zo ZOHS a ECN+.<sup>97</sup>

197. Aj z vyššie uvedeného rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu je zrejmé, že nevykonanie selekcie počas inšpekcie neznamená za každých okolností porušenie práv dotknutého podnikateľa. Vzhľadom na konkrétne skutkové okolnosti prejedávanej veci, objektívnej nemožnosti vykonať selekciu v priestoroch podnikateľa AGB, čo prvostupňový správny orgán odôvodnil na niekoľkých miestach v Rozhodnutí, ako aj skutočnosť, že k vyžiadaniu informácií pristúpil až po tom, ako tieto informácie nebolo možné získať počas inšpekcie, pričom žiadosť o informácie je podstatne menším zásahom do práv podnikateľa ako vykonanie inšpekcie, považuje Rada úradu, s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu, postup úradu za zákonný a proporcionálny. **Úrad nedisponuje zatiaľ žiadnymi podkladmi a informáciami, nemal teda možnosť zatiaľ vykonať akúkoľvek selekciu.** Zároveň k námietkam o možnosti selekcie po vzore *Meta Platforms* (77, 102, 104, 109 a 110 Vyjadrenia v Výzve Rady) – t.j. tak že túto by účastník vykonal sám, sa Rada odvoláva na svoje vyjadrenie v bode 136 vyššie. Uvedené nijako nespochybňuje, že úrad nemohol objektívne vykonať selekciu vopred.

<sup>97</sup> § 17 ods. 4 ZOHS, Smernica ECN+ v čl. 6 ods. 1 písm. c)

198. Aj samotné rozhodnutie nemeckého<sup>98</sup> ústavného súdu, na ktoré poukazuje účastník konania (hoci nie je priamo relevantné pre tu prejednanú vec) uvádza, že v prípade, že nie je možné selektovať dáta na mieste prístupu, je možné toto vykonať dodatočne, resp. že ak z technických dôvodov nie je možné selekciu vykonať na mieste prístupu k údajom, nie je to v rozpore s princípom proporcionality. Vo vzťahu k poľskému<sup>99</sup>, írskemu<sup>100</sup> a nemeckému rozhodnutiu je námietky účastníka konania potrebné odmietnuť, o.i. z dôvodu neaplikovateľnosti na posudzované konanie; Rada úradu sa stotožňuje s odôvodnením prvostupňového orgánu v tomto smere.
199. Rada úradu v súlade s vyššie uvedenou argumentáciou zdôrazňuje, že zo žiadneho právneho ustanovenia nevyplýva zákaz pre súťažný orgán žiadať informácie a podklady, ktoré sa mu nepodarilo získať počas inšpekcie v podnikateľských priestoroch a o ktorých existencii nemá pochybnosť, prostredníctvom žiadosti o informácie. Nemožno súhlasiť s účastníkom konania, že úrad sa proporcionality uplatnenia svojho postupu ani nezaoberal.<sup>101</sup> Žiadosť o informácie je podstatne menším zásahom do práv podnikateľa (nevstupuje sa do priestorov, uvedené nespochybňuje ani argumentácia v bode 102 vyjadrenia k Výzve Rady, pričom všetkými tam uvedenými skutočnosťami sa Rada zaoberala, vrátane kópie vlastných dát – vid' bod 169 vyššie). Rovnako nemožno súhlasiť s tým, že sa nejedná o žiadnu výnimočnú situáciu, pre ktorú úrad nemohol vykonať vopred selekciu. Účastník tvrdí, že sa nejedná o situáciu, kedy neodňatie celého hard-disku by spôsobilo stratu možnosti k dokumentom sa dostať a úrad nie je pod žiadnym časovým tlakom. Rada úradu sa s uvedeným nestotožňuje. Informácie požadované úradom sa nachádzajú na jedinom existujúcom nosiči USB u podnikateľa [názov1...] **DI**, pričom nie je zrejmé, ako by mal úrad vykonať selekciu dát na uvedenom USB v priestoroch podnikateľa AGB. Rada úradu má za to, že postup zvolený úradom (žiadosť o informácie), vzhľadom na celkové okolnosti, je proporcionálny. Aj s ohľadom na námietky účastníka konania vo vzťahu k autenticite a integrite údajov je postup úradu pre zabezpečenie dát a zabránenia manipulácie s nimi opodstatnený. Účastník konania má povinnosť aktívnej spolupráce – účastník konania nezabezpečil pre úrad prístup k dátam na USB, ani nenavrhol žiadny iný spôsob plnenia. Vyžiadanie informácií podľa § 16 ods. 3 zákona nie je vykonaním inšpekcie, resp. jej pokračovaním a preto z povahy veci selekciu úrad v priestoroch účastníka vykonať ani nemôže (vid' bod 197).
200. Účastník konania uvádza, že ak sa firemný počítač používa na súkromné účely, musí sa uplatniť ochrana osobných a nesúvisiacich dát používateľa a preto domnienky úradu, že drvivá väčšina e-mailov je pracovných, je irelevantná. S takouto argumentáciou sa podľa Rady úradu nemožno stotožniť. Účastník konania nijakým spôsobom neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, pre ktorý by mal úrad predpokladať využívanie 3 pracovných e-mailových kont na súkromné účely. Účastník tiež uvádza, že emailové schránky p. [priezvisko1] **OÚ** a p. [priezvisko2] **OÚ**, mali uvedené osoby používať na súkromné účely. Uvedené tvrdenie nijakým spôsobom nepreukázal. Ak by to tak aj bolo, Rada úradu v súlade s vyššie uvedeným zastáva jednoznačný názor, že toto nie je prekážkou na predloženie predmetného USB úradu. Ak by akýkoľvek náhodilý, nesúvisiaci súkromný údaj mal znemožniť vykonávanie zákonných právomocí úradu pri presadzovaní verejného záujmu akým

<sup>98</sup> Rozhodnutie nemeckého ústavného súdu vo veci sp. zn 2 BvR 902/06

<sup>99</sup> Sygn. akt XVII Amz 15/17, 7 marca 2017 r. Sad Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sad Ochrony Konkurencji i Konsumentów

<sup>100</sup> Supreme Court of Ireland č. 65/2016 zo dňa 29.5.2017 vo veci *CRH*

<sup>101</sup> Body 192, 211, 212 a 254 prvostupňového Rozhodnutia

je ochrana hospodárskej súťaže, bolo by to v rozpore s efektívnym uplatňovaním ustanovení čl. 101 ZFEÚ.

201. Vo vzťahu k námietkam k povereniu na vykonanie inšpekcie Rada úradu uvádza nasledovné. Žiadosť o informácie je samostatným procesným inštitútom podľa ustanovenia § 16 ods. 3 zákona. Keďže Žiadosť AGB 6, ktorá je predmetom tohto konania nie je pokračovaním inšpekcie, námietky týkajúce sa náležitostí a obsahu poverenia nie je relevantné preskúmať v tomto správnom konaní o uložení pokuty za nepredloženie informácií a podkladov. Účastník konania mal možnosť domáhať sa žalobou na nezákonný zásah v zmysle § 252 ods. 1 Správneho súdneho poriadku preskúmania postupu a poverenia na vykonanie inšpekcie (ako vyhodnotil prvostupňový orgán v bode 195 a 247 prvostupňového Rozhodnutia). Rovnako tieto námietky môže uplatniť v prípade začatia správneho konania ako postupu predchádzajúceho vydaniu prípadného antitrustového rozhodnutia. Možno teda súhlasiť s účastníkom konania, že skutočnosť, že sa voči inšpekcii nebránil zásahovou žalobou, netvorí prekážku toho, aby inšpekciu alebo poverenie napadol v antitrustovom konaní. Predmetom tohto konania však nie je antitrustové konanie vo veci dohody obmedzujúcej súťaž, ale sankcia za nepredloženie informácií a podkladov. Nemožno preto súhlasiť, že otázka poverenia alebo kľúčových slov je relevantná pre vymedzenie zákonnosti žiadosti o informácie podľa § 16 ods. 3 zákona. Z tohto dôvodu, námietky vo vzťahu k povereniu a inšpekcii je potrebné odmietnuť, nakoľko nie sú relevantné v tomto správnom konaní.

202. Úrad dostatočne v prvostupňovom rozhodnutí vysvetlil, že podstata inšpekcie spočíva najmä v prvku prekvapenia. Ustanovenie § 16 ods. 3 zákona je však samostatným procesným inštitútom a nie je možné naň vzťahovať zákonné požiadavky na vymedzenie poverenia. Ani z úniovej judikatúry nevyplýva pre správny orgán odôvodňovanie žiadosti o informácie v rovnakom rozsahu ako poverenie na inšpekciu a nevyžaduje sa ani preukázanie podozrenia na úrovni dôvodného podozrenia (k odôvodneniu žiadosti sa Rada úradu vyjadrila vyššie). Na rozdiel od toho čo tvrdí účastník konania, v Žiadosti AGB 6 úrad uviedol aký delikt prešetruje. Nie je pritom povinný uvádzať „indície“, na základe ktorých vykonáva Prešetrovanie. Rada úradu podporne poukazuje aj na právomoci Komisie a odôvodnenie rozhodnutia žiadosti o informácie v zmysle ktorých *„Komisia nie je povinná oznámiť adresátovi rozhodnutia o žiadosti o informácie všetky informácie o údajných porušeníach, ktorými disponuje, ani od nej nemožno požadovať, aby vo fáze predbežného vyšetovania okrem domnienok týkajúcich sa porušenia, ktoré chce overiť, uviedla nepriame dôkazy, teda údaje, ktoré ju viedli k záveru o možnom porušení článku 101 ZFEÚ. Takáto povinnosť by totiž spochybnila rovnováhu, ktorú stanovuje judikatúra medzi zachovaním účinnosti vyšetovania a zachovaním práva na obhajobu dotknutého podniku.*<sup>102</sup> Uvedené námietky preto treba odmietnuť.

203. Podľa účastníka konania získanie USB úradom obsahujúceho vymazané e-maily z 3 pracovných e-mailových schránok ako i logy k zmazaniu e-mailov, ktoré môžu obsahovať súkromné a iné dáta nesúvisiace s inšpekcii by predstavovalo porušenie chráneného záujmu spoločnosti – zákazu pred zhromažďovaním údajov o svojej osobe v zmysle čl. 16, 19 ods. 3 Ústavy a čl. 8 Dohovoru ako aj zásahu do práva na súkromie. Hoci úrad žiadnymi dátami nedisponuje, napriek tomu je k legalite a proporcionalite zásahu možné uviesť nasledovné.

<sup>102</sup> Rozhodnutie ESD vo veci T-451/20, Meta Platforms Ireland Ltd proti Európskej komisii, z 24. mája 2023, bod 166

204. Žiadosť o informácie je upravená v zákone (právna úprava v § 16 ods. 3 ZOHS priamo predvída právo vyžadovať podklady a informácie v akejkoľvek podobe, t.j. vrátane elektronických údajov/dát, ustanovenie je dostatočne jasné a zrozumiteľné z pohľadu, že úrad je oprávnený získavať všetky informácie nevyhnutné pre jeho činnosť, t.j. na presne vymedzený účel – odhaľovanie porušenia a vedenie administratívneho konania vo veciach ochrany hospodárskej súťaže tak podľa ZOHS ako aj podľa čl. 101 a 102 ZFEÚ.), sleduje legitímny cieľ (hospodársky blahobyt krajiny, resp. ochranu a podporu hospodárskej súťaže v zmysle čl. 55 ods. 2 Ústavy, t.j. verejný záujem na ochrane a podpore hospodárskej súťaže) a takýto zásah je proporcionálny vo vzťahu k sledovanému cieľu, ktorým je efektívna ochrana hospodárskej súťaže (úrad k žiadosti o informácie pristúpil až po tom, čo sa márne snažil získať uvedené informácie od podnikateľa počas inšpekcie a po tom ako zistil, že uvedené dáta existujú). Žiadosť o informácie zároveň je spôsobilá dosiahnuť sledovaný cieľ.
205. Úrad v súlade so ZOHS získava informácie pre prešetrovanie za účelom prípadného stíhania protisúťažného správania podľa ZOHS a čl. 101 a 102 ZFEÚ. Podľa § 56 ods. 1 ZOHS informácie a podklady získané úradom môže úrad použiť len na plnenie úloh podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Činnosť úradu podlieha *ex post* súdnej kontrole (či už voči vecnému rozhodnutiu alebo v podobe zásahovej žaloby), Úrad ním získané údaje chráni, čo vyplýva aj zo zákonnej právnej úpravy v § 54 ZOHS, prístup do spisu je obmedzený účastníkovi konania vo veci samej, z nazerania do spisu sú vylúčené chránené údaje (§ 54 ZOHS).<sup>103</sup> Zamestnanci úradu sú povinní zachovávať mlčanlivosť a to aj po skončení pracovného pomeru (§ 56 ZOHS). Údaje získané úradom sa nespístupňujú podľa zákona o slobode informácií (§ 56 ods. 4 ZOHS). Úrad informácie žiadal predložiť v zapečatenej obálke, resp. zapečatenie mal v úmysle vykonať sám. Dáta, resp. dokumenty s ktorými úrad pracuje počas prešetrovania sú evidované ako registratúrne záznamy podľa zákona č. 395/2002 Z.z. o archívoch a registratúrach a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.<sup>104</sup> Úrad do správneho spisu zaradí len tie podklady a informácie, ktoré môžu byť podkladom pre rozhodnutie (vyselektované dáta). V súlade s internou smernicou č. 2/2022 – Smernica o procesných pravidlách uplatňovaných pri manipulácii, vymazávaní údajov v elektronickej podobe alebo likvidácii ich nosičov má Úrad nastavené pravidlá vymazávania dát resp. likvidácie nosičov (napr. v prípade, že sa preukáže, že nebol daný dôvod na začatie správneho konania). K použitiu údajov zatiaľ žiadnym spôsobom nedošlo. Úrad upozornil aj priamo prešetrovaný subjekt o tom, že samotné prehliadanie dát uložených (nachádzajúcich sa na USB, ktorý úrad žiadal predložiť zapečatený, alebo v prípade predloženia v prítomnosti úradu, zapečatí tento sám) sa bude uskutočňovať za prítomnosti AGB ako vlastníka dát, pričom termín prehliadania a odpečatenia by mu bol včas oznámený.
206. Právo na súkromie je v Ústave Slovenskej republiky vyjadrené vo viacerých ustanoveniach (čl. 16, 19, 22), ako aj v čl. 8 Dohovoru, čl. 7 a 8 Charty. Právo na súkromie nie je absolútnej povahy (vrátane práva na ochranu osobných údajov). Vo vzťahu k možnému zásahu do práva na súkromie v oblasti hospodárskej súťaže,

<sup>103</sup> Pozri aj Usmernenie Protimonopolného úradu SR k posudzovaniu ochrany obchodného tajomstva, dôverných informácií a osobných údajov, z 21.12.2022, dostupné na <https://www.antimon.gov.sk/usmernenia-a-pokyny-pmu-soft-law/?csrt=16369633471464363437>

<sup>104</sup> Správny súd v Bratislave BA-7Sa/75/2017-143 z 22. apríla 2025 uviedol „súd dospel k záveru, že existuje dostatočná všeobecne záväzná právna úprava nakladania s dátami získanými v priebehu inšpekcie a ich likvidácie a zachytenie kópie informácií získaných v priebehu inšpekcie na DVD nosič nespôsobuje nezákonnosť inšpekcie resp. jej časti.“

poukazuje Rada úradu na nasledovné. Všeobecný súd sa k právu na súkromie zakotveného v čl. 7 Charty základných práv Európskej Únie („Charta“)<sup>105</sup>, ako aj čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd („Dohovor“), vo veci T-451/20 z 23. mája 2023 (*Meta Platforms Ireland Ltd proti Európskej Komisii*), vyjadril k právnej úprave čl. 18 ods. 3 Nariadenia 1/2003 a k princípu proporcionality. Teda k uplatňovaniu práva na súkromie v oblasti hospodárskej súťaže a či obmedzenie základného práva spĺňa podmienky čl. 52(1) Charty základných práv Európskej Únie a je v súlade s čl. 7 Charty, ktorá sa vykladá v rovnakom rozsahu ako čl. 8 Dohovoru. Európska Komisia si v súlade s čl. 18 ods. 3 Nariadenia 1/2003 žiadala predložiť značné množstvo informácií na základe kľúčových slov určených Európskou Komisiou (okrem iného aj e-mailly a iné interné dokumenty). Všeobecný súd vyhodnotil, že v súlade s čl. 52(1) Charty základných práv Európskej Únie, obmedzenie práva na súkromie je ustanovené zákonom a toto obmedzenie má právny základ.<sup>106</sup> Uvedené je jednoznačne splnené aj v prípade § 16 ods. 3 ZOHS. Zároveň uviedol, že výkon právomoci podľa čl. 18 ods. 3 Nariadenia 1/2003 (žiadosti o informácie na základe rozhodnutia) je právomocou Európskej Komisie, ktorá prispieva k ochrane hospodárskej súťaže v ZFEÚ a podnikatelia majú absolútnu povinnosť sa takejto právomoci podrobiť.<sup>107</sup> Obmedzenie základných práv a slobôd je možné len ak to zodpovedá cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou. Právomoci priznané Európskej Komisii majú umožniť plnenie úloh zverených jej ZFEÚ. Žiadosť o informácie je prejavom výkonu tejto právomoci spĺňajúce ciele všeobecného záujmu uznaného Európskou Úniou.<sup>108</sup> Uvedené sa rovnako vzťahuje aj na § 16 ods. 3 ZOHS prijatého na presadzovanie jednak cieľov uvedených v ZFEÚ – t.j. čl. 101/102 ZFEÚ na základe Nariadenia 1/2003, jednak ochrany hospodárskej súťaže uvedenej v čl. 55 ods. 2 Ústavy SR, resp. v tomto prípade národného ekvivalentu čl. 101 ZEFÚ a to § 4 ZOHS.

207. Všeobecný súd tu tiež vyhodnocoval primeranosť záujmov – teda či zásah do práva na súkromie, je primeraný a nevyhnutný na dosiahnutie cieľov ochrany hospodárskej súťaže. Vo vzťahu k proporcionality ak existuje možnosť rozhodnúť sa medzi viacerými primeranými opatreniami, je potrebné sa prikloniť k najmenej obmedzujúcemu a ním spôsobené nevýhody nesmú byť neprimerané sledovaným cieľom. Žiadosť o informácie je menej obmedzujúcim opatrením ako vykonanie inšpekcie. K rozsahu žiadaných údajov - prvostupňový správny orgán opakovanie uviedol, že z objektívnych príčin nevedel vykonať selekciu v priestoroch účastníka konania, opakovane však v komunikácii s účastníkom uvádzal, že selekcia v priestoroch úradu bude za účasti účastníka konania a vopred by bol o odpečatení USB informovaný. Žiadosť o informácie predstavuje primerané opatrenie na dosiahnutie cieľov všeobecného záujmu sledovaných Komisiou (uvedené musí teda rovnako platiť aj pre § 16 ods. 3 ZOHS).<sup>109</sup> K nevyhnutnosti zásahu, t.j. primeranosti cieľa ktorý sleduje uviedol, že pokiaľ existuje súvislosť medzi požadovanými údajmi a prešetrovanými porušeniami, spracovanie aj osobných údajov na uskutočnenie sledovaného významného verejného záujmu, možno zásah považovať za

<sup>105</sup> Čl. 7 Charty základných práv Európskej únie „Každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a komunikácie.“

Čl. 8 Dohovoru „1. Každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie. 2. Štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať s výnimkou prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom alebo zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo na ochranu práv a slobôd iných.“

<sup>106</sup> Rozhodnutie ESD vo veci T-451/20, Meta Platforms Ireland Ltd proti Európskej komisii, z 24. mája 2023, bod 186

<sup>107</sup> Rozhodnutie ESD vo veci T-451/20, Meta Platforms Ireland Ltd proti Európskej komisii, z 24. mája 2023, bod 193

<sup>108</sup> Rozhodnutie ESD vo veci T-451/20, Meta Platforms Ireland Ltd proti Európskej komisii, z 24. mája 2023, bod 195-198

<sup>109</sup> Rozhodnutie ESD vo veci T-451/20, Meta Platforms Ireland Ltd proti Európskej komisii, z 24. mája 2023, bod 202

nevyhnutný.<sup>110</sup> Súd pripomenul, že vyhodnotenie relevantnosti dokumentu pre potreby prešetrovania prináleží súťažnej autorite, teda nie je možné, aby prešetrovaný subjekt vopred sám určil, ktoré dokumenty sú relevantné. Zo samotnej skutočnosti, že dokumenty, ktoré by mohli obsahovať i osobné údaje, neboli vopred vyselektované tiež nemožno dovodiť automaticky zásah do práva na súkromie. Vzhľadom na skutkové okolnosti má Rada úradu za to, že Žiadosť AGB 6 nejde nad rámec toho čo je nevyhnutné na dosiahnutia cieľa. Účastník konania ani neuviedol, akým iným, menej zasahujúcim spôsobom mal úrad postupovať. Úrad mal v úmysle vykonať selekciu v priestoroch úradu. Vo všeobecnosti však samotná skutočnosť, že by sa konkrétny dokument, alebo informácia ukázala ako nesúvisiaca s predmetom Prešetrovania nestačí na to, aby žiadosť úradu o poskytnutie USB, ktorého obsahom majú byť vymazané e-maily z 3 e-mailových schránok, bola považovaná za neprimeranú alebo neodôvodnenú.

208. Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že pokiaľ ide o súťažné authority a rozsah ich právomocí, tieto sú oprávnené vyžadovať e-maily (bez ohľadu na to, či sú alebo nie sú telekomunikačným tajomstvom), hoc by aj obsahovali napr. osobné údaje. A rovnako, že právna úprava v § 16 ods. 3 Zákona, ktorá je transpozíciou čl. 8 Smernice ECN+ a ktorá korešponduje oprávneniu Európskej Komisie podľa čl. 18 ods. 3 Nariadenia 1/2003 spĺňa požiadavky na zásah do súkromia podľa čl. 7 Charty a rovnako čl. 8 Dohovoru. Úrad žiadal informácie predložiť v zapečatenej obálke, resp. mal v úmysle tieto zapečatiť sám dňa 16.02.2024, pričom informoval prešetrovaný subjekt, že údaje bude prehliadať len v jeho prítomnosti. Judikatúra nevyžaduje, v prípade aplikácie súťažných pravidiel, splnenie ďalších podmienok, rozhodnutie súdu, či prokurátora a to ani v prípade, že sa oboznamuje s obsahom e-mailových správ, resp. súvisiacich osobných údajov, ktoré získava na základe žiadosti o informácie, resp. počas inšpekcie.
209. Zároveň úrad si informácie – USB, ktorého obsahom majú byť vymazané e-maily a logy zmazania e-mailov nežiadal na účely trestného konania ani na účely vyvodenia záverov o súkromnom živote fyzických osôb – žiadal informácie súvisiace s podnikateľskou činnosťou a e-mailovými schránkami využívanými na pracovné účely (teda nie súkromnú korešpondenciu fyzických osôb), pričom žiadané informácie sa vzťahujú k predmetu Prešetrovania, a tieto úrad môže použiť len na identifikáciu protisúťažného správania, ktoré je predmetom Prešetrovania. Prístup k vymazaným e-mailom z pracovných e-mailových schránok na účely prešetrovania v oblasti hospodárskej súťaže, resp. v údajoch pracovnej elektronickej pošty, neumožňuje vyvodiť “veľmi presné” závery o súkromnom živote fyzickej osoby, ani nevedie k neobmedzenému a všeobecnému získavaniu údajov. Tieto sa týkajú obchodných činností. Úrad si žiadal predloženie dát - vymazané e-maily z troch pracovných kont identifikovaných na inšpekcii a ktoré, ako sa zistilo, sa ešte nachádzali v serverovom koši hostingovej spoločnosti a logy vzťahujúce sa k zmazaniu týchto správ (čo rovnako nemožno považovať za údaje umožňujúce vyvodiť veľmi presné závery o súkromnom živote fyzickej osoby). Vyšetrenie kartelov pritom predstavuje cieľ všeobecného záujmu.
210. Dôležitosť cieľa ochrany účinnej a neskreslenej hospodárskej súťaže na vnútornom trhu ako i v Slovenskej republike, môže odôvodniť zásah (i závažný), do práva spoločnosti na rešpektovanie ich komunikácie, resp. do práva na súkromie, a to aj s ohľadom na to, že zásah verejnej moci môže byť rozsiahlejší ak sa týka

<sup>110</sup> Rozhodnutie ESD vo veci T-451/20, Meta Platforms Ireland Ltd proti Európskej komisii, 215

obchodných priestorov alebo činností. Uvedené platí aj vo vzťahu k požadovaným informáciám.

211. Vo vzťahu k osobným údajom prvostupňový správny orgán v Rozhodnutí v bodoch 191 až 192 uviedol, že § 16 ods. 3 Zákona umožňuje získavať i osobné údaje. Poukázal na prax Európskej Komisie (Bod 192 prvostupňového Rozhodnutia). Vyhodnotil, že postup podľa § 16 ods. 3 ZOHS je legitímny (zakotvený priamo v zákone), sleduje legitímny cieľ (ochrana hospodárskej súťaže) a v zmysle zásady proporcionality, postup ktorý zvolil úrad predstavuje jediný nástroj, ktorý má úrad s ohľadom na okolnosti prípadu k dispozícii a ktorý je pre podnikateľa menej obmedzujúci a zaťažujúci. Preto takýto postup nemožno považovať za neoprávnený zásah. Rada úradu dodáva, že spracovanie údajov je zákonné ak je nevyhnutné na plnenie úlohy vo verejnom záujme, resp. pri výkone verejnej moci. Údaje, s ktorými úrad prichádza pri výkone svojej právomoci do styku patria do výkonu verejnej moci, pričom v predmetnom prípade úrad získava údaje na účely prešetrovania podľa § 16 ods. 1 písm. b) na účely zistenia, či je dôvod na začatie správneho konania a za týmto účelom postupom podľa § 16 ods. 3 zákona žiadosťou adresovanou podnikateľovi vyžiadal predloženie podkladov a informácií ktoré má tento povinnosť predložiť. Získanie obchodnej korešpondencie (e-mailov) z 3 e-mailových schránok používaných na pracovnú činnosť, nevedie k neobmedzenému získavaniu osobných údajov alebo k všeobecnému prístupu k takýmto údajom. Údaje obsiahnuté v komunikácii súvisia s prešetrovanou možnou protisúťažnou dohodou, pričom úrad môže ním získané údaje použiť len v súvislosti s jeho činnosťou podľa zákona (§ 56 zákona). V súčasnosti e-mailly predstavujú jeden z hlavných zdrojov pre odhalenie protisúťažného správania. Získanie e-mailov, vrátane osobných údajov ktoré v nich môžu byť obsiahnuté je nevyhnutné na dosiahnutie všeobecného cieľa – ochrany hospodárskej súťaže. Úrad pritom požaduje od účastníka konania zabezpečenie prístupu k jeho údajom, ktoré boli v krátkosti pred vykonaním inšpekcie vymazané – ide teda o údaje podnikateľa vo vzťahu k jeho obchodnej činnosti a nemožno z nich vyvodit' veľmi presné závery o súkromnom živote fyzických osôb (ide o pracovné e-mailové schránky a logy k výmazu e-mailov, t.j. o informáciu kedy bol e-mail vymazaný). Cieľ ochrany hospodárskej súťaže je dostatočne dôležitý na to, aby získavanie a prístup i k osobným údajom v e-mailoch bolo možné považovať za primerané, pričom k ich získaniu môže dôjsť v súvislosti so získaním informácií obchodnej povahy. Právomoc súťažného orgánu vyžadovať informácie je zameraná na odhaľovanie protisúťažného správania vo vzťahu obchodným informáciám vzťahujúcim sa na právnické osoby, pričom akékoľvek fyzické osoby sú len nepriamo dotknuté týmito opatreniami. Tieto informácie nemajú za cieľ stanoviť zodpovednosť fyzickej osoby, ale podniku. Vzhľadom na to, že selekciou dát nebolo z objektívnych príčin možné vykonať v priestoroch účastníka konania, **úrad opakovane účastníkovi uvádzal, že selekcia prebehne za jeho prítomnosti v priestoroch úradu. Úrad sa k žiadnym dátam nedostal**. Verejný zásah do práv môže byť rozsiahlejší pokiaľ ide o obchodné priestory alebo profesijné či obchodné činnosti. Postup úradu podlieha ex-post súdnej kontrole, čo je súladné tak s čl. 8 Dohovoru ako i čl. 7 a 8 Charty, vo vzťahu k ochrane osobných údajov, ktoré úrad spracúva v súlade s čl. 6 ods. 1 písm. e) GDPR<sup>111</sup> resp. korešpondujúceho ustanovenia § 13 ods. 1 písm. e) ZOU<sup>112</sup> – t.j. na plnenie úlohy vo verejnom záujme, resp. pri výkone verejnej moci. Zároveň účastník konania má taktiež možnosť v zmysle zákona

<sup>111</sup> Nariadenie Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov), konsolidované znenie

<sup>112</sup> Zákon č. 18/2018 Z.z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov („ZOU“)

vyznačiť si obchodné tajomstvo, dôverné informácie a úrad tieto chráni. Úrad takisto môže vyzvať účastníka na predloženie verzie dokumentov bez osobných údajov (§ 54 ods. 6 zákona). **Účastník konania sa však nemôže zbaviť povinnosti predložiť podklady a informácie tým, že sa v nich nachádzajú osobné údaje.** Z vyššie uvedených dôvodov treba odmietnuť námietky vo vzťahu čl. 19 ods. 3 Ústavy.

212. Doplnené námietky účastníka vo vzťahu k porušeniu zásady minimalizácie údajov (bod 105 a 120 Vyjadrenia k Výzve Rady) nemia tu uvedené právne posúdenie (viď bod vyššie). Úrad sa k žiadnym údajom nedostal, odôvodnil nemožnosť vykonania selekcie a z tohto dôvodu opakovane uviedol, že selekcia prebehne v priestoroch úradu v prítomnosti účastníka,<sup>113</sup> pričom úrad nezaradil do spisu ešte žiadne údaje (viď bod 205 – žiadne teda ani nespracováva). K časovej selekcii sa vyjadrila Rada v bode 192.
213. Rada úradu má tiež za to, že pri výklade jednotlivých článkov Ústavy (čl. 16, 19 a 22 Ústavy SR)<sup>114</sup> je potrebné dbať na to, aby samotným výkladom ústavou zaručených práv nedochádzalo k ohrozovaniu účinného uplatňovania čl. 101/102 ZFEÚ, ktoré zabezpečuje úrad ako súťažný orgán vo všeobecnom záujme. Aj z uvedeného dôvodu má Rada úradu za to, že úrad mohol žiadať informácie, ktoré sú predmetom tohto konania na základe § 16 ods. 3 ZOHS. Spracovanie osobných údajov, ktoré so sebou prináša predloženie požadovaných podkladov a informácií v nadväznosti na Žiadosť AGB 6, je teda nevyhnutné na uskutočnenie sledovaného významného verejného záujmu.
214. K námietkam ohľadne nezákonnosti dôkazu sa venuje Rada úradu nižšie, k tomu prislúchajúcej časti.
215. Na základe vyššie uvedenej argumentácie má Rada úradu za to, že postup úradu, keď vyžadoval predloženie podkladov a informácií podľa § 16 ods. 3 zákona, je zákonným postupom, ktorý je proporcionálny a nepredstavuje nezákonný zásah do práva na súkromie či zákazu zhromažďovania súkromných údajov. Uvedené hodnotenie nespochybnili ani rozvinuté argumenty účastníka vo Vyjadrení k Výzve Rady.

## 7.5. Telekomunikačné tajomstvo

### 7.5.1. Námietky účastníka konania

216. Podľa účastníka konania každá štátna inštitúcia a jej právomoci, vrátane § 16 ods. 3 Zákona, sú limitované celkovým kontextom právnej úpravy, vrátane Ústavy a medzinárodných zmlúv záväzných pre Slovenskú republiku a interakciou s ostatnými právnymi normami na tej istej hierarchickej úrovni.
217. Poukazuje na rozhodnutie Najvyšší súd v prípade *Datalan*,<sup>115</sup> kde súd upozornil, že Úrad je „*maximálne povinný dbať na ústavnú a zákonnú povinnosť zabezpečiť primeranosť využívania svojej kompetencie pri vykonávaní úkonov, na ktoré ho oprávňuje zákon stanovením striktné nevyhnutného rozsahu zásahu do základných práv tak, aby boli zabezpečené legitímne sledované ciele tohto zásahu*“. Úradu

<sup>113</sup> Pričom takúto možnosť predpokladá v prípade inšpekcií i čl. 6 ods. 1 písm. c) Smernice ECN+

<sup>114</sup> Ústava SR chráni súkromie vo viacerých svojich ustanoveniach. Nimi sa chránia hodnoty súkromnej povahy v jedinom a jednotnom systéme vytvorenom podľa požiadavky kompatibility s ochranou ľudského práva na súkromie.

<sup>115</sup> Rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 25.06.2015 vo veci sp. zn. 5Sžnz/1/2015

*„nestačí iba argumentovať jeho oprávneniami, lebo podľa názoru súdu ho nič neoprávňuje bez ďalšieho chrániť hospodársku súťaž na úkor [Ú]stavou a ďalšími predpismi priznaných práv osôb podliehajúcich jeho právomoci“, ako to v prípade Datalan povedal Najvyšší súd.*

218. Ochrana telekomunikačného tajomstva požíva veľmi silnú medzinárodnú a ústavnú ochranu, ktorá vychádza z čl. 22 Ústavy alebo čl. 8 Európskeho dohovoru pre ľudské práva („**Dohovor**“), ale aj z ďalších predpisov upravujúcich základné práva a slobody.
219. Úrad nemá zákonné oprávnenie, aby od podnikov poskytujúcich verejné siete a verejne dostupné služby („**provideri**“), ako je napríklad spoločnosť [názov1...] **DI** požadoval prístup k údajom, ktoré podliehajú telekomunikačnému tajomstvu podľa § 117 ZEK, pričom vzťah medzi úpravou v ZOHS a ZEK treba analyzovať v kontexte logiky a cieľov oboch právnych úprav. Pri inšpekcii úradu podľa § 17 kde úrad získava elektronické dôkazy a emaily neprichádza do úvahy aplikovanie § 117 Zákona o EK z jednoduchého dôvodu. Ustanovenie § 117 upravuje na jednej strane ochranu telekomunikačného tajomstva vo všeobecnosti, ale na druhej strane aj jeho prelomenie zo strany providerov elektronických služieb na základe pokynu špecifikovaných štátnych orgánov. To znamená, že rieši otázku prelomenia telekomunikačného tajomstva zo strany uvedených providerov, ale nie zo strany osôb, ktorých sa telekomunikačné tajomstvo týka. Tí totiž môžu dať kedykoľvek súhlas na takýto postup; tento súhlas musí byť ale slobodný a nevynútený, napr. pod hrozbou sankcie.
220. Naopak, je zjavné, že § 17 Zákona rieši otázku prelomenia, okrem iného, aj telekomunikačného tajomstva pri inšpekcii, ktorá sa vykonáva v priestoroch podnikateľa dôvodne podozrivého z protisúťažného konania. Úrad nemôže vykonať neohlásenú inšpekciu u tretej strany - providera, preto ani § 17 Zákona nemôže riešiť otázku prelomenia telekomunikačného tajomstva pri získavaní elektronických dát od osoby, ktorej sa telekomunikačné tajomstvo netýka (providera). Úrad teda nemôže prelomiť telekomunikačné tajomstvo v rámci inšpekcie u uvedeného providera, pri snahe získať dáta podliehajúce telekomunikačnému tajomstvu, ktoré sa týkajú inej osoby ako providera. Účastník neidentifikoval v Rozhodnutí nič, čo by sa reálne vysporadúvalo s touto, podľa Úradu, „nesprávnou premisou“.
221. Pokiaľ teda nemôže podľa § 17 Zákona Úrad prelomiť telekomunikačné tajomstvo osôb, ktorých sa to týka (napr. podnikateľov podozrivých z protisúťažného deliktu), inšpekciou u iných osôb (napr. providerov elektronických služieb), a fortiori, je vylúčené, aby tak Úrad mohol učiniť prostredníctvom inštitútu žiadosti podľa § 16 ods. 3 Zákona. Žiadosť o poskytnutie informácie podľa § 16 ods. 3 predstavuje menej invazívny inštitút ako je inšpekcia, dáva menšie právomoci a rozsah získavaných údajov je tiež viac obmedzený. Pokiaľ by na základe „obyčajnej“ žiadosti mohol získať väčší rozsah dôkazov ako počas inšpekcie bolo by to v príkrom rozpore so znením ustanovenia § 117 ZEK, ale aj v rozpore s logikou systémového vzťahu medzi § 16 ods. 3 Zákona a § 17 Zákona a ich obsahom.
222. Uvedený názor, podľa účastníka, argumentácia úradu v bodoch 185-187 Rozhodnutia nevyvracia ani sa s ňou nevysporiadava. Úrad tvrdí, že rozdiel medzi žiadosťou a inšpekciou spočíva v zásade v momente prekvapenia. Avšak, žiadosť môže podpísať v princípe „ktokoľvek“ na Úrade (interné postupy Úradu sú z tohto

hľadiska irelevantné) a Zákon ani nešpecifikuje osobitnú formu pre tento úkon. Naopak, § 17 detailne rieši postup pri výkone inšpekcie, pričom ods. 2 zakotvuje presne a detailne obsah poverenia na vykonanie inšpekcie a to, že ho podpisuje podpredseda Úradu na prvom stupni a predseda Úradu na druhom stupni.

223. Účastník poukazuje na rozhodnutie Nemeckého ústavného súdu zo dňa 16.06.2009 sp. zn. 2 BvR 902/06 („Nemecké rozhodnutie“), ktoré má význam pre predmetné Rozhodnutie, keďže v tomto prípade ide tiež o otázku prístupu štátnych autorít do emailov tretej osoby, ktoré sa nachádzajú u providera a posudzovanie telekomunikačného tajomstva. Rozhodujúcim je analogický právny kontext a poukázanie na neudržateľnosť niektorých tvrdení úradu, napr. že ochrana patrí emailovej komunikácii iba „počas jej prenosu“ a nezohľadnenie skutočnosti, že ide o veľké množstvo digitálnych dát. Keďže rozsah práv vo vzťahu k súkromiu, listovému a telekomunikačnému tajomstvu a možnosti ich prelomenia korešponduje Slovenskej Ústave, čomu zodpovedá aj čl. 8 Dohovoru, nemožno argumentovať „rozdielnou textáciou“ a je logické, že cudzie štátne rozhodnutia nie sú priamo aplikované na Slovensku a tiež je jedno, že sa nejedná o súťažnú kauzu. Niektoré závery Nemeckého rozhodnutia sú minimálne inšpiratívne z dôvodu rovnakého základu čl. 8 Dohovoru a závery, že ochrana telekomunikačného tajomstva sa netýka iba „momentu prenášania“ správy a tiež o skutočnosť, že na štátne authority sú kladené vysoké požiadavky pri prístupe k emailovej komunikácii, ktorá sa nachádza u providera. To že sa týka trestnej veci preukazuje citlivosť s akou sa má pristupovať k telekomunikačnému tajomstvu. Uvedené námietky účastník vo Vyjadrení k Výzve dopĺňa aj o skôr uplatnené námietky vo vzťahu k významnosti požadovaných informácií, vážnosti poverenia a absencie podozrenia.
224. Nemožno sa stotožniť, že žiadosť podľa čl. 16 ods. 3 Zákona je možné považovať za dostatočne právne kvalitnú pre prelomenie ústavných garancií ochrany telekomunikačného tajomstva.
225. Nesúhlasí tiež s tvrdením, že miera významnosti Dát AGB a USB kľúča je vysoká. Neexistuje pritom žiaden dôkaz o protisúťažnom konaní účastníka konania, taký dôkaz úrad nepreukázal. V rozpore s tým čo sa posudzovalo v nemeckom rozhodnutí. Poverenie úradu na vykonanie inšpekcie sú len vágne a ide o domnienky, pričom neexistuje konkrétne obvinenie. Čo potvrdzuje aj úrad, keď tvrdí, že v prípade USB kľúča, ide o „*takmer jediný potencionálny zdroj dôkazov o dohode obmedzujúcej súťaž.*“ Čím potvrdzuje, že neexistuje žiaden ďalší dôkaz a ani ďalšie relevantné indície, ktoré by mohli odôvodniť dôvodné podozrenie z porušenia Zákona.
226. Odmietá tiež špekulatívne tvrdenia o tom, že účastník nemá záujem vydať predmetné USB, pretože si uvedomuje, že má ísť o jediný zdroj podkladu nevyhnutného na pokračovanie v Prešetrovaní. Nepristupuje tak k prešetrovaniu s prezumpciou neviny. Účastník bol ochotný 2x prevziať predmetné USB, pričom druhý krát úrad prikázal, že môže dostať k svojim vlastným dátam iba v prítomnosti zamestnanca Úradu a vlastne sa k nim ani dostať nemôže a má plniť iba úlohu akéhosi „prostredníka“, ktorý USB kľúč okamžite odovzdá zamestnancovi Úradu. Úrad by tak účelovo mohol tvrdiť, že nebolo porušené telekomunikačné tajomstvo. Takýto postup je nezákonný a bráni sa voči nemu žalobou.
227. Nesúhlasí tiež s tvrdeniami úradu o neodôvodnenom obmedzovaní Úradu v jeho právomociach. Kompetencie Úradu môžu byť a sú limitované aj ustanoveniami iných

zákonných predpisov, ktoré sa nachádzajú na rovnakej horizontálnej úrovni ako je Zákon, ak to vyplýva z účelového a systematického výkladu práva. Je to tak, okrem iného, napríklad v prípade zákona č. 215/2004 Z.z. o utajovaných skutočnostiach.

228. Úrad kredibilným spôsobom nereflektoval námietky vo vzťahu k rozhodnutiu *Chemkostav a Kooperativa*.
229. V prípade *Chemkostav*<sup>116</sup> síce išlo do určitej miery o odlišnú situáciu, ale rozhodujúca je právna implikácia, že Zákon nie je unikátnym a jedinečným zdrojom práva, ktorý by mal z nejakého dôvodu automaticky stáť nad inými zdrojmi práva na tej istej horizontálnej úrovni. Rovnako tak nestojí Úrad a jeho oprávnenia podľa Zákona automaticky nad inými právami a právom chránenými záujmami subjektov vo vzťahu k zákonnosti a prípustnosti dôkazov v konaní pred Úradom. Úrad nemá výnimočné postavenie v slovenskom právnom systéme, ktoré by mu umožňovalo získať od providerov prístup k obsahu emailov tretích osôb len na základe jednoduchej žiadosti o informácie podľa § 16 ods. 3 Zákona, resp. že by sa ho vôbec netýkala úprava telekomunikačného tajomstva podľa ZEK. Oprávnenie § 16 ods. 3 Zákona nie je teda bez akejkoľvek limitácie ako to tvrdí Úrad v bode 206 Rozhodnutia, ale je potrebné toto oprávnenie posudzovať v kontexte inej legislatívy, najmä tej špecifikujúcej detaily práv osôb vyplývajúcich z Ústavy a Dohovoru.
230. Úrad v Rozhodnutí špecificky neodôvodnil na základe akého zákonného základu by mal mať oprávnenie donucovať pod hrozbou sankcie spoločnosť [názov1...] DI ako providera k akýmkoľvek krokom vo vzťahu k Dátam AGB, na ktoré sa vzťahuje telekomunikačné tajomstvo. Robiť tak môže iba na základe dobrovoľne udeleného súhlasu účastníka. Inštrukcie úradu vo vzťahu k [názov1...] DI sú nezákonné, bez opory v ZEK a všetky následné kroky [názov1...] DI sú tiež nezákonné, vrátane IT operácií vo vzťahu k dátam účastníka. Rovnako sa to týka aj skutočnosti, že spoločnosť [názov1...] DI „vyextrahovala“ dáta, ktoré už podľa informácie zo strany spoločnosti [názov1...] DI v zmysle uplatňovaných zmluvných dojednaní, ale zjavne aj v zmysle jej interných pravidiel, nemali existovať. Preto všetky trpia vadou nezákonnosti a nemožno tieto dáta pre nezákonnosť použiť v správnom konaní.
231. Už vo Vyjadrení k výzve pred vydaním prvostupňového Rozhodnutia účastník vysvetlil, že ustanovenie § 117 ZEK obsahuje komplexnú úpravu telekomunikačného tajomstva a možnosti jeho prelomenia zo strany štátnych orgánov u poskytovateľov verejných sietí a verejných služieb.
232. Je nepochybné, že Dáta AGB ako (i) obsah prenášaných správ a (ii) súvisiace údaje komunikujúcich strán, status telekomunikačného tajomstva spĺňajú. Rovnako je zrejmé, že prinajmenšom logy požadované Úradom predstavujú prevádzkové údaje, čo mal uznať aj sám úrad, hoci aj túto skutočnosť obmedzuje iba na čas spracúvania dát v súvislosti s konkrétnym prenosom. Takéto obmedzenie však nie je v súlade s § 117 písm. c) Zákona o EK, keďže pri tomto písmene nie je možné vôbec použiť extenzívny výklad Úradu, ktorý používa vo vzťahu k emailovým správam podľa písm. a) toho istého ustanovenia. Keďže nie je zrejmé, čo všetko tvorí Dáta AGB a nachádza sa na USB kľúčoch, nie je vylúčené, že Dáta AGB obsahujú aj lokalizačné údaje.

---

<sup>116</sup> Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 8Sžhk/1/2017 („Chemkostav“)

233. Ustanovenie § 117 ods. 2 a ods. 3 ZEK striktné limitujú, komu je prístupné telekomunikačné tajomstvo. V ods. 2 uvedeného ustanovenia sa výslovne hovorí, že „*telekomunikačné tajomstvo je povinný zachovávať každý*“, t.j. aj Úrad. Podľa § 117 ods. 3 Úrad nepatrí medzi subjekty s automatickým oprávnením na prístup k telekomunikačnému tajomstvu. Nie je uvedený ani v relevantných výnimkách v § 117 ods. 4, 5, 6, 19, 20 a 21. Tieto výnimky sú obmedzené na štátne orgány tu vymenované alebo na ktoré sa tu legislatívne odkazuje. Žiadna z uvedených výnimiek neumožňuje sprístupnenie podľa § 117 ods. 1 písm. a), t.j. sprístupnenie obsahu prenášaných správ - zjednodušene povedané v predmetnom prípade čítanie emailov. Aj súhlas sudcu v zmysle § 117 ods. 6 je možné udeliť len orgánom činným v trestnom konaní. Úrad nemá žiaden zákonný podklad žiadať akéhokoľvek providera o vydanie dát chránených telekomunikačným tajomstvom i) mimo rámca inšpekcie podľa § 17 Zákona a ii) bez toho aby bol dôvodne podozrivý z protisúťažnej činnosti.
234. Nesúhlasí, že úradom požadované dáta nespádajú pod ochranu telekomunikačného tajomstva s odôvodnením, že by mali podľa úradu požívať ochranu len počas prepravy. Takéto obmedzenie by sa vzťahovalo len na extrémne krátku dobu. Predmetom obsahu telekomunikačného tajomstva je to, čo sa nachádza v prenášaných správach, napr. telo emailu, prílohy a pod. Takýto výklad by znamenal neakceptovateľné zúženie obsahu ústavných práv na ochranu súkromia a zachovania listového tajomstva a tajomstva dopravovaných správ v zmysle čl. 16, 19 a 22 Ústavy a v zmysle čl. 8 Dohovoru. V širšom kontexte interpretuje telekomunikačné tajomstvo napríklad aj Nemecké rozhodnutie, podľa ktorého sa telekomunikačné tajomstvo vzťahuje nielen na „prenášané“ správy, ale aj na ich obsah po tom, čo sú doručené na server a adresátovi.
235. Úrad dáta od [názov1...] DI v zmysle § 117 ZEK požadovať nemôže. Vo Vyjadrení k Výzve Rady zdôrazňuje, že nezákonnosť postupu voči [názov1...] DI priamo spôsobuje nezákonnosť postupu voči účastníkovi.

### 7.5.2. Vyjadrenie Rady úradu

236. Účastník konania nespochybňuje široké oprávnenia úradu pri výkone jeho právomocí, právomoci úradu nie sú však absolútne ani neobmedzené. S uvedeným Rada úradu súhlasí, úrad je povinný uplatňovať svoje právomoci v primeranom a nevyhnutnom rozsahu na dosiahnutie cieľa – t.j. ochrany hospodárskej súťaže. Úrad uplatňuje svoje právomoci za účelom, v tomto prípade, odhaľovania možných protisúťažných dohôd podľa § 4 ZOHS a v súlade s Nariadením 1/2003 podľa čl. 101 Zmluvy o fungovaní Európskej Únie. Súťažné authority majú nepochybne právo na oboznamovanie sa s obsahom správ – a to aj tých ktoré prichádzajú,<sup>117</sup> resp. aj správ vymazaných. Protimonopolný úrad má právo vyžadovať v rámci svojej právomoci elektronickú poštu, a to nielen počas inšpekcie, vrátane osobných údajov s tým súvisiacich a tieto môže žiadať nie len od prešetrovaného subjektu.<sup>118</sup> Rada úradu poukazuje na body 112 a nasl. vyššie. Účastník vo Vyjadrení k Výzve Rady namieta v tomto smere možnosť vykonať inšpekciu aj v priestoroch inej osoby ako

<sup>117</sup> Rozhodnutie vo veci T-272/12 z 26. novembra 2014, Energetický a průmyslový holding a.s. a EP Investment Advisors s.r.o. proti Európskej komisii

<sup>118</sup> Uznesenie Správneho súdu v Bratislave BA-7Sa/75/2017-1423 z 22.04.2025 („Penam Slovakia“) vo vzťahu k výkonu inšpekcie u podnikateľa, ktorý nie je sám podozrivý z možného protisúťažného porušenia, bod 131 Uznesenia „*Inšpekcia nemá presne stanovený okruh osôb, ktoré by mohli byť označované za účastníkov, pretože PMÚ SR môže získavať informácie od subjektov, v prípade ktorých vzniklo podozrenie z protisúťažného konania, ale aj od iných subjektov. **Môže preto nastať aj situácia, keď bude žalovaný získavať informácie výlučne od subjektov, v prípade ktorých nie je podozrenie z protisúťažného konania, ale majú o takomto správaní podklady a informácie (...)***“.

prešetrovaného subjektu, resp. možnosť získavať informácie aj od iného subjektu ako je subjekt prešetrovaný. Podľa Rady úradu, inšpekcia nemá presne stanovený okruh osôb<sup>119</sup> a bez ohľadu na to či v odkazovanom rozhodnutí súdu<sup>120</sup> existujú určité odlišnosti, ZOHS nevyžaduje aby podnikateľ v ktorého priestoroch sa vykonáva inšpekcia bol sám podozrivý z porušenia – rozhodujúce je, či sa tam môžu nachádzať informácie relevantné pre vyšetrovanie.

237. V kontexte ochrany telekomunikačného tajomstva poukazuje účastník na čl. 22 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 8 Dohovoru. V tomto smere je potrebné uviesť, že v čl. 22 poskytuje ochranu základnému právu na súkromie (nie je teda osobitné ústavné právo na ochranu telekomunikačného tajomstva), pričom toto právo na ochranu súkromia nie je absolútne. Účastník poukazuje na skutočnosť, že úrad nemôže požadovať informácie od „providera“ v zmysle § 117 ZEK. Podstata námietok účastníka konania vo vzťahu k telekomunikačnému tajomstvu smeruje k oprávneniu úradu požadovať informácie od podnikateľa [názov1...] **DI**. Úrad však na základe Žiadosti AGB 6 žiadal od účastníka konania, aby tento prostredníctvom prevzatia a odovzdania USB do dispozície úradu zabezpečil prístup k jeho vymazaným údajom, preto námietky vo vzťahu k právomoci úradu požadovať podklady a informácie od [názov1...] **DI** nie sú vo vzťahu k splneniu povinnosti AGB predložiť požadované podklady a informácie podľa Rady úradu relevantné a je potrebné ich odmietnuť. Vzhľadom na uvedené Rada úradu nepovažuje za relevantné pre účely tohto konania vyjadrovať sa k uvedeným námietkam týkajúcich sa telekomunikačného tajomstva. Zároveň však v argumentácii úradu, ktorý sa vyjadroval k argumentácii účastníka konania v tomto smere, neidentifikovala zásadné pochybenia.
238. Rovnako je potrebné odmietnuť námietky účastníka konania vo vzťahu k významu požadovaných dát. Úrad vysvetlil prečo žiada dáta nachádzajúce sa predmetnom USB ako aj ich „nevyhnutnosť“ pre ďalšie konanie. Námietky účastníka v bode 49 Rozkladu (resp. 39 Vyjadrenia k Výzve Rady) je preto potrebné odmietnuť.
239. Vo vzťahu k tvrdeniam úradu, že AGB „nemá záujem“ vydať predmetné USB, Rada úradu uvádza, že predmetnom tohto konania je konanie v nadväznosti na Žiadosť AGB 6, pritom predchádzajúca komunikácia s podnikateľom je relevantná iba pre posúdenie celkového kontextu a dôvodu prečo úrad pristúpil k Žiadosti AGB 6. Motív konania ako uviedol prvostupňový orgán bol pre posúdenie konania podnikateľa irelevantný. Úrad však konštatoval, že napriek viacerým pokusom doposiaľ nedisponuje predmetným USB. Uvedené konštatovanie nepreukazuje, že by k Prešetrovaniu mal úrad pristupovať v rozpore z prezumpciou neviny. Úrad odôvodnil požiadavku na zabezpečenie prístupu k dátam AGB, takýto postup považuje Rada úradu za legitímny. Nejde teda, ako to tvrdí účastník konania, o snahu obchádzať „telekomunikačné tajomstvo“ ale o legitímnu požiadavku na zabezpečenie podkladov a informácií podnikateľa, bez ohľadu na to, kde a akým spôsobom si ich tento uchováva (viď bod 139).
240. Vo vzťahu k námietkam ohľadne rozhodnutia *Kooperativa*, Rada úradu uvádza, že na tieto prvostupňový správny orgán poukázal v súvislosti s tým, že povinnosť poskytnúť informácie môže byť subjektu uložená aj iným predpisom (v tam uvedenom prípade zákonom iným ako zákonom o poisťovníctve). S čím možno súhlasiť.

---

<sup>119</sup> Tamtiež (Penam Slovakia)

<sup>120</sup> Tamtiež

Rovnako je možné súhlasiť s tým, že prípad *Chemkostav* sa týka inej právnej situácie a nemožno ho aplikovať v posudzovanom konaní (úrad ani nezískaval informácie získané pomocou ITP ani utajované skutočnosti podľa zákona o utajovaných skutočnostiach). Vo Vyjadrení k Výzve Rady účastník dopĺňa, že pokiaľ by zákonodarca považoval za vhodné, aby mal úrad prístup k telekomunikačnému tajomstvu, výslovne by to vyjadril v relevantných právnych predpisoch. Prvostupňový správny orgán v predmetnom správnom konaní dostatočne odôvodnil právomoc v zmysle § 16 ods. 3 a jej vzťah k vyžadovaniu „akýchkoľvek dát“ a ich nevyhnutnosti a to aj vo vzťahu k predmetným vymazaným e-mailovým správam. Právomoc úradu vychádza priamo zo ZOHS, ktorý sa aplikuje plošne, nestanovujú sa výnimky pre jednotlivých podnikateľov, či sektory. Uvedené námietky je preto potrebné zamietnuť.

241. Podľa účastníka konania úrad nedostatočne odôvodnil na základe akého právneho základu požadoval podnikateľa [názov1...] **DI** k akýmkoľvek krokom vo vzťahu k dátam AGB, na ktoré sa vzťahuje telekomunikačné tajomstvo. Rada úradu má za to, že úrad odôvodnil, že údaje nie sú predmetom telekomunikačného tajomstva, navyše ustanovenia § 117 sa vzťahujú na postup „podniku“ definovaného v ZEK. Rada preto ani neidentifikovala nezákonnosť postupu voči [názov1...] **DI**. Z odôvodnenia vyplýva, že ochrana súkromia nie je absolútna a to i vo vzťahu ku korešpondencii. Postup úradu vo vzťahu k podnikateľovi [názov1...] **DI** však nie je predmetom tohto správneho konania o uložení sankcie za nesplnenie povinnosti AGB. Uvedené námietky je preto potrebné zamietnuť.
242. K námietkam ohľadne nezákonnosti prípadného dôkazu sa Rada vyjadruje nižšie, v k tomu prislúchajúcej časti.
243. Vo vzťahu k logom sa prvostupňový správny orgán vyjadril v bode 197 Rozhodnutia, pričom okrem už uvedeného Rada úradu má za to, že v predmetom prípade boli žiadané logy k výmazu e-mailových správ, ktoré nemožno považovať za prevádzkové údaje (o.i. tieto ani nesúvisia s prenosom správy).<sup>121</sup> Účastník ďalej argumentuje, že keďže nie je zrejmé čo všetko sa na USB nachádza, nie je vylúčené že sa tam nachádzajú aj lokalizačné údaje. Úrad požadoval vymazané e-maily a logy k výmazu e-mailov (úrad nežiadal lokalizačné údaje). Ak by sa aj na USB nachádzali iné dáta, tieto úrad je povinný chrániť v zmysle ZOHS, resp. tieto pri následnej selekcii nezahrnúť medzi vyselektované dokumenty. V nadväznosti na uvedené, je potrebné zamietnuť i námietky, že Rada úradu nemôže doplniť odôvodnenie Rozhodnutia vo vzťahu k prevádzkovým údajom v druhostupňovom rozhodnutí. Rada sa stotožnila s tým, že logy o výmaze nepredstavujú v zmysle zákonných definícií prevádzkové alebo lokalizačné údaje (bod 125 prvostupňového Rozhodnutia) a zároveň konštatovala, že tieto navyše ani nesúvisia s prenosom správy.<sup>122</sup>
244. K námietkam vo vzťahu k povereniu sa Rada úradu vyjadrila. Obsah poverenia nie je predmetom tohto konania. K odôvodneniu žiadosti o informácie sa Rada úradu vyjadrila na iných miestach tohto odôvodnenia. Vo vzťahu k nemeckému rozhodnutiu, t.j. prístupu k emailom tretej osoby na serveri providera, k miere významnosti podozrenia vo vzťahu k požadovaným informáciám, neuvádza účastník

<sup>121</sup> § 109 ods. 2 ZEK „Prevádzkové údaje sú údaje vzťahujúce sa na užívateľa a na konkrétny prenos informácií v sieti a vznikajúce pri tomto prenose, ktoré sa spracúvajú na účely prenosu správy v sieti alebo na účely fakturácie.“

<sup>122</sup> § 109 ods. 1 ZEK „Správa je informácia, ktorá sa vymieňa alebo prenáša medzi konečným počtom subjektov prostredníctvom verejne dostupnej služby, okrem informácie prenášanej ako súčasť rozhlasového alebo televízneho vysielania sieťou, ktorú nemožno priradiť konkrétnemu užívateľovi, ktorý túto informáciu prijíma.“

vo Vyjadrení k výzve nové skutočnosti. K aplikovateľnosti Nemeckého rozhodnutia<sup>123</sup> aj k uvedeným aspektom sa prvostupňový správny orgán rozsiahlo vyjadril v bodoch 188-194 Rozhodnutia. Uvedené rozhodnutie nie je aplikovateľné na tu posudzované konanie, ide o rozhodnutie cudzieho štátneho orgánu vo vzťahu k jeho vnútroštátnej úprave. Na rozdiel o toho čo tvrdí účastník konania, podľa názoru Rady úradu je právne významné, že šlo o trestnú kauzu a teda akýkoľvek zásah sa týkal jednotlivca vo vzťahu k trestnému konaniu. Rozhodnutie hovorí o prístupe k emailom tretej osoby – t.j. osoby nepodozrivej z trestnej činnosti, čo ani nie je tento prípad. Predmetom tohto konania nie je neposkytnutie informácií [názov1...] DI, ale účastníka konania. K prípadnému zásahu do práva na súkromie sa Rada už vyjadrila na inom mieste tohto odôvodnenia.

245. Vo Vyjadrení k Výzve Rady účastník konštatuje, že Rada sa materiálne nevysporiadala s námietkami ohľadne telekomunikačného tajomstva, pričom však v tomto smere neuvádza zásadné nové skutočnosti a to ani k nezákonnosti postupu voči [názov1...] DI. Úrad odôvodnil svoje oprávnenia, aj skutočnosť že môže požadovať informácie od iných subjektov postupom podľa § 16 ods. 3 ZOHS, pričom tento mu umožňuje získavať ako dôkaz i obsah e-mailovej komunikácie. Rada sa tak venovala námietkam týkajúcim sa telekomunikačného tajomstva v rozsahu nevyhnutnom pre toto správne konanie; k prípadnému zásahu do práva na súkromie sa Rada vyjadrila v inej časti.

246. S ohľadom na vyššie uvedené námietky treba odmietnuť.

## 7.6. Porušenie zákazu seba-obviňovania<sup>124</sup>

### 7.6.1. Námietky účastníka konania

247. Účastník konania namieta, že žiadosti Úradu, ktorými pod hrozbou sankcie núti odovzdať dáta AGB, t.j. elektronickú komunikáciu, sú v rozpore so zásadou sebakriminácie ako to vyplýva z čl. 6 Dohovoru<sup>125</sup> a judikatúry ESLP, ako aj z čl. 48 ods. 2 Charty a judikatúry ESD. Nesúhlasí s argumentom, že ak by aj emailová komunikácia predstavovala dôkaz, nemôže ísť automaticky o porušenie zákazu seba-obviňovania, keďže nejde o účelovo naformulované otázky s cieľom donútiť účastníka k priznaniu k protisúťažnému konaniu.<sup>126</sup> Takéto reštriktívne vykladanie zákazu sebakriminácie je nepodložené a ústavne nekonformné.

248. Podnikateľ nemôže byť donútený súťažnou autoritou, aby predložil informácie a doklady, ktorými by sa priznal k porušeniu ZOHS. V kontexte súťažného práva pokiaľ už v čase žiadosti o informácie a podklady existuje predmetný dokument, právnická osoba - podnikateľ ho na požiadanie musí predložiť Úradu, a to aj keby bol sebakriminujúci. Avšak už v prípade *Saunders*<sup>127</sup> varoval ESLP pred mechanickým zužovaním zákazu sebakriminácie na priame priznanie viny a vyžadoval posúdenie kontextu. Rovnako ako v prípade *Jalloh*<sup>128</sup> varoval, že verejný záujem nemôže ospravedlniť faktické zrušenie podstaty práva na obhajobu vrátane zákazu sebakriminácie.

<sup>123</sup> Rozhodnutie Nemeckého Ústavného súdu z 16.06.2009 sp.zn. 2BvR 902/06 („Nemecké rozhodnutie“)

<sup>124</sup> Body 116-123 Rozkladu

<sup>125</sup> Európskeho dohovoru pre ľudské práva v znení protokolov č. 11,14 a 15, S dodatkovým protokolom a protokolmi č. 4, 6, 7, 12, 13 a 16 (ďalej len „Dohovor“)

<sup>126</sup> Bod. 116 Rozkladu

<sup>127</sup> Rozsudok ESLP, 17. decembra 1996, *Saunders v. Spojené kráľovstvo* (CE:ECHR:1996:1217JUD001918791), bod 69

<sup>128</sup> Rozsudku z 11. júla 2006, *Jalloh v. Nemecko* (CE:ECHR:2006:0711JUD005481000), bod 97

249. Malo by ísť o konkrétne určitým spôsobom špecifikovateľné dokumenty. Vždy išlo o reálne dokumenty, nie o elektronickú komunikáciu a emaily. Neexistuje právny základ na prelomenie zákazu sebakriminácie pri elektronickej komunikácii (emailoch), a to ešte vo veľkom rozsahu.

250. Podľa *Orkem*<sup>129</sup> žiadosťou o informácie nie je možné ohroziť právo na obhajobu<sup>130</sup> a Komisia nemôže nútiť predložiť *odpovede/dokumenty*, ktoré by mohli znamenať priznanie porušenia súťaže, ktoré má práve Komisia preukázať.<sup>131</sup> Požadovanie Dát AGB, ktorá by mohli potenciálne dokazovať protisúťažné konanie, bez akejkoľvek selekcie núti predložiť obrovské množstvo dokumentov, že to môže znamenať priznanie porušenia.

### 7.6.2. Vyjadrenie Rady úradu

251. Prvostupňový správny orgán sa k uvedeným námietkam vyjadril na viacerých miestach rozhodnutia,<sup>132</sup> pričom v prvom rade poukázal na skutočnosť, že je nutné zákaz seba-obviňovania posudzovať v kontexte toho, či sa predmetná zásada porušuje vo vzťahu k fyzickej osobe alebo vo vzťahu k právnickej osobe. Priamo v kontexte súťažného práva SDEÚ vo vzťahu k tejto zásade v prípade právnických osôb potvrdil jej existenciu, t. j. predmetná zásada sa uplatňuje aj vo vzťahu k právnickým osobám, avšak v obmedzenej podobe. V tejto súvislosti SDEÚ považuje za prijateľné „nútiť“ právnické osoby, aby vydali určitý dôkazný materiál, ktorý už existuje alebo ktorý majú mať z podstaty ich podnikateľskej činnosti. Na strane druhej ich nie je možné nútiť k tomu, aby sa otvorene (aktívne) priznávali k protiprávnej činnosti formou usvedčujúcich odpovedí na otázky formulované vyšetrojúcimi orgánmi.<sup>133</sup> Aj keby však emailová komunikácia predstavovala dôkaz o protisúťažnom konaní, nemohlo by ísť automaticky o porušenie predmetnej zásady, lebo úrad by sa k takýmto dôkazom nedostal prostredníctvom účelovo naformulovaných otázok s cieľom donútiť účastníka konania priznať sa k protisúťažnému správaniu. Preto právomoc úradu vyžadovať od účastníka konania informácie a podklady (USB nosič, resp. informácie na ňom umiestnené) nepredstavuje nezákonný postup úradu, ktorý by porušoval základné práva účastníka konania, resp. by nútili podnikateľa AGB k sebaobviňovaniu. Uvedené námietky preto prvostupňový orgán odmietol ako nedôvodné. Účastník nevyvrátil nijako závery, že podniky sú povinné poskytovať aj také dokumenty, ktoré môžu byť použité proti nim, pokiaľ nie sú výslovne nútené k priznaniu protiprávneho konania. Vo vzťahu k rozhodnutiu *Saunders* úrad uviedol, že toto nepreukazuje tvrdenia účastníka konania o nezákonnosti postupu úradu ani nevyvracia závery úradu vyjadrené v Rozhodnutí, keďže nežiadal účastníka konania o priame priznanie viny, ale požadoval predložiť podklady a informácie a preto uvedené námietky zamietol ako

<sup>129</sup> Rozhodnutie SDEÚ zo dňa 18.10.1999 vo veci 374/87, *Orkem*

<sup>130</sup> Tamže, bod 34

<sup>131</sup> Tamže, bod 35

<sup>132</sup> Body 140-143, 218, 226 a 255 a nasl.

<sup>133</sup> Rozsudok Súdneho dvora EÚ z 18. októbra 1989 vo veci C-374/87 *Orkem proti Komisii Európskych spoločenstiev*, body 34 až 36; Rozsudok Súdu prvého stupňa (štvrtá komora) z 8. marca 1995 vo veci č. T-34/93 *Société Générale proti Komisii Európskych spoločenstiev*, body 71 až 76, Rozsudok Súdu prvého stupňa (prvá rozšírená komora) z 20. februára 2001 vo veci T-112/98 *Mannesmannröhren-Werke AG proti Komisii Európskych spoločenstiev*, body 70-72.

Poukázal tiež na recitál Nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, 4.1.2003, s. 1 – 25) v bode 23, ktorá hovorí, cit. „Pri plnení rozhodnutia Komisie nemôžu byť podniky nútené, aby pripustili, že spáchali priestupok, ale sú v každom prípade povinné odpovedať podľa skutočnosti na otázky a poskytnúť dokumenty, dokonca aj keď tieto informácie môžu byť použité proti nim alebo proti inému podniku ako dôkaz o porušení.“

nedôvodné. Navyše požadované dáta tak ako môžu obsahovať dôkazy o porušení, môžu podozrenie úradu aj vyvrátiť.

252. Rada úradu dospela k záveru, že námietky ohľadom zákazu seba-obviňovania je potrebné odmietnuť. Ako už uviedol prvostupňový orgán, v súťažnom práve je možné vyžadovať od podnikov, resp. prinútiť podniky k poskytnutiu informácií, ktoré môžu byť použité ako dôkaz, pričom nejde o porušenie zákazu seba-obviňovania ak nejde o vynucovanie aktívneho priznania protiprávneho konania. Úrad nepožadoval od podnikateľa, aby sa aktívne priznal k účasti na dohode obmedzujúcej súťaž formou usvedčujúcich odpovedí na otázky úradu. Účastník konania nepresne uvádza vo svojom vyjadrení, keď tvrdí, že Komisia nemôže nútiť predložiť *odpovede/dokumenty*, ktoré by mohli znamenať priznanie porušenia pravidiel hospodárskej súťaže. V skutočnosti, totiž rozhodnutie *Orkem* hovorí len o „odpovediach“, keďže napr. dokumenty vzťahujúce sa k stretnutiu konkurentov nepovažoval za priznanie viny. Naopak, podnik je povinný poskytnúť všetky dokumenty týkajúce sa prebiehajúceho prešetrovania, aj v prípade, že by z nich bolo možné dovodiť porušenie zákona.<sup>134</sup> Na rozdiel od toho čo tvrdí účastník, tak v súťažno-právnych veciach právo nevypovedať možno uznať len v prípade prinútenia podniku poskytnúť odpovede, ktorými by tento podnik musel priznať existenciu porušenia.<sup>135</sup> Z tohto dôvodu sa nemožno vyhnúť predloženiu požadovaných informácií z dôvodu, že by to mohlo znamenať predloženie dôkazov proti sebe.<sup>136</sup> Predloženie USB obsahujúceho vymazané e-maily, je faktického charakteru a ich následná selekcia a analýza vyselektovaných e-mailov umožní Úradu posúdiť či došlo k porušeniu ZOHS prípadne ZFEÚ a teda nemožno ho stotožňovať s priamym priznaním viny.

253. Uvedené je možné dovodiť aj z čl. 8 Smernice ECN+, ktorá je implementovaná v § 16 ods. 3 ZOHS. Podľa čl. 8 Smernice ECN+ žiadosti o informácie nemajú adresátov žiadostí vyzývať k tomu, aby priznali porušenie článkov 101 a 102 ZFEÚ. Povinnosť sa pritom vzťahuje na všetky informácie (v akejkoľvek digitálnej forme vrátane emailov).<sup>137</sup> Uvedené potvrdzuje aj recitál preambuly ECN+ Smernice, bod 35, cit.: *„(...) To by malo zahŕňať právo požadovať informácie v **akejkoľvek digitálnej forme vrátane emailov** (...) a to bez ohľadu na to, kde sú uchovávané (...) Takéto žiadosti by nemali podnik alebo združenie podnikov prinútiť, aby priznali, že porušili predpisy, keďže dokázať porušenie je úlohou vnútroštátnych orgánov na ochranu hospodárskej súťaže. Tým by nemali byť dotknuté povinnosti podnikov alebo združení podnikov poskytnúť odpovede na vecné otázky a dokumenty.(...)“*

<sup>134</sup> „Komisia má právo uložiť podniku prostredníctvom rozhodnutia, aby jej poskytol všetky potrebné informácie týkajúce sa skutočností, s ktorými sa môže oboznámiť. Nemôže však tomuto podniku uložiť povinnosť poskytnúť odpovede, ktorými by tento podnik musel priznať existenciu porušenia, ktoré má preukázať Komisia (rozsudky Súdneho dvora z 18. októbra 1989, *Orkem/Komisia*, 374/87, Zb. s. 3283, body 34 a 35; *Aalborg Portland a i./Komisia*, už citovaný v bode 90 vyššie, body 61 a 65, a *Dalmine/Komisia*, už citovaný v bode 260 vyššie, bod 34).“ Citácia z Rozhodnutia Všeobecného súdu vo veci T-466/05 *Amann & Söhneand Cousin Filterie v Commission*, T-446/05, EU:T:2010:165, paragraph 325; rovnako Rozhodnutie Všeobecného súdu vo veci T-371/17 *Qualcomm Inc. and Qualcomm Europe v. European Commission*, z 9. Apríla 2019 bod 180

<sup>135</sup> Rozhodnutie Všeobecného súdu vo veci T-371/17 *Qualcomm Inc. and Qualcomm Europe v. European Commission*, z 9. Apríla, 2019, bod 181

<sup>136</sup> Rozhodnutie SD EÚ vo veci C-466/19 P *Qualcomm Inc. and Qualcomm Europe v. European Commission* z 28. Januára 2021, bod. 147; Rozhodnutie Všeobecného súdu vo veci T-371/17 *Qualcomm Inc. and Qualcomm Europe v. European Commission*, z 9. Apríla, 2019, bod 183

<sup>137</sup> Uvedené vyplýva aj z preambuly k Smernici ECN+ napr. bod 35.

Pozri analogicky tiež napr. preambulu Nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, 4.1.2003, s. 1 – 25) v bode 23, ktorá hovorí, cit. „*Pri plnení rozhodnutia Komisie nemôžu byť podniky nútené, aby pripustili, že spáchali priestupok, ale sú v každom prípade povinné odpovedať podľa skutočností na otázky a poskytnúť dokumenty, dokonca aj keď tieto informácie môžu byť použité proti nim alebo proti inému podniku ako dôkaz o porušení.*“

254. Nemožno teda prisvedčiť argumentu, že neexistuje právny základ na prelomenie zásady zákazu seba-obviňovania v prípade elektronickej pošty. § 16 ods. 3 ZOHS sa vzťahuje na informácie v akejkoľvek podobe – vrátane e-mailov a to bez ohľadu na to, akým spôsobom tieto podnikateľ uchováva/skladuje. Povinnosť sa teda vzťahuje na všetky potrebné informácie ku ktorým má podnikateľ prístup resp. ktoré vie zabezpečiť bez vynaloženia osobitného úsilia. Nemožno teda prisvedčiť argumentácii účastníka konania, že splnením požiadavky úradu na predloženie informácií by sa priznal k porušeniu, resp. že by tým bolo zasiahnuté do jeho práva na zákaz seba-obviňovania. Ako uviedol už prvostupňový orgán – požadované dáta môžu obsahovať aj dôkazy o porušení, a naopak aj dôkazy, ktoré vyvracajú podozrenia úradu. Skutočnosť, aké množstvo dát bolo vyžiadané, vyplýva v tomto prípade z osobitosti prípadu a je odôvodnené v časti o primeranosti požiadavky úradu.
255. K odôvodneniu prvostupňového orgánu Rada úradu dopĺňa, že k zákazu seba-obviňovania v súťažných veciach sa vyjadril ESD aj vo svojich novších rozhodnutiach - vo veci *Qualcomm*<sup>138</sup> z 2021. Potvrdil tak aplikovateľnosť rozhodnutia *Orkem* – teda nemožnosť prinútiť k usvedčujúcej odpovedi a taktiež potvrdil, že nemusí ísť len o existujúce informácie ale aj o také, ktoré je potrebné vytvoriť, resp. zhromaždiť.<sup>139</sup> Podľa uvedeného je „Komisia oprávnená uložiť podniku povinnosť poskytnúť všetky potrebné informácie týkajúce sa skutočností, ktoré mu môžu byť známe, a v prípade potreby jej sprístupniť súvisiace dokumenty, ktoré má k dispozícii, aj keď tieto dokumenty môžu slúžiť proti nemu alebo proti inému podniku na preukázanie existencie protisúťažného správania. Hoci Komisia nemôže uložiť tomuto podniku povinnosť poskytnúť odpovede, ktorými by tento podnik musel pripustiť existenciu porušenia, ktoré má preukázať Komisia, uvedený podnik sa nemôže vyhnúť žiadostiam o predloženie dokumentov z dôvodu, že ak by vyhovel týmto žiadostiam, bol by nútený vypovedať vo svoj neprospech.“<sup>140</sup> Keďže v danom prípade mali informácie faktickú povahu (o.i. interné dokumenty), žalobcovia nevykonávali ich posúdenie, ktoré by ich viedli k uznaniu, že konali v rozpore s článkom (102) ZFEÚ.
256. Úradom požadované informácie sú dostatočne špecifikované – predloženie USB, ktorý má obsahovať vymazané e-maily z 3 e-mailových schránok, tieto sú faktického charakteru (nepožaduje sa od účastníka priznanie formou odpovede), jedná sa o vymazané e-maily podnikateľa, pričom tento ich bez väčšieho zaťaženie bol schopný úradu poskytnúť. Nemožno preto akceptovať ani námietku, že by sa malo jednať o neexistujúce dokumenty (v tomto smere viď aj bod vyššie). Vo vzťahu k rozsahu údajov, nemožnosti selekcie sa Rada úradu už vyjadrila v iných častiach tohto odôvodnenia. Sám účastník uvádza, že napriek tomu, že predmetná komunikácia existuje, jej vydanie nie je možné, keďže by *de facto* išlo a priznanie viny, k čomu už reflektovala Rada v ostatných bodoch tejto časti.
257. Zároveň je potrebné dodať, že hoci prvostupňový orgán vyzdvihol rozdielnosť v aplikácii zákazu seba-obviňovania v prípade osôb fyzických a právnických, Rada úradu má za to, že v zmysle judikatúry ESD (*Orkem*, *Qualcomm*) sa skôr jedná o „*undertaking*“ teda podnikateľa v súťažno-právnom zmysle. Skutočnosť, že právo

<sup>138</sup> Rozhodnutie SD EÚ vo veci C-466/19 P *Qualcomm Inc. and Qualcomm Europe v. European Commission* z 28 January 2021

<sup>139</sup> Rozhodnutie SD EÚ vo veci C-466/19 P *Qualcomm Inc. and Qualcomm Europe v. European Commission* z 28 January 2021, bod 143 a 147

<sup>140</sup> Rozhodnutie SD EÚ vo veci C-466/19 P *Qualcomm Inc. and Qualcomm Europe v. European Commission* z 28 January 2021, bod 143 a tam citovaná judikatúra

neobviňovať sa je osobnostnej povahy potvrdzuje o.i. aj prax Ústavného súdu ČR<sup>141</sup> ako aj Rozhodnutie *DB v Consob* uvedený nižšie.

258. Vo vzťahu k rozhodnutiu *Saunders* je možné poznamenať, že sa týkalo inej právnej situácie - využitie odpovedí, resp. prepisu vypočutia pred administratívnym orgánom v následnom trestnom konaní týkajúce sa fyzickej osoby. Samotné rozhodnutie uvádza, že zákaz seba-obviňovania sa nevzťahuje v trestnom konaní na použitie materiálov, cez donucovacie právomoci, a ktoré existujú bez ohľadu na vôľu podozrivého – napr. dokumenty získané na základe príkazu<sup>142</sup>. Uvedené potvrdzuje aj ESLP vo veci *Jalloh*, na ktoré poukazuje účastník.<sup>143</sup> Navyac prípad *Jalloh* sa týka čl. 3 Dohovoru (zákaz mučenia) a preto aj z tohto dôvodu nie je aplikovateľný. Ani jedno z uvedených rozhodnutí tak nemení právne posúdenie v tejto veci. Uvedené predovšetkým potvrdzuje aj Rozhodnutie **ESD vo veci *DB v Consob***<sup>144</sup>, ktoré okrem iného vychádza z rozhodnutia *Saunders*, kde súd výslovne uviedol, že sa jedná o právo odoprieť výpoveď „obvinenej“ **fyzickej osoby** a potvrdil existujúcu judikatúru vo vzťahu k súťažnému právu, cit.: „45. Túto analýzu nespochybňuje judikatúra Súdneho dvora týkajúca sa pravidiel Únie v oblasti hospodárskej súťaže, z ktorej v podstate vyplýva, že v rámci konania, ktorého cieľom je preukázať porušenie týchto pravidiel, môže byť dotknutý podnik nútený poskytnúť všetky potrebné informácie týkajúce sa skutočností, o ktorých môže vedieť, a v prípade potreby oznámiť súvisiace dokumenty, ktorými disponuje, aj keď tieto môžu slúžiť na to, aby sa najmä vo vzťahu k nemu preukázala existencia protisúťažného správania (pozri v tomto zmysle rozsudky z 18. októbra 1989, *Orkem/Komisia*, 374/87, EU:C:1989:387, bod 34; z 29. júna 2006, *Komisia/SGL Carbon*, C-301/04 P, EU:C:2006:432, bod 41, a z 25. januára 2007, *Dalmine/Komisia*, C-407/04 P, EU:C:2007:53, bod 34). 46. Na jednej strane totiž Súdny dvor v tomto kontexte tiež rozhodol, že tomuto podniku nemožno uložiť povinnosť poskytnúť odpovede, ktorými by tento podnik musel priznať existenciu takéhoto porušenia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 18. októbra 1989, *Orkem/Komisia*, 374/87, EU:C:1989:387, bod 35, a z 29. júna 2006, *Komisia/SGL Carbon*, C-301/04 P, EU:C:2006:432, bod 42). 47. Ako to na druhej strane uvádza samotný vnútroštátny súd, judikatúra pripomenutá v dvoch predchádzajúcich bodoch tohto rozsudku sa týka konaní, ktoré môžu viesť k uloženiu sankcií podnikom a združeniam podnikov. Nemôže sa analogicky uplatniť, pokiaľ ide o stanovenie rozsahu práva odoprieť výpoveď fyzických osôb ako *DB*, voči ktorým sa vedie konanie pre delikt obchodovania s využitím dôverných informácií.“

259. Námiety je preto potrebné zamietnuť. Rada úradu má za to, že účastník konania nebol oprávnený odmietnuť predložiť požadované informácie nachádzajúce sa na jedinom USB z dôvodu zákazu seba-obviňovania. Uvedeným postupom Úradu tak nemôže dôjsť k porušeniu zákazu sebainkriminácie ako vyplýva z čl. 6 Dohovoru a čl. 48 ods. 2 Charty základných práv EÚ vo veciach súťažného práva – čo o.i. potvrdil ESD vo veci *Qualcomm*.<sup>145</sup> Rovnako vo veci *DB v Consob*,<sup>146</sup> kde súd uviedol, že

<sup>141</sup> Rozhodnutie Ústavného súdu ČR, sp. zn. IV ÚS 158/2013 Cit: „Základní právo neobviňovat se je osobní povahy, a proto se na ně nemůže odvolávat žádná obchodní společnost ani osoby představující její orgány. Proto obchodní společnost a osoby jako její orgány nemohou bez dalšího oprávněně odmítnat žádosti orgánů veřejné moci o poskytnutí obchodních knih a dokladů obchodní společnosti s poukazem na zákaz obviňovat sám sebe, a tudíž mohou být oprávněně donucovány k jejich nedobrovolnému poskytnutí. Jinak řečeno, pokud statutární orgán obchodní (či jiné) společnosti poskytne záznamy a dokumenty společnosti, jeho jednání nezakládá svědecké sebeobvinění; je nicméně chráněn proti obviňování sebe sama vlastním ústním svědectvím.“

<sup>142</sup> Rozsudok ESLP, 17. decembra 1996, *Saunders v. Spojené kráľovstvo* (CE:ECHR:1996:1217JUD001918791), bod 69

<sup>143</sup> Rozsudku z 11. júla 2006, *Jalloh v. Nemecko* (CE:ECHR:2006:0711JUD005481000), bod 102

<sup>144</sup> Pozri najmä body 35-37 pre vzťah Charty základných práv EÚ a Dohovoru

<sup>145</sup> Rozhodnutie SD EÚ vo veci C-466/19 P *Qualcomm Inc. and Qualcomm Europe v. European Commission* z 28 January 2021, body 140-148.

<sup>146</sup> Rozhodnutie SD EÚ vo veci C-481/19 P *DB v. Consob* z 2. februára 2021

táto zásada zákazu seba-obviňovania sa vykladá v súlade s judikatúrou ESLP a kde potvrdil aplikáciu tejto zásady vo veciach súťažného práva. Rada úradu má zato, že takýto výklad je zároveň ústavne konformný, v tomto smere poukazuje Rada úradu na rozhodnutie Ústavného súdu ČR.

260. Rozsah práva nevypovedať a zákazu sebainkriminácie vo vzťahu k podnikom v súťažnom práve, na rozdiel od toho čo tvrdí účastník Vo Vyjadrení k Výzve Rady, bol európskymi súdmi už špecifikovaný (*Orkem, Qualcomm*).

## 7.7. Nezákonnosť dôkazu ako takého – integrita a autenticita

### 7.7.1. Námietky účastníka konania

261. Účastník predložil námietky vo vzťahu k nezákonnosti dôkazu, najmä jeho integrite a autenticite. Nesúhlasí, že námetka zákonnosti dôkazu je predčasná ako tvrdí úrad a že tento môže zadovážiť čokoľvek do svojich priestorov a až keď s potenciálnym dôkazom začne pracovať ako podkladom pre rozhodnutie, môže byť jeho postup, resp. kvalita dôkazu, predmetom prieskumu. Uvedené je v rozpore s právami prešetrovaného subjektu. K otázke autenticity a integrity digitálnych údajov, ktoré majú byť použité v antitrustovom konaní ako dôkaz sa úrad relevantne nevyjadril.
262. Úrad ako správny orgán je povinný zaoberať sa otázkou zákonnosti dôkazu v čase jeho zadováženia (prípád *Chemkostav*).<sup>147</sup> Už v čase zadovážovania dôkazu je zrejme, že boli porušené niektoré právne normy a potenciálne dôkazy trpia vážnymi vadami, ktoré ich robia nezákonnými. Úrad to mal zohľadniť už v čase získavanie týchto dôkazov. Keď v čase získavania dôkazov existujú pochybnosti ohľadom zákonnosti a prípustnosti dôkazu, je potrebné ich zohľadniť a v primeranej miere skúmať a nie sa odvolávať na prezumpciu hodnovernosti a pravdivosti. Sám podnikateľ, o ktorého dáta sa jedná, spochybňuje ich hodnovernosť a úplnosť. Odvolávanie sa na prezumpciu hodnovernosti je tým viac nekredibilné, že ide o digitálne dáta, ktoré sú ľahko manipulovateľné a ich integritu a autenticitu je možné relatívne ľahko porušiť. Sám úrad si je toho pri inšpekcii vedomý. Pristupoval tak aj na začiatku Prešetrovania, ale postupne svoje obvyklé štandardy na autenticitu a integritu znižoval. Aj podľa rozhodnutia *Datalan* „[p]ri manipulácii s citlivými elektronickými dátami fyzických a právnických osôb je nevyhnutné prijať také opatrenia, ktoré jednoznačne vylúčia akúkoľvek možnosť a pochybnosť o tom, že by s nimi mohlo byť neoprávnene manipulované neoprávnenou osobou alebo zamestnancami orgánu verejnej moci“.
263. Úrad má povinnosť v každom jednom momente vyhodnocovať zákonnosť dôkazov v rozumnej miere, ktorú mu umožňuje situácia. Toto však Úrad odmieta spraviť práve vo vzťahu k integrite a autenticite digitálnych dôkazov. Je nepodstatné, či daný dôkaz má práve „v rukách“ tretia strana. Na základe dostupných skutočností má zisťovať, či bude môcť daný dôkaz použiť v antitrustovom Správnom konaní. USB, resp. dáta na ňom nespĺňajú slovenské ani európske štandardy a navyše ani postup Úradu, ktorý sa dokonca aj v rámci Prešetrovania menil.
264. Úrad si sám odporuje, keď tvrdí, že sa s dátami môže oboznamovať a zároveň tvrdí, že je predčasné hodnotiť zákonnosť takéhoto dôkazu.

<sup>147</sup> Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. 8Sžhk/1/2017 vo veci *Chemkostav a.s.*, zo dňa 20.02.2020

265. Keď je zrejmé, že existujú prinajmenšom významné pochybnosti o integrite a autenticite Dát AGB a USB kľúča, je povinný sa im venovať už v tomto momente.
266. Účastník uvádzal kritériá na posúdenie prípustnosti a zákonnosti (digitálnych) údajov počas celého Prešetrovania (i) je potrebné zaistiť a zabezpečiť integritu, autenticitu a pôvodnú podobu potenciálneho dôkazu a jeho zdroj, pričom ho správny orgán musí mať k dispozícii v takej podobe, aby mohol preverovať jeho zákonnosť a autenticitu; (ii) akákoľvek manipulácia s dôkazom alebo jeho zdrojom musí byť urobená tak, aby sa predišlo znehodnoteniu dôkazu alebo zníženiu jeho dôveryhodnosti a dôkaznej sily; (iii) musí byť predovšetkým sprístupnený oprávneným osobám; (iv) musí byť vedená evidencia o získaní, uchovávaní, využívaní a predávaní, t.j. o akejkolvek manipulácii s dôkazom („chain of custody“) a akékoľvek úkony by mali byť urobené vhodnými postupmi a za využitia vhodných nástrojov; (v) dáta musia byť odovzdávané medzi jednotlivými relevantnými subjektmi technicky aj právne správne, aby bola zachovaná využiteľnosť dôkazu; (vi) je potrebné zabezpečiť trasovateľnosť (životný cyklus) dát uvedených na danom nosiči už od jeho zdroja.
267. Ani jedna z vyššie uvedených požiadaviek nie je splnená v tomto prípade. Úrad musí preto zohľadniť už teraz, že nie je možné žiadnym relevantným spôsobom overiť ani potvrdiť integritu a autenticitu Dát AGB, resp. USB. A to z dôvodu (i) neustále sa meniacich inštrukcií Úradu a poklesu požiadaviek na autenticitu a integritu v závislosti od schopnosti/ochoty spoločnosti [názov1...] **DI** tieto požiadavky plniť (ii) rozporuplných tvrdení spoločnosti [názov1...] **DI**, (iii) absencie relevantných hašovacích výstupov zo zdroja dát; (iv) explicitného odmietnutia garancie Dát AGB, t.j. obnovených dát, zo strany spoločnosti [názov1...] **DI** vrátane logov a emailov; IT operácie, resp. zásahy do Dát AGB, zo strany spoločnosti [názov1...] **DI**; (v) neexistencia relevantného zdroja dát.
268. Zo spisu vyplýva, že neexistuje dokument o alebo dôkaz o „ceste“ dát zo servera na USB kľúč, aby bolo dokázané, že sa jedná naozaj o dáta z daného servera, kde boli uložené dáta spoločnosti AGB a jej zamestnancov. Nie je teda zrejmé o aké dáta sa jedná. Predmetný USB bol pri pokuse o odovzdanie 01.08.2023 v otvorenej obálke. Nebol chránený pred manipuláciou a nie je zrejmé, ktoré osoby prišli s predmetným USB do styku. Nie je teda možné určiť, ktoré osoby s dátami manipulovali a cez ktoré elektronické nosiče dáta putovali.
269. Vygenerovanie hašových hodnôt zo strany spoločnosti [názov1...] **DI** dňa 2.2.2024 na overení integrity a autenticity vôbec nič nemení. Z takto vytvorených hašových hodnôt je možné len porovnanie stavu Dát AGB na USB kľúči vo februári 2024 a napr. februári alebo júli 2025, čo však nemá žiadnu relevanciu. Nie je možné overiť či Dáta AGB plne korešpondujú so zmazanými emailmi, ich zálohou a kópiou tejto zálohy, ktorá sa má nachádzať na USB kľúči. Toto možné nie je, keďže zmazané emaily a dokonca ani ich záloha jednoducho neexistujú.
270. Vytvorenie týchto hašových hodnôt dokonca predstavuje nezákonnú manipuláciu s Dátami AGB, keďže neboli vytvorené v súlade so zákonom a budú predstavovať nezákonný dôkaz.

271. Podľa vyjadrenia spoločnosti [názov1...] **DI** sa dokonca zmazané emaily zo dňa 09.03.2023 už v čase vytvárania zálohy nenachádzali na serveroch spoločnosti [názov1...] **DI**. Neexistuje teda skutočný zdroj dát, ani jeho záloha, z ktorého mali byť Dáta AGB stiahnuté, resp. zálohované. Ak by aj teoreticky takýto zdroj existoval, ako už uviedla v komunikácii s Úradom spoločnosť [názov1...] **DI**, nie je možné žiadnym spôsobom overiť, že sa naozaj jedná o dáta, ktoré boli vymazané z emailových schránok spoločnosti AGB dňa 09.03.2023, resp. neexistujú ani príslušné logy, ktoré Úrad za účelom verifikácie integrity a autenticity dát na začiatku Prešetrovania sám požadoval a ktoré by mohli pomôcť verifikovať autenticitu a integritu Dát AGB.
272. Účastník tiež poukazuje na meniace sa požiadavky úradu – integritu malo zabezpečiť odovzdávanie „v dvoch samostatných **ZAPEČATENÝCH OBÁLKACH opatrených pečiatkou spoločnosti [názov1...] DI a podpisom zodpovedného zamestnanca spoločnosti [názov1...] DI cez zalepovací spoj obálok**, pričom bolo potrebné aj „vyhotoviť a priložiť popis obsahu zalepených obálok“ a uviesť formát, v akom sú uvedené dáta na USB nosičoch zaznamenané. Vo Februári 2024 to už potrebné nebolo.
273. Závažnejším však má byť, že úrad požadoval pôvodne 3 typy logov, pričom podľa Rozhodnutia sa zdá, že požaduje už len Logy zmazaných emailov. Pritom práve Logy vytvorenia zálohy a Logy USB mali ako také garantovať integritu dát, ich trasovateľnosť a hodnovernosť. Ustúpenie od nevyhnutnosti týchto logov je z hľadiska právnych požiadaviek na dôkazy neprijateľné. Tieto neexistujú a nedajú sa už vytvoriť a preto nie je možné overiť či dáta na USB (o ktorom nikto nevie, kde sa vlastne nachádza, lebo nikdy nebol v žiadnej zapečatenej obálke) sú tie, ktoré boli dňa 09.03.2023 vymazané. Nie je to možné aj preto, že pôvodné dáta už neexistujú. Preto dáta nemôžu byť použité ako akýkoľvek dôkaz. Úrad toto musí zohľadniť už teraz.

### **7.7.2. Vyjadrenie Rady úradu**

274. Účastník konania obsiahlo argumentuje nezákonnosťou dôkazu a jeho neprípustnosťou a to na základe toho, že predmetné USB a dáta na ňom nachádzajúce sa nemajú spĺňať požiadavky autenticity a integrity. Tieto požiadavky dovodil účastník konania predovšetkým z rozhodnutia *Chemkostav* a článkov a tieto aj uvádza.
275. Rada úradu preskúmala Rozhodnutie a zistila, že uvedenými námietkami sa zaoberal už prvostupňový orgán v bodoch 127 až 139 a 257 až 269 a všetky tieto námietky odmietol. Podľa prvostupňového rozhodnutia predmetom tohto správneho konania, je uloženie sankcie za nepredloženie informácií požadovaných úradom – predmetné USB by bolo podkladom až prípadného antitrustového rozhodnutia. Predmetný USB a dáta na ňom úrad nemá a preto považoval prvostupňový orgán námietky ohľadne integrity a autenticity za predčasné, nakoľko tieto nie sú a neboli podkladom žiadneho rozhodnutia úradu. Argumenty účastníka bude možné overiť až po tom čo sa predmetné USB dostane do dispozície úradu. Skutočnosť, čo konkrétne je obsahom USB, resp. o aký formát ide, alebo či bolo s údajmi manipulované by bolo možné zistiť až po zadovážení predmetného USB. Zisťovania toho kto a akým spôsobom manipuloval s dotknutým USB môže úrad vykonať v rámci správneho konania, použitím rôznych dôkazných prostriedkov a následne vyhodnotiť, či dôkaz

použije. Úrad postupom v Žiadosti AGB 6 vytvoril podmienky, aby bola zabezpečená zákonnosť procesu, t.j. ochrana týchto údajov pred akoukoľvek manipuláciou.

276. Z odôvodnenia prvostupňového orgánu tiež vyplýva, že akoukoľvek manipuláciou s dátami na USB, by sa uvedení podnikatelia vystavili hrozbe uloženia pokuty zo strany úradu. Uvedené však bude možné potvrdiť alebo vyvrátiť až po tom, čo sa úrad k USB dostane. Požiadavka na odovzdanie, resp. zabezpečenie dát na USB nosiči bola v súlade s § 16 ods. 3 zákona a ide teda o zákonný spôsob ako získať prístup k vymazaným údajom.

277. Zároveň sa úrad vyjadril aj k testu prípustnosti, ktorý účastník konania požaduje vykonať, resp. ktorý, ako uvádza účastník, je zrejme, že USB nespĺňa a to s poukazom na rozhodnutie vo veci *Chemkostav*. Prvostupňový orgán správne uviedol, že uvedený test nie je potrebné ani vykonať, keďže úrad požadoval predloženie informácií a podkladov podľa § 16 ods. 3 zákona a nezískaval dôkazy z trestného konania. Test prípustnosti dôkazu tak formuloval Najvyšší súd s ohľadom na prenositeľnosť dôkazov z trestného konania do správneho konania a teda uplatní sa v prípade ak úrad chce vykonať dôkaz, ktorý získal z trestného konania. V tomto smere je správny orgán preto povinný skúmať či bol dôkaz zabezpečený už v pôvodnom konaní zákonným spôsobom. Jednalo sa o použitie prepisu záznamov z odpočúvania, pričom úrad nemal k dispozícii pôvodný zvukový záznam z použitého ITP, aby mohol overiť autenticitu dôkazu. Jedná sa teda o absolútne odlišnú situáciu. Úrad v rámci Prešetrovania sa nesnažil získať dôkazy z trestného konania. Úrad požadoval predloženie podkladov a informácií na základe svojej kompetencie podľa § 16 ods. 3 ZOHS.

278. Úrad poukázal tiež na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2S/166/2020 (predajcovia áut Volkswagen), kde krajský súd požadoval overiť informácie od hostingovej spoločnosti (najmä keď dôkazy preložené leniency žiadateľom boli predložené len vo fotokópii) na dôkladnejšie overenie skutkového stavu. Rada úradu v tomto smere dodáva, že predmetné rozhodnutie bolo zrušené Najvyšším správnym súdom (z dôvodu nedostatočného vysporiadania sa s námietkami účastníkov ohľadom horizontálnej dohody), pričom vo vzťahu k ďalšiemu dokazovaniu uviedol Najvyšší súd uviedol „*Pokiaľ išlo o potrebu preverenia serverov leniency žiadateľov, tak správny súd nemal za to, že by fotokópie emailových správ boli samé o sebe nedostatočným dôkazom. Ďalším dokazovaním malo prísť najmä k prevereniu, či ide o celkovú emailovú komunikáciu alebo o vyňaté fragmenty a teda dôkladnejšie zistenie skutkového stavu.*“ V tomto smere tak, možnosť vyžadovať informácie od hostingových spoločností nezamietol.<sup>148</sup> Deklaroval tiež, že i kópie e-mailov môžu byť dôkazom, čo je podľa Rady úradu relevantné aj v tomto prípade, keď pôvodný zdroj dát už neexistuje, pričom správny orgán má možnosť následne v správnom konaní vykonať ďalšie dokazovanie za účelom zistenia prípadne ďalších skutočností.

279. Skutočnosť, že USB sa nenachádzalo v zalepenej obálke, t.j. že podnikateľ [názov1...] **DI** nedodržel túto inštrukciu úradu, nemôže byť sama o sebe dostatočná na konštatovanie nezákonnosti USB nosiča ako dôkazu.

280. Podstata námietok účastníka konania sa týka nemožnosti overenia autenticity a integrity USB kľúča, Rada úradu súhlasí, že tieto nie je možné v danom momente

<sup>148</sup> Rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu, sp. zn. 3Shk/3/2022

vyhodnotiť (a teda potvrdiť alebo vyvrátiť autenticitu a integritu dát na USB) a preto námietky v tomto smere treba považovať za predčasné. Z rovnakého dôvodu treba odmietnuť tvrdenie účastníka, že už teraz možno uzavrieť, že nikdy nebude možné potvrdiť autenticitu a integritu údajov v tomto prípade.<sup>149</sup> Na druhej strane je zrejmé, že úrad sa v odôvodnení Rozhodnutia zaoberal zákonnosťou získavania dôkazu – t.j. postupom podľa § 16 ods. 3 zákona ako aj možnosťou získavania elektronickej komunikácie. K vyhodnocovaniu zákonnosti a prípustnosti úrad uviedol, že v čase získavania dôkazu tieto vyhodnocuje v medziach možností, ktoré v danom čase mal (vykonanie inšpekcie, nadobudnutie vedomosti o existencii USB, vyhodnotenie právomoci žiadať takéto údaje v zmysle § 16 ods. 3 ako aj vyhodnotenie že sa s takýmto typom údajov môže oboznamovať). Nemusí však zisťovať dopodrobna každý aspekt, keď predmetný USB ani nemá k dispozícii. S uvedeným sa Rada úradu stotožňuje. Nemožno teda súhlasiť s účastníkom vo Vyjadrení k Výzve Rady, že už v tomto štádiu konania, resp. v konaní o uložení pokuty za nepredloženie údajov sa musí úrad zaoberať detailne každým aspektom zákonnosti potenciálneho dôkazu.

281. Úrad tiež uviedol, že v zmysle zásady hodnovernosti nemá dôvod mať pochybnosť o autenticite dát, ku kontrole hodnovernosti však môže pristúpiť až po tom čo sa dostanú dáta do jeho dispozície (na rozdiel od inšpekcie, kde tieto úkony vykonáva priamo sám). Úrad teda vyhodnotil, že má právo dáta získavať a následne vyhodnotiť ich relevanciu.
282. Kritériá prípustnosti dôkazu uvádzané účastníkom konania nie je možné v tomto momente ani splniť (napr. dôkaz musí byť prístupný oprávneným osobám). Úrad požaduje predložiť informácie a podklady, ktoré môžu byť potenciálnym dôkazom, žiadnym dôkazom však úrad nedisponuje.
283. Spôsob a postup podnikateľa [názov1...] **DI** pri umiestnení dát na USB pritom tento opísal (napr. Zápis z Ústneho vysvetlenia 2), rovnako tento niekoľko krát deklaroval, že nezasahoval do nastavení serverov, do dát ani s nimi nemanipuloval (o.i. odmietol vyhotoviť rozmnoženinu dát), jedine na žiadosť úradu vyhotovil hash hodnoty v januári 2024 k súborom nachádzajúcim sa na USB, nakoľko hrozilo, že dôjde k odovzdaniu dát bez prítomnosti zamestnancov úradu a úrad by následne stratil možnosť akokoľvek verifikovať, že sa jedná o dáta AGB. Je však možné súhlasiť s účastníkom, že tieto hash hodnoty môžu overovať len zhodu k danému dátumu ich vytvorenia, čo však neznamená, že úrad uvedené informácie a podklady nemôže požadovať.
284. K meniacim sa požiadavkám je nutné dodať, že skutočnosť, že niektoré logy ktoré úrad pôvodne požadoval neexistujú, samé o sebe nespôsobujú nezákonnosť USB kľúča ako potenciálneho dôkazu, resp. nie je možné z tohto dôvodu už v tejto fáze odmietnuť USB ako potenciálny dôkaz. Z ničoho nevyplýva, že by sa na USB nemali nachádzať vymazané e-maily, resp. že tieto boli akokoľvek pozmeňované alebo do nich zasahované.
285. Hodnotenie dôkazu spadá do právomoci správneho orgánu, rovnako tak vyhodnotenie toho, či podnikateľ [názov1...] **DI** dodržal požiadavky úradu na zabezpečenie dát a v akej forme. Správny orgán musí mať možnosť sám overiť a posúdiť zákonnosť, resp. nezákonnosť dôkazu predtým ako prijme v správnom konaní rozhodnutie.

---

<sup>149</sup> Bod 118 Vyjadrenia k Výzve Rady

286. Podľa § 34 Správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Vykonávanie dôkazov patrí správnemu orgánu, pričom tento hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý jednotlivito a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Dokazovanie pozostáva z viacerých štádií, obstaranie dôkazu, t.j. jeho získanie, ďalej je vykonanie dôkazu (samotný úkon, ktorým sa správny orgán s dôkazom oboznamuje) a posledným je hodnotenie dôkazu – vyhodnotenie konkrétneho dôkazu ihneď a komplexné hodnotenie dôkazov v ich vzájomných súvislostiach. Podľa Rady úradu, úrad postupoval zákonne pri využití svojej právomoci žiadať od podnikateľa informácie a podklady ku ktorým tento má prístup, resp. vie tieto získať bez vynaloženia neprimeraného úsilia. Zároveň je zrejmé, že k vykonaniu ani k hodnoteniu dôkazu zatiaľ nedošlo.
287. K ostatným námietkam Rada úradu uvádza, že úrad nežaduje „čokoľvek“ ale nevyhnutné informácie pre účely Prešetrovania a ako aj v medziach možností, ktoré v danom čase mal vyhodnotil ich zákonnosť, resp. prípustnosť. Žiadané informácie umiestnené na jediný existujúci USB však k dispozícii nemá. K nevyhnutnosti – t.j. dôvodu požadovania vymazaných e-mailov a logov zmazania e-mailov sa úrad, resp. Rada úradu vyjadrila vyššie.
288. Vo vzťahu k autenticite a integrite digitálnych dát. Rada úradu považuje za nevyhnutné uviesť, že samotná skutočnosť, že podnikateľ [názov1...] **DI** uviedol, že nemôže garantovať úplnosť dát, neznamena, že tieto dáta sú neúplné, čo nie je možné v danej chvíli overiť ani to neznamena, že tieto je potrebné od počiatku odmietnuť ako potenciálny dôkaz. Naviac, ako bolo už vyššie uvedené, aj kópie e-mailov, resp. výňatky alebo fragmenty môžu byť dôkazom pokiaľ sú podporené inými dôkazmi a preto nemožno *a priori* vylúčiť USB ako možný dôkaz. Kvalitu a použiteľnosť dát na dotknutom USB však úrad nemal možnosť preveriť, preto je potrebné v tomto smere odmietnuť aj ďalšie argumenty účastníka v bode 127 Vyjadrenie k výzve Rady. Úrad nemal možnosť overiť, či údaje na USB sú neúplné, poškodené; ani nie je možné vylúčiť budúce overenie, resp. podporenie inými dôkazmi prípadných informácií nachádzajúcich sa na uvedenom USB. K zákonnosti žiadosti o informácie sa Rada vyjadrila. Vo vzťahu k trasovateľnosti [názov1...] **DI** popísal postup pri vytváraní kópii dát (vyššie).
289. Taktiež je potrebné uviesť, že [názov1...] **DI** opakovane uvádzal, že tento nijakým spôsobom do dát nezasahoval, pričom úrad mal pristúpiť k vyhodnoteniu hodnovernosti dát bezprostredne po odovzdaní úradu. K prezumpcii hodnovernosti Rada úradu uvádza, že z ničoho nevyplýva, že by mal úrad pochybovať o tom, či [názov1...] **DI** údaje akokoľvek pozmeňoval. Vymazané e-maily z e-mailových schránok a Logy k zmazaniu e-mailov umiestnil na jediný existujúci nosič USB [názov1...] **DI**, ktorý poskytuje hostingové služby vo vzťahu k 3 dopytovaným e-mailovým schránkam AGB. Nie je teda ani relevantné domnievať sa, že tento by mal záujem zasahovať do dát AGB, čo niekoľko krát explicitne vo svojich vyjadreniach uviedol. Zároveň, ako správne uviedol prvostupňový správny orgán, tento bol povinný predložiť úradu pravdivé a úplné informácie v zmysle § 16 ods. 3 Zákona.
290. Účastníkom uvádzané kritériá pre digitálne dôkazy vychádzajú o.i. z rozhodnutia *Chemkostav*, ktoré nie je aplikovateľné na danú situáciu. Dáta umiestnené na USB sú v pôvodnej podobe – iná neexistuje. Uvedené podmienky Najvyšší súd formuloval

z ohľadom na to, aby bolo možné overiť či prepis z ITP skutočne zodpovedá nahrávke. Čo nie je tento prípad. Rovnako sa to vzťahuje aj na ďalšie podmienky, ktoré nie je možné v danom momente ani zabezpečiť (napr. sprístupnenie oprávnenej osobe).

291. Sám účastník uvádza, že manipulácia s potenciálnym dôkazom musí byť urobená tak aby sa neznehodnotil (úrad USB nemá a zabezpečením prevzatia USB v priestoroch úradu za účasti tak [názov1...] **DI** ako aj účastníka konania mal v úmysle odstrániť pochybnosti o jeho manipulácii). Oprávneným osobám nemôže byť dôkaz sprístupnený skôr ako sa stane dôkazom, musí byť zdokumentované nakladanie s dôkazom – úrad žiadny dôkaz nemá, spoločnosť [názov1...] **DI** vysvetlila postup vytvorenia kópie, k odovzdaniu akýchkoľvek dát do dispozície úradu nedošlo, preto všetky tieto námietky účastníka konania je potrebné odmietnuť.
292. Rada úradu sa už vyjadrila „*k neustále meniacim sa požiadavkám*“, keďže úrad tým reagoval na vývoj situácie, rovnako počas prešetrovania úrad zisťoval a vyjasňoval rozporuplné tvrdenia [názov1...] **DI**. Vyjadrila sa tiež k hashovacím hodnotám, ktoré úrad získaval až v priebehu prešetrovania a k odmietnutiu garancie dát [názov1...] **DI**, čo rovnako v tomto momente neznamená nezákonný dôkaz, keďže tieto skutočnosti ešte nebolo možné overiť.
293. Ako už uviedol správny orgán v bode 264 Rozhodnutia, [názov1...] **DI** uviedol a popísal postup pri vytváraní kópii dát. Tvrdenia o hypotetickej možnosti manipulácie s dátami, resp. že nie je vôbec zrejmé že sa jedná o dáta AGB je potrebné odmietnuť. Samotná skutočnosť, že USB nebol 1.8.2023 predložený v zapečatenej obálke nerobí dôkaz nezákonným. K uvedenému sa správy orgán vyjadril, tieto skutočnosti bude možné overiť až po tom čo sa úrad k predmetným dátam dostane (body 265-266 Rozhodnutia) a zároveň podnikateľ [názov1...] **DI** opakovane uvádzal, že nijakým spôsobom do dát nezasahoval, dokonca odmietol vyhotoviť aj kópiu z uvedených dát.
294. Účastník uvádza, že zmazané emaily sa dokonca nemali ani nachádzať na serveroch spoločnosti [názov1...] **DI**. Uvedené pochádza z dokumentu „príprava na podanie vysvetlenia na PMU SR z 26.06.2023“<sup>150</sup> Následne však spoločnosť [názov1...] **DI** objasnila, že tieto sa nachádzali v priečinku odpadkového koša a vysvetlila aj spôsob vytvorenia kópie zmazaných dát. Uvedené sa týka troch dopytovaných e-mailových schránok – teda dopytovaných e-mailových schránok AGB (čo o.i. vyplýva z Vyjadrenia z 02.02.2024 (spis por. č. 41) z časti o vytvorených Hash hodnotách).
295. K upúšťaniu od požiadaviek na zabezpečenie dát (zalepené a podpísané obálky) možno súhlasiť s úradom, že nedodržanie postupu [názov1...] **DI** je na posúdení úradu, keďže však žiadne USB úradu predložené nebolo, nemohol ani vyhodnotiť dodržanie podmienok. Rovnako nemá opodstatnenie porovnávať postup úradu pri inšpekcii, kedy sám úrad zabezpečuje dôkazy a s týmito nakladá.
296. V bode 268 Rozhodnutia sa úrad vyjadril k požiadavke na jednotlivé logy, keďže úrad rozsah dostupnosti dát zisťoval od spoločnosti [názov1...] **DI** počas Prešetrovania. Logy k výmazu e-mailov mali predovšetkým slúžiť na preukázanie manipulácie s dotknutými e-mailovými schránkami účastníka konania (t.j. dátum

---

<sup>150</sup> Spis por. č. 42

a čas vymazania e-mailov). Samotná absencia iných logov nie je dostatočná na odmietnutie USB ako potenciálneho dôkazu už v tejto fáze.

297. **Námietky účastníka konania o potrebe odmietnuť USB, resp. informácie na ňom nachádzajúce sa už v tomto momente z dôvodu nezákonnosti a neprípustnosti je potrebné odmietnuť.** Uvedené nijako nespochybňujú ani argumenty účastníka vo Vyjadrení k Výzve Rady vo vzťahu k upúšťaniu požiadaviek na integritu a autenticitu (bod 123 a 125 Vyjadrenia k Výzve Rady), ku ktorým sa Rada už vyjadrila a ktoré samé o sebe neumožňujú už v tejto fáze odmietnuť potenciálny dôkaz (a to ani v ich kombinácii), pričom uvedeným sa bude musieť správny orgán zaoberať v prípadnom konaní vo veci dohody obmedzujúcej súťaž (viď bod 58 vyššie). Ako Rada uviedla, nie je možné porovnávať postup úradu kedy tento sám zabezpečuje dôkazy na inšpekcii a z tohto vyvodzovať rozpor s postupmi úradu a nezákonnosť potenciálnych dôkazov, pretože tieto nie sú zabezpečené rovnako, ako by ich zabezpečil úrad sám v priebehu inšpekcie.
298. Účastník tiež vo Vyjadrení k Výzve Rady uvádzal námietky vo vzťahu k selekcii, ktorými sa Rada zaoberá v časti o primeranosti.

## 7.8. Ďalšie námietky

### 7.8.1. Námietky účastníka konania k prerušeniu konania

299. Účastník žiadal prerušenie konania<sup>151</sup> vo vyjadrení zo dňa 24.04.2024<sup>152</sup> z dôvodu, že podal žalobu, ktorej predmetom sú do veľkej miery rovnaké právne otázky a argumenty, za ktoré Úrad penalizuje spoločnosť AGB v tomto správnom konaní. Uvedené žiadal aj vo Vyjadrení k výzve (bod. 113 Vyjadrenia).<sup>153</sup> Žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy v zmysle § 252 a nasl. zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku podal účastník konania dňa 12.2.2024 na Správny súd v Bratislave, ktorý predmetné konanie vedie pod sp. zn. 16Sa/6/2024 („**Žaloba**“).
300. Ak súd vyhovie Žalobe, úrad bude musieť toto správne konanie zastaviť, pretože by súd konštatoval, že úrad konal nezákonne. Úrad nemôže pokutovať spoločnosť AGB za to, že chránila svoje práva proti nezákonnému postupu štátneho orgánu. Nejde teda o prípad prerušenia samotného antitrustového konania z dôvodu súdneho konania, v ktorom sa posudzuje zákonnosť inšpekcie, ako to bolo v prípade, o ktorom rozhodoval Ústavný súd SR na ktorý reflektoval úrad v Rozhodnutí (*pozn. rozhodnutie Ústavného súdu vo veci III. ÚS 676/2016*). Prerušenie je podľa účastníka efektívnym krokom, keďže je zrejmé, že súd rozhoduje o viacerých bodoch o tých istých právnych otázkach, ak by sa priklonil na stranu AGB, správne konanie bude bezpredmetné a úrad ho bude musieť zastaviť.
301. Uvedenými námietkami sa prvostupňový orgán zaoberal. Dospel k záveru, že podanie Žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy, v tomto prípade proti údajne nezákonnému postupu úradu pri uplatňovaní oprávnenia podľa § 16 ods. 3

<sup>151</sup> Body 142-145 Rozkladu, časť E.1 Rozkladu

<sup>152</sup> Vyjadrenie k obsahu správneho spisu a žiadosť o sprístupnenie dokumentov, spis pol. 44. Účastník žiadal aby úrad správne konania v zmysle § 29 ods. 1 správneho poriadku prerušil až do právoplatného rozhodnutia príslušného správneho súdu o Žalobe, keďže rozhodnutie o Žalobe predstavuje konanie o predbežnej otázke, ktorá sa vzťahuje na Správne konanie. Alternatívne požadoval, aby úrad upustil od ďalších procesných krokov v predmetnom správnom konaní a to aj bez formálneho prerušenia až do rozhodnutia súdu o zákonnosti postupu úradu.

<sup>153</sup> Spis pol. č. 51

zákona, nepredstavuje rozhodnutie o predbežnej otázke voči prešetrovaniu/správne konaniu (bod 145 prvostupňového Rozhodnutia).

### 7.8.2. Vyjadrenie Rady úradu

302. Rada úradu má za to, že účastník konania neuviedol v Rozklade ani vo Vyjadrení k Výzve Rady skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru o potrebe prerušenia tohto správneho konania. Úrad, resp. Rada úradu môže prerušiť konanie podľa § 24 ZOHS alebo podľa § 29 Správneho poriadku. Ustanovenie § 24 ZOHS je v tomto prípade neaplikovateľné.<sup>154</sup> Z ustanovenia § 29 Správneho poriadku, by bolo možné podľa Rady úradu uvažovať iba o tom, či vedené súdne konanie a jeho výsledok možno považovať za vyriešenie predbežnej otázky vo vzťahu k predmetu tohto správneho konania. Uplatňovanie vlastných kompetencií podľa § 16 ods. 3 ZOHS však podľa Rady úradu nemôže z povahy veci predstavovať predbežnú otázku, keďže nejde o otázku, ktorej posúdenie patrí do kompetencie iného orgánu, či súdu. Rada úradu zastáva názor, že je priamo kompetenciou úradu ako aj Rady úradu posúdiť, či ním požadované informácie môže v rámci jemu zverených kompetencií žiadať, nakoľko získavanie a vykonávanie dôkazov je imanentnou súčasťou správneho konania ako takého, resp. prešetrovania na účely zistenia, či je dôvod na začatie správneho konania podľa § 16 ods. 1 písm. b) zákona. Z tohto dôvodu, aj poukazovanie na rozdielnosť v prípade prerušenia samotného antitrustového konania a konania o nezákonnom zásahu voči inšpekcii (ako tomu bolo v uvádzanom rozhodnutí Ústavného súdu),<sup>155</sup> nevedie k odlišnému záveru.

303. Rada úradu zároveň nesúhlasí s časťou odôvodnenia prvostupňového orgánu, kde tento uviedol „Navyše, účastník konania v tomto prípade považuje za nezákonný zásah uplatnenie právomoci úradu požadovať informácie v zmysle § 16 ods. 3 zákona, čo už z povahy posudzovanej veci nemôže byť predmetom žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy.“ Rada úradu nespochybňuje možnosť podať žalobu na nezákonný zásah aj voči postupu v zmysle § 16 ods. 3 ZOHS. Uplatnenie právomoci podľa § 16 ods. 3 ZOHS však nepredstavuje predbežnú otázku, na vyriešenie ktorej by úrad alebo Rada úradu pri preskúmaní konania o uložení pokuty za nepredloženie informácií a podkladov, mala vyčkáť a prerušiť konanie. Rada úradu, na rozdiel od toho čo tvrdí účastník konania, nemá zákonnú možnosť toto konanie prerušiť, a až na vyššie uvedené, zotrváva na argumentácii uvedenej v prvostupňovom Rozhodnutí.

### 7.8.3. Námietky účastníka konania k zápisu ústneho vysvetlenia

304. K zápis z ústneho vysvetlenia<sup>156</sup> zo dňa 22.01.2024.<sup>157</sup> účastník namieta, že úrad z neho nevypracoval detailný zápis, ale „odpovede“ formulované úradom v ňom

<sup>154</sup> Podľa § 24 ZOHS: „Úrad môže prerušiť konanie okrem prípadov ustanovených Správny poriadkom, aj a) ak v tej istej veci porušenia čl. 101 alebo čl. 102 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v platnom znení koná úrad iného členského štátu; b) vo veci koncentrácie na čas, kým sa na základe osobitného predpisu20) neurčí, kto bude vo veci konať.“

<sup>155</sup> Rozhodnutie Ústavného súdu vo veci III. ÚS 676/2016 zo dňa 11. októbra 2016. V predmetom prípade rozhodoval Ústavný súd o sťažnosti podanej proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR, ktorým došlo k zastaveniu konania o ochrane pred iným zásahom orgánu verejnej správy (žaloba smerovala proti úkonom vykonaným na inšpekcii úradu, a následne po nej) keďže zistil, že dôvody na ďalšie konanie odpadli (v predmetnej veci bolo začaté správne konanie a vydané rozhodnutie). V tejto súvislosti Ústavný súd uviedol, že cit.: „28. Ako najvyšší súd v súvislosti s definíciou nezákonného zásahu uviedol, nevyhnutným predpokladom poskytnutia ochrany v konaní podľa § 250v OSP je to, že takýto zásah trvá, a to, že jeho podstatu nepatrí preskúmať samotným správny orgánom alebo správny súdu v inom konaní (...). Ani ústavný súd nespochybňuje možnosť využiť žalobu o ochranu proti nezákonnému zásahu orgánu verejnej správy aj v prípadoch nezákonne vedenej inšpekcie protimonopolným úradom, avšak iba v tom štádiu konania, keď nieť iného procesného prostriedku na dosiahnutie nápravy.“

<sup>156</sup> Body 146-150 Rozkladu, časť E.2 Rozkladu

<sup>157</sup> Poradové č. záznamu v spise správneho konania 36 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-347/2024)

predstavujú zhrnutia, resp. skrátené verzie odpovedí zástupcov a zamestnancov podnikateľa [názov1...] **DI**. Keďže predmetom ústneho vysvetlenia bol spôsob obnovovania a vytvárania digitálnych dát požadoval oboznámenie sa s celým obsahom, čo zápis podľa neho riadne nereflektuje. Úrad musí pristupovať ku každému ústnemu vysvetleniu individuálne. Ak ústne vysvetlenie môže mať významný dopad na práva a povinnosti účastníka konania, je potrebné, aby dotknutý účastník konania mal možnosť sa oboznámiť so skutočným obsahom, nielen jeho zhrnutím – ako napr. v prípade otázky a odpovede 1. A to buď vyhotovením riadnej a doslovnej zápisnice alebo zabezpečením zvukového záznamu. Nesúhlasí, že ak by sa zistilo, že zápisnica je neúplná alebo dokonca nepravdivá, jednoducho ju Úrad ako dôkaz voči účastníkovi konania nepoužije. Úrad ignoruje možnosť, že by zápisnica mohla obsahovať informácie, ktoré svedčia v prospech účastníka. Úrad musí v súlade so základnými zásadami správneho konania zakotvenými v § 3 Správneho poriadku zisťovať skutočnosti svedčiace aj v prospech účastníka konania. Neúplná, resp. nepravdivá zápisnica z ústneho vysvetlenia v prípadoch, v ktorých by mohla významným spôsobom slúžiť na obhajobu účastníka konania, je zjavne porušením týchto základných princípov. Keďže uvedená zápisnica nie je úplná, spoločnosť AGB nemá možnosť preukázať, čo v nej chýba a v čom presne je neúplná. Hašovacie funkcie, ich obsah a význam vo vzťahu k Dátam AGB sú relevantné pre posúdenie autenticity a integrity. Rovnako aj ich zákonnosť, ktorú zjavne spoločnosť [názov1...] **DI** počas ústneho vysvetlenia odmietala. Vo Vyjadrení k Výzve Rady, účastník zotrval na argumentácii. Podľa účastníka zápisnica nie je riadnym zaznamenaním procesného úkonu o rozhodujúcej právnej otázke a nie je úlohou Rady úradu hľadať dôvody ako môže určitá skutočnosť slúžiť na obhajobu práv účastníka. Otázka *hash hodnôt* je pritom zásadná a rozhodujúca. Opomenutá pasáž vôbec nie je zaznamenaná, preto nemožno vylúčiť, že nešlo len o jednovetné vysvetlenie alebo dlhšiu diskusiu.

#### 7.8.4. Vyjadrenie Rady úradu

305. Rada úradu má za to, že uvedené námietky treba odmietnuť. S námietkami sa podrobne zaoberal prvostupňový orgán vo svojom Rozhodnutí (86, 146-148, 274), s argumentáciou Úradu sa Rada úradu stotožňuje. Z § 16 ods. 4 ZOHS vyplýva, že **vyhotovenie zvukového záznamu z ústneho vypočutia je možnosťou**, nie povinnosťou správneho orgánu. Z ustanovení § 22 ods. 2 Správneho poriadku vyplývajú základné náležitosti zápisnice a rovnako ako prvostupňový orgán, aj Rada úradu má za to, že v tomto prípade formálne požiadavky na obsah zápisnice boli dodržané, t. j. označenie správneho orgánu (úrad), identifikáciu zamestnancov úradu, ktorí úkon vykonali a boli na jeho priebehu prítomní, miesto, dátum a čas začatia ako aj ukončenie vykonávania úkonu, vymedzenie predmetu konania (podanie ústneho vysvetlenia v súvislosti s vykonávaným Prešetrovaním), identifikácia všetkých osôb, ktoré sa na konaní zúčastnili (zástupca podnikateľa [názov1...] **DI**), opis priebehu podania ústneho vysvetlenia (špecifikácia otázok úradu a odpovede podnikateľa [názov1...] **DI**). Návrhy, pripomienky ani podnety neboli predmetom podania ústneho vysvetlenia. Rovnako treba súhlasiť s tým, že právne predpisy neukladajú úradu povinnosť vyhotovovať doslovný prepis ústneho vypočutia. Zvukový záznam správny orgán nevyhotovoval.
306. Podľa názoru Rady úradu, účastník konania **nepreukázal** žiadnym spôsobom, že Zápis z ústneho vysvetlenia 2 **je neúplný** a preto vychádzajúc z prezumpcie správnosti a pravdivosti verejných listín jeho námietky treba odmietnuť. [Názov1...]

DI nevzniesla námiety k obsahu zápisnice. Preto aj úvahy o tom, „že zápisnica by mohla obsahovať skutočnosti, informácie a dôkazy, ktoré svedčia v prospech účastníka konania“ sú ničím nepodložené hypotetické tvrdenia účastníka. Rovnako tvrdenie, že neúplná, resp. nepravdivá zápisnica, v prípadoch v ktorých by mohla významným spôsobom slúžiť na obhajobu účastníka, je porušením základných princípov, je zavádzajúce. Tvrdená neúplnosť pritom má spočívať v tom, že neobsahuje doslovný prepis a hypoteticky by mohla tak niečo vynechať. Takúto argumentáciu je potrebné odmietnuť. Účastník demonštruje nedostatky zápisnice odkazom na odpoveď č. 1 „IT zamestnanec úradu vysvetlil zástupcom podnikateľa, v čom spočíva Hash hodnota,“ pričom hashovacie hodnoty majú byť zásadné pre posúdenie (neexistencie) autenticity a integrity predmetných dát. Rade úradu nie je zrejmé akým spôsobom by vysvetlenie **IT zamestnanca úradu**, čo je to hash hodnota, malo vytvárať pochybnosti o obsahu zápisu, resp. ako by vysvetlenie IT zamestnanca úradu mohlo predstavovať prípadný „vyvíňujúci“ dôkaz. Navyše, ako uviedol prvostupňový orgán v Rozhodnutí, hashové hodnoty sa mali porovnať a kontrolovať pri prevzatí USB nosiča, čo sa nestalo do dnešného dňa a **na účely tohto konania treba tieto námiety považovať za bezpredmetné** (tieto by mohli byť relevantné, až keby úrad získal USB nosič a tento by považoval za dôkaz).

307. Aj rozvinuté námiety účastníka vo Vyjadrení k Výzve Rady predstavujú hypotetické úvahy. V prvom rade **zápisnica obsahuje všetky zákonné náležitosti a úrad riadne zaznamenal priebeh procesného úkonu**. Po druhé, účastník ani nepreukázal v čom by bola jeho obhajoba – vo vzťahu k nepredloženiu informácií v nadväznosti na Žiadosť AGB 6 - lepšia, ak by úrad doslovne zaznamenal vyjadrenie zamestnanca protimonopolného úradu o tom čo sú to hash hodnoty, ani že by to vôbec mohlo mať vplyv na právne posúdenie porušenia povinnosti podľa § 16 ods. 3 ZOHS, ktoré je predmetom tohto konania a teda nepreukázal žiadnym spôsobom, že jeho právo na obhajobu bolo porušené.<sup>158</sup> Námiety je potrebné odmietnuť.

#### **7.8.5. Námiety účastníka konania k prístupu do spisu vedeného v Prešetrovaní**

308. **Prístup do spisu vedeného v Prešetrovaní.**<sup>159</sup> Účastník požaduje prístup do Prešetrovacieho spisu. Argumentuje, že úrad pred rozhodnutím Ševt<sup>160</sup> nevedol prešetrovací spis, súd však dovodil zo základných zásad správneho konania, že by taký spis viesť mal. AGB je presvedčená, že v určitých odôvodnených prípadoch by mal mať možnosť prešetrovaný podnikateľ nahliadnuť do spisu vedeného v Prešetrovaní. Má ísť o neštandardný postup úradu, kedy sa snaží získať obrovské množstvo dát aj od tretej strany, pričom sa o tom mala dozvedieť až po začatí Správneho konania. Nevie, aké dokumenty sa nachádzajú v spise vedenom v Prešetrovaní, ktoré by sa mohli týkať jeho dát. Rozporuje snahu Úradu neaplikovať základné zásady správneho konania, bez ohľadu na formálne vylúčenie aplikácie Správneho poriadku. Ani pri vylúčení Správneho poriadku v určitých prípadoch neprestáva byť Úrad správnym orgánom viazaným základnými zásadami správneho konania. V tomto prípade nehrozí žiadne riziko zmarenia Prešetrovania a odhalenia vyšetrovacích postupov, preto je presvedčený, že by mal mať prístup do tej časti spisu, ktorá sa priamo dotýka jej základných práv a slobôd. Trvá na sprístupnení

<sup>158</sup> Napr. C-407/08 P z 1 júla 2010, Knauf Gips KG proti Európskej Komisii, bod. 24 „(...) odvolateľka má preukázať nielen to, že nemala prístup k niektorým dôkazom svedčiacim v jej prospech, ale aj to, že ich mohla použiť na svoju obhajobu.“

<sup>159</sup> Body 151-154 Rozkladu, časť E.3 Rozkladu

<sup>160</sup> Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 5. apríla 2011, sp. zn. 3 Sžz 1/2011 vo veci Ševt

spisu v Prešetrovaní. Účastník vo Výzve k Vyjadreniu Rady zotrval na svojich námietkach.

#### 7.8.6. Vyjadrenie Rady úradu

309. Rada úradu vo vzťahu k uvedeným námietkam uvádza nasledujúce. Prvostupňový správny orgán sa s námietkami týkajúcimi prístupu do prešetrovacieho spisu vysporiadal presvedčivo v bodoch 155-158 Rozhodnutia. Prvostupňový správny orgán správne poukázal na skutočnosť, že na prešetrovanie vedené podľa § 16 ods. 1 písm. b) (úrad vykonáva prešetrovanie na účel zistenia, či je dôvod na začatie konania podľa ZOHS) sa v zmysle § 18 ZOHS na postup úradu podľa § 16 ods. 1 písm. b) nevzťahujú ustanovenia tohto zákona, ktoré upravujú konanie a Správny poriadok, okrem ustanovení o plynutí lehôt, doručovaní, zastupovaní, zápisnici a vylúčení zamestnancov alebo členov správneho orgánu, ktoré sa použijú primerane. Podľa § 54 ods. 1 zákona účastník konania a jeho zástupca majú právo nazerať do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov alebo dostať informácie zo spisov iným spôsobom okrem zápisníc o hlasovaní. Podľa § 56 ods. 2 zákona zamestnanec úradu je povinný zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s plnením úloh úradu podľa § 16, ak odsek 3 neustanovuje inak, pričom § 56 ods. 3 určuje kedy sa poskytnutie informácie za porušenie povinnosti mlčanlivosti nepovažuje.
310. Zákon tak rozlišuje medzi prešetrovaním pred začatím správneho konania a samotným správnym konaním. Vzhľadom na ustanovenie § 18 zákona ako i s poukazom na zmysel a účel prešetrovania (aby úrad neodhalil svoje postupy a procesy pri získavaní informácií o možných porušeníach súťažných predpisov) úrad zásadne nesprístupňuje spis z prešetrovania prešetrovaným podnikateľom. Keďže nebolo začaté správne konanie v nadväznosti na Prešetrovanie (t.j. vo vzťahu k porušeniu § 4 ZOHS resp. čl. 101 ZFEÚ), úrad nebol oprávnený spisovú dokumentáciu sprístupniť a uvedené rovnako platí aj v konaní pred Radou úradu. Úrad účastníka konania informoval, že v prípade začatia správneho konania vo veci samej v nadväznosti na Prešetrovanie, bude postupovať podľa § 54 ZOHS.
311. Rada úradu sa tiež stotožňuje s úradom, že Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. Sžz/1/2011 Ševť, z ktorého účastník odôvodňuje svoju požiadavku na prístup do prešetrovacieho spisu nie je v tomto prípade aplikovateľné, keďže v tom čase neexistovalo ustanovenie vylučujúce aplikáciu ustanovení Správneho poriadku, ako je to v súčasnosti v spomínanom § 18 zákona. V prípade Ševť súd vytkol úradu, že umožnil nahliadnuť do dokumentov z prehliadania podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Z rozhodnutia však nevyplýva právo na nahliadnutie do prešetrovacieho spisu, resp. do administratívneho spisu už v priebehu fázy prešetrovania, t.j. pred začatím samotného správneho konania. Z uvedeného možno dovodiť len skutočnosť, že úrad má viesť spis už počas prešetrovania.
312. Keďže účastník konania neuviedol argumenty nad rámec skôr predložených argumentov v prvostupňovom konaní, Rada úradu v plnom rozsahu odkazuje na závery uvedené v prvostupňovom Rozhodnutí. Rada úradu dodáva, že zo žiadnej zo zásad správneho konania nemožno dovodiť povinnosť správneho orgánu sprístupniť administratívny spis týkajúci sa prešetrovania, resp. spisu ktorý nesúvisí s vecou samou (v tomto prípade spisu Prešetrovania pre možnú dohodu obmedzujúcu súťaž

podľa § 4 ZOHS a čl. 101 ZFEÚ). **Správne konanie sa vedie vo veci procedurálneho porušenia povinnosti predložiť podklady a informácie podľa § 16 ods. 3 ZOHS. V správnom konaní pre nepredloženie podkladov a informácií účastník konania prístup má a svoje právo na prístup do spisu v priebehu správneho konania i využil.** K skutočnosti, že účastník sa mal dozvedieť o tom, že úrad sa obrátil i na podnikateľa [názov1...] DI, sa Rada úradu vyjadrila v inej časti odôvodnenia a táto nijako nemení posúdenie v tejto časti.

#### **7.8.7. Námietky účastníka konania a vyjadrenie Rady úradu vo vzťahu k spisu vedenému v tomto správnom konaní**

313. **Prístup k „chráneným informáciám“ spoločnosti [názov1...] DI**<sup>161</sup> V tomto smere vznáša účastník konania dva druhy námietok – jedny týkajúce sa sprístupnenia nedôverných verzií dokumentov, ktoré boli uložené v administratívnom spise Správneho konania pod por. č. 41 a 42, resp. týkajúce sa nahliadnutia do obchodného tajomstva/dôverných informácií v nich uvedených. A druhé týkajúce sa Zápisu z podania ústneho vysvetlenia 1 sprístupneného až po vydaní prvostupňového Rozhodnutia.
314. K sprístupneniu listín uložených v administratívnom spise Správneho konania pod por. č. 41 a 42<sup>162</sup> účastník uvádza, že keďže nemá prístup k predmetným informáciám, nevie bezpochyby preukázať, že sú nevyhnutné na jeho obhajobu, ale je to pravdepodobné, pretože budú slúžiť na overenie autenticity a integrity USB, resp. dát na ňom a môžu už v tejto fáze preukázať, že predstavujú nezákonný, resp. neprípustný dôkaz. To je dostačujúce, aby bolo možné hovoriť o relevancii z hľadiska práva na obhajobu aj v tomto správnom konaní. Ak je zjavné, že ide o nezákonný dôkaz, Úrad nemá dôvod sankcionovať AGB za údajné obštrukcie.
315. Rada úradu uvedené námietky preskúmala a dospela k nasledovnému záveru. Prvostupňový orgán sa uvedenými námietkami účastníka konania opakovane zaoberal tak vo Výzve pred vydaním rozhodnutia ako aj v prvostupňovom Rozhodnutí (body 84-85, 149 a nasl. a 276-277 Rozhodnutia). Úrad je povinný pri plnení úloh podľa zákona zabezpečiť, aby sa nesprístupnila dôverná informácia<sup>163</sup>, utajovaná skutočnosť, bankové tajomstvo, daňové tajomstvo, obchodné tajomstvo, telekomunikačné tajomstvo, poštové tajomstvo alebo neporušila zákonom uložená alebo uznaná povinnosť mlčanlivosti (§ 54 ods. 2 ZOHS). Oprávneným subjektom na vyhodnotenie, či určitý údaj spĺňa definíciu obchodného tajomstva alebo dôvernej informácie, a či sú splnené podmienky na poskytnutie ochrany, je v týchto prípadoch vždy úrad, pričom úrad pristupuje ku každej žiadosti podnikateľa individuálne. Úrad chráni informácie a podklady, ktoré boli označené ako obchodné tajomstvo alebo dôverná informácia (§ 54 ods. 3 ZOHS). Úrad umožní nazrieť do obchodného tajomstva a dôvernej informácie iba v prípadoch hodných osobitného zreteľa na odôvodnenú žiadosť účastníkovi konania alebo výlučne len jeho zástupcovi, ak predstavujú dôkaz o porušení a sú nevyhnutné na výkon práva obhajoby účastníka konania v konaní, v ktorom bol prístup získaný a súčasne na účely práva obhajoby nie je postačujúca nedôverná verzia informácie. Chránenými informáciami nie sú tie, ktoré predstavujú dôkaz o porušení. Ide o informácie, ktoré sa týkajú samotnej podstaty možného protiprávneho konania, resp. ktorými bolo takéto protiprávne

<sup>161</sup> Body 155-157 Rozkladu, časť E.4 Rozkladu

<sup>162</sup> Kópie nedôverných verzií dokumentov boli zaslané záznamom č. PMU/554/2024/OKT-2209/2024 (Poradové č. záznamu v spise správneho konania 43)

<sup>163</sup> Dôvernú informáciu môžu predstavovať za určitých okolností aj osobné údaje.

konanie konštatované a ktoré slúžia verejnému záujmu na preukázaní protiprávneho konania. Prvostupňový správny orgán vyhodnotil, že účastník nepreukázal, že by chránené údaje boli nevyhnutné na jeho obhajobu v tomto správnom konaní, resp. že by predstavovali dôkaz o porušení povinnosti účastníka konania predložiť úradu informácie a podklady a nemajú vplyv na posúdenie konania účastníka v tomto správnom konaní – t.j. vo vzťahu k povinnosti predložiť úradu požadované podklady a informácie.

316. Z administratívneho spisu Rada úradu zistila, že nedôverné verzie dokumentov založené na spis pol. 41 a 42 sa týkajú: Zápis z ústneho vysvetlenia 2<sup>164</sup> z 22.01.2024, Vyjadrenie podnikateľa [názov1...] DI z 02.02.2024 k otázkam položeným úradom v priebehu podania ústneho vysvetlenia zo dňa 22.01.2024 (Odpoveď [názov1...] DI 5),<sup>165</sup> Príprava na podanie ústneho vysvetlenia z 26.06.2023, ako príloha k Zápisu z ústneho vysvetlenia 1 z 26.06.2023<sup>166</sup> (keďže samotný Zápis z ústneho vysvetlenia 1 bol zaslaný až následne, vid' nižšie). V uvedených dokumentoch si podnikateľ [názov1...] DI<sup>167</sup> označil chránené informácie a tieto odôvodnil.

317. V dokumente Odpoveď [názov1...] DI 5 jediným označeným údajom ako dôverná informácia sú tzv. hashové hodnoty. Účastník v priebehu konania nesúhlasil najmä s tým, aby tzv. hashové hodnoty požívali ochranu dôvernej informácie, keďže majú slúžiť na overenie integrity a autenticity digitálnych dát, čo má byť esenciálne v tomto správnom konaní. Ako uvádza sám účastník konania, tento nevie preukázať že hash hodnoty sú nevyhnutné na jeho obhajobu, podľa účastníka je to však veľmi pravdepodobné, pretože budú slúžiť na overenie autenticity a integrity USB kľúča. A zároveň tvrdí, že už v tejto fáze predstavuje USB nezákonný dôkaz a preto je to relevantné z hľadiska práva na obhajobu už v tomto správnom konaní. Podľa názoru Rady úradu s uvedenými námietkami sa prvostupňový správny orgán vysporiadal dostatočne a presvedčivo. Účastník konania neuvádza žiadne nové argumenty a teda ani v čom je nedôverná verzia dokumentu nedostatočná ani akým spôsobom konkrétny výpočet hashových hodnôt predstavuje dôkaz o porušení povinnosti účastníka konania predložiť úradu informácie a podklady. Postup podľa § 54 ods. 8 alebo 9 ZOHS sa totiž uplatní iba v prípadoch hodných osobitného zreteľa na odôvodnenú žiadosť, ak predstavujú dôkaz o porušení a ak na účely práva na obhajobu nie je postačujúca nedôverná verzia a zároveň sú nevyhnutné na výkon práva obhajoby. Úrad do dnešného dňa nemá k dispozícii predmetný USB, preto ako správne tvrdí účastník konania, tieto údaje môžu byť relevantné v budúcnosti, resp. v Prešetrovaní nie však v tomto správnom konaní pre porušenie povinnosti podľa § 16 ods. 3 ZOHS. Ako aj úrad uviedol v bode 148 Rozhodnutia, hashové hodnoty sa mali porovnať a kontrolovať pri procese prevzatia USB nosiča úradom, čiže na účely tohto správneho konania a v kontexte porušenia povinnosti účastníka konania poskytnúť úradu požadované údaje, sú námietky týkajúce sa hash hodnôt bezpredmetné. Prvostupňový správny orgán sa s uvedenými námietkami vysporiadal a Rada úradu sa v plnom rozsahu stotožňuje s jeho záverom (149 a nasl. a 276-277 Rozhodnutia); v tomto prípade nedošlo a nemohlo dôjsť k porušeniu práva na obhajobu účastníka konania.

<sup>164</sup> Poradové č. záznamu v spise správneho konania 36, nedôverná verzia spis pol. 41 (záznam 347/2024)

<sup>165</sup> Poradové č. záznamu v spise správneho konania 37, nedôverná verzia spis pol. 41 (záznam 628/2024)

<sup>166</sup> Poradové č. záznamu v spise správneho konania 38 (1511/2024 vložené ako kópia pôvodného záznamu 3376/2023), nedôverná verzia 42 (v nedôvernej verzii rozdelené do Príloha k 3376/2023 časť 1 a časť 2.).

<sup>167</sup> Odôvodnenie vyznačenia chránených informácií spis pol. 41 a 42

318. V Zápise z ústneho vysvetlenia 2 požiadal [názov1...] **DI** o ochranu informácií o osobných údajoch zamestnancov, menovito uvedených v dokumente a to z dôvodu ochrany pred možnými represáliami alebo ovplyvňovania zo strany akýchkoľvek tretích osôb pre svoju aktívnu činnosť pre [názov1...] **DI**, resp. v záležitostiach týkajúcich sa vecí súvisiacich s Dátami AGB resp. USB.<sup>168</sup> V určitých prípadoch aj identita zamestnancov môže byť chránená ako dôverná informácia. Sám účastník konania<sup>169</sup> výslovne uviedol, že nepožaduje zverejnenie identity zamestnancov, resp. zástupcov spoločnosti [názov1...] **DI** z dôvodu uplatnenia jeho práva na obhajobu. Nepreukázal tak, že by tieto údaje boli nevyhnutné na účely výkonu jeho práva na obhajobu, resp. že by predstavovali dôkaz o porušení povinnosti účastníka konania predložiť úradu informácie a podklady. Rada úradu konštatuje, že prvostupňový správny orgán sa s uvedenými námietkami vysporiadal a Rada úradu sa v plnom rozsahu s ním stotožňuje.
319. Vo vzťahu k poslednému dokumentu Príprava na podanie ústneho vysvetlenia z 26.06.2023, ako príloha k Zápisu z ústneho vysvetlenia 1 (v nedôvernej verzii rozdelené do Príloha k 3376/2023 časť 1 a časť 2) označil ako dôverné informácie [názov1...] **DI** identitu zamestnancov (v časti 1 ako aj v časti 2 v internej e-mailovej komunikácii). Samotný účastník konania výslovne uviedol, že nepožaduje zverejnenie identity zamestnancov, resp. zástupcov spoločnosti [názov1...] **DI** z dôvodu uplatnenia jeho práva na obhajobu. Nepreukázal tak, že by tieto údaje boli nevyhnutné na účely výkonu jeho práva na obhajobu, resp. že by predstavovali dôkaz o porušení povinnosti účastníka konania predložiť úradu informácie a podklady. Rada úradu konštatuje, že prvostupňový správny orgán sa s uvedenými námietkami vysporiadal a Rada úradu sa v plnom rozsahu s ním stotožňuje.
320. K poslednému dokumentu Príprava na podanie ústneho vysvetlenia z 26.06.2023, ako príloha k Zápisu z ústneho vysvetlenia 1 (v nedôvernej verzii rozdelené do Príloha k 3376/2023 časť 1 a časť 2) [názov1...] **DI** okrem informácií uvedených v predchádzajúcom bode vyznačil a odôvodnil ako obchodné tajomstvo informácie o technickom riešení a nastaveniach zariadení a serverov spoločnosti.<sup>170</sup> V tomto smere účastník žiadal o prístupnosť uvedených pasáží z rovnakých dôvodov ako pri hašovacích funkciách podľa § 54 ods. 8 alebo 9, keďže tieto majú slúžiť na overenie autenticity a integrity USB kľúča a Dát AGB a môžu už v tejto fáze preukázať, že USB kľúč a Dáta AGB predstavujú nezákonný, resp. neprípustný dôkaz. S nesprístupnením uvedených informácií sa prvostupňový orgán vysporiadal presvedčivo. Rovnako ako v prípade hash hodnôt a z rovnakých dôvodov nevidí Rada úradu dôvod uvedené účastníkovi sprístupňovať, nakoľko účastník ani nepreukázal, že by tieto údaje predstavovali dôkaz o porušení povinnosti účastníka konania predložiť úradu informácie a podklady a z vecného hľadiska nie sú relevantné, resp. nie je zrejmé v čom uvedená nedôverná verzia nepostačuje pre účely práva na obhajobu. Na druhej strane Rada úradu po preskúmaní dokumentu dospela k záveru, že údaje označené ako obchodné tajomstvo *technické riešenia a nastavenia zariadení a serverov spoločnosti* boli účastníkovi známe už počas prvostupňového správneho konania o čom Rada úradu informovala účastníka Listom.<sup>171</sup> Na základe uvedeného dospela Rada úradu k záveru, že nedošlo a ani nemohlo dôjsť k porušeniu práva na obhajobu účastníka konania z tohto dôvodu.

<sup>168</sup> Poradové č. záznamu v spise správneho konania 41

<sup>169</sup> Vyjadrenie k obsahu správneho spisu a žiadosť o prístupnosť dokumentov (záznam č. PMU/554/2024/OKT-2352/2024, Poradové č. záznamu v spise správneho konania 44

<sup>170</sup> Poradové č. záznamu v spise správneho konania 42

<sup>171</sup> Poradové číslo záznamu v spise správneho konania č. 69 (záznam PMU/165/2025/ODK-5844/2025)

321. Ďalšie námietky účastníka konania smerujú k **Zápis z podania ústneho vysvetlenia spoločnosti [názov1...] DI zo dňa 26.6.2023 („Zápis z podania ústneho vysvetlenia 1“)**,<sup>172</sup> ktorý jej Úrad vlastnou chybou zaslal až dňa 27.6.2025, t.j. až po doručení prvostupňového Rozhodnutia ale pred uplynutím lehoty na podanie rozkladu. Spoločnosť AGB teda nemala možnosť sa oboznámiť pred vydaním Rozhodnutia s celým obsahom administratívneho spisu v Správnom konaní. Spoločnosť AGB žiada o sprístupnenie pasáží tohto zápisu, ktoré jej nie sú sprístupnené, keďže sa týkajú technologických postupov a technických riešení, ktoré majú významný dopad na integritu a autenticitu Dát AGB a USB kľúča. Účastník konania vo Vyjadrení k Výzve Rady doplnil svoju argumentáciu, tak že zásadne nesúhlasí s tým, že by malo byť vlastnou chybou spoločnosti, že jej dokument úrad nezaslal, resp. že týmto Rada prenáša zodpovednosť na účastníka. Neprináleží Rade špekulovať ako účastník využije ten ktorý dokument, má jej len umožniť bezodkladne ku všetkým dokumentom v relevantnom čase, čo malo byť na prvom stupni, pričom má ísť o dôležitý dokument. Rada má prekračovať svoje právomoci keď hodnotí, ktorý dokument je potrebný na účely práva na obhajobu účastníka.
322. Rada úradu po preskúmaní uvedenej námietky zistila, že na základe žiadosti právneho zástupcu dňa 25.06.2025<sup>173</sup> tento požadoval vyjadrenie, kde sa nachádza dokument Zápis z podania ústneho vysvetlenia 1, na ktorú odkazuje Rozhodnutie v bode 32. V reakcii na uvedené, prvostupňový orgán zistil, že uvedený dokument nebol omylom zaslaný (ale v nadväznosti na žiadosť o sprístupnenie dokumentov zo spisu právnomu zástupcovi sprístupnil v nedôvernej verzii len prílohu tohto zápisu). Dňa 26.06.2025 preto Zápis z podania ústneho vysvetlenia 1 v nedôvernej verzii účastníkovi konania dodatočne zaslal.<sup>174</sup> V tomto smere účastník konania namieta nemožnosť oboznámiť sa s obsahom celého spisu. K tomu Rada úradu uvádza, že hoci právo nazerať do spisu je právom účastníka konania, nie je jeho povinnosťou. V tejto súvislosti Rada úradu poukazuje na to, že skutočnosť, že úrad omylom predmetný dokument nezaslal, mal účastník konania možnosť zistiť už v čase zaslania Výzvy pred vydaním prvostupňového rozhodnutia,<sup>175</sup> kde úrad uvádzal tento zápis v rovnakom rozsahu (bod 28 a k tomu prislúchajúca poznámka pod čiarou) v akom tento uvádzal v samotnom Rozhodnutí.
323. Právo na prístup do administratívneho spisu patrí nesporne medzi základné práva účastníka konania, naplňajúce jeho právo na obhajobu. Bez ohľadu na uvedené má Rada úradu za to, že uvedeným postupom prvostupňového orgánu nebolo a ani nemohlo byť porušené jeho právo na obhajobu a to z nasledovných dôvodov i) rozhodovanie o správnom delikte podľa ZOHS je koncipované ako dvojstupňové (**pričom sa uplatňuje jednota konania**), vychádzajúce z apelačného princípu, pričom Rada úradu preskúmava rozhodnutie v celom rozsahu, **môže dopĺňať dokazovanie ako aj odstraňovať zistené vady**. Aj z uvedeného dôvodu je niektoré pochybenia možné napraviť v druhostupňovom konaní ii) účastník konania chýbajúci dokument vedel identifikovať už na základe zaslanej Výzvy pred vydaním prvostupňového rozhodnutia a mohol tak uplatniť svoje právo na nahliadnutie, resp. vyžiadanie si chýbajúceho dokumentu zo spisu už vtedy iii) samotný dokument bol

<sup>172</sup> Poradové č. záznamu v spise správneho konania 38. Ide o interný záznam, ktorým sa vložili do spisu správneho konania č. SK/0007/OKT/2024 kópie pôvodného záznamu č. PMU/486/2023/OKT-3376/2023 – Zápis – ústne vysvetlenie [názov1...] DI zo dňa 26.6.2023.

<sup>173</sup> Poradové č. záznamu v spise správneho konania č. 58

<sup>174</sup> Poradové číslo záznamu v spise k správnomu konaniu č. 60 (záznam PMU/165/2025/OKT-3184/2025)

<sup>175</sup> Poradové číslo záznamu v spise k správnomu konaniu č. 48 (záznam č. PMU/554/2024/OKT-5005/2024)

sprístupnený pred uplynutím lehoty na podanie rozkladu iv) účastník konania navyše ani neuviedol žiadne argumenty, v čom by sa jeho obhajoba odlišovala, resp. akým spôsobom by sprístupnenie uvedeného dokumentu až po vydaní prvostupňového Rozhodnutia ovplyvnilo výsledok ku ktorému prvostupňový orgán dospel vo svojom Rozhodnutí alebo akým spôsobom to zasiahlo do jeho práva na obhajobu. Z uvedeného dôvodu dospela Rada úradu k záveru, že **nedošlo a ani nemohlo dôjsť k porušeniu práva na obhajobu účastníka konania z tohto dôvodu**. V nadväznosti na Vyjadrenie k Výzve Rady Rada dopĺňa, že neprenáša zodpovednosť na účastníka, iba poznamenala, že uvedený dokument účastník vedel identifikovať. Na rozdiel od tvrdení účastníka konania, Rade úradu prináleží posúdenie či uvedené sprístupnenie dokumentu v čase medzi Rozhodnutím prvostupňového orgánu a uplynutím lehoty na podanie Rozkladu mohlo zasiahnuť do jeho práva na obhajobu a teda aký vplyv má táto skutočnosť na konanie. V tomto smere Rada úradu vyhodnotila, že uvedené nemohlo mať vplyv na právo obhajoby účastníka konania a účastník konania ani v Rozklade ani v nadväznosti na Výzvu Rady neuviedol v čom by sa jeho obhajoba zmenila, ak by uvedeným dokumentom disponoval skôr.

324. Zároveň žiadal účastník konania vo svojom Rozklade o sprístupnenie pasáží tohto zápisu, ktoré mu neboli sprístupnené, keďže sa týkajú technologických postupov a technických riešení, ktoré majú významný dopad na integritu a autenticitu Dát AGB a USB kľúča. Rada úradu sa v plnom rozsahu stotožňuje s argumentáciou prvostupňového orgánu, keďže vzhľadom na predmet konania tieto informácie nepredstavujú dôkaz o porušení povinnosti účastníka konania predložiť úradu informácie a podklady a z vecného hľadiska nie sú pre toto správne konanie relevantné. Na druhej strane Rada úradu po preskúmaní dokumentu dospela k záveru, že údaje označené ako obchodné tajomstvo *technické riešenia a nastavenia zariadení a serverov spoločnosti* boli účastníkovi známe už počas prvostupňového správneho konania o čom Rada úradu informovala účastníka Listom.<sup>176</sup> Zároveň Rada úradu v nadväznosti na Žiadosť účastníka o nahliadnutie do spisu z 21.01.2026<sup>177</sup> tomuto zaslala všetky položky spisu od vydania prvostupňového rozhodnutia, t.j. aby tieto mal bezprostredne a informovala ho, že pokiaľ mu takto zaslané položky nebudú postačovať na odstránenie ním špecifikovaných nezrovnalostí, vrátane už zaslaného vysvetlenia Rady Listom z 12.11.2025 k obchodnému tajomstvu, aby uviedol konkrétne položky spisu. Účastník tak neurobil, z čoho mala Rada úradu za to, že zaslanie spisových položiek od vydania prvostupňového Rozhodnutia spolu s vysvetlením z 12.11.2025 bolo pre účastníka dostačujúce.

325. Záverom, ani námietky účastníka vo Vyjadrení k Výzve Rady ku krátkosti termínov na vyjadrenie a v tej súvislosti možnosti riadnej prípravy a tým aj ovplyvňovanie práva na obhajobu v dôsledku zmätočného/chaotického vedenia spisu nie je možné akceptovať. Účastník konania má právo nahliadať do spisu počas celého administratívneho konania. 1 dokument zaslaný omylom neskôr vysvetlil úrad ako aj Rada; vo vzťahu k vyznačovaniu obchodného tajomstva/ dôverných informácií má Rada úradu za to, že účastník nijakým spôsobom nepreukázal, ako daná skutočnosť ovplyvnila jeho právo na obhajobu, pričom k uvedeným informáciám prístup mal a tieto mu boli počas správneho konania pred Radou úradu známe. Rada úradu teda

<sup>176</sup> Poradové číslo záznamu v spise správneho konania 69 (PMU/165/2025/ODK-5844/2025), List zo dňa 12.11.2025

<sup>177</sup> Spis. por. 74

má za to, že účastník nepreukázal, že by úrad dospel k odlišným záverom, ani že by sa jeho obhajoba zmenila.<sup>178</sup>

#### 7.8.8. Námietky účastníka konania a vyjadrenie Rady úradu k aplikácii práva EÚ

326. Vo vzťahu k aplikácii práva EÚ účastník namieta, že úrad vykonáva Prešetrovanie podľa čl. 101 ZFEÚ a § 4 ZOHS. Úrad nikde neuviedol, na základe akého dôvodu sa domnieva, že by sa na údajný kartel malo vzťahovať aj právo EÚ a akým spôsobom by mala údajná dohoda ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi. Uvedené môže determinovať aplikáciu právnych predpisov a ozrejmiť, či naozaj mohol mať úrad dôvodné podozrenie na vykonanie inšpekcie.

327. Rada úradu súhlasí so záverom prvostupňového správneho orgánu v bode 279 Rozhodnutia; **táto námetka nesúvisí s predmetom tohto správneho konania pre porušenie povinnosti** podľa § 16 ods. 3 zákona a preto nie je nutné sa ňou v rámci predmetného správneho konania zaoberať. V prvom rade „*vplyv na obchod medzi členskými štátmi*“ je jurisdikčným kritériom pre paralelnú aplikáciu čl. 101 ZFEÚ v prípade dohôd obmedzujúcich súťaž. Preto táto môže determinovať aplikáciu hmotno-právnym noriem len vo vzťahu k prípadnému správne konaniu vo veci novej dohody obmedzujúcej súťaž a nie v prípade procesného porušenia, ktoré sa spravuje procesnými ustanoveniami ZOHS. Procesné ustanovenia ZOHS sú zároveň transpozíciou Smernice ECN+. Smernica ECN+ vo svojom recitáli bod 4<sup>179</sup> uvádza, že udelenie rôznych právomocí v závislosti od toho či budú v konečnom dôsledku uplatňovať len vnútroštátne právo alebo paralelne aj právo EÚ by bránilo účinnému presadzovaniu práva v oblasti hospodárskej súťaže na vnútornom trhu. Uvedené platí i v tomto prípade. V tejto fáze prešetrovania, resp. v čase vydania Poverenia na vykonanie inšpekcie,<sup>180</sup> resp. žiadosti o poskytnutie podkladov a informácií (Žiadosť AGB 6) je zrejmé, že úrad nemusí dospieť k definitívnemu záveru o prípadnej aplikácii čl. 101 ZFEÚ. Aj z judikatúry týkajúcej sa inšpekcií vyplýva, že nie je nutné, aby poverenie obsahovalo presnú právnu kvalifikáciu údajného porušenia, resp. právnu povahu predpokladaného porušenia – určenie vplyvu na obchod je súčasťou právnej kvalifikácie skutku. V tomto štádiu prešetrovania a vo vzťahu k tomuto správne konaniu nepovažuje Rada úradu námetku týkajúcu sa nedostatočného odôvodnenia vplyvu na obchod v poverení za relevantnú. Navyše, neexistuje dôvod vykladať aplikáciu § 16 ods. 3 ZOHS rozdielne či ide o porušenie len ZOHS alebo paralelnú aplikáciu ZOHS a ZFEÚ. Námetku preto treba odmietnuť.

328. Účastník sa vo Vyjadrení k Výzve Rady s uvedeným právnym hodnotením Rady úradu nestotožňuje. Rozšírené námietky účastníka vo Vyjadrení k Výzve Rady nijako nespochybňujú posúdenie Rady. ZOHS neobsahuje odlišné ustanovenie pre žiadosť

<sup>178</sup> Napr. C-407/08 P z 1 júla 2010, Knauf Gips KG proti Európskej Komisii, bod 24 „(...) odvolateľka má preukázať nielen to, že nemala prístup k niektorým dôkazom svedčiacim v jej prospech, ale aj to, že ich mohla použiť na svoju obhajobu.“

<sup>179</sup> „Okrem toho, udelenie právomoci vnútroštátnym orgánom na ochranu hospodárskej súťaže získavať všetky informácie týkajúce sa podniku, ktorý je predmetom vyšetrovania, a to aj v digitálnej forme bez ohľadu na médium, na ktorom sú uchovávané, by tiež ovplyvnilo rozsah ich právomocí, keď v počiatočných štádiách ich konania prijímajú relevantné vyšetrovacie opatrenie na základe vnútroštátneho práva v oblasti hospodárskej súťaže, ktoré uplatňujú paralelne s článkami 101 a 102 ZFEÚ. Ak by sa vnútroštátnym orgánom na ochranu hospodárskej súťaže udělili inšpekčné právomoci rôzneho rozsahu v závislosti od toho, či budú v konečnom dôsledku uplatňovať len vnútroštátne právo v oblasti hospodárskej súťaže alebo budú uplatňovať aj články 101 a 102 ZFEÚ, bránilo by to účinnému presadzovaniu práva v oblasti hospodárskej súťaže na vnútornom trhu. Rozsah pôsobnosti tejto smernice by preto mal zahŕňať samostatné uplatňovanie článkov 101 a 102 ZFEÚ, ako aj paralelné uplatňovanie vnútroštátneho práva v oblasti hospodárskej súťaže v rovnakej veci. Pokiaľ ide o ochranu vyhlásenia v rámci programu zhovievavosti a podania v rámci konania o urovnaní, táto smernica sa vzťahuje aj na samostatné uplatňovanie vnútroštátneho práva v oblasti hospodárskej súťaže.“ **Recitál ECN+ Smernice, bod 4**

<sup>180</sup> Spis. pol. č. 2 až 7

o informácie v závislosti od toho či prešetrovanie povedie k aplikácii § 4 ZOHS, aplikácie čl. 101 ZFEÚ alebo k ich paralelnej aplikácie. Účastník poukazuje na aplikovateľnosť ECN+ Smernice len na prípady paralelnej aplikácie národného a európskeho práva. Avšak ako bolo citované vyššie, bolo by v rozpore s účinným presadzovaním práva v oblasti hospodárskej súťaže, pokiaľ by národný orgán aplikoval svoje právomoci odlišne v závislosti od toho **či v konečnom dôsledku bude uplatňovať len vnútroštátne právo a to najmä vtedy ak v počiatočnom štádiu ani nie je povinný mať takúto otázku definitívne vyriešenú**. Uvedené námietky preto vo vzťahu k tomuto konaniu je potrebné odmietnuť.

## 8. Pokuta

### 8.1. Námietky účastníka konania

329. Účastník konania v podanom Rozklade namieta, že by sa malo jednať o veľmi závažné konanie. Predovšetkým sankcionuje Úrad účastníka za to, že sa Úradu nepodarilo získať USB kľúč, ktorý má k dispozícii tretia strana a nie účastník. Zároveň ho táto tretia strana odmietala priamo účastníkovi vôbec odovzdať.
330. Účastník postupoval počas celého Prešetrovania transparentne a konzistentne. Riadne a v lehotách odpovedal na všetky žiadosti Úradu o informácie a podklady. Až v momente, keď rozsah nezákonnosti postupu Úradu dosiahol neakceptovateľnú hranicu, odmietol ďalej postupovať podľa inštrukcií Úradu, pričom však všetky dôvody Úradu komunikoval. Podal Žalobu na správny súd, ktorý o tvrdeniach Úradu a spoločnosti rozhodne.
331. Uvádza, že v minulosti úrad uložil pokutu na úrovni 1 % v prípadoch, keď podnikateľ otvorene a vedome klamal. Účastník nič také neurobil. Komunikoval svoje pochybnosti o zákonnosti postupu a pochybnosti k telekomunikačnému tajomstvu vyjadril aj [názov1...] DI. Existujú dôvodné pochybnosti, či naozaj účastník porušil zákon. Nerozumie, prečo spolupráca zo začiatku by mala byť použitá ako argument v jeho neprospech. Nie je pravdivé tvrdenie, že sa rozhodol otočiť v momente keď zistil, že na USB sa nachádzajú e-maily. Úrad mu neumožňuje vyhotoviť si kópiu dát. Tým skôr keď sa údajne jedná o jediný dôkaz proti nemu a úrad odmieta spraviť selekciu dát skôr ako si vezme USB do svojich priestorov.
332. Za nezákonné považuje zvýšenie pokuty z 60.500 eur vo Výzve pred vydaním prvostupňového rozhodnutia na 66.000 eur v Rozhodnutí. Úrad nezmenil argumentáciu v relevantných častiach Výzvy oproti Rozhodnutiu, neidentifikoval zhoršenie závažnosti. Úrad uviedol, že výška pokuty predstavovala približne necelé 1% z obratu spoločnosti AGB za r. 2023, čo nepresahuje hornú hranicu stanovenú v § 44 ods. 1 písm. a) Zákona. Z uvedeného je zrejmé, že stanovil pokutu v absolútnej hodnote a nie 1 z % obratu za r. 2023. Úrad v danom bode Výzvy len uviedol, že zákonné maximum 1% nebolo prekročené.
333. Ustanovenia § 42, § 44 a § 45 Zákona zakotvujú maximálne výšky pokút, či už v absolútnych sumách alebo relatívne v % z obratu za predchádzajúci rok, či už za materiálne alebo procesné delikty. V tomto kontexte ustanovenie § 44 ods. 1 písm. a) zákona zakotvuje, že horná hranica pokuty za nepredloženie podkladov a informácií v stanovenej lehote predstavuje 1% z obratu za predchádzajúce účtovné obdobie. Ide teda o ten istý koncept ako napríklad pri 10 % hornej hranici za pokuty

pri antitrustových deliktach podľa § 42 ods. 1 Zákona. V tomto kontexte referoval Úrad na hornú hranicu 1%. Ak by aj úrad vymedzil výšku sankcie %, čo neurobil, neznamená to, že by bez ďalšieho mohol v čase medzi Výzvou a Rozhodnutím výšku pokuty zvýšiť výlučne na základe skutočnosti, že v tom čase bola zverejnená nová účtovná závierka podnikateľa, kde bol vyšší obrat ako rok predtým. Táto skutočnosť len znamená, že sa automaticky zvyšuje horná hranica 1% pre uloženie pokuty, ale nie, že sa automaticky zvyšuje pokuta v nadväznosti na zmeny obrátov. V tomto smere poukázal na prax v antitrustových konaniach. Z hľadiska základných princípov správneho práva a práva na obhajobu je neprípustné aby nemal možnosť sa vyjadriť k novej výške pokuty a najmä keď išlo o výraznú zmenu v jeho neprospech. Úrad ho nevyzval, aby sa vyjadril k zmene výšky pokuty v zmysle § 26 Zákona. Uvedený postup nie je možné mitigovať jednoduchou zmenou Rozhodnutia zo strany Rady Úradu, pretože by šlo o snahu o konvalidovanie nezákonného postupu Úradu, ktorý by ale nebol podľa spoločnosti AGB v súlade so zákonom. Jediným správnym riešením je zrušenie Rozhodnutia, minimálne bodu 2 jeho výroku.

334. Účastník vo Vyjadrení k Výzve Rady doplnil v nadväznosti na Výzvu Rady svoje námietky k pokute. Spôsob stanovenia výšky pokuty je nezákonný, nesúhlasí s kritériami, ktoré sa majú alebo nemajú zohľadniť pri stanovení výšky pokuty, ani spôsobom akým tieto Rada úradu zohľadnila. K uvedeným námietkam sa Rada vyjadruje nižšie.

## 8.2. Vyjadrenie Rady úradu

335. Rada úradu preskúmala napadnuté Rozhodnutie v časti pokuty ako aj účastníkom predložené námietky k zmene výšky pokuty a nemožnosti vyjadriť sa k takejto zmene v zmysle § 26 ZOHS a dospela k nasledovnému. Prvostupňový orgán v bode 304 Rozhodnutia vysvetlil, že keďže v čase medzi Výzvou pred vydaním prvostupňového rozhodnutia bola zverejnená účtovná závierka účastníka konania za rok 2024, zohľadnil túto skutočnosť a pristúpil k určeniu výšky pokuty na základe poslednej účtovnej závierky pred vydaním prvostupňového rozhodnutia za rok 2024. Keďže uvedené nemá vplyv na vecné posúdenie ani na stanovenie percenta za závažnosť a pri zohľadnení zásady hospodárnosti konania, nezasielal účastníkovi doplňujúcu výzvu pred vydaním prvostupňového Rozhodnutia.
336. S uvedeným postupom sa Rada úradu stotožňuje. Takáto skutočnosť nemá vplyv na zákonnosť napadnutého Rozhodnutia a to z nasledovných dôvodov. Podľa § 26 ZOHS „Ak § 35 neustanovuje inak, úrad pred vydaním rozhodnutia vo veci vyzve účastníka konania, aby sa písomne vyjadril k jeho podkladu a k spôsobu jeho zistenia, alebo aby navrhol jeho doplnenie, a podá mu informáciu o záveroch prešetrovania, ku ktorým úrad na základe jemu dostupných informácií a podkladov došiel. Úrad nie je povinný prihliadať na vyjadrenia, návrhy a dôkazy doručené po uplynutí lehoty určenej úradom na vyjadrenie sa k výzve.“ Z uvedenej zákonnej formulácie nie je možné dovodiť právo účastníka konania byť vopred informovaný o konkrétnej výške pokuty už vo výzve pred vydaním rozhodnutia. Takáto povinnosť je správne orgánu uložená až v samotnom rozhodnutí.<sup>181</sup> Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že účastník konania sa má právo vyjadriť k zistenému podkladu a dozvedieť sa závery prešetrovania. Za podklad rozhodnutia sa v tomto zmysle považujú najmä vykonané dôkazy, nie napr. pozitívne právo alebo všeobecne známe

<sup>181</sup> Porovnaj napr. rozhodnutie Nejvyššího správního soudu ČR, č.k. 6A 96/2002

skutočnosti (akou je výška obratu zverejnená v registri účtovných závierok).<sup>182</sup> Keďže úrad nie je povinný presne vyčísliť výšku pokuty vo výzve pred vydaním rozhodnutia, nemôže nemožnosť vyjadriť sa k upravenej výške uloženej pokuty zasiahnuť do práv účastníka konania v spojení s jeho právom na obhajobu.

337. Účtovná závierka účastníka konania, zverejnená v registri účtovných závierok, je všeobecne známou skutočnosťou (podľa § 32 ods. 2 Správneho poriadku sú podkladom pre rozhodnutie aj všeobecne známe skutočnosti alebo známe správne orgánu z jeho činnosti, ktoré sa na konanie pred úradom použije v zmysle § 50 ZOHS subsidiárne, keďže tento neupravuje čo je podkladom rozhodnutia). Podľa § 32 ods.2 Správneho poriadku „*Údaje z informačných systémov verejnej správy a výpisy z nich, okrem údajov a výpisov z registra trestov, sa považujú za všeobecne známe skutočnosti a sú použiteľné na právne účely.*“ Podľa § 34 ods. 6 Správneho poriadku skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti netreba dokazovať. Podľa § 23 zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov<sup>183</sup> je register účtovných závierok informačným systémom verejnej správy, pričom riadna individuálna účtovná závierka v ňom sa v zmysle § 23c sprístupňuje vo verejnej časti registra všetkým osobám prostredníctvom webového sídla v elektronickej podobe, tak ako ich účtovná jednotka uložila, bez poplatku.

338. Keďže výška obratu, z ktorej pri určovaní výšky sankcie správny orgán vychádzal je všeobecne známou skutočnosťou, ktorá sa nedokazuje, postup úradu, keď pri určovaní výšky pokuty vychádzal, v zmysle § 44 ods. 1 písm. a) z obratu podľa § 3 ods. 10 zákona za predchádzajúce účtovné obdobie, bol správny. Predchádzajúcim účtovným obdobím je obdobie, za ktoré bola zostavená posledná účtovná závierka pred vydaním rozhodnutia prvostupňového orgánu, čo je v tomto prípade rok 2024.

339. Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že ani zmena výšky pokuty z dôvodu novej účtovnej závierky, resp. výšky obratu nie je nezákonná. Prvostupňový orgán vo svojom rozhodnutí zdôvodnil vykonanú zmenu. Vo výzve pred vydaním prvostupňového rozhodnutia prvostupňový orgán stanovil výšku pokuty v sume 60 500 EUR, čo predstavuje *približne necelé 1% z obratu účastníka konania za rok 2023. Takto určená pokuta nepresahuje hornú hranicu 1 % z obratu, ktorá je stanovená v § 44 ods. 1 písm. a) zákona.*“ Vysvetlil, že z dôvodu zmeny výšky obratu pristúpil k úprave pokuty a stanovil výšku pokuty v sume 66 000 EUR, čo po *zaokrúhlení v zmysle interných postupov úradu na stovky nadol predstavuje približne necelé 1% z obratu účastníka konania za rok 2024. Takto určená pokuta nepresahuje hornú hranicu 1 % z obratu, ktorá je stanovená v § 44 ods. 1 písm. a) zákona.* Zákon úradu neukladá, akým spôsobom má úrad dospieť ku konkrétnej sankcii, t.j. či tento môže ako základ pre uloženie použiť % alebo túto určí absolútnou hodnotou. Ustanovenie § 44 ods. 1 písm. a) len uvádza, že nesmie byť vyššia ako 1% z obratu za predchádzajúce účtovné obdobie. Úrad teda tak vo Výzve ako aj Rozhodnutí vyjadril ním určenú výšku sankcie tak v absolútnej hodnote, ako aj v % vyjadrení (necelé 1%) a taktiež konštatoval, že takto určená výška pokuty nepresahuje 1% z obratu.

340. Rade úradu je zrejmé, že úrad stanovil sankciu vo výške „približne necelé 1%“ ako aj túto vyjadril v absolútnej výške. Keďže sankcia sa zaokrúhľuje na celé stovky

<sup>182</sup> Vid' obdobne k § 33 Správneho poriadku: Postách, P., Hašanová, J., Vallová, J., Milučný, J., Medžová, D. Správny poriadok, Komentár, 4. vydanie. Praha: C.H. Beck, 2022, str. 328

<sup>183</sup> Rovnako aj v znení účinnom do 09.07.2025, t.j. v znení platnom a účinnom v čase vydávania prvostupňového rozhodnutia, resp. počas správneho konania pred prvostupňovým orgánom.

nadol, je zrejmé, že sankcia bola uložená v percentuálnom vyjadrení ako 1% obratu, pričom v absolútnej výške bola táto zaokrúhľená na stovky nadol a nie naopak. Uvedené je zrejmé aj účastníkovi konania z jeho ostatnej argumentácie, keď sám uvádza, že úrad ukladal v minulosti sankcie na úrovni 1% len v prípadoch nepravdivých a klamlivých informácií a teda jeho obrana smeruje k výške % a nie k absolútnej výške pokuty.

341. Účastník taktiež argumentuje metodikou pre výpočet pokút pri hmotnoprávných porušeníach so stanovenou 10% hornou hranicou, kedy sa z dôvodu zmeny obratu neposúva pôvodne stanovená výška pokuty, ale posúva sa len horná hranica, teda v akej výške môže byť pokuta podnikateľovi skutočne uložená. Uvedená metodika<sup>184</sup> sa nevzťahuje na procesné porušenia a preto nie je dôvodné z nej vyvodzovať postup úradu pri ukladaní pokút pri procesnom porušení o aké ide v tomto prípade. Metodológia ukladania pokút pri hmotnoprávných antitustových porušeníach vychádza predovšetkým z určenia relevantného obratu (za posledné obdobie účasti na porušení) a % na základe závažnosti a koeficientu dĺžky porušovania. Takto určená pokuta (po zohľadnení ďalších skutočností) sa upraví tak, aby nepresahovala 10% hornej hranice určenej celkovým obratom podnikateľa za predchádzajúce účtovné obdobie pred vydaním rozhodnutia. V prípade procesných porušení takáto metodológia nie je stanovená - neurčuje sa relevantný obrat ako základ pre výpočet pokuty v čase porušenia, ktorý sa následne po úprave ostatných faktorov kontroluje s hornou hranicou 10% stanoveného podľa účtovného obdobia predchádzajúceho vydaniu rozhodnutia. Ak teda správy orgán uviedol aké skutočnosti bral do úvahy pri stanovení výšky pokuty a svoj postup odôvodnil, pričom túto stanovil vo vzťahu k obratu za predchádzajúce účtovné obdobie ku dňu vydania rozhodnutia, nie je takýto postup v rozpore so zákonom. **Keďže konkrétnu výšku pokuty nie je povinný správny orgán presne vyčíslit' už vo výzve, ani jej zmena nemôže byť nezákonná.** Neobstoja ani námietky účastníka vo Vyjadrení k Výzve Rady, že úrad vyvinul prax kedy vo Výzve pred vydaním prvostupňového rozhodnutia informuje o výške pokuty – Výzva pred vydaním rozhodnutia uvádza predbežné závery z ktorých úrad vychádza, pričom takto úrad postupoval. Nie je však možné z výzvy ako predbežného posúdenia nadobudnúť legitímne očakávania vo vzťahu k absolútnej výške pokuty a preto ani očakávania účastníka nie sú v tomto smere opodstatnené vzhľadom na platnú právnu úpravu (t.j., že sa vychádza z obratu predchádzajúceho vydaniu prvostupňového rozhodnutia).

342. Napokon účastník tvrdí, že v prípade zníženia obratu v čase medzi výzvou a vydaním prvostupňového Rozhodnutia by malo dôjsť aj k zníženiu pokuty – čo však nie je tento prípad a preto sa tým ani nie je potrebné zaoberať. Rada úradu však poukazuje na § 47 ods. 3 zákona, ktorý v prípade, že by k takejto situácii došlo, upravuje, že ak existujú dôvodné pochybnosti o umelom znížení obratu, môže úrad vychádzať aj zo skoršej účtovnej závierky. Uvedené ustanovenie tak potvrdzuje, správnosť postupu, keď pri stanovení výšky pokuty sa vychádza z obratu predchádzajúceho vydaniu prvostupňového Rozhodnutia. Účastník vo Vyjadrení k výzve Rady uvádza, že týmto postupom malo dôjsť porušeniu zásady legitímnych očakávaní, keď úrad nezaslal doplňujúcu výzvu pred vydaním prvostupňového Rozhodnutia; poukazuje pritom na SK/0036/OKT/2022 z 2025, kde malo dôjsť k zaslaniu doplňujúcej výzvy z dôvodu zníženia pokuty. V súlade s vyššie uvedenou

<sup>184</sup> [https://www.antimon.gov.sk/data/files/1784\\_metodicky-pokyn-o-postupe-pri-urcovani-pokut-v-pripadoch-zneuzivania-dominantneho-postavenia-a-dohod-obmedzujucich-sutaz\\_1582022.pdf?csrt=13690062119276484885](https://www.antimon.gov.sk/data/files/1784_metodicky-pokyn-o-postupe-pri-urcovani-pokut-v-pripadoch-zneuzivania-dominantneho-postavenia-a-dohod-obmedzujucich-sutaz_1582022.pdf?csrt=13690062119276484885) bod. 1.3 Pokyn sa nevzťahuje na ukládanie pokút pri porušeníach ustanovení zákona týkajúcich sa koncentrácií ani pokút za procesné porušenia zákona.

argumentáciou Rada úradu považuje postup úradu za zákonný. V tu prejedávanom prípade úrad odôvodnil, že vzhľadom na hospodárnosť konania nebude zasielať doplňujúcu výzvu, takáto povinnosť mu nevyplýva zo žiadnej právnej úpravy.

343. Napriek vyššie uvedenému Rada úradu po preskúmaní napadnutého Rozhodnutia ako aj podaného rozkladu dospela k predbežnému záveru, že Rozhodnutie v časti **pokuty je potrebné zmeniť a to z nasledovných dôvodov.**
344. Podľa § 44 ods. 1 písm. a) zákona úrad za porušenie povinnosti predložiť úradu v určenej lehote podklady alebo informácie, za predloženie nepravdivých alebo neúplných podkladov alebo informácií, za neumožnenie ich preverenia, za nepodanie ústneho vysvetlenia alebo za porušenie povinnosti zabezpečiť dostavenie sa zamestnanca na podanie ústneho vysvetlenia podľa § 16 ods. 3 alebo ods. 4 uloží podnikateľovi alebo právnickej osobe, ktorá nie je podnikateľom, pokutu do 1 % z obratu podľa § 3 ods. 10 za predchádzajúce účtovné obdobie. Podľa § 3 ods. 10 zákona sa obratom rozumejú výnosy alebo akýkoľvek účtovný ekvivalent výnosov, dosiahnutých z predaja tovaru a iné výnosy, ktoré súvisia s bežnou činnosťou podnikateľa po odpočítaní zliav a nepriamych daní a pripočítaní finančnej pomoci.
345. Podľa § 47 ods. 1 zákona je predchádzajúcim účtovným obdobím na účely § 44 účtovné obdobie, za ktoré bola zostavená posledná účtovná závierka.
346. Podľa § 47 ods. 5 zákona môže úrad pokutu uložiť aj opakovane.
347. Z prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že úrad posúdil nepredloženie USB obsahujúce podklady a informácie nachádzajúce sa na jedinom hmotnom nosiči USB (e-maily vymazané z e-mailových schránok AGB a logy k výmazu e-mailov) ako porušenie povinnosti podnikateľa predložiť požadované informácie v lehote stanovenej úradom a to vo vzťahu k Žiadosti AGB 6.
348. Predmetom preskúmaného porušenia je teda nepredloženie informácií v reakcii na Žiadosť AGB 6. Zo skutkového stavu je zrejmé, že právny zástupca účastníka konania sa v nadväznosti na Žiadosť AGB 6 dostavil do priestorov úradu, bol mu ponúknutý USB na prevzatie a tento USB neprevzal a neodovzdal úradu, pretože nemal mandát na prevzatie USB od [názov1...] DI a to napriek tomu, že úrad vytvoril podmienky tak, aby nedošlo k akýmkoľvek pochybnostiam ohľadne nakladania s USB a aby mohol tento zabezpečiť potenciálny dôkaz do svojej dispozície. O predmete stretnutia bol účastník konania vopred informovaný. Z predchádzajúceho správania účastníka možno dovodiť, keďže tento sám uviedol, že mal v záujme prevziať USB dňa 1.8.2023 a 16.1.2024, že prevzatie, resp. zabezpečenie mandátu pre neho nemohlo predstavovať vynaloženie osobitného úsilia. Účastník konania nezabezpečil pre úrad žiadnym spôsobom prístup k požadovaným podkladom a informáciám v nadväznosti na Žiadosť AGB 6. Úradu tieto zároveň neboli predložené ani do vydania prvostupňového Rozhodnutia.
349. Vo všeobecnosti porušovanie zákonných povinností úradom dopytovaných subjektov môže mať negatívny dopad na možnosť efektívneho výkonu pôsobnosti úradu pri ochrane hospodárskej súťaže. Sťažuje sa tým možnosť odhaliť a dokázať protiprávne konanie, resp. môže dôjsť až k jej úplnému zmareniu (napr. uplynutím lehôt, zatajením rozhodujúcich skutočností). Takéto konanie nemožno tolerovať. Vyšetrovacie právomoci úradu sa stávajú neúčinnými, ak nie sú podporené účinnými

sankciami pre prípad, že podnikatelia nespolupracujú. V prípade nedostatočných trestov majú podnikatelia potom malú motiváciu dodržiavať pravidlá hospodárskej súťaže a spolupracovať s úradom. To následne posilňuje narušenia trhu nielen v Slovenskej republike ale v celej Európe a oslabuje to vnútorný trh.

350. Účastník konania na výzvu úradu v Žiadosti AGB 6 nepredložil úradu požadované podklady a informácie, pričom lehota uplynula dňom 16.02.2024. Účastník bol v Žiadosti AGB 6 poučený o následkoch nepredloženia informácií a podkladov, Žiadosť AGB 6 z 02.02.2024 bola doručená dňa 11.02.2024, t.j. v dostatočnom predstihu. Úrad zabezpečil prítomnosť [názov1...] DI v jeho priestoroch dňa 16.02.2024 a účastník konania ani na tomto stretnutí, ani iným spôsobom nezabezpečil pre úrad prístup k USB, resp. dátam nachádzajúcim sa na predmetnom USB a ktoré úrad považuje za nevyhnutné pre svoju činnosť a ktoré majú priamy vplyv na prešetrovanie možnej kartelovej dohody, resp. na schopnosť úradu odhaliť a dokázať kartelovú dohodu. Úrad sa vymazané dáta snažil zabezpečiť v čase pred zaslaním Žiadosti AGB 6, i prostredníctvom [názov1...] DI, využil tak viaceré možnosti na získanie dát, bezúspešne.
351. Účastníkovi konania je zrejmé aké informácie a podklady úrad od neho žiadal zabezpečiť a predložiť, tento mal prevziať od [názov1...] DI USB, ktoré malo obsahovať 3 vymazané e-mailové schránky podnikateľa AGB spolu s Logmi výmazu, tieto existujú a sú uchované na jedinom existujúcom nosiči USB. Tieto mu boli k dispozícii minimálne dňa 16.02.2024, keď mu na výzvu úradu [názov1...] DI tieto ponúkol na prevzatie, resp. vedel ich zabezpečiť pre úrad bez väčšieho zaťaženia. Rada úradu preto považuje za potrebné odmietnuť námietky účastníka konania, že [názov1...] DI jej odmietla odovzdať priamo predmetný USB. Uvedené zo Zápisu zo dňa 16.02.2024 nevyplýva. Rovnako je potrebné odmietnuť námietky ohľadne pochybností, či konanie podnikateľa možno považovať za porušenie ZOHS, čo vyplýva z ostatného odôvodnenia.
352. Keďže požadované podklady a informácie sa nachádzajú na jedinom existujúcom nosiči USB považuje Rada úradu za legitímny postup úradu, ktorým sa zabráni akejkoľvek manipulácii s uvedeným USB. K možnosti vykonať selekciu dát vopred sa úrad vyjadril opakovane, vo vzťahu k uloženiu pokuty tieto nemajú podľa Rady úradu relevanciu.
353. Ako správne uviedol prvostupňový orgán, ZOHS v prípade procesných porušení nevymedzuje konkrétne skutočnosti, ktoré je potrebné brať do úvahy pri stanovení výšky pokuty, resp. ukladaní sankcie (okrem hornej hranice). Úrad však pri ukladaní pokuty podľa § 44 ods. 1 písm. a) musí aplikovať kritériá, na základe ktorých určí výšku pokuty.
354. Rada úradu preto zisťovala, či prvostupňový orgán postupoval v medziach zákona pri ukladaní pokuty s prihliadnutím na jej primeranosť, závažnosť konania účastníka ako aj na potrebu jej represívneho a preventívneho charakteru. Úrad štandardne zohľadňuje všetky skutkové okolnosti daného prípadu. Zároveň prihliada, či je uložená pokuta v primeranej výške k následku konania účastníka, ktorý podľa prvostupňového rozhodnutia spočíval v sťažení činnosti úradu.
355. Prvostupňový správny orgán vychádzal zo skutočnosti, že sa jedná o objektívnu zodpovednosť a teda neskúmal mieru zavinenia a nebol preto povinný ani

preukazovať úmysel dožiadaného subjektu nepredložiť požadované podklady a informácie.

356. Z prvostupňového rozhodnutia možno tiež usúdiť, že úrad nevzhladol žiadne priťažujúce a poľahčujúce okolnosti s čím sa Rada úradu stotožňuje.
357. Z hľadiska závažnosti zohľadnil prvostupňový správny orgán, že v dôsledku nesplnenia povinnosti podnikateľom AGB predložiť požadované podklady a informácie v lehote určenej úradom, bola výrazne spomalená činnosť úradu až takmer znemožnená, v rámci prešetrovania možnej kartelovej dohody. Primárnym dôvodom pre takéto posúdenie bolo hľadisko významnosti dopytovaných informácií a podkladov, ktoré úrad považuje za nevyhnutné na prešetrenie možnej kartelovej dohody. E-mailová komunikácia podnikateľov má v súčasnosti predstavovať takmer jediný potencionálny zdroj dôkazov. USB nosič, resp. vymazané e-maily a logy k zmazaniu e-mailov neboli úradu predložené ani do zaslania Výzvy, resp. vydania prvostupňového rozhodnutia, preto úrad považoval svoju činnosť za naďalej sťaženú až znemožnenú.
358. Úrad takisto zohľadňoval, že musel opakovane pristúpiť k vykonaniu ďalších úkonov pre zabezpečenie predmetných informácií, pričom účastník ani po viacerých písomných výzvach ani na osobnom stretnutí v priestoroch úradu, požadované dáta umiestnené podnikateľom [názov1...] DI na jediný nosič USB od podnikateľa [názov1...] DI neprevzal a následne neodovzdal úradu a trval na svojich námietkach o nezákonomnom postupe úradu. Účastník konania takto postupoval i napriek tomu, že bol plne poučený o možných následkoch takéhoto konania. Účastník pritom mal prejavíť vôľu prevziať predmetný USB dňa 16.01.2024 bez prítomnosti zamestnancov úradu, o čom sa úrad dozvedel od podnikateľa [názov1...] DI; z uvedeného mal úrad za preukázané, že tento mal záujem USB od [názov1...] DI prevziať. V bodoch 299 až 305 Rozhodnutia ďalej uvádza, že účastník prejavoval vôľu spolupracovať s úradom v priebehu Žiadosti AGB 2 a následne už odmietal predmetný nosič prevziať a v jednom prípade aj v prítomnosti zamestnancov úradu v priestoroch úradu. Z uvedeného dovodil úrad, že konanie podnikateľa je účelové, spôsobujúce závažné obštrukcie v priebehu Prešetrovania.
359. Vo vzťahu k posúdeniu závažnosti protiprávneho správania účastníka konania prvostupňovým orgánom Rada úradu uvádza nasledujúce. Z postupu prvostupňového orgánu vyplýva, že tento pri stanovení závažnosti vzal do úvahy aj správanie účastníka konania predtým, ako mal stanovené predloženie USB v priestoroch úradu dňa 16.2.2024 v Žiadosti AGB 6 (viď predchádzajúci bod tejto výzvy). Rada úradu sa nestotožňuje so zohľadnením predmetných skutočností v závažnosti, nakoľko aj z výroku prvostupňového Rozhodnutia je zrejmé, že úrad sankcionoval konanie podnikateľa vo vzťahu k Žiadosti AGB 6. Vzhľadom na uvedené nemôžu podľa Rady úradu mať vplyv na závažnosť konania udalosti tomuto porušeniu predchádzajúce. Vo Vyjadrení k Výzve Rady účastník nesúhlasí, že správne konanie sa má vzťahovať len na Žiadosť AGB 6 keďže, má byť zrejmé, že úrad pokutoval účastníka v Rozhodnutí za celý proces údajnej nespolupráce, inak by nerozoberal skutočnosti týkajúce sa predchádzajúcich žiadostí. Uvedené treba odmietnuť. Z výroku prvostupňového Rozhodnutia ako aj z Oznámenia o začatí konania je zrejmé, že predmetom tohto správneho konania je Žiadosť AGB 6. Udalosti predchádzajúce samotnej žiadosti sú relevantné pre vyhodnotenie, prečo úrad pristúpil k Žiadosti AGB 6 a snahy úradu o vytvorenie podmienok pre

podnikateľa na zabezpečenie podkladov a informácií pre úrad, ako aj vzhľadom na námietky účastníka konania.

360. Rovnako Rada úradu nepovažuje za relevantné pre určenie závažnosti protiprávneho správania účastníka konania zohľadnenie motivácie a úmyslu porušiť zákon. Účastník vo Vyjadrení k Výzve Rady namieta, že je potrebné zvážiť všetky kroky a udalosti v procese pre určenie skutočnej závažnosti konania v celom kontexte, čo preukáže jeho dobrú vôľu spolupracovať až do momentu, kedy už uvedený postup úradu nebolo možné akceptovať. Rada úradu uvádza, že predmetom posúdenia je nepredloženie informácií v nadväznosti na Žiadosť AGB 6, pričom ide o objektívnu zodpovednosť (viď vyššie). O.i. úrad zohľadnil predchádzajúci postup účastníka konania a to tým, že nezačal správne konanie pri predchádzajúcich žiadostiach (viď bod 61).
361. Vzhľadom na uvedené faktory, ktoré Rada úradu nepovažuje za relevantné pre určenie závažnosti protiprávneho správania, Rada úradu dospela k záveru o potrebe zníženia pokuty pôvodne uloženej prvostupňovým orgánom. Rada úradu dospela k záveru, že pri zohľadnení všetkých skutočností za spravodlivú a primeranú sankciu, plniacu preventívnu a represívnu úlohu, v tomto prípade bude považovať uloženie pokuty vo výške 0,8 %.
362. Podľa § 44 ods. 1 písm. a) zákona výška maximálnej možnej ukladanej pokuty sa odvíja od výšky obratu podľa § 3 ods. 10 zákona za predchádzajúce účtovné obdobie, ktorým je účtovné obdobie, za ktoré bola zostavená posledná účtovná závierka v zmysle § 47 ods. 1 zákona. Účtovná závierka bola zostavená za obdobie od 01.01.2024 do 31.12.2024. Podľa tejto účtovnej závierky predstavoval obrat podnikateľa 6 601 713 EUR.<sup>185</sup>
363. Rada úradu hodnotila pri určovaní výšky pokuty nasledovné faktory - charakter a význam požadovaných informácií a ich vplyv na možnosť zistiť alebo preukázať možné porušenie vo vzťahu k Prešetrovaniu, resp. vplyv na činnosť úradu, ktorá je sťažaná až znemožnená, čas omeškania, t.j. že neboli predložené ani do vydania prvostupňového rozhodnutia, ako aj skutočnosť, že požadované dáta sa nachádzajú na jedinom existujúcom nosiči USB, pričom sa jedná o dáta AGB, ktorý je prešetrovaným subjektom v Prešetrovaní. Účastník vo Vyjadrení k Výzve Rady nerozumie ako vplýva na závažnosť, že sa jedná o jeho dáta ako prešetrovaného podnikateľa. V tejto súvislosti Rada úradu uvádza nasledujúce. Skutočnosti, ktoré úrad resp. Rada úradu pri určovaní výšky pokuty berie do úvahy nie sú stanovené zákonom, preto je potrebné v každom prípade zohľadniť všetky faktory a okolnosti. V tomto smere Rada úradu považuje za relevantné, že sa jedná o prešetrovaný subjekt a údaje týkajúce sa tohto prešetrovaného podnikateľa, ktorý má na jednej strane možnosť vplyvu na nakladanie s predmetnými údajmi, na druhej strane nemožno u neho predpokladať ochotu spolupracovať s úradom pri poskytovaní podkladov a informácií, ktoré však úrad požaduje v súvislosti s prevereníím podozrenia, že dochádza k porušovaniu ZOHS. Rada úradu teda odlišne vníma pozíciu podnikateľa podozrivého z porušenia zákona a pozíciu iného podnikateľa, od ktorého žiada podklady a informácie, ktorý však nie je podozrivý z porušenia zákona.

<sup>185</sup> Obrat účastníka konania zverejnený v Registri účtovných závierok na <https://registeruz.sk/cruz-public/domain/financialreport/show/9622349/552>;

364. Z hľadiska významu požadovaných informácií sa Rada úradu stotožňuje s hodnotením prvostupňového orgánu, že toto možno považovať za veľmi závažné (viď vyššie bod 357). Rada úradu zohľadnila všetky okolnosti prípadu a vyššie uvedené faktory (viď vyššie body 355, 356, 348 až 352). Účastník konania je prešetrovaným podnikateľom vo veci novej kartelovej dohody a úrad žiadal údaje k jeho podnikateľskej činnosti (viď bod vyššie).
365. Podľa názoru Rady úradu, takto určená výška pokuty bude odzrkadľovať vysokú mieru závažnosti konania účastníka, ako aj skutočnosť, že žiadané informácie a podklady do vydania prvostupňového rozhodnutia neboli úradu predložené, ako aj dôležitosť požadovaných informácií pre ďalší postup úradu. Takto určená pokuta zároveň neprekračuje zákonom stanovenú maximálnu hornú hranicu 1% z obratu za predchádzajúce účtovné obdobie. Takto určenú pokutu bude tiež možné považovať za primeranú vo vzťahu k následku konania, ktorý spočíval v sťažení činnosti úradu a oddialení možnosti prešetriť možnú kartelovú dohodu, pričom toto sťaženie možno považovať za zásadné, keďže ako bolo preukázané, jedná sa o podklady a informácie nevyhnutné pre ďalšiu činnosť úradu, ktoré zásadným spôsobom sťažujú až znemožňujú možnosť prešetriť kartel. Tieto sa pritom úrad snažil zabezpečiť tak počas inšpekcie, ako aj od podnikateľa AGB ako aj od podnikateľa [názov1...] **DI**. Účastník namieta vo Vyjadrení k Výzve Rady, že činnosť úradu nie je znemožnená, pretože sa čaká len na rozhodnutie o nezákonnom zásahu súdom. Vo vzťahu k tejto námietke Rada úradu zdôrazňuje, že spolupráca účastníka konania nie je podmienená predchádzajúcim súhlasom súdu alebo jeho rozhodnutím o postupe úradu. Podľa Rady úradu teda nemožno tvrdiť, že činnosť nie je znemožnená; faktom je, že účastník nepredložil požadované informácie a účastníkove úvahy smerujúce k tomu, či raz uvedené informácie predloží, toto súčasné nepredloženie požadovaných informácií nijako nevaliduje.
366. Výška uloženej sankcie je zásadne v diskrečnej právomoci správneho orgánu. To či bude uložená v maximálnej výške alebo v inej výške, závisí od správnej úvahy, pričom je orgán ukladajúci pokutu povinný rešpektovať zákonné kritériá pri jej ukladaní.
367. Na základe vyššie uvedeného, Rada úradu preskúmala uloženú sankciu ako aj jej odôvodnenie, uplatnila správnu úvahu a dospela k záveru, že pokuta v zmysle § 44 ods. 1 písm. a) ZOHS vo výške zodpovedajúcej 0,8% obratu za rok 2024, čo po zaokrúhlení v zmysle interných postupov úradu na stovky nadol predstavuje sumu **52 800 EUR** bude primeraná a bude spĺňať represívnu a preventívnu funkciu, pretože podľa Rady úradu by nižšie uložená pokuta nespĺňala funkciu represie, keďže by nezasahovala významným spôsobom do majetkovej sféry podnikateľa. Z uvedeného dôvodu nemožno akceptovať námietky, že pokuta by mala byť stanovená na podstatne nižšej úrovni ako uvádza účastník vo Vyjadrení k Výzve Rady. Rada úradu odôvodnila aké skutočnosti brala do úvahy.
368. Zároveň Rada úradu v tejto súvislosti vychádzala zo skutkového stavu zisteného prvostupňovým správnym orgánom, keďže tento zistil správne obrat pre účely výpočtu pokuty – za posledné účtovné obdobie, ktoré predchádzalo vydaniu prvostupňového rozhodnutia. Rada úradu ako odvolací orgán je oprávnená preskúmať úradom zistený skutkový stav a jeho právne posúdenie. Vzhľadom na to, že úrad pri určení obratu ako základu pre výpočet pokuty postupoval správne, nie je

zákonný dôvod na zmenu v tomto smere.<sup>186</sup> Vo Vyjadrení k Výzve Rady účastník argumentuje, že Rada úradu hodlá zvýšiť sankciu v prípade ak dôjde k zverejneniu obratu za rok 2025, keďže stanovila výšku pokuty na základe %. Keďže Rada úradu preskúmava napadnuté prvostupňové Rozhodnutie, **posledným účtovným obdobím aj v konaní o Rozklade je obdobie predchádzajúce vydaniu prvostupňového Rozhodnutia**. Preto uvedené námietky sú neopodstatnené. Rada už vo Výzve uviedla z akého obratu bude vychádzať v konaní o Rozklade a skutočnosť, že sankcia vo Výzve Rady je iba predbežná vyplýva z procesného charakteru Výzvy, ktorá je predbežným posúdením a nie rozhodnutím. Rovnako je potrebné odmietnuť námietky vťahujúce sa k „dynamickej“ pokute<sup>187</sup>, vzhľadom na skutočnosti uvedené v tomto bode.

## 9. Záver

369. Spoločnosť AGB je presvedčená, že neporušila zákon, ani žiaden iný predpis a preto sú závery a argumenty Úradu v Rozhodnutí nesprávne. Rozhodnutie ako celok je nezákonné ako aj oba body výroku v Rozhodnutí sú nezákonné. Žiada preto v zmysle § 59 ods. 2 Správneho poriadku zrušiť Rozhodnutie 2025/NPI/POK/1/14 a zastaviť konanie SK/0007/OKT/2024.

370. Rada úradu po preskúmaní administratívneho spisu spolu s prvostupňovým rozhodnutím nezistila dôvody pre zrušenie Rozhodnutia a zastavenie konania. Návrhu účastníka preto nie je možné vyhovieť. Zároveň Rada dospela k záveru, že je potrebné zmeniť Rozhodnutie v časti uloženej pokuty, keďže Rada úradu sa s odôvodnením a v nadväznosti na to s výškou pokuty v plnom rozsahu nestotožnila.

---

<sup>186</sup> Rada úradu v tejto súvislosti podporne k svojmu postupu poukazuje na uznesenie rozšíreného senátu Nejvyššího správného soudu zo dňa 24. 6. 2014, čj. 7 Afs 57/2011-1234, podľa ktorého „**pojmem poslední ukončené účetní období“ stanovený v § 22 odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění účinném do 31. 8. 2009, se při rozhodování o pokutě i v řízení o rozkladu vztahuje k období, které bezprostředně předcházelo době vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.**“

Vid' tiež napr. 2016/SP/R/2/018 z 12.mája 2016 Rozhodnutie Rady úradu, kde pri znížení sankcie vychádzala Rada úradu z obratu predchádzajúceho vydaniu prvostupňového rozhodnutia.

<sup>187</sup> K určovaniu pokuty na základe % pozri tiež Podľa rozsudku NSSR sp. zn. 10Asan/6/2018 zo dňa 30. 7. 2019 vo veci TESCO STORES SR, a.s. bod 90.: „**Najvyšší soud sa nestotožňuje s námietkou sťažovateľa ohľadne poukazovania na nominálnu výšku pokuty, pretože výška sankcie je v zmysle zákona jasne určená percentuálnym podielom z obratu podnikateľa a v zmysle tohto princípu platného pre stanovenie pokuty potom nemá porovnávanie nominálnych výšok jednotlivých pokút relevantnú výpovednú hodnotu.**“

**Poučenie :**

Proti tomuto rozhodnutiu sa podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov nemožno odvolať.

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať žalobu podľa § 177 a nasl. v spojení s § 194 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku na Správny súd v Bratislave do dvoch mesiacov od jeho oznámenia. Zmeškanie lehoty na podanie správnej žaloby nemožno odpustiť.

(elektronický podpis)

Mgr. Juraj Beňa, LL.M.  
predseda

Rady Protimonopolného úradu Slovenskej republiky

**Rozhodnutie sa doručí:**

do elektronickej schránky JS Legal s.r.o., so sídlom Saratovská 3424/6E, Bratislava  
- mestská časť Dúbravka 841 02, IČO: 54 458 838, splnomocnený právny zástupca  
AGB ekoservis s.r.o., so sídlom Pražská 2, Košice 040 11, IČO: 36 182 508